



't Kleyn Hoorns liedtboeck : inhoudende eenige psalmen Davids, lofzanghen, en geestelijcke liedekens, seer bequaem om in de vergaderinghe der geloovigen gesongen te worden

<https://hdl.handle.net/1874/35526>



H. E.
MOLTZER
Ex libris.

Jan Jidde moeder
moent bodde

intuige loent min
lied bodde voer
min voeder mij
voldelt den 2 febr
Anno 1616

't Kleyn *W. 6. E. 32.*

Hoorns Liedtboeck,

Inhoudende enige
PSALMEN DAVIDS,
Lofzanghen, en Geestelijcke
Liedekens.

Soer bequaem om in de Vergaderinghe
der Beloovigen gesongen te worden.

Coloss. 3: 16.

Leert ende vermaent malkanderen met Psalmen,
Loffangen en geestelijcke Liedekens.



A M S T E R D A M,

By Abel van der Storck, Boeckverhooper
op 't Water / onder de Nieuwe-brugh / in de
Delfsche Wykel / 1675.



Tot den Christelijcken S A N G E R.

Hier hebt ghy (aendachtighe en in den geest verheughden Sanger, die dit Boecxken sult mogen komen te door-bladeren) eenighe Psalmen, Lof zangen, ende Geestelijke Liedkens, uyt verscheyden Boecken by een vergaderc. Wy weten wel datter veel leerachtige ende zangh-waerdige Psalmen ende Liedkens van ons in desen zijn voorby gegaen, als die voornamentlijk het ooghmerck daer op hebben gehad om alhier in 't korte by een te plaetsen de meest bekendste Gezangen, ende die (na onsen oordeel (de bequaemste Wijsen hadden om een-stemmelijck gesongen te worden. Niertemin so hebben wy der noch al eenige uytgesochte oude Liedkens, die in weynigh Boecken te vinden zijn, tot uwe voldoeninge onder gemenght, als oock eenige weynige nieuwen, noyt voor desen gedrukt. De aenwijssingen op de kant hebben wy hier uyt-gelaten. om een gelijk Formact met de kleyne Bieftkens Testamentjens te hebben, by

2

de

de welke sy nu bequaem kunnen gebonden worden, op dat ghy alsoo gemakelijck een lees-ende sang-boeck by u soudt mogen dragen. Ick hoop ghy desen onsen arbeydt in 't goede sult aen-nemen, en uws zielen nut met vermaecken hier uyt scheppen, het welke u gunt en van herten toewenscht

Uwe E. dienstvaerdighe

Johannes Bouma.

Sangers ende Sangeressen/
 Die het ydel singen laeckt/
 Die goets moets u geern vermaecht
 Met gesangh vol Hemel-lesseu ;
 Hier hint ghy / schier sonder soecken/
 Psalmen / Liedtjens / die ghy kent/
 En te singen zyt gewent :
 't mergh en pit uyt veele Boecken.
 Singht dan vrolick / singht aendachtigh/
 Singht / en d'Heer in 't herte speelt/
 Singht al t'samen / singht en queet
 Met Godts volck Godts lof sendachtigh.



Eenighe Psalmen Davids.

Den eersten Psalm.

Die niet en gaet in der Godtlosen raedt/
 Die op den wegh der Sondaers niet
 staet/
 En niet en sit by den spotters onreynne/
 Maer dagh en nacht heeft in Godts wec
 alleynne

Al sijnen lust / jaespreecht daer van eenyaer/
 Die mensch is wel geluck-saligh boozwaer.
 2 Hy sal gelijck zijn eenen schoonen boom/
 geplant by eenen klaren water-stroom/
 Die sijn vruchten geeft in bequame tijden/
 Van welcken geen drooge bladht halt bezijden/
 Soo sal de mensche saligh zijn bekent/
 Met al sijn doen / tot welcken hy hem wendt.
 3 Maer soo en is 't met den Godtloosen niet/
 Die als kaf verstroyt werden daer men 't siet/
 d'welck van den wint hier en daer wert gedryven/
 Soo sullen sy in Godts gerichte heben/
 En niet bestaen / maer haest vergaen beschaemt/

met den bromen werden sy niet genaemt.

4 Godt kent den wegh en der bromen gemoet/
 Hy d'zaeght sozge vooz hen end' vooz haer goet/
 Dies sullen sy wel gelucksaligh wesen/
 maer naedemael dat onse Godt gepzessen/
 Op der Godt loosen wegen niet en acht/
 Sy end' haer doen werden tot niet gebzacht.

Den v. Psalm.

Verhoozt / o Godt / mijn woorden klachtigh /

Laet u ooren op zyn gedaen /
 End' wilt doch d'oozsaecke verstraet
 mijns klagens end' suchtens eendzachtigh /
 O Heer almachtigh.

2 Hebt acht op mijn suchten gestadigh /
 mijn Godt end' Coningh groot gracht /
 Dewyl ick tot u met aendacht
 mijn smeerken doe / o Heer genadigh /
 Ende weldadigh.

3 Des morgens vroegh vooz den dagh-rade /
 Sult ghy my verhooren eenpaer /
 Want seer vroegh sal ick u voozwaer
 Bidden / wachtende vroegh end' spade /
 Op u genade.

4 ghy zijt een Godt die de boosheden
 Niet en bemint / maer wederstaet :
 By u zyn de boosdaders quaet /
 met haren doen end' boose zeden

Santsch niet geleden.

5 De dwasen die nae u niet bzagen /
Sullen booz u berschynen niet /
Want ghy die hatet / soo men siet /
Die boosheyt doen sonder bertsagen /
Iae met behagen.

Pause.

6 Ghy sult uwe gramschap bewijssen /
Ober de leugenaers gemeen :
Dootslagers / bedziegers met een /
Zijn booz Godt (dien elck mensch moet pzijsen)
Een groot afgrijssen.

7 Maer dooz u goedthepdt hoogh gepzezen /
Die ghy my bewijst / sal ick gaen
Om u / o Heer / te roepen aen /
In u Hups / daer ick sal mits desen /
Godt vrechtigh wesen.

8 Gelepd't my / Heer / en laet doch blycken /
Wen my u goetheyt / dat my niet
Mijn haters bzenen in 't verdriet /
Lepd't my op u padt desgelijcken /
Sonder af wijcken.

9 Daer is geen waerheyt in haer monden /
Haer hert is valsch / arglistigh / straf /
Haer keel is als een open graf /
Haer tongh is vol smeecken s bevonden
Tot allen stonden.

10 Verderft' end' doet te niet haer namen /
Bzeekt haer raedtflagen en haer doen /

Verstropts^o om haer hoosheyt seer hoen/
 Want / Heer / sy soecken alle t'samen
 U te beschamen.

11 Maer verhenght hen 't gemoet en sinnen/
 Die op u vertrouwen altydt/
 Dat' in u / Heer / werden verblijdt/
 Die ulwen Naem in 't herte binnen
 Trouwlijck beminnen.

12 Want ghy zijt mildt end' overbloedigh/
 Den bzenen man / Heer / goedertier/
 Met uwe gunst deekt ghy hem schier/
 Als met den schildt / ghy zijt soo goedigh/
 En seer langhmoedigh.

Den vj. Psalm.

Wilt my niet straffen Heere/
 Die misdaen heb soo seere/
 In eenen grammem sin/
 In ulwen toorn verbaerlijck/
 Hastijdt my niet soo zwaerlijck/
 Als ich wel waerdigh bin.

2 Maer wilt u / Heer / ontfarmen/
 End' over my erbarmen/
 Ich den seer zwack altydt.
 Wilt my gesonthept geben/
 Want mijn ztel en lijf geben/
 In desen mynen steydt.

3 Mijn geest hem oock ontstellet/

Swaer verschrieken my quellet/
Dzeese maecht my onbzo.

O Heere hoogh gepresen/
Hoe lange sal 't noch wesen/
Dat ick moet lijden soo?

4 Ach wilt u tot my keeren/
Wilt oock van my doch weeren/
Dees benauwthept / niet kleyn/
Seer groot zijn mijn misdaden
Maer upt louter genaden/
Maecht my / Heer / daer van reyn.

5 Want in de doode seer wzeede/
Die is 't die daer herbzeede.
B lof end' eer bezwaem.

Niemant sal in der hellen
Uwen prijs schoon vertellen/
Noch dancken uwen Naem.

6 Ick ben moed'en verflagen/
Dan gantsch den nacht te klagen:
Ick doe swemmen boozwaer/
Mijn bedde met mijn weuen/
End' mijn leger met eenen/
In mijn tranen eenpaer.

7 Mijn gedaente met allen/
Is nu / Heer / gantsch verballen/
Dooz geduurigh geklagh/
Om dat aen allen zijden/
Mijn byanden verblijden/
Dooz my / met groot gelact.

8 Ghy hoose wilt nu wijcken/
 Ghy wzeede desgelijcken/
 Vertrecht nu haest van hier/
 Godt heeft mijn treurigh klagen/
 Mae sijn goet welbehagen/
 Verhoort seer goedertier.
 9 Godt en wil niet berachten/
 Mijn gebedt noch mijn klachten/
 Maer hoozt my t'sijner eer/
 Mijn beden hem bewegen/
 Ich heb van hem verkregen/
 Mijn begeerten en meer.
 10 Daerom zjn nu met schanden
 Bezwaert al mijn vyanden/
 Verhaest zjn sy gewis.
 Te rugg' moeten sy keeren/
 Met schaemten en oneeren/
 Want mijn Godt soo goedt is.

 Den vij. Psalm.

O Onse Godt en Heer seer hoogh gepresen/
 Hoe heerlijk moet doch uwen Name wesen?
 Oer 't aerdtrijck streckt u heerlijkheyt schoon/
 Lae wyder dan daer gaet des Hemels Throon.
 2 Men siet alsins uwer kracht veel getuygen/
 Sels in den mondt der kinderen die sucken/
 Daer dooz maectt ghy tot niet ende beschaemt
 D vyanden / dooz u kracht seer bernaemt.

3 Maer als ick wil aensien ende bemercken/
De Hemelen / Heer / uwer handen wercken/
De Sterren / de Mane / die ghy dooz 't Woort
Maectt ende stelt een yder op sijn oort.

4 Als dan spreek ick by my verwondert seere s
Wat is 't doch van den armen mensch (o Heere)
Dat ghy sijner alsoo gedachtigh zijt?
End' over hem sozge vzaecht t' aller tijdt:

Panse.

5 Ghy maectt hem dat hy Godt schier zy getycke/
Want ghy maectt hem overbloedigh en rijke/
Van heerlijkheyt / die noch naectt is en bloot/
Ghy maectt hem vol van veel goederen groot.

6 Ghy laet hem zyn oer 't werck uwer handen/
Als een Heer der selven in allen landen/
Sonder uyt nemen / alles in 't gemeen/
Hebt ghy hem onderdaen gemaectt met ten.

7 Ossen / Schapen / haer wolle end' haer vellen/
Die ghy op de Ber gen boedt sonder quellen/
En op dat veldt weyden doet over al/
In bosschen / bergen / en in menigh dal.

8 De vliegende vogelen die wel sinnen/
De visschen des meers / en oock alle dingen/
Dien ghy haer wesen en den adem geest/
maccht ghy hem onderdaen / iae al dat leeft.

9 Onse Godt / en Heer seer hoogh gepresen/
Ten rechten moet uwen Naem heerlijk wesen/
Wes Naems heerlijkheyt in overbiedt/
Strecht veel wijder dan den Werldt hodem doet.

Den ix. Psalm.

Heer ick wil uyt 's herten gronde
 Pryszen / end' ober al doen kondt/
 In wonderen in alle wijcken/
 Die niet en zijn om bergelijcken,
 2 In u wil ick wesen verbljdt/
 Dat is mijn bzeught tot deser tijdt :
 Wten Naem schoon wil ick oock pryszen/
 End' u met lof-zangh eer bewijsen,
 3 Om dat dooz uwe groote macht/
 Mijn vbandt wijckt en bliedt met kracht/
 En dat hy neder leydt geslagen/
 Dooz u aenschijn swaer om verdzagen.
 4 Ghy zyt soo goet in desen stant /
 Dat ghy mijn saek neemt by der hant/
 Ghy sit tot mijn hulpe volbeerdigh/
 Op den stoel als Rechter rechtbeerdigh.
 5 Mijn vbanden hebt ghy verdaen/
 En den boof' al haest doer vergaen/
 Ghy hebt haer gedachtenis p'achtigh
 Te niet gedaen / dooz u hant krachtigh.
 j. Pause.
 6 Wel aen ghy loos mensch wel bekers/
 Hebt ghy u boornemen volent ?
 En vernielt ons steden verheben ?
 Is haren naem gantsch t'onder bleben ?
 7 Ghy neen : want Godt met grooter kracht/

Die eeuwigh heerschiet hoogh geacht/
Is op den Stoel / soo 't is gebleecken/
geseten / om 't recht uyt te spreken.

8 Daer sal hy rechten met beschept
D' aertrijck dat hier beneden leyt/
Wegende de saecken met reden/
Van alle menschen hier beneden.

9 Van wert Godt de toeblycht alleys
Des armen / die men acht seer kleyn/
In sijn toeblycht die hem in 'r liden/
Sal verquicken end' doen verblijden.

10 Dies sy dien ghy Heer u maecht kont
Sullen op u vast staen gegront/
Want die tot u gaen Heer gepresen/
Sullen hier niet verlaten wesen.

ff. Pause.

11 Looft nu met lofsangen seer klaer/
Godt die tot Zion woont eenpaer
Vertelt sijn groote wonder werken/
Maect dat' alle menschen bemerkten.

12 Hy gedenckt aen der vromen bloet/
End' weecht dat met een gram gemoet/
Dat gescheep wil hy niet berachten
Der benauder / noch oock haer klachten.

13 Heer / ghy dke mijn Godt zijt in noot/
Siet aen mijn krops end' liden groot/
Dat mijn vanden my op vringen/
Uyt den wech des doots wilt my vringen

14 Dat ick midden in u gemeen/
Wien

Wen lof singh' / end' anders geen/
 Zijnde verblijdt / end' oock gedachtigh
 dat ghy my verlost hebt waerachtigh.

15 De hoose zijn vaestelijck al
 In haer stricken komen ten val/
 Haer voeten zijn i' t' net gebangen/
 dat sy booz' my hadden gehangen/

ij. Pauze.

16 Soo is Godt geworden bekent/
 Hebbende dit oordeel ge-endt/
 daer in dat de schalck' heeft bevonden/
 't Quact sijner listen niet om gronden.

17 Dit's seecker dat de hoose saen/
 Haer sulen vallen end' vergaen/
 Godt sal die straffen onbertogen/
 die hem niet en hebben booz' oogen.

18 Maer de mensch ootmoedigh / o Heer/
 Sult ghy bergeten nimmermeer/
 Sijn hope die hier is misyzenen.
 En sal hy u niet ydel wesen.

19 Komt doch / Heer / toont nu u gewelt/
 Op dat de mensch hem niet en stelt
 Tegen u / maer dat alle scharen
 Booz' u gericht hen openbaren.

20 o Heer / die daer eentwighlijck leeft/
 maect dat der hoosen herte beeft/
 doet hen verstaen / die is mijn wenschen/
 dat sy niet zijn dan zwacke menschen.

Den xij. Psalm.

Hoe langh' hebt ghy besloten / Heer/
 my te vergeten alsoo seer?
 Sal 't altijd zijn / en nimmer enden?
 Wilt ghy u van my eeuwigh wenden?
 die ben autot ben soo langhs / soo meer.
 2 Hoe langh' sal noch dat herte mijn/
 Vol van angst en van smerte zijn/
 En daer toe vol sorgen met desen?
 Hoe langh sal mijn vbandt noch wesen
 mijn verwiner tot mijner pijn?
 3 Verstet my Godt / ghy zijt mijn kracht/
 Troost mijn hert 't welck u doet sijn klacht/
 Wilt mijn duyft' re oogen berklaren/
 dat ick in den slaep niet moet varen/
 des doodes / en daer bleve ver-smacht.
 4 Op dat hy / die my sterck bevercht/
 Niet seggh' / hy is neder geleght/
 En dat de vzeught mijner vbanden/
 Niet dobbel werde t' mijner schanden/
 Siende den val van ulwer knecht.
 5 Op u / Heer / staet mijn hoop alleen/
 Neemt wech mijn krups en noot niet alleen /
 Wilt my ulwe vzeught weder-vringen/
 Soo sal ick u loben met singen/
 Doo? u weldaden in 't gemeyn.

Den xxiiij. Psalm.

Mijn Godt doet my / als mijn Herder geprezen /
 Dies sal ick geenes dinghs behoeftich wesen /
 In 't groene gras seer liefstich hy my weydet /
 En aen dat soet water hy my gelepdet /
 Hy verquicht mijn ziel / die seer is verslegen /
 om sijns Naems wil leydt hy my in syn wegen :
 2 Al waert schoon dat ick in 't dal des doots ginge /
 End' dat my des doots schaduwe ombinge :
 Ick vreesde niet / ghy zijt hy my gestadigh /
 En ghy troost my met uwen staf genadigh /
 ghy mascht rijck met goeden seer veel handen /
 Mijn tafel boozd' oogen mijner byanden.
 3 Ghy salft mijn hooft met rieckend' oly goedigh /
 En schenckt my den Beker vol oberbloedigh /
 ghy sult doen dat u gunst / o Heere krachtigh /
 Mijn leven langh by my steets blijft eendzachtigh /
 Soo dat ick hoop eeuwigelijck vast te wonen /
 In Godes Huys / 't welck niet is om verschoonen.

Den xxiiiij. Psalm.

De Aerd' is onses Godts boozwaer /
 En wat sy begrijpt berr' end' naer /
 Met den menschen daer in woonachtigh :
 Hy heeft die op 't meyz vast getonst /

Hy verrijckt die alsing in 't ront/
Het veel schoone Kevieren krachtigh.

2 Sijnen Bergh is een heyligh oort

Wie sal daer op komen nu voort?

Wie sal daer wonen ende blijven?

Die sijn hert en handen heeft reyn/
Die de leugens haet groot en kleyn/
Noch geen meynect en soeckt te drijven/
3 Die mensche sal zegen ontsaen/
Godt sal hem oock wel gade slaen/
En doozijn goedigheyt b. vryden.

Die mensche sal zegen ontsaen/
Godt sal hem oock wel gade slaen/
En doozijn goedigheyt b. vryden.

Sulchs is 't geslaghte t'aller tijt/
Dat Godt soecht met herten verblijft/
O Godt Jacobs / aen allen zijden.

4 Verhooght u groote poorten nu/
Eeuwige deuren verheft u/
Dat ingae de Koningh vol eeren.

Wie is de Koningh soo geaght?

't Is Godt d'overwinner met kragt/
Wiens maght niet en is om vermeerden.

5 Verhooght u groote poorte nu/
Eeuwige deuren verheft u/
Dat ingae de Koningh vol eeren.

Wie is de Koningh soo geaght?

't Is Godt de Weykrachten vol maght/
Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Den xxv. Psalm.

Mijn hert hef ick tot u Heere /
 Mijn hoop alleen op u staet /
 Behoedt my doch booz oneere /
 Die my wenscht mijn vbandt quaedt /

2 Sy werden Heer / soo 't betaemt /
 Niet schaemroot die op u bouwen :
 Maer sy sullen zijn beschaemt /
 Die de vrome hier benouwen.

3 Heer / wijs my doch uwe wegen /
 Die ghy wilt dat ick sal gaen.
 Tot den selven maectt genegen
 My / en doet my die verstaen.

Leert en stiert my na u woordt /
 In uwe waerheyt gezesen :
 Ghy zijt mijn hulpe / dies mi boozt
 Wacht ick op u in dit wesen.

4 Gedenckt Heer / aen u goedtheden /
 Stelt u booz oogen booztaen
 V groote barmhertigheden /
 Die ghy voormaels hebt gedaen.

Woch vergeet de sonden swaer.
 Myner jonghepdt seer lichtveerdigh /
 Gedenckt mijns goedthick eenpaer /
 Tot mijn hulpe zyt volveerdigh.

5 Godt is waerachtigh en goedigh /
 Hy is en blijft sulcks altydt :
 Ten wege / brenghet hy sachtmoedigh
 Den Sondaer verballen wijdt.

Den ootmoedigen leert hy

Sijn Godtsalige voetspaden/
 Hy toont oock sijn wegen by
 Den armen Mensch en beladen.

i. Pause.

5 Goetheyt en waerheyt verheben
 Zijn des Heeren wegen al/
 Dooz hem die daer na sijn leven
 En sijn gangen rechten sal.

O Heer dooz wden naem klaer
 Wilt my goed ighlyck mijn sonden
 Vergeven / want seere swaer/
 Ende groot zijn sy bevonden.

6 Wie is hy die altijd spoedigh
 Onsen Godt vzeest boden al?
 Die wert geleert ober vloedigh/
 Van den wegh dien hy gaen sal.

Die sal besitten sijn goetd
 Met stilheyt ende met vrede:
 Sijn Zaet sal in overbloedt
 Het landt oock besitten mede.

7 De verborghentheyt des Heeren
 Is den Mensch geopenbaert/
 Die Godt vzeest end' houdt in eeren/
 End' sijn verbondt wel bewaert.

Mijn hert ende mijn gemoet
 Op den Heer hen alleen setten:
 Want hy maecht byz mijnen voet
 Dyt al der Godtloosen netten.

8 Siet my aen met goede herten/

Hebt doch med'lyden met my :
Want eensaem ende vol smerten/
Ben ick Heer en gantsch onbyp.

Ick werde seere denout/
Daegh'lijcx wert groorer mijn lyden :
Helpt my / Heer / die u betrouwt/
Oyt den noot in desen tijden.

9 Mijn jammer wilt doch aenmercken/
mijnen anghst en noot aensiet/
mijn sonden en boosz wercken/
Bergeeft my goetlijck om niet.

Siet hoe de vanden mijn/
moetwillighlijck hoven maten/
Die groot van getale zijn/
my seer vandelijck haten.

10 Dooz haer life mijn ziel bewaret/
Verloft my dat ick niet smaet/
En niet schand' niet zy bewaret/
Want ghy zijt mijn toez-verlaet.

Slecht recht ben ick / my behoet/
Want ick sal / Heer / u verwachten.
Israël opt tegenspoet
Verloft oock dooz uwe krachten.

Den xxxvj. Psalm.

Op de Wyse van den 68. Psalm.

Des boos-doenders wille seer quaedt/
Setuyght sekerlijck met der daedt !

Dat hy niet vzeest den Heere :

Want hy hem in 't boose behaeght/
't Welck hy noch hatet noch behaeght/
Maer spot den vrome seere :

Seer schaed'lyck is de leere syn/
Vol leugen ende senyn/
En hy laet hem niet leeren/

Des nachts denckt hy niet dan schalckheyt/
Hy wil blyden in der boosheyt/
End' van geen quaet hem keeren.

2 Heer u goetheyt en u woort waer/
Tot der lucht en den Hemel klaer/
Men strecken na ons wenschen.

Voordael vast als een bergh staet/
Drecht diep als een af-gront gaet/
Ghy behoet Dee end' menschen.

Hoe groot is u goetheyt eenpaer/
Men die onder u vleugelen haer
Te begeben gedincken.

Haer begeert verbult ghy met goet/
End' aen uwer wellusten bloet
Doert ghy die datse dzincken.

3 In u is des lebens Fonteyn/
End' u klaerheyt geeft ons alleyn
Licht end' verstant om mercken :

Oder de herten onbebleckt/
D goedigheyt / o Heere / streckt/
Die steeds schijnt in u werken.
Dat my de doet des menschen vzeet/

Niet en vertred' / end' my geen leedt
 En doe / noch slae mits deien.
 Hoe ne hoose vergaen / doch siet
 Sy blijven in eeuwigh verdriet /
 Sonder verlost te wesen.

Den xxxvij. Psalm.

Q Velt u daer niet met niet / soo ghy in dit lehen /
 't Geluck der Godloosen moet schouwen aen /
 Den korten doozspoet die hem Godt wil geven
 Mijgunt hen niet / want sy seer haest vergaen /
 Sy moeten als dat hop op 't velt verduynen /
 End' oock gelijck dat gras verdooren saen.
 2 Vertrout Godt / laet u goede werken schijnen /
 Ghy sult dat Aerdrich bekitten hier naer /
 End' gebuycken met vzeughden vop van pijnen.
 In Godt sal u blijdschap wesen eerbaer /
 Hy sal u al uwes herten begeren
 Laten volgen na sijn belofte klaer.
 3 Werpt de sozgh op Godt / wilt die van u wren /
 Vertrouwt op hem / ende hy sal seer snel
 Optrechten u saken / end' u generen.
 V Dronighcvt sal hy hond' maken wel /
 End' openbaren uwe deught geprezen /
 Gelijck den middagh / die klaer is end' hel.
 4 Laet Godt doen / wacht op hem / wilt stille wesen /
 Zyt onbeswaert / vergramt u / noch sozght niet /
 Als de schalcken doozspoet zyn hoogh geresen.

Doet u sulcx wee / laet varen sulck verdziet.
 Verhint u niet tot hoos doen / wat sy kallen/
 Dat ghy haren wil niet doen / wel toefiet.
 5 Want een tempeest salsnel over hen vallen/
 maer die vastelijck verwachten den Heer/
 die sullen erven 't Werrijck met hen allen/
 De hoose sullen vergaen met oneer/
 Zoo dat als haer stadt gesocht wert na desen/
 daer van en sal gebonden zyn niet meer.

j. Pause.

6 de brome sullen een landt uptgelesen
 Erven / end' niemant benouwen aldaer/
 Sy werden verheught / verquickt / ja genesen.
 De hoose soecken / het is openbaer/
 den bromen met anghst end' noot te beladen/
 End' bijten de tanden t'samen eenpaer.

7 Middeler tijdt / soo bespot Godt de quaden :
 Want hy seer klaerlijck siet ende verstaet :
 dat de stont komt sijns bals end' sijner schaden.
 Sy trecken haer sweerden seer obstinaet/
 Ende spannen bogen sonder verzfagen/
 Om den bromen te schieten daer hy gaet.

8 Maershaer eppen sweert sal hen swaerlijck plagen
 Want haer hert sal daer mede zyn doozwont/
 Waer bogen werden tot stucken geslagen.
 dat kleyn goet des bromen is t'aller stont/
 dupsentmael beter dan 't goet oberbloedigh/
 des hoosen is / die groot is in den gront.

9 De sterchte des hoosen mensches hooghmoedigh/
 Wert

Werdt gebzoken : maer Godt dooz sijne kragt/
Sal zijn der bzomer onderhoudingh' goedigh :

De Heere neemt altijd vaderlyck acht/
Op dor bzomen leben die hem behagen/
Maer erf-goet blijft eeuwigh dagh ende nacht.

10 Sy werden niet beschaemt tot geener dagen/
In dierem tijt : Maer sy werden geboet
Met Bzoot / als de ander van hunger klagen:

Maer de hoose vergaen gantsch in kleynmoet.
die Godt niet lieben / verdwynen end' falen/
gelyck de roock / end' als de hagel doet.

ij. Pause.

21 Maer hant ontleent stedes sonder betalen/
Maer de bzomen hebben genoegh altijt/
Om in liefden den naesten te onthalen.

Godt maectt zijn gezegende seer verblijdt/
Hy sal hem een bzugh:baer aertlyck bereyden/
Maer de herbloeckte hy te gronde smyt.

12 Den bzomen sal hy in sijnen wegh leyden/
End' in sijnen padt die engh is end' smal/
Sal hy hen sijn jonst rijckelyck upbreyden.

Dogh soo hy onbersieny komt tot den val/
Hy sal dan niet tot stucken zijn geslagen/
Want Godts handt hem wel onderhouden sal.

13 Ick was een jongh / en ben nu out van dagen/
dogh ick sagh den bzomen verlaten noyt/
soch sijn kind'ren bedelen ofte klagen/

Maer hy deelt upt den armen seer beroyt/
Ende lernde : dies sal sijn zaet verkoren

gezegent

gezegent sijn / waer dat het zy verstroyt.

14 Vliet dan dat quact / 't goede hebt altyt boren /
Doo sult ghy blyuen in der eeuwigh. yt /

Dooz Godts goetheyt : hy laet doch niet verlesen.

De goede : Want hy lieft de vromigheyt /

Hy se waert die / sy sullen oock steeds blyuen /

Hy verderft die doen ongerechtigheyt.

ij.

Pause.

15 De vrome sullen groote vrucht bezijuen /

En besitten d' Aerde met hare vrucht /

Sy sullen met haer Wooningh vast beklijuen.

Der vromen mont leert niet dan eer en tucht /

Sijn tonge sal niet dan wysheyt verkonden /

En dat goet is en van een goet gerucht.

16 Want Godts Wet is in sijn herte bebonden /

daerom sal niet strupckelen sijnen doet /

Maer dat hy oock gaet tot eenigen sonden.

't Is wel waer dat de boose met hooghuoet
ben vromen bespict / en soecke te doen sterben :

Hy loert op hem gelijk een Wolf verwoet.

17 Maer Godt sal hem sulcx niet laten beruerben
dat hy den vromen benaude met kracht /

Noch dat hy hem met schijn des rechts verderbe /

Oes wacht op Godt / en wandelt met aendacht /

In sijn Wet : hy sal u in 't goet landt stellen /

Ghy sult sien vergaen de boose vol vrucht.

18 Ick sagh dat de boose met sijn gesellen

Seer was gebzeest / ick sagh hem hoogh opgaen /

Als een Laurier vol tacken niet om teken.

Maer komende daer ick hem booz sach staen/
 Soo en was hy daer gantsch niet meer te vinden/

Maer hy en sijn plaets waren gantsch vergaen.

19 Wacht u booz schade / wilt u onderwinden
 Wel te doen / want die hebben tot loon reyn/
 Rust en stilheyt / als des Heeren beminden.

Maer de hoosdaders sullen groot en kleyn
 Vergaen / dat sal haer betalinge wesen/
 Met haren nakomers alle gemeyn.

20 Onse Godt is de salighejdt geprezen
 Wer vromen / die oock altydt wesen sal
 Haer sterck / als 't kruys groot sal zyn opgerezen/

Hy sal hem berlossen in sulcken dal/
 Verlossende sal hy die oock genesen :
 Want op hem hebben sy betrouwet al.

Den xl. Psalm.

Nu dat ick langen tijdt hebbe verwacht/
 Een wille Godts in mijn ellent/
 Soo heeft hy hem tot my gewent/
 End' heeft verhoort in den noot mijne klacht :

Wyt den slijck seer onreyn/
 En een afgront niet kleyn/
 Met kracht hy my wytoogh/
 Hy heeft mijn voeten vast/
 Tot sijn wegen gepast/
 Op een steenrotz seer hoogh.

2 In mijnen mont heeft hy een Lof-sangh soet/
 Begeben/

Gegeven / dies werdt hy ge-eert/
 Daer dooz dat volck sal zyn geleert/
 Om den Heer te verwachten met langhmoet.

Wel saligh sal hy wesen/
 Die hoopt op Godt gepresen/
 End' op hem vast blijft staen/
 Latende hen die stout
 Liegen seer menigh fout/
 Die haest sullen vergaen.

3 Heer Godt / uwe wercken zyn wonderlijck/
 Ghy dencke op ons Heer goeder tier /
 Soo dat niemant in 't leven hier /
 Uwe gaben kan melden sonderlijck/
 Soud' ick die al t' saem loven/
 't Getal gaet my te boden/
 Slacht-offer nu voortaan/
 Laet ick / 't welck ghy niet wilt :
 Maer ghy hebt Heere milt/
 Doore my op gedaen.

4 Schilt-offer hebt ghy van my begeert niet/
 Dooz de sonde : dan sprack ick byz :
 Siet hier ben ick / daer staet van my
 Geschrevent in u Wet boeck / soo elck siet.

Dat ick uwen wil hilligh/
 Volbrengen sal gewilligh/
 Sulcks doe ick oock mijn Godt/
 Al u dooz nemen goet/
 Dzaegh ick in mijn gemoedt/
 En houd' oock u gebodt.

5 Ick wil bekonden u gerechtheyt klaer/
 In der Gemeynen oerlyft :

Ghy weet wt wat hert dat sulcx spzuyt.
 Ick heb uwe daden geroemt eenpaer/

Van u waerheyt staet vastigh/
 En van u harte krachtigh/

Spreeck ick toe groot en kleyn.
 Ick prijs Heer u goetheyt/

End' u getrouwicheyt/
 Midde in u gemeyn.

6 Owe goetheyt sult ghy / Heer / nimmermeer
 Van my weeren tot gener tijt :

Maer my bystaen in desen tijde :
 End' altydt bewaren tot uwer eer :

't Krups wil my oerballeu/
 Ende mijn sonden allen/

't Gesichte my ontwijcht :
 Ick heb meer lijdens sijn/

Van haren aen mijn lijf/
 't Herte my gantsch beswijcht.

7 O Godt verlost my nu genadelijck/
 Komt my te hulpe / o Heer / seer haest :

Laet die ch beschraemt zijn en verbaest/
 Al die mijn doot soecken gestadelijck.

Datse sehande be-erven/
 Die my willen bederven/

En my bespotten hoen :
 Hem toe home met kracht/

Datse hadden bedacht
 My listijck aen te doen.
 8 Maer in u zijn sy verheught end' verblijdt/
 Die met noodt zijnde seer benout/
 Op u alleen hebben betront/
 Datse seggen: Godt zy gebenedijt.
 Wem ben ick end' ellendigh/
 Maer mijn Godt seer bestendigh/
 Sozght dooz my nu voort aen.
 Ghy helpt my dooz u kracht/
 Ghy hebt oock op my acht/
 Wilt my alstijt bystaen.

Den xlij. Psalm.

Als een Hert gesaecht/ o Heere/
 Dat versche water begeert:
 Alsoo dorst mijn ziel oock seer e/
 Na u mijn Godt ge-eert.
 En spzecke by haer met geklagh/
 O Heer / wanneer komt dien dagh/
 Dat ick doch by u sal wesen/
 En sien u aenschijn gepze/en.
 2 Mijn tranen ende mijn klachten/
 Zijn mijn spijs die my steedts doet:
 Als men my vzaeght met verachten.
 Waer is nu u Godt soo goet.
 Ick smelt als ick denck daer aen/
 Hoe ick doozmaels plach te gaen/

Met een hoop volcx hier te lande/
Om u / Heer te doen offrande.

3 Waerom wilt ghy u soo quellen/
En heroert zyn / o ziel wijn?

Wilt gantsch u hoop op Godt stellen/
Dan u sal hy gedaencht zyn.

Als hy dooz sijn aenschyn klaar/
Sal wech nemen u kruys / waer :
Dies / o Godt van my niet wijcket/
Want mijn hert my gantsch bes wijcket.

4 Ick ben uwes seer gedachtigh/
Soek aen der Jordanen kant/
En uwer goetheyt seer krachtigh/
In Hermon dat houde sant.

En aen Misar den Bergh bloot/
Daer d'een diepte d'ander groot/
Coeschrept / en daer de tempeesten/
Over my gaen minst en meesten.

Pause.

5 Al de groote waterstroomen/
Zijn Heer ober my gegaen/
En my ober 't hooft gekomen/
Maer ghy hebt my by gestaen.

's Daeghs toont ghy my u goetheyt/
En 's nachts u barmhertigheyt :
Dies sal ick u Heer belijden/
Ghy hoedt mijn ziel t'allen tijden

6 Ick sprack tot Godt : O Godt krachtigh/
Waerom vergeet ghy my gaer ?

Waerom

Waerom moet ick wesen klachtigh/
Benaut door de hoos' eenpaer?

Ich geboel haer smaden quaet/
D'welck my door de beenen gaet/
Als sy tot uwer onreere/

Sprecken waer blijft nu de Heere?

7 Waerom wilt ghy u soo quellen/

En heroert zyn / o ziel myn?

Wilt gantsch u hoop op Godt stellen/

Van u sal hy gedanckt zyn.

Om dat hy is soo men siet/

Mijn heyl die my jonste diet/

Dies mijn ziel wilt u verblijden/

Godt is 't dien ick bid in 't lyden.

Den L. Psalm.

O Godt die der Goden Heer is / spreken sal/

En t'samen roepen dat gantsch aertsche dal/

Van den opgangh tot den neder gangh breet :

Byt Zion komt Godt die daer is bekleet/

Met heerlijkheyt en schoonheyt hoogh gepreest/

Onse Godt komt / die niet stille sal wesen.

2 Door hem gaet een sel verblindende diert

Een groot onweder komt met hem tot hier/

Hy sal Hemel en Aerd' aenspreken wel/

En sijn volck / seggende seer snel :

Verlaemt my mijn Heyl' gen die met vertrouwen

Offeren / en mijn Verbondt onderhouden.

3 En ghy Hemels sult melden overbrept/
 Godts des Rechters groote gerechticheyt/
 Hoozt mijn volck / ick spreec u aen in 't gemeen/
 Ick ben u Godt daer is oock anders geen/
 Ick sal u niet straffen om u Off'randen/
 Die ick hebbe gecreyscht van uwen handen.
 4 Van u pet te nemen heb ick geen noot/
 Offen noch Boeken 't zy kleyn of groot :
 Want al het Dee der Doffchen dat is mijn/
 Oock de Dieren die met dypsenden zyn/
 Op de Bergen / jae de Vogelkens kleyn/
 En 't gedierde des Velds is mijn alleyn.

Pause.

5 Al hungerde my / ick en seyt u niet :
 Want d' Aertrijck is mijn / met al dat men siet :
 Meynt ghy dat ick Offen-bleesch eten moet
 Of tot drauck behoefte der Boeken-bloet :
 Neen ick : Maer offert dancksegging' met singen/
 En wilt u beloften doen en volbringen.
 6 Roept my aen / en ick sal u in den noot/
 Helpen / en ghy sult mijn naem maken groot.
 Maer Godt spreect de schalcken aen seer verstoort/
 Waerom verkondicht ghy alsoo mijn woort/
 En neemt mijn bondt in uwen hoosen monde/
 Dewyl ghy mijn straffe haet in den gronde ?
 7 Na dat ghy oock hebt mijn gebode versmaet/
 En als ghy noch een dief siet / met hem gaet/
 Dien zyt ghy gelijk jae oock toe-gedaen/
 Van Ebrekers wilt ghy u niet ontlaen.

Den mondt opent ghy tot schenden en smaden/
 De tonge kan niet dan liegen en schaden.

8 Ghy sit en reyt van uwen broeder quaet :

En met achterklap ghy hem seer belacet.

Dit doet ghy / en om dat ick s'wijge stil/

Ghy meynt dat ick u gelyck wesen wil/

Maer ick sal u nogh onder oogen stellen/

Die sond' / en u daarom straffen en quellen.

9 Och wilt dit doch merken en wel verstaen/

Ghy die Godt gantsch vergeet / hoorst dit vermaen/

Op dat ghy niet sonder hulp haest vergaet.

Die danck-offert die eert my metter daet/

Spreekt Godt / en die desen wegh gaen en treden/

Sullen mijn heyl oer komen in breden.

Den 1j. Psalm.

O Afermt u oer my arme Sondaer/

Heer / na uwe goetheyt niet om velpziff. u/

Wilt my dit nael u genade bewijfen/

En vergeeft my mijn sonden groot en s'waer :

Wascht my / o Godt/maecht my supber en klaer/

Van mijn leelijke stinckende misdaden/

Die my booz u onreyn maken boozwaer/

Meynigh. my dooz 't water uwer genaden.

2 Want dooz veel klagens mijn hert my verflont

Als ick (och arm) geboel mijn groote sonde/

En dat meer is / booz my staen e'elcker stonde

Mijn sonden al / dieg ick / Heer / ven benout.

2 Doo u en tegen u heb ick misdaen/
 Dies blijft ghy rechtveerdigh in uwen wegen/
 Als ghy my strafte en te gronde laet gaen/
 En maectt beschaemt hen die u spreken tegen.
 3 Ick weet wel / en moet bekennen voortaan/
 Dat ick in ongerechtigheyt ben geboren/
 Oock staet my dit tot aller tijdt wel boren/
 Dat mijn Moeder in sond' my heeft ontsaen.

Ick weet dat ghy lief hebt en begeret seer
 Een hert dat geheel is oprecht en goedigh/
 't Welck ick niet heb gehad / dien ghy / o Heer/
 Uwe wijsheyt openbaert oberbloedigh.

4 Ghy sult my met Isop / Heer / maken reyn/
 Soo sal ick geheel supber zijn bevonden/
 Ghy sult afwasschen mijn smetten en sonden/
 Soo werd' ick witter dan snee in 't gemeyn.

Ghy sult my doen hooren blytschap en bzeught/
 En my van nieuws uwe goetheyt gepzefen/
 Bewpsen Heer : dan sullen seer verheught/
 Al mijn beenen / en al mijn krachten wesen.

Wause.

5 Ghy hebt langh genoegh gesien mijn misdaet/
 Wilt doch u toornigh gesicht daer van wenden ;
 En vergeest my (die nu ben vol ellenden)
 Mijn hoogheyt al / en oock d. es sonde quaet.

O Godt mijn Schepper / sichept sonder berdzagh
 Een reyn hert' in my en een nieuwe leven/
 En op dat ick u wel behagen magh/
 Wilt my / o Heer / eenen nieuwen geest geben.

6 Ick bid u / werpt my niet van u aenschijn/
 En op dat ick besluypte mijn begeeren/
 Wien Hepligen Geest wilt my niet weeren/
 Als hy in my van u vernieuwt sal zyn.

Doet my oock nu smaken de sekerheyt
 Mijner saligheyt / Heere / dooz u genade/
 geeft my oock den geest der bzymoedigheyt/
 Ende sterckht my daer mede bzoegh en spade.

7 Van sal ick gaen in u wegen bequaem.
 Den hoosen sal ick die oock bligtigh leeren/
 Soo datse hen tot u sullen bekeeren/
 En volgen mijn boerstappen al te saem.

Wilt my / o Godt / Heer mijner saligheyt/
 Van does doodtweerdeige bloetschult bebzypden/
 Soo sal mijn mont utwe gerechtigheyt/
 En u goetheyt singen ende belyden.

8 O Heer / wilt my doch open doen den mont/
 Anders kan ick niet goets spreken waerachtigh:
 Maer als ghy / Heer / dien sult openen krachtigh
 Soo sal ick utwen lof schoon maken kont.

Waert dat ghy slacht-offeren hadt begeert
 Der Stieren en Ossen / oft diergelijcken)
 Ick hadse geoffert / maer gantsch niet weert
 Is dooz u sulck off'ren / alsoo 't mach bljcken.

9 Een recht offer dat de Heere neemt aen/
 is een gemoet benautut dooz anghst en klagen/
 Een ned'rich hert / en eenen Geest ver slagen:
 En sal Godt niet verachten / maer ontsaen.

O Heer / doet Zion wel na u goetheyt/
 C 2

En Jerusalem die op u betrouwet/
 't welck is de Stadt / die ghy u hebt bereept/
 Haer mueren dogh genadelijck ophouwet.
 10 Dan sullen ons herten zyn seer bequaem/
 Om te offeren na u welbehagen :
 Dan sullen de Kalveren zyn geslagen/
 Die u Heer sullen wesen aengenaem.

Den lxij. Psalm.

Op de wijze van den 24. Psalm.

Hoe seer dat mijn ziel is gequelt/
 In Godt wert sy gerust gestelt/
 Want hy is mijn toeflught alreene/
 Mijn troost / mijn bystaet in der noot/
 Mijn kragt die my boozden val groot/
 My wel bewaert en anders geene.
 2 Hoe lange sult ghy alle staen/
 om te sejaden en doodt te slaen ?
 Ghy wert noch met schanden hersteken/
 Als een want / die daer valt sult ghy/
 En als een oude muer daer by/
 Van selfs vergaen / scheuren en bzeken.
 3 Sy en gedencken anders niet/
 dan om t'onderdzucken met bliet/
 Men dien ghy wilt verheffen Heere :
 Aengen behaeght hem met der daet/
 Haer woort is soet / maer 't herte quaet/

Is vol bloeckens en vol onerre.

4 Maer ghy / mijn ziel / wilt dogh booztaen/
Met gedult op den Heere staen/
Op hem staet mijn hoop end' betrouwen/
Hy is mijn troost / en niemant el/
Mijn Heylant die my bewaert wel/
Geen schand' noch leet kan my benouwen.

Vanse.

5 Godt is mijn eer / mijn heyl / mijn kracht /
Mijn toerblucht / mijn sterckte / mijn maght.
Ghy volckeren wilt hem betrouwen.

Komt en stoztet dogh allegaer /
Dooz Godt uwe herten eerbaer /
op hem alleen willen wy bouwen.

6 Maer de menschen machtigh en rijck /
Zijn ydelheyt alle gelijck /
Weder van hem te seplen pleget /

Weght ydelheyt en oock met dien /
De menschen al / soo sult ghy sien /
Dat ydelheyt beel s waerder weget.

7 Op onrecht u dogh niet verlaet /
op geweld noch stelen niet staet /
Wilt aen ydel dingen niet hangen /

Komt u't goet toe met overvloet /
Wilt daer med' u hert en gemoet /
Seensins laten wesen behangen.

8 De Heer spreeckt dickwils in sijn woort /
Alsoo ick dat hebbe gehoozt /
Dat hy alleyne zy almaghtigh ;

Ghy zijt / Heer / vol genaden soet/
 Die den mensche wat recht is doet/
 Nae sijn verdienst / dooz u hant krachtigh.

Den lxxv. Psalm. Wijse : 72.

MEn looft u / Heer / met stemmen repne/
 Tot Zion openbaer/

De belofde gaben gemeyne/

Wtaelt men u oock daer/

1 E d' bewijl dat ghy daer wilt hooren

't G. bedt uwes volcks goet/

Soo sullen daer u uytberkozen/

W vallen Heer te boet.

2 Al mijn misdaden en mijn sonden/

Waren seer groot en swaer :

Maer u goetheyt niet om doozgronden

bergaf die al boozwaer.

Wel hem dien ghy hebt uytgelesen/

Dat hy by u zij / Heer/

Die oock altydt by u mach wesen/

Sonder te schepden meer.

3 Wy sullen met d'heerlijckheyt schoone

Uwes huys versiet zijn :

't G. rijckdom / Heer / van 't huys uwes woone/

Sal ons wel boeden sijn.

Ghy die nae u goetheyt verheben/

ons beschermt end' bewaert/

Sult ons een goet antwoorde geven/

Da u kracht seer vermaert.

4 't Geheel Aertelijck aen u/ Heer / hanget/
Met een vertrouwen reyn :
Al die dat groote Meys onbanget/
Staen vast op u alleyn.

Ghy maectt door u sch:ick'lycke krachten/
Seer vast de bergen groot/
Van sterckheyt en van groote machten/
Zijt ghy / o Heer / niet bloot.

5 Ghy kont oock dat bzullen haest stillen
Des Meys als is beweeght.
De menschen oock die woeden willen/
Ghy haest te stillen pleeght.

Als de volckeren wel bemercken/
Die omher zyn / o Heer/
Dees groote wonderlycke wercken/
Sp zyn verwondert seer.

Pause.

6 Heer / han den Gosten tot den Westen/
Maec u goetheyt en woort/
Maer ghy voortkomen ons ten besten/
Alerley vlytschap boort.

Soo haest als droogh is ons Verdrijcke/
Ghy besoeckt dat boortwaer/
Met dauw' en regen desgelijcke
Maectt ghy 't rick en vuchtbaer.

7 't Water spr:ngend' upt de Fonteynen/
Maectt dat Verdrijcke goet/
Tot tarw' en ander vuchten reyne/

In grooten overbloat.

De geploeghe voren bequame/

Watert ghy t' sijnert tijdt.

Ghy bzeekt d' Wertrijck / en sijn bzucht t' same/

Ghy seer gebenedijdt.

8 Ghy verciert dat Jaer overbloedigh/

Met u goederen schoon/

En laet t' vette regenen goedigh/

Boven upt ulwen Throon.

De hutten selfs in de woestijne/

Zijn vol bzughten met een/

De bergen seer bzuchtbaer van wijne/

Staen lustigh groot en kleen.

9 Van sret men in heemden en weyden/

t' Dee in groot getal gaen/

t' Velt / van den bergen afgeschepden/

Siet men vol kroozne staen.

Alsoo schijnt dat Wertrijck t'ontspringen/

En te verblijden seer/

Dies moeten wy jupchen en singen/

In u van herten Heer.

Den lxxvj. Psalm. Wijse 118.

Singht den Heer in den gantschen lande/

Met gesangh looft nu sijnen naem/

Wijst hem met mondt en met verstande/

Roemt sijn goetheyt alle te saem/

Spreekt hoe wonderlijck zijt ghy Heere/

In al u wercken groot en kleyn :

Woe byanden beschaeint seere/

Bidden om breed' alle gemeyn.

2 Dat u dan / o mijn Godt gepresen/

De werelt roeme met ootmoet/

W lof moet oock gesongen wesen/

Alsins met stemmen klaer en soet.

Komt hier en wilt doch wel aenmercken/

de daden Godts des Heeren mijn/

Hoe wonderlijck dat oock sijn wercken/

By der menschen kinderen sijn.

3 Hy verdrooght dat groote Meerz krachtigh/

Dat men drooghs voets kan gaen daer dooz.

Dies wy sijn volck in liefd' eendzachtigh

Hem seer bzolijck dancken daer dooz.

Sijn heerschappij sal eeuwigh blijven/

Sijn ooge de wolcken aensiet :

Wie van hem wjcht sal niet bekljben/

Maer vernedert werden tot niet.

4 Ghy volckeren wilt u begeben/

Om Godt te pzijsen boven al/

dat sijn naem seer hoogh zy verheben/

Van allen in dit Werdsche dal.

Hy is die ons bewaert ons leven/

die dooz ons sozght tot ons behoet/

Op dat wy niet vallen noch beben.

Ja dat niet slibbert onsen voet.

5 Ghy hebt ons doozsocht / Heer genadigh/

Ende bezzoest alle gelijck/

Alsoo men dooz dat byer gestadigh /

Daer silber louter van den slijck.

Ghy hebt ons van den onbekenden

Byanden laten zijn gevaen /

End' hebt ons / Heer / op onsen lenden /

Met een groot last swaerlijck belaeen.

Pause.

6 Men heeft op ons hoofden geklommen.

Soo men beklimt een Hemel-dier :

Als beesten werden tog al-ommen /

gedreben dooz water end' byer.

Daer nae hebt ghy ons / Heere / goedigh

Vertrooft / dies ick tot u huys reyn /

Wilt byzengen mijn off'randen bloedigh /

End' mijn beloften groot en kleyn.

7 Mijn beloften sal ick betalen /

Die mijn lippen hebben gedaen /

Die in den noot end' in mijn qualen

Dyt mijnen monde zijn gegaen.

Ick wil u Heer / veel vert' off'randen

Der rammen op uwen Altaer /

End' der Boeken met byer verbyanden /

Daer toe oock veel runderen swaer.

8 Ghy al die Godt byest weest doch stille /

Komt tot my / hoorz en wilt verstaen /

Want te verhalen heb ick wille /

Dat goet dat my Godt heeft gedaen.

Als ick hem heb gebeden krachtigh /

Hy heeft my haest verhoort boozwaer /

Dies heeft mijn tong' oorsaeck waerachtigh/
 Hem te loden by openbaer.

9 Waert dat ick hadd' genomen booren/
 In mijn gemoet eenigh onrecht/
 Soo hadde Godt niet willen hooren/
 Dat gebedt van my sijnen knecht.

Maer ick mach niet rechte wel sprecken
 Dat my Godt althijt verhoort heeft/
 Mijn smeken heeft hy noyt verstreken/
 Soo langh' als ick hebbe geleest.

10 Beloofst zy mijn Gode vol genaden/
 Die mijn gebeden niet verstoot/
 Die van my (met ellent beladen)
 Niet afwent sijn goedigheyt groot.

Den lxxvij. Psalm.

Op de wijze van den 36. Psalm.

Staet op / Heer toont u onbertsaecht/
 Soo werden verstroyt en verjaecht/
 Heer haest al u byanden/
 Die Godt althijt hebben gejaet/
 Sullen vooz hem niet schand' en smaet/
 Dlieden in allen landen.

Ons Godt met een verdzyben sal/
 Sijner byanden't gantsch getal/
 Lae als roock doen verswinden i
 gelijck dat Was smelt vooz dat byer/
 Sal

Sal hy allen Godtloosen hier/
 Verreken en verslinden.
 2 Doch sullen de vrome verblijdt/
 Heer ulwen Naem singen althijt/
 En haer in u verblijden/
 Sy werden van herten verheught
 En sullen vooz Godt maken vzeught/
 Aupchende t' allen tijden.

Singht nu vzolick en looft den Heer/
 Ver vzejdt met vzeught sijnes naems eer/
 Prijst sijn heerlijckhejt t' same/
 Die op de wolck u blieght en vaert/
 En een Heer is / seer wijt hermaert
 Eeuwigh Godt is sijn name.

3 Verbljdt u in Godt met ootmoet/
 Hy is der Wesen Vader goet/
 En een beschermer krachtigh/
 der Weduwen in billighejt/
 In den Tempel vol hillighejt/
 Heeft hy sijn woonst' eendzaghtigh.

Hy ist die den eensamen geest/
 Een huys dat vol van kind'ren leest/
 Na haer langhwijlich wachten/
 de gebangenen hy ontslaet/
 En verstrickt de boosdaders quaet/
 ja laets' in 't landt ver smachten.

i. Pause.

4 Als ghy u volck / Heer / hebt gelept/
 En ginght vooz hem wijt ende vzejpt/

In de groote Woestijne :
 Doe heeft de dat Verdriick met een/
 De Hemelen dzuypten gemeen
 Heer / booz uwen aenschijne.

Roek desen bergh Sina soo groot.
 Booz u aenschijn / o Heer / verschoot/
 Godt Israëls gezezen/
 Ghy hebt ons den regen byrechtbaer/
 Gegeven / en getroost daer naer/
 Derf de el upt gelisen.

5 Ghy verquickt u volck goedertier/
 En maect dat een yegelijck dier/
 Daer woont sonder verderben.
 Owen kind'ren deelt ghy u goet/
 in 't krups geeft ghy hen goeden moet/
 Sonder troost sy niet sterben.

Ghy hebt na uwe goedigheyt/
 den repnen Jonck-vrouwen bereyt/
 Een oorzaeck / soo 't mach blijcken/
 Om te singen in 't gantsche landt/
 Als onse v'panden met schandt/
 Velt blughtigh moeten wijcken.

6 De Koningen seer groot geacht/
 Zijn haestelijck met al haer machyt/
 Geblooen soo wy weten/
 Godts huys-genooten hebben stil/
 't Goedt deses volcks na haren wil/
 gedeelt / en upt gemeten.

Al ist dat ghy / die algemeyn/

Godts volck zyt uyt genaed' alleyn/
 Hier boozmaels hebt geleecken/
 Den genen die daer sitten hart/
 Tusschen ketels als kolen s' wart/
 In oneeren versteecken.


7 Nochtans als ghy sult trecken uyt/
 In 't velt met Basynne geluyt.
 ghy wert schooner in d'oogen/
 Als der duyben vleugelen kleyn/
 Zynde met gout en silber reyn/
 Der ciert en oertogen.

Als onse Godt door 't landt herten gingh/
 Ende de koningen aenb'ingh/
 Te roepen uyt haer woone/
 Zoo wert dat lant reyn / wit en klaer/
 gelijck de snee is voor en naer/
 Op Salmon den bergh schoone.

ij.

Pauze

3 Godts Bergh die is seer wonderbaer/
 gelijck Basan den Bergh boozwaer/
 Staet hy hoogh onbesweken :
 Wat ist dat ghy Bergen rebel/
 Met al uwe steenrotsen sel/
 Godts Bergh soecht te verstreken :

Godt heeft desen Bergh b'zeer  wijt
 Verkoren tot sijn woonst' alrijt/
 In sijn goetheyt geprefen :
 Daer hy eenwigh dan nu booztaen
 Sal woenen sonder te bergaen/

Dit sal sijn ruste wesen.

9 Veel duysent Engelen seer schoon
 Dienen den Heer vooz sijnen thzoon/
 En zijn oock sijn heyzkrachten/
 Dooz hen doet hy seer groot geweld/
 Soo hy tot Sina heeft in 't belt
 Doozmaels getoont met machten.

O Heer / ghy zyt gebaren op/
 Bzekende der byanden kop/
 Remende die gehangen :
 Ghy hebt heerlijcke gaven sijn/
 Ons die verstroyt hier en daer zyt
 Rijcklyck laten ontfangen.

10 Ghy hebt u byanden verjaeght/
 Om by u volck seer onbertsaeght
 Te wonen vzoegh en spade :
 gelooft zy Godt die ons met een
 Ond rhout / en zegent gemeen
 Dooz sijn kracht en genade.

Godt de Heer is ons saligheyt/
 Hy toont ons sijn goet jonstighet/
 Dooz berlossingen macht'gh.
 Het is Godt die sijn volck by stelt/
 En maecht dat het blijft ongequelt
 Van 's doots geweld seer kracht'gh.

iiij.

Pause.

11 Het is Godt die in stukken vzeecht/
 Den kop / ja tu den gront versteect
 't getal onser byanden.

Hij sal gantsch bzeken end' ver slaen/
 Dat hooft der gener die booztgaen
 in haer sonden en schanden.

Godt spzeecht / myn upberkoren al/
 Dyt Bafan ick den lossen sal/
 die nu is seer hooghmoedigh :
 ick wille fraey ende gesont
 Dyt des Meyz alderdiepsten gront/
 Crecken / met mijn hant goedigh.
 12 Ghy sult dan baden utwen voet/
 in al utwen byanden bloet/
 Die ghy slaen sult end' jagen :
 Daer sal lecken een peder hont/
 't Bloet utwer haters / die gewont
 Sullen zijn end' ver slagen.

Men sagh daer / o mijn Godt end' Heer
 Opbzeken end' booztgaen met eer/
 d' W'ck des Verbonts gepzesen.
 de Sangers booz haer henen gaen/
 End' de speel-lieden volgen aen/
 Met gesangh uptgelesen.

13 De jonge Maeghden loben t' saem/
 Met gesangh daer des Heeren naem/
 Met haer Trommelen repne/
 End' seggen : o Israël/
 Hoost den Heer met gesangh end' spel/
 Onder u in 't gemepne.

Daer is Benjamin die nu heeft
 Grootte macht / om dat ghy hem geeft

Te heerschen ober beelen.

Juda / Babulon / Aegyptalin/
Met haer Dozsten zyn komen in/
byolijck booz u te spelen.

liij. Pausse.

14 Israël Godt geeft u dat ghy
Sijn Koninghrijck aenschouwet byp/
Hy regeert al u werken.
Wilt doch / Heer / ghy die ons bemint/
't Werck dat ghy nu in ons begint/
volboeren end' ons stercken.

Om uwes Tempels wil / o Heer/
Sullen u de Koningen eer
Bewijfen met offranden :
dies wilt met kracht ober al snel/
die boose met haer wapen sel/
t' Samen bzingen ter schanden.

15 Wilt de wreede stieren verdoen/
End' jagen de holkieren koen/
End' haer heylkrachten dwingen :
Heer bzinght de stoute tot ootmoet/
Op datse u vallen te boet/
End' u tribuyt toebzingen.

De Heeren Egipti seer rijk/
End' de Mooren alleghelijck/
Met toegebouwen handen
Sullen hen begeben al t'saem/
Tot u end' prijsen uwen Naem/
End' loben met verstanden.

16 Wijst dien Godt / die hooger gewis
 Opbaert / dan selfs den Hemel is/
 Dien hy gemaeckt heeft reyne.
 Hy ist die dat donderen maect/
 Daer van den Hemel breeft en kraecht/
 Van sijn sterckheyt alleyne.

Sijn Almachtigheyt doch bekent/
 Sijn heerlijckheyt schijnt sonder ent/
 In 't Lant Israëls binnen:
 Hy ist / die alsins blycken doet/
 Sijn groote kracht in overbloet/
 Die niet is om verwinnen.

17 Ghy zyt / o Heer / seer wonderbaer/
 In al de plaetsen / daer ghy klaer
 U heerlijckheyt toont krachtigh.
 Israëls toeberlaet ghy zyt/
 End' uwes volcks kracht is / dies altijt
 Hoost men u / Heer / almachtigh.

Den lxxxj. Psalm.

Singht den Heere bly/
 Die ons sterck is krachtigh:
 Verheught u oock bly/
 In Godt Israël/
 Bewijst hem met spel/
 Wijs en eer aendachtigh.
 2 Singht Psalmen seer goet/
 En lieftlyck om hooren /

De Tamboeren soet/
 Harpen bequame/
 En Psalter's t'same/
 Wilt met bzeught oozbooren,

3 Op de nieuwe Maen/
 Met Basynnen singet/
 En hzolfck booztaen/
 Der Loovertenten/
 Jaerlijchrsche renten/
 Betaelt / en volhztinget.

4 Dits in Israël/
 Een gebzuyck getwesen/
 Godt en niemant el/
 Dit hebolen heeft/
 En tot teecken geeft/
 Sijns Bondts hoogh gepzissen.
 5 Sulcks heeft hy gedaen/
 Als 't volck npt den Landen/
 Egypti gegaen
 Is : daer 't de talen/
 Hoorde verhalen/
 Die 't niet heeft verstanden.

i.

Pauze.

6 Waer lasten aldaer/
 Heeft hy wegh genomen/
 Van den potten swaer/
 Lastigh om dzagen/
 Zijne ontflagen/
 En gantsch byz gekomen.

7 Ghy riept my daer aen/

En ick in u syden/

Heb u byggestraen/

En verhoort in noot/

Als de donder groot/

My dechte ter zyden/

8 Ick proef d' u voozwaer/

Nen 't twist water klachtigh/

En vant u daer naer/

Verhart van sinnen/

doch ick uyt minnen/

Sprack u aen eendzachtigh.

9 Mijn volck my doch hoort/

mijn Zondt sal ick maken/

met u vant nu voozt/

Wilt my doch hooren/

Oyent u ooren/

En wilt mijn woort smaken.

10 Maecte u mijn volck vzoet/

Geenderley Afgoden/

Geeten dienst hen doet/

Wiltse niet eeren/

Noch tot hen keeren/

Want ick hebt verboden.

11 Want ick ben u Godt:

Eeuwigh en almachtigh/

dit Landt tot u lot/

gaf ick u goedigh/

En track u spoedigh/

Uyt Egypten krachtigh.

ij. Pause.

12 Spent uwen mond/
 Seer wijs onbeladen/
 Ick sal hem ter stont/
 Met goede spijse/
 Na mijne wijsse/
 Rijckelijck versaden.
 13 't Volck dat ick verhoos/
 Is van 't Woot geweecken/
 Verstockt ist en hoos.
 Ick hebt gebeden/
 't Heest doch mijn reden/
 Gantichelijck versteken.
 14 Ick in toornigheyt/
 gaff over met allen/
 Sijner verstocktheyt/
 Om selfs sijn saken/
 Woottaen te maken/
 Nae sijn weigeballen.
 15 Och of 't volck rebel/
 Op gehooftsaem ware/
 En dat Israeël/
 Ware gebleven/
 Op den padt eben/
 Vast in 't openbare.
 16 Ick soud' haest verbaen/
 Hebben sijn handen/
 Mijn hant sterck in 't slaen/

Hadden hoven maten/
 Haest die hem haten/
 Al gebzacht tot schanden.
 17 Sijn vyanden al/
 Souden druck bedzyben,
 En komen ten val/
 Dat se al t'samen
 Souden met blamen/
 Eeuwigh verdrucht blyben,
 18 Carw in oberbloet/
 Hadd' ick hen gegeven/
 En met honigh soet/
 't Welck bloeyt ypt steenen/
 gespyst met eenen/
 Hadd' ick' al mijn leven.

Den xcj. Psalm.

Die in Godes bewaring' sterck/
 Begeeft hem onbestweken/
 Die woont in een vast hollwerck/
 Dies by seer wel mach spzeken/
 En seggen by hem t' aller stont :
 Godt is mijn hulpe krachtigh/
 Mijn bozght end' oock mijn vaste gront/
 Daer ick op hoop eendzachtigh.
 2 Van des Jagers valstricken al/
 En van 't geweld seer machtigh/
 Van schadelijche pesten sal

Hy u doch helpen krachtigh.

Hy sal met de vleugeln zijn/
U decken en bezypden.

Sijn hulp sal u in noot end' pyn/
Een schild zijn ten allen tijden.

3 's Nachts sult ghy dat ding' breezen niet/
Dat de menschen doet beben.

Noch de pijlen die 's daeghs met blict/
Geschoten zijn daer neben/

Doch booz geen stercken scherp noch groot
Dat 't volck des nachts beszinget/

Noch booz 't haestige/ 't welck den doode
Des menschen 's daeghs toezinget.

4 Al stozben aen u slincker zijd'
Duyfent / en thien duyft 't same
Ter rechter / noch zijt bezyp
Booz schaden onbequame.

Ghy sult onbebreeft schouwen aen
De boos' in haer verderben/
End' hoe sy haren loon seer saen
Ontfangen en be-erven.

Pause.

5 Om dat ghy tot Godt spreeckt eenpaer/
Ghy t'hoet my / o Heere:
En op Godt in alle gebaer
Hoopt / en hem doet dees eere.

Met geen schaden wert ghy beswaert/
Noch geen plagen met allen/
En sullen u huyx wel vermaert/

geensins dan overballen.

6 Hy geeft den Engelen bevel/
Zijnde tot u genegen/
dat' op u steeds acht hebben wel
In allen uwen wegen.

Sy sullen in handen / dit 's klaer/
W dragen sijn besloten/
dat ghy niet vallen sult daer naer/
Noch u aen den steen stooten.
7 Jonge Leeuwen en Slangen wzeet/
Leeuwen en Dzaecken mede/
Sult ghy al sonder schaed' oft leet/
Onder den voeten treden.

Want dit spreeckt Godt van u boozwaer/
om dat hy my bereeret/
Ick sal hem helpen upt noot swaer/
Want mijn Naem hy bereeret.

8 Roept hy my aen / hy wert verhoort/
in den noot sal ick wesen/
By hem t' al'er tijdt van mi boort/
Hy wert van my gezezen :

Ick sal hem verbullen seer goet
met veel vrolijcke dagen/
End' hem dock laten smaken soet/
mijn hulpe naer mijn behagen.

Den xcv. Psalm.

Op de wijze van den 24 Psalm.

Kont

Komt laet ons blijd zijn in den Heer/
 End' met sangh verheypden sijn eer/
 Hy is ons troost end' Heyl alleyne :

Laet ons met dancksegginge gaen/
 Door sijn aengesicht en voortgaen/
 Hem singen met vreught Psalmen repne.

2 Want hy een groot Godt is geacht/
 Een Koningh van veel grooter macht/
 Dan de Goden zijn : want 't Wertrijcke

Heeft hy in sijn handt / weler vrucht al/
 Hem toebehoort die bergh en dal
 Steeds voortzingen beyde gelijcke.

3 De Zee hem alleyn toebehoort.
 Hy heeft die gemaect door sijn woort/
 En schiep oock 't Wertrijcke bequame.

Komt laet ons al t'saem met denoet/
 Dallen voor onsen Godt te hoet/
 Hy heeft ons geschapen al t'saem.

4 Hy is een Godt die ons behoet/
 Wy zijn 't volck en de schapen goet/
 Die van hem wel geweydet werden.

Hoort ghy heden sijn stemme klaer/
 Wilt doch uwe herten soo gaer/
 Niet verstocken noch oock verherden.

9 Soo tot Massa en Meriba/
 Owe Vaders door ende na
 In de woestijne te doen plagen/
 Sy terghden my met herten quaet/
 Ende bezoesden vroegh end' spaet.

Wt mijn wercken die sy daer sagen.

6 Daer ick veertigh jaren eenpaer/
Met hen veel arbeits hadd' boozwaer/
Dies klaeghd' ick aldus onvers'wegen :

Dit volck is gantsch sonder verstant/
Van herten gaer dwaalende / want
Sy willen niet leeren mijn wegen.

7 Die als ick van hen wert versmaet/
Ick was tooznigh booz sulck een daet/
End' heb in mijn gramschap gesworen/

Dat dit boos en verkeert geslacht
Nimmermeer soude zyn gebzacht/
Tot ruste mijner uptverkoren.

Den C. Psalm.

Ghy volckeren des Verrijcks al/
Singht den Heere met hyn geschal/
End' dient hem met herten verheught/
verschijnt booz sin aenschijn met vzeught.

2 Bekent dat hy een Heere zy/
die ons / sonder ons toe doen by
Gemaecht heeft / en verwo?ben sijn/
Tot schaepkens goet der weyden zyn.

3 Wilt tot sijnen Tempel in gaen/
doet van lof en danck oock vermaen/
In sijn schoone boozhoben soet.

End' yzist daer sijnen name goet.

4 Want vol van goetheyt is de Heer!

Sijn genade duert nimmer meer /
 Sijn Godlijck woort en sijn waerheyt /
 Blijden tot in der eeuwig heyt.

Den Cij. Psalm.

Mijn ziele wilt den Heer met lofsangh prijsen /
 Al wat in my is moet hem eer betoysen /
En synen heyl'gen Naem loben met bliet :
 Wilt hem prijsen en v'emen onbeladen /
O ghy mijn ziele / looft des Heeren weldaden /
 die ghy ontfangen hebt vergeet die niet.
 2 Looft hem die door sijn goetheyt hoogh verheben
 de sonden al / u gantschlyck heeft vergeven /
End' u geneest van u gebreken groot :
 Prijs hem die u heeft byp gekocht u leven
 Van der doot / de welck u seer heeft doen heben /
 Die u nu omringht met genade bloot.
 3 Die ulve mont vol maecht met goet en vzeugden /
 En u jongh maecht / en daer toe oock vol jenghden /
 Wifoo men den Arent jongh werden siet.
 Hy is de Heer / die gedenckt t' allen tyden
 genadelijck / hen die hier onrecht tyden /
 Dat recht is te doen in al haer verdriet.
 4 Hy heeft Moysi / dat wy niet souden dwaalen
 sijn wegen verklaert / en willen verhalen /
 Israël heeft hy getoont sijn doen al.
 Hy is een Heer barmhertigh en seer goedigh.
 Hy bergeest haest / en is tot roozn laughmoedigh /

Dolmaect in goetheyt 't welck hy blijven sal.

5 Het is wel waer / dat als wy ongestadigh /

Hem bergrammen / soo straft hy ons genadigh

Rochtans blijft hy niet verstoort langen tijdt.

Hy handelt met ons niet na onse sonden /

Hy is vriend'lyck / en straft tot geenen sonden

Ons nae verdienst / maer schelt ons alles quijt.

6 Zoo hoogh als den Hemel staet van der eerden /

Zoo groot is sijn goetheyt / hem die aenbeerden

De heplige breefe sijn Woortz voorttaen.

Veel wyder dan 't Coste klaer is gestanden

Dan den Westen : soo heeft sonden en schanden

Ons' Godt van ons uyt genaden gedaen.

f. Pause.

7 Gelyck een Vader hem pleeght te erbarmen /

oer sijn kind / soo wil hem Godt ontarmen

oer hen die hem breefen in 't gemeyn.

Wat de mensche zy / dat bekent de Heere /

Hy weet oock wel / dat wy vol van oneere /

Niet anders zijn dan stof en stanch onreyn.

8 Als gras end' hoo is hier des menschen leven /

die heerlyck bloept / zijnd' een wille verheben

Als een schoone bloeme staend' op dat belt :

Maer als de wint eenmael daer oer drijbet

Hy vergaet haest / soo dat niet langer blijft

Daer plaetse daer sy voormaels was gestelt.

9 Maer Gods barmhertigheyt sal eeuwig dueren

Den die hem breefen / en tot elke uren /

oer hints hint blijft sijn gerechtigheyt /

Dien die sijn bont houden sonder afwijcken
 Die sijnen wille steets doen desgelijcken/
 Uyt 's herten gront met alle blytghheyt.

10 Godt heeft sijnen stoel vastelijck bereydet
 In den Hemel / end' sijn rijck uytgebreydet/
 Den welcken alles onderworpen is.

Dies looft hem ghy Engelen sterck in krachten/
 ghy die daer uyt recht mer blyt en met machten
 Sijn bevel / met haest en met vzeught gewis.

11 Looft den Heer / alle ghy Hemelsche scharen/
 En maecht hem groot ghy sijn trouwe dienaren/
 Die sijnen wille tot aller tijdt doet :

Wilt al sijn doen ober al heerlijck loben/
 End' ghy mijn ziel wilt den Heer van hier loben
 Tijd groot maken met hert en gemoet.

Den cxj. Psalm.

Op de wijze van den 24. Psalm.

DEn lofen prijs gantsch ober al/
 Met herten byz ick roemen sal/
 Mijns Heeren en Godts van hier loben/
 In sijn gemeynte seer bequaem.

daer de vrome komen te saem/
 Sal ick den Heer dancken end' loben.

2 Godts wercken sijn groot ende goet/

Wie die waer neemt met herten vzoet/
 die heeft daer in een groot behagen :

Wat hy maekt / is heerlijk en soet/
 dies zijn gerecht / ghept sal en moet
 vast blijven ten eeuwigen dagen.

3 Godt heeft door sijn daden niet sterft
 Een gedachtenis opgerecht
 Sijner goedigheyt seer genadigh.
 Hy spijst die hem vreesen eerbaer/
 En sijn verbont dat blijft hier naer
 Eeuwighlijck vast ende gestadigh.

Wause.

4 Den sijnen maecht hy bekennt hier
 Sijn daden / en geeft goedertier
 Tot erfgoet der Heydenen landen :
 de waerheyt en gerechticheyt/
 Welcke blijven in eeuwigheyt/
 Zijn t'saem de wercken sijner handen.

5 Sijn geboden louter en klaer/
 Zijn oprecht / oock is sijn woort waer/
 Die vast staen suilen end' beklipen.
 Hy heeft sijn volck verlost met kracht/
 End' een Bont te wege gebracht/
 't Welck bestendigh en vast sal blijven.

6 Heyligh en heerlijk is sijn naem/
 oock sal Godes vreesse bequaem/
 't Begin der rechter wysheyt wesen
 Hy is wel kloeck ende wel vroet/
 Die Godt vreesst en sijnen wil doet/
 Die wert in eeuwigheyt geprezen.

Den Cxvj. Psalm.

Op de wijze van den 74. Psalm.

Ick heb den Heer lief / want hy heeft verhoort
 Myn stem ende bidden in mijn swaer klagen/
 Ick sal hem bidden in mijn quade dagen/
 Om dat hy hem tot my neyght na sijn woort.
 2 De stricken des doots hadden my ombaen/
 Ick was beladen met anghsten der Hellen/
 Ick was in noot in sichten end' in quellen/
 Doch ick riep des Heeren naem alsoo aen :
 3 O Heer / verlost mijn ziel uyt desen noot/
 En ick bebont dat hy was seer weldadigh/
 Seer vziendelijck en oock seere genadigh/
 Die wel behout d'eenboudige seer bloot.
 4 Want als ick ter neder lagh onder voet/
 Geholpen heeft my onse Godt almachtigh/
 Dies weest te vreden / o mijn ziele klachtigh/
 Mae dien dat de Heer u dees weldaet doot.
 5 Ohy hebt Heer / mijn ziel bezyt van den doot/
 Myn oogen van tranen / mijn hoer vooz vallen :
 Dies wil ick wandelen mijn dagen alle/
 Vromelijck vooz u / o mijn Godt seer groot.

Pause.

6 Ick geloobe dies spreek ick in 't gemeen
 Doch wert mijn ziele seer jammerlijck geplaget :
 Dies sprack ick niet een gemoet gaer versaget/

Alle menschen zijn leugenaers met een,
 7 Hoe sal ick doch Godt zijn weldaden al
 Vergelden? Ick sal den beker heylsame/
 Nemen in der hant end' des Heeren name
 Met danckbaerheyt ick verkondigen sal.
 8 Ick wil mijn beloften in 't openbaer/
 Betalen in Godts gemeynthe geyzesen.
 De doodt der Heyligen booz Godt sal wesen/
 Een dingh dat kostelijck is en dierbaer.
 9 Heer ick ben u knecht / jae ick ben u knecht/
 En een Sone van uwer dienstmaeght klepne :
 Mijn banden hebt ghy gebroken allepne
 Dies wil ick u danck-offeren oprecht.
 10 Dat is : ick wil uwen naem maken kont/
 Die heerlijck is / end' seer hooge verheben :
 Ick wil den Heere mijn beloften geben/
 Midden onder sijn volck tot deser stont.
 11 In den boozhoden des Heeren seer reyn/
 Wil ick van herten hem lof-sangen singen/
 Ick wil tot Jerusalem hem toe-bringen
 Sijnen prijs / looft hem met my in 't gemeyn.

 Den cxxvij. Psalm.

SAltg is hy bevonden/
 Die Godt vrees en dient recht/
 Die oock gaet t'allen stonden/
 in sijnen wegen slecht :
 Booz 't werck 't welck ghy sult dypen/

Werdt

Werdt ghy hier wel geboet /
 V doen sal wel beklijuen /
 Spoedigh met oberbloet.
 2 W wyf sal gelijck wesen
 In u huys seer verblijdt /
 Den wijnstock uptgelesen /
 Die vrucht draecht e' sijner tijdt.
 Men den disch in een kroone
 Sullen u kinders staen /
 Als Olijf-spruyten schoone /
 Rae malkand'ren boozraen.
 3 Dese schoone weldaden
 Ontfanght hy in 't gemeyn /
 Die met quaedt niet beladen
 Is / maer vzeest Godt alleyt.
 Godt upt Zion geplesen /
 V dees genade doet /
 Dat ghy sult sien nas desen
 Jerusalems boozspoet.
 4 Ghy sult upt uwen zaden
 Windts kind'ren sien seer wel /
 Ende dooz Godts genade
 Veel vzeeds in Israël.

Den Cxxx. Psalm.

Ut de diepten / o Heere /
 Mijner benauidthept groot /
 Roep ick tot u gaer soere /

In mijne anghst en noot.

Heer wilt mijn stem verhooren/

Want het nu tijdt sijn sal/

Maet komen tot u ooren/

Mijn klachtigh bidden al.

2 Wilt ghy met ernst de sonden/

Toereekenen booztaen/

Wie kan t'eenigen stonden/

In u oordeel bestaen ?

Maer ghy wilt / Heer / vergeben/

De sonden minst en meest :

Dies zijt ghy in dit leven

Seer bemindt en gebzeest.

3 Den Heer wil ick verwachten/

Mijn ziel staet altydt boozt.

Op hem / met gantscher krachten/

Hoop ick vast op sijn woordt.

Mijn ziel verwacht langhmoedigh/

van d'een nachtwaeche s waer/

Tot dat d'ander komt spoedigh/

En de dagh opstaet klaer.

4 Dat Israël vast bouwe/

Op Godt de hope zijn :

Want hol genaed' en trouwe/

Is de Heer en Godt mijn.

Hy is die onbes' woken/

Israël gantsch bezijt/

van sonden en gebzeken/

Die hy wt een schelt quyt.

Den Cxxxj. Psalm.

Op de wijze van den 100. ends 142. Psalm.

Mijn hert is / Heer / in groot eenbont /
ootmoedigh : oock en zijn niet stout

Mijn oogen / ick derf niet bestaen /
Wingen die my te hoven gaen.

2 Heb ick mijn boose lusten wilt
niet overwonnen en gestilt.

Heb ick my alsoo niet bekleent /
Als een kindt dat de Moeder speent :

3 Heb ick my niet gelijk / o Heer /
geacht als een kindeken teer :

Ae als een gespeent kindt seer sijn :
Met recht mach ick verstoaten sijn.

4 Israël sal van nu voortgaen /
op den Heer sijnen Godt vast staen /
End' hopen op sijn goedighejdt
van nu tot in der eeuwighejdt.

Den Cxl. Psalm.

Op de wijze van de thien Geboden.

O mijn Godt wilt my nu bezijden
voor den Menschen seer boos en quaedt /
Behoet my nu / en t'allen tijden /

1 Dooz der Iffigen raedt en daedt.
 2 Die dagelijcks met haers gelijcken
 Tegen my dencken schalckheyt loog/
 Ende my streydt in allen wijcken/
 Van nseuws aen doex met herten boog.

3 Haer listige tongen hooghmoedigh
 Scherpen sy als slangen seer sijn/
 Onder haer lippen overbloedigh/
 hebben sy adderen fenijn.

4 Bewaert my dooz der hoosen handen/
 En mijn gangen tot deser stont
 Dooz den moerwil'igen vbanden/
 die my willen brengen te gront.

5 De grootsehe hebben nu met listen
 Mijner zielen stricken bereypt/
 op datse my te vangen wisten/
 In den wegen daer ghy my leyt.

6 Doe sprack ick met vasten betrouwen/
 Ghy zijt / o Heer / mijn Godt alleyn/
 Verhoort my in mijn / waer benouwen/
 Doozt de stemme mijns gebedts reyn.

Danse.

7 Heer ghy zijt mijn wapen seer krachteigh/
 Mijn helm / als my den noot bes waert :
 Als ick in 't veldt benauwt was klachteigh
 Hebt ghy my 't hooft gedeckt bewaert.

8 Wilt den hoosen / Heer / niet toelaten/
 't Wol brengen haers vooznemens sel/
 Anders souden sy die my haten/

hooghmoedigh en stont we: den snel.

9 Dat den Oversten onder desen
Die my quelt / toekome met kracht
dat lijden end' ellendigh wesen/
dat hy my te doen was bedacht.

10 Dat hem kolen op den kop vallen
En gantschelyck te gronde gaen/
Slaetsse met tempeest over allen/
Soo datse niet meer op en staen.

11 De quaet-spreckende mensch alomten
Sal niet lange blijven in staet/
Op den moettwilligen sal kommen
Sijn eygen aenslagghen / sijn raedt.

12 Godt sal sijn getrouweyht verklaren
Hem / die met onrecht is gequeit /
Op die den bromen hier bes waren/
Werden vooz Godts oordeel gestelt.

13 De bromen sullen uwen Name/
die heerlyck is / prysen / o Heer/
d'Opzichte sullen eeuwight c'same
Op u woonen in aller eer.

De thien Gheboden des Heeren/
Exod. xx.

Op de wijze van den 140. Psalm.

Hest op u hert opent u ooren/
Ghy hart volck end' traegh in 't verstaen/

Wilt uwe Godts stemmen nu hooren/
End' zijn geboden gade slaen.

2 Ick ben (seyt hy) u Godt end' Heere/
Die u hebbe gemaeckt gantsch vry
van 't jock / 't welck u beswaerde seere/
Hebt geen and'ren Godt neben my.

3 Laet u geen beeld' maken noch sijden/
van eenigh dingh in 't Wersehe dal/
Soo ghy die eert t'eenigen tijden/
Dien Godt seer jeloers zijn sal.

4 Idelich synen naem gezyzen/
Sult ghy niet nemen in den mont/
Want hy sal niet onschuldig wesen/
Die dien misgrypcht t'eeniger stont.

5 Arbeyt ses dagen end' met lusten/
kiert den sebesten / Godts woort smaecht :
Want Godt wild' op dien dagh selfs rusten/
Van 't werck dat hy hadde gemaeckt.

6 Vader en Moeder sult ghy eeren/
op dat ghy langh in boozpoet leeft/
End' op Werden seer meught vermeerren/
Die u Godt tot een herbergh geeft.

7 Doodt slaghe en toorne sult ghy impden/
Al onkuyshet vliet en afzoeckt :
Steelt niet al most ghy gebreck lijden/
geen valsch getuyghenisse spreekt.

8 Van begeeren sult ghy u wachten/
Des naesten huys en wyf nu boort :
Nae zyn knechte ofe vee wilt niet trachten/

Noch nae al dat hem toebehoort.
 9 O Godt u woozt seer groot van machten/
 Uyt klaerder dan eenigh metael/
 geeft ons die genad' en de krachten/
 Om die te houden altemael.

Eenige Lof-fangen.

Den Lof-fangh Zachariae
 Luc. i. 68.

Dat doch de Heer zy gemaeckt groot/
 Israëls Godt zy geprezen/
 Die zyn volck heeft in anghst en noot
 Besocht en verlost uyt desen/
 End' den hoozn des Hepls opgerecht/
 In 't huys van Davids zynen knecht /
 Soo hy hadde te boren/
 Dooz sijner heyligen Propheeten mont/
 Wel boozse yt tot meniger stont
 Den Vaderen van hem uytberkoren/
 2 Dat wy souden wesen bevyjdt/
 van der macht onser bpenden/
 En lof gemaeckt zyn nu ter tijdt/
 Uyt der ongunstiger handen.
 Op dat hy toonde zyn goetheyt/
 ¶ 4

Onsen Vaderen toegeseyt :
 dat hy oock is gedachtigh
 Sijns verbonts / en oock sijnes Gets booztaen/
 dien hy Abraham heeft gedaen.

Onsen Vader in 't geloove krachtigh.

3 Dat wy byp zjnde van der hant
 der gomer die ons seer haten/
 Hem souden sonder vrees oft schant
 dienen en sijn woozt recht baten.

Berechtiglijck en heylighlijck/
 Als ons leven gewillighlijck/
 daer toe zjnde genegen/
 En ghy mijn Soon sult een Propheete zjin/
 Vooz dat aensicht des Heeren mijn/
 Om vooz hem te bereyden sijn wegen.

4 Dat ghy den volcken vzoegh en spaet
 Sijn saligheyt meught verkonden/
 dewelck insonderheyt bestaet
 In vergebingh' sijner sonden.

Vooz Godts goetheyt die ons alleyn/
 Heeft als een Sonn' uyt 't Goste reyn
 Besocht end' niet vergeten :
 op dat hysse mochte verlichten klaer/
 die in de duyfter schaduw' zwaer
 des doots dus lange hebben geseten.

5 Op dat hy ons voeten niet vzeught/
 End' onse voetpaden mede/
 Rechten mochte in aller deught/
 Tot sijnen wegen in vrede.

Den Lof-fangh der Jonckvrouwen
Marie / Luce 1. 46.

Mijn ziel maecht groot den Heer /

Mijn geest verheught hem seer /

In mijnen Gode vol trouwen :

Hy is mijn saligheyt /

En wil oock de kleynheyt /

Sijner dienstmaeght aenschouwen.

² Siet hierom sullen my /

Alle geslachten vry /

Wel gelucksaligh achten :

Want onse Godt seer goet /

Groote dingen nu doet

dooz sijn hant sterck in krachten.

³ Heyl'gh is sijnen naem /

En sijn goetheyt bequaem /

Sal eeuwiglijck hekljben

Van kints kind' een doozraen /

Dooz hen die recht wel gaen /

End' in Gods vreesse blijben.

⁴ Een schoon end' heertijck werck /

dooz sijnen arm seer sterck /

Heeft gedaen Godt almachtigh.

Hy heeft de stoute quaet /

End' hares herten raet /

Tot niet gemaecht seer krachtigh.

⁵ Die stout zyn in hooghmoet /

Bol van eer en van goet/
 Heeft Godt ueder gedzeben :

En die arm zijn en kleyn/
 Heeft sijn goetheyt alleyn/
 Deer heerlijck nu verheben.

6 Die arm zijn na den Geest/
 Den welken hongert meest/
 versaet de Heer geprezen.

Die rijck zijn bol en groot/
 Heeft hy ledigh en bloot/
 van hem hyn afgewesen.

7 Hy verheft Israël
 Sijn Soon / en gedenckt wel
 Ken zijn groote genade/
 Soo hy heeft Abraham/
 En 't volck dat na hem quam/
 Toegeseyt bzoegh end' spade.

Den Lof-sangh Simeonis.

Luc. 2. 19.

Nlaet ghy / Heer / oprecht /
 gaen in vreed' uwen knecht/
 Mae u beloft' gestadigh/
 Mae dat mijn oogen klaer/
 hebben gesien boozwaer/
 uwen Heylandt / genadigh.

2 Een Salighmaker repn/
 Aller volcken gemeyn/

die aennemen zijn leere.

Een licht ſchijnende klaer/
den Heydenen eenpaer/
End' oock Israëls eere.

Dat Ghebedt onses Heeren Jefu
Chryſti / Matth. 6. 9.

O Vse Vader in Hemelriek/
Die ons heet kinders al gelijk/
En wilt dat wy u roeyen aen/
Als wy met noode zijn bebaen :
geeft dat niet bidt alleen den mont/
Maer dat het gae van 's herten gront.
2 Geheplight uwen name zy/
u woort ongevalscht blijft ons by :
Dat wy oock leven heplighlyck/
Maer uwen name weerdighlyck/
Behoet ons Heer / vooz valsche leer/
Dat arm verboerde volck bekeer.
3 O Koningheijck kom' / o Heer goet/
Hier end' hier na den Trooster soet/
geeft ons dien Chryſtus ons toesey/
Met zijn gaben menijerley :
Zeecht Satans toorn end' groot geweld/
vooz ſijn ergheyt u sterck erhalt.
4 O wil geschiet / o Heer / gelijk
op Werden als in Hemelriek :
geeft ons gedult in lydens pijn

Gehooysaem alle sijn te zijn.

Neemt van ons wegh bleefsch ende bloet/
dat tegen uwen wille doet.

5 Geest ons hupden ons daegh'lijcks broot/
En ons behoefte tot lijfs noot/
Behoet ons Heer dooztwist en stryft/
Dooz pest en sock dooz dieren tijdt/
dat wy in goede brede staen/
doet sozghbuldigheyt van ons gaen.

6 Onse schulden vergeest ons Heer/
dat sy ons niet bedroeben meer/
Soo wy oock die ons schuldigh zijn
Haer schult vergeben dit termijn/
Tot haren dienst maect ons bereyft/
In rechter liefd' en eenigheyt.

7 Leyt ons / Heer / in bekozingh' niet/
Als ons de boose geest strydt niet/
Ter rechter ofter linker handt/
Helpt ons te doen sijn wederstant/
In recht betrouwen onbedreest/
dooz den trooster den heyl'gen Geest.

8 Van alle quaet verloft ons meer/
In dese quade tijden / Heer/
Wijst ons van den eeuwigen doot/
En troost ons in den laetsten noot :
doet ons altydt goet onderstant/
Neemt onse zielen in u hant.

9 Want u / o Vader / is dat rijck/
En de kracht oer al gelijk/
D is

Dit is oock alle heerlijckheyt/
 Van nu tot in der eeuwigheyt/
 Met Christo uwen Soon alleyn/
 End' den heyligen Geest gemeyn.
 10 Amen / dat is het werde waer/
 Stercht ons gelobe wanckelbaer/
 Op dat wy niets twyfflen daer aen.
 Wy sullen dit alles ontsaen/
 Nae uwen wil om Christe naem/
 dooz welcken ons heed' is gebaen.

 Van de Verijssnisse Christi.

Nae de wijze: Van den xxiiij. Psalm.

Rijst op mijn ziel met al u kracht/
 Zoofte u De: lossen met aendacht/
 die dooz sijn sterben heeft ver slagen
 Wpanden / heil / dupbel / doode/
 En heeft dooz sijn opstandingh groot
 Haer Heerschappyn ten toon gezagen.
 2 Christe wy loven u te saem
 Dooz sulcken liefde aengenaem/
 dat ghy onse verwinnens woedigh
 dooz uwe stramen hebt gewont/
 dooz u handen haer krachten bont/
 En smoozt haer dooz u wonden bloedigh.
 3 Lof / die om onse sond' alleen

Den dilt' ren doodt / soo hebt t' sozstrem /
 Die ons met eeuw'ge smart verwachtē :
 Hof / die om ons gerechticheyt
 Verresen zijt met heerlijckheyt /
 En opgestaen met grooter machte.

4 Daer dooz ghy al te samen mees
 berwozven hebt den heyl'gen vzeed'
 Met utwen en met onsen Vader /
 En ons nu hebt versamelt big
 Tot een verkoren Bozgerij
 Met 't Hemels geselschay te gader.

5 Ons Heer / Ziel / en inwendigheyt
 Looft u met grooter vzoelijckheyt /
 Kracht / Raedt / Heldt / en eeuwige Koningh
 Geeft ons oock te verresen meest
 booztaen met ons gemoet / en geeft
 Tot u en tot u heylige woningh.

6 Dat d'oude Mensch mach t' onder gaen
 In ons / en weer de A seult opstaen
 In een vernieuwt gemoet / en leben :
 Dat wy die soo verresen hier
 Oock mogen namaels goebertier /
 verresen tot u Gijck verheben.

Van de Hemel-vaert Christi.

Op de wyse :

Van den viij. Psalm.

Verblijdt

Verblijdt u t'saem en juyght ghy Chyften schaa-
zen/

Siet t' Hemel-waert u Dozst en Veylandt varen/
Die onlanghs daelt in 't graf / nae soo veel smaets/
En heerlijck nu gaet nemen d'hooghste plaets.

2 Klimt op / klimt op / ghy Godt end' 's menschen
Sone!

berfinadet hrups / de speer / de doozne kroone/
En 't boog geslacht dat met een grimmigh ooggh
ontsinigh u in 't hepligh aenschijn spoogh.

3 Doet open ons u glory-rijcke troonen:
En vaent den padt / ten leben Adams soonen/
ontsluyt ons weer 't gesloten Paradijs/
Salight u volck tot uwes naems lof end' prijs.

4 Hoogh-priester die onstraflijck zyt bevonden/
En hebt u bloedt ghestoet vooz 's Wereldts son-
den/

Klimt op / klimt op / in 't alderheplighst Chooz:
Godes strengheyt komt met u verdiensten vooz.

5 O die van Godt gesalft zyn tot een Koningh/
Wensiet u kerck / uw' Wypdt uyt 's Hemels wo-
ningh/

Die hier verstroyt kent ander troost / noch hoost.
Send haer den geest en trouwingh langh beloost.

6 Soe mach sy steedts in 's Wypd'goms liefde
blaecken/

So mach haer kroon noch sond noch werelt schaken
Soo blijft haer liefd' veel stercker als de doot/
En erst te loon haers lieden mirmaers schoot.

Op Pinxteren.

Na de wijze: Van den C. Psalm.

Komt / komt o drie-mael heyl'ge Geest!
 Gebenedyt ons Pinxter-feest/
 Komt Coxtel-duyf van 's Hemels dach/
 En brenghet ons den Elyven-tack.

2 Vertrouster brenghet ons Chyrist bysee/
 End' neemt in onse herten stee/
 Geest Godes maecht onsen geest gewis/
 dat Godt ons aller Vader is.

3 O binger Godes! dit steenen hert
 Vermo: selt / dat het weerker wert/
 En Chyrist wet / die eeuwigh blijft/
 In ons gewoet en sinnen schryft.

4 O die ghy onbegryp'lyck zyt!
 ons hert tot uren Tempel wyjt/
 En ons inwendigheyt herschept/
 die lust by ons te woonen hebt.

5 Komt Hemel-dou en oberstort
 't Gemoet / onbzuchtbaer en verdozt/
 O stroom des lebens! o Fonteyn
 Bevochtight ons en wascht ons reyn.

6 Komt Godelijck Wyer en streekt booztaen
 ons koude ziel met gher aen/
 Komt heyligh wyer verteert / verflut

Al wat in ons noch 't bleesich gemint;
 7 Ghy wilt des Heeren weest doch mee
 ons zielen schip in 's werelts Zee/
 op dat wy by van schip-breuck dan
 Landen in 't Hemels Canaan.

Na de wijse:

Van den 100. Psalm. Ghy volc-
 keren des aerdtrijcks al.

Godt onsen Heer u loven wy/
 End' dancken dy met moede hly/
 Want u genade en goetheyt/
 duert nu en in der eeuwigheyt.
 2 Wmen heyligen name / Heer/
 Singen wy lof / prijs ende eer/
 Heyligh / heyligh / heyligh ghy zijt/
 Ghy onsen Godt gebenedijt.
 3 Soo langh wy hier zijn in dit dal/
 Sullen wy met vrolijck geschal/
 Met der Eng'len en Christen schaer/
 U loven / prijzen allegaer.
 4 Want ghy alleen eenige Godt/
 Zijt onse toevlucht / blygh en slot/
 U gunst / genade / en goetheyt/
 Hebdy over ons uytgebeydt.
 5 Des wy u singen al te saem/
 Lof / prijs / ende eere bequaem/.

A

U onsen

Onsen Godt / hziend'lijck en soet/
 booz alle u weldaden goet.

Nae de wijse :

Een aerdigh trommelaerken , &c.

Ghebenedijt / o mijn ziel altijdt den Heer/
 Looft hem / o alle mijn inwendigheyt/
 Prijst hem met blijde Lof-sangen altijdt meer
 Die u in sijn wegen leydt/
 Dooz sijn genadigheyt/
 Sijn beloften toefeydt.

2 Maecht groot / o mijn ziel / den Heere uwen God/
 Die u uyt Egypten / tot Zion heeft geleyt/
 Die u leyt tot Christus / van Babels Herders tot/
 In Israëls groene weyt/
 van Babels doyre heyt/
 Oziel' sijn lof herbyept.

3 Hoe sout ghy / o ziel / niet loben sulcken Heer/
 Die u van den doot tot den leven heeft gebzocht/
 Die u geleyt heeft dooz dat roode Meer/
 Doen ghy dwaelde / wedersocht/
 Met sijnen bloedt gekocht/
 Doen Pharao u besocht.

4 Looft onsen Godt med Mose / o mijn ziel/
 Die u tot sijn heylige wooningh' heeft gebzacht/
 Die Pharao met roe ende wagens overviel/

Lof-fanghen.

83

In 't rood' Meyzomwierp met kracht/
Doen hy verbolghd' onfacht/
Dat Israëls' geflacht.

5 Mijn ziel looft den Heere al u leven langh/
Looft hem met harpen ende met snaren spel/
De hepligen in Zion loben hem met fangh/
oock ghy bozgers Israël/
Want in 't heifche gequel/
Hem niemandt loben sel.

6 Looft desen Godt/ o ghy herders van Zion/
Looft hem / o alle fijn knechten groot en kleyn/
Looft hem / o alle fijn handtwercken fchoon/
Principael o Zion gereyn/
Ghy zijt Godts brypdt alleyn/
O kleyn bergad'ringh reyn.

7 O Godt u lof is in u gemeynte alleen/
Ten is niet fchoon in der fonder en mond/
u Woordt is alleen in Jerufalem roen/
u Wet men in Zion bondt/
Quytscheldinge van foud'
Als men van 't quaedt afftrondt.

8 Wie soude al fulcken Godt niet loben bzo/
die Daniel verlost heeft upt den leutwen mont :
Die met Sadrach / Mefach / en Abdenego
In den gloependen oben stondt/
Dat de vlamme haer niet verflondt/
geen brandt men aen haer hondt.

9 Prijft Godt o Jerufalem en Zion teer/
Die u deuren bast met grendelen bewaert/
F 2

Dis

die u mitteren opbouwt / die daer lagen neer /

die den verstroopden vergaert /

die om sijn naem herwaert

Te Babel gebaen waert.

10. Loofst Godt die in sijn heyligen Tempel woont

Hy is een al te vrendelijcken Heer /

Loofst hem / die sijn uyverkoere kroont /

die haer vroom stelden ter weer /

Een eeuwig trumphyheer /

geeft hy die hout / sijn leer.

11. Op Hemelen / op aerde / Godt doch den prijs geeft

Loofst hem ghy Heydenen / die op der aerden zijn /

Wet lobe hem alle wat adem heeft /

Sonne / Mane / Sterre sijn

Lobet Godt met helder schijn /

dat zijn de wercken dijn.

12. O Godt / laet mijn ziel leven / dat s' u loben magh

Laet u lof van mijn lippen zijn vertelt /

op dat ick mach staen blyben in den hoosen dagh

Als dat Elemente smelt /

Heyligh moeten wy sijn gestelt /

geen onschult daer en gelt.

13. Ghy Princen en Heeren / Regent der duysternis /

Lobet God die u 't zweert der justitien heeft gedaen

Lobet hem / die een Heer ober u Wortten is /

Weert den goeden hoer te staen /

Straft den quaet-doenders saen /

daerom hebdy 't zweert ontsaen.

14. O Prince Godt / Heer aller Heeren Heer /

gehes

Lof-fanghen.

85

gebenedyt moet ghy in der eeuwigheyt zyn/
 die 't licht in duysternis laet schynen heer/
 die waren in doodes pijn
 gaest ghy die helder schijn/
 Looft Godt / o ziele mijn.

Naer de wyse : Van den 116. Psalm.

Ick heb den Heer lief, want hy, &c.

Liet ons al t'saem / wy die hier zijn by een

Den Heere onsen Godt van herten prysen/
 Laet ons hem dancken en eere bewysen/
 Seer lieffeljk sijnen naem loben reen.

² Ghy alle die van herten lieft den Heer/
 Soo lange als ghy hier sult zijn en leven/
 Wilt onsen Godt lof / prys / en eere geben/
 Laet uwe ziele stil zijn nimmermeer.

³ Den lof der hzomen is seer aengenaem
 By den Heere Israëls Godt gepresen/
 des laet ons niet stuygen / maer dankbaer wesen
 Godt onsen Heere / wy die hier sijn t'saem.

⁴ Verheft u hert / u ziel ende gemoet/
 En wilt den Heere een nieuw' liet toe singen/
 Al wat in u is / laet h' in nu toebzingen
 Lof / prys en eere / lieffelijc ende soet.

⁵ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

³ Luychet al t'saem in zekc een vrolijc geschal/
 In den Heere zijt verblijdt / end' met vreughden/
 Slaet de Harpe / end' berkon dight zyn daughden/
 Singht

Sijght ende spoelt hem lof in 't herte al
 6 Groot is sijn gunst / genade end' goetheyt/
 Die hy aen ons bewijst uyt liefden repne/
 Hy is ons Godt / Heer en toevlucht allepne/
 Dies moet sijnen lof werden seer verbreyt.

Pause.

7 Als wy in nootd / in d'zuck / in lyden swaer
 Hem aenroepen / bidden en smeecken hyperigh/
 Als een Vader vriendelick en goedertierigh/
 Soo tocht hy ons sijn hulpe openbaer.

8 Want hy de Heer is lieflick ende soet/
 En vertroost die gebrooken zijn van herten/
 die hem klagen haer lyden ende smerten/
 Tot hare hulpe hy hem seer snel spoet.

9 In den Heere is hulpe / troost en raet/
 Verlossinge uyt nootd en alle lyden/
 In hem is breyght end' een eeuwigh verblijden/
 Sijn genade hier altydt open staet.

10 Godt is by sijn heyl'gen in allen noot/
 En verlaet niet die op sijn hulpe wachten/
 Die hem breesen uyt alle hare krachten
 Bewijst hy sijn trouwe en liefde groot.

11 Sijn schaduwe ende vleugelen sterck/
 Sijn Engelen geweldigh ende machtigh/
 Heest hy uyt ghestrecket dooz sijn Handt seer krach-
 tigh

Wondrom sijn heyligen als een bolwerck.

12 Dies laet ons al van herten met aendacht/
 breesen den Heere onsen Godt be'heven/

Lof-fanghen.

Laet ons hem lieuen ende eere geben/
Loben en dancken upt al onse kracht.

Da de wijse:

Wat hebt ghy my te vraghen.

Liet ons den Heere loben/
Van al dat hy ons doet/
Want wy verwachtent al van Godt hier boven
Het zy geluck oft tegenspoet/
Van hem komt anders niet dan goet.
2 Wy mogen hem wel eeren/
Want groot is synen naem/
Doen wy lagen in des doods verseeren/
Heeft hy ons in genaed' ontsaen/
Als hy hem liet aen 'c krupte slaen.
3 Het krupts heeft hy gedragen/
Voor onse sonden / noodt/
Hy was veracht / bespot / versmaet / geslagen/
Gekroont / gekrupt / gesmaecht de doot/
Dit leet hy al upt liefden groot.
4 Hoe souden wy uptsprecken
Syn groote liefde soet/
die hy bewijst aen ons vol van gebreken &
dus laet ons nu met sin en moet/
gaen doen nae synen wille vzoet.
5 Upt liefden is hy gekomen
Al upt syns Vaders Rijck/
IF 4

En heeft hel / duphel / doot / haer macht benomen /

Dus laet ons hem alle gelijk /

Van herten volgen blijdelijk.

6 De liefde heeft hem gedrongen /

Dit mach elck merken wel /

Want van sijn eppen volck wert hy gedwongen /

Sy vte / en hem alsoo rebel /

Al met toymenten wyet en fel.

7 Die perffe heeft hy getreden

Met grooten arbeyswaer /

Ende nooz ons heeft hy den strydt gestreden /

Dit was de wil van sijnen Daer /

Om ons te verlossen alle gaer.

8 Obzienden upt verhooren

Laet ons sonder respijt /

Alkanderen lief hebben nae 't Dehooren /

Al tot onses narsten profijt.

Eick sie wel toe dat hy hem quyt.

Pause.

9 Laet liefde altydts blijcken /

Obzienden groot en kleyn /

Waer dat ghy zyt in landen / steden / of wycken /

Dit leert ons Christus algemeyn /

Lief te hebben van herten reyn.

10 De liefde kan 't al berdragen /

Al doet men haer berdrzet /

De liefde blijft eeuwighlijck sonder bertragen /

De liefd' en soeckt haer selven niet /

Godt is de liefde nae Schryfts bediet.

- 11 Hoort alle Christen schapen/
 Doet al na Godts sermoen/
 Van zyn wy noch altemael onnutte knapen/
 Want wy 't al schuldigh zyn te doen/
 Dus laet ons al tot deughden spoen.
- 12 O vrienden allegader/
 Danckt / looft / prijst Godt de Heer/
 Want hy is een barmhertige Vader/
 Ist dat wy doen nae zynder leer/
 Wy is alleen woert zyns end' eer.
- 13 Wy moeten sijn woorde beleben/
 Die nauwe voorze ingaen/
 Geen menschen vreesen / soo daer staet geschreven/
 Hoe sy ons ozeppen ofte slaen/
 Soo sullen wy de kroon ontsaen.
- 14 Laet ons liefde bewysen/
 Men die zyn sieck en krank/
 Den naechten kleeden / den hungerigen spysen/
 Versoeken des herckers stanch/
 Geerne he. bergen sonder bedwanck/
 15 Soo sullen wy mogen hooren :
 Komt in myn rijke hier/
 Maer op de Wacken / sal hy hem verstooren
 Als hy tot haer sal spreken schier :
 Gaet van my in het eenwigh vper.
- 16 Hier met soo wil ick 't laten/
 Wilt dit in danck ontsaen/
 De lie. de wilt vast in u herte vaten/
 En wilt al in 't goede slaen/

srpt rechter lief den ist gedaen.

17 Ick wil hem eeuwigh dancken/

Den Prince triumphant/

oft ick mocht zijn bequaem tot sijner rancken/

Wiet my daer toe / o Heer / de handt.

Bewaert u volck aen elcken kant.

Na de Wijse: Alst begint.

Vader ons in Hemelrijk/
daer is geen Vader uws gelijk/

Men hinc op aerden niet een man/

die sulcke gaben geben kan/

Al ghij u kinders geest gelwis/

Al die op uwe betrouwen fris.

2 Wat meughdy dencken / Heer bemint/

Ick heet u Vader als een kindt/

En siet doch niet mijn stoutheyt in/

Want ick doch niet eens weerdigh bin/

Te sijn u Soon oft kint bequaem/

oft te voeren een sulcken naem.

3 Lof noch kints eer en hoozt my niet/

Noch oock te heten u kint siet/

Want ick dus langh u goeden al

Hebbe verteert met Babel mal/

dus ben ick niet meer u soon / och!

Maer kent my booz een huerlingh doch.

4 End' ick heb my met herckens dzaf

Lange verbult / en met byyl kaf.

Met valsche suerdeech den Duybels leer/
 d'Welck my verfade nimmermeer/
 End' altoos seer mijn Daders saem
 gelastert / end' zyn heyl'ge naem.

5 Och weenen / huplen mach ick wel/
 Dat ick geweest heb ons rebel/
 Vader ick heb gesondighs / waer /
 booz u end' in den Hemel klaer/
 Ick bidd' u Vader t' allen tien/
 Wilt my doch booz u knecht aensien.

6 Wat danck sal ick dees Vader doen ?
 Hy neemt my aen met een kindes soen/
 Maet een trouwingh hy my ontfanght/
 Een byplofts kleet hy my aenhanght/
 Sijn lam liet hy booz my doot slaen/
 End' booz sijn kindt neemt hy my aen.

7 Eer / lof / en prijs soud' ick dan niet
 u geben / als een goet kint siet ?
 Want ghy my met kindes goet verbult/
 End' hebt my vergeben mijn schult ?
 Soud' ick nu sulcks verswijgen plaen/
 De steenen mochten roepen gaen ?

8 Mijns Daders lof / prijs ende eer
 Wil ick beswijge nimmermeer
 Wat in t hert is de mont nyt geeft/
 Een vat geeft nyt sulck alst in heeft/
 Hoe kan een bloet bedwingen hem/
 Als speert loopt sonder getem ?

Genighe
Pauze.

9 Ick noem u Vader als een kindt/
Want ghy my een go de Vader bindt/
Al ben ick niet meer dan een knecht/
Ghy geeft meer dan my toekomt recht/
Ghy Vader geeft my een kindts loon/
Al ben ick sulchs niet weerdigh schoon.

10 Ick dencke dichtsulds Vader mijn
Op de groote gunade dyn/
dat ghy ons soo lief heb gehad/
En toont ons u verborge schat/
d'Welck de werelt verborgen is/
dat geeft ghy ons te ke man fris.

11 Gegeven kan ick nimmermeer
W prijs genoeg / mijn Godt / mijn Heer/
Ick lagh dorstigh end' hongh' righ krank/
Nu heb ick prijs genoeg en d'ranck/
Ghy doet mijn oogen op getuis.
Nu sie ick 'elicht upt duysternis.

12 Mijn Godt waer niet een leeffck dingh/
Dat ick u daedt versuygen gingh,
De vogels end' dierkens krank/
die Loben u met lof-gesanch/
Hoe soude u niet loben fris/
die met verstant geschapen is?

13 Vader mijn hert dat leydt gebwondt/
om dat myn wondt niet kan doen kondt/
W goedtheyt / die ghy in my pzent/
Van ick hoorwaer niet doen bekent)

W daedt niet upt te spzecken is/
 Met Engelsche tongen gewis.
 14 Mijn mont en kan niet doen al kont/
 Dat ghy my geeft in 's herten gront/
 Ghy stozt my dick sulck blyfchap in/
 Ick weet van bzeught niet waer ich bin/
 u liefde heeft my heel doozwondt/
 Mijn ziel doost nae u t'allen stont.
 15 Heer / Prinz / Godt / Vader / ulwe eer
 Kan ich volprijzen nimmermeer/
 Gh'! of de werelt ware kondt
 Ons liefde begeerte end' grondt
 Ende smaecten oock Godts geest sijn/
 Sy souden geen bervolgers zyn.

Nae de Vermaninghe.

Op de wijse:

Vanden 100. Psalm. Ghy volckeren
des Aerdtrijcks al.

W dancken u / o Godt en Heer/
 Dat ghy ons nu tot uwer eer/
 Gespist hebt dooz u hepligh woordt/
 Dat wy alhier hebben gehoort.
 2 Wilt dat oock nu maken vzychtaes
 In onse herten allegaer/

Dat wy 't belyzenen met der daede
 Nae uwen Goddelijcken raede.
 3 Daer toe lief Heere geest ons kracht/
 Dat bidde wy u met aendacht.
 Sonder u hulpe waert al om niet.
 u genade ober ons giet.
 4 Eer zy u Vader ende Soone/
 En heyl'ge Geest in 's Hemels troon.
 By ons alle te samen sijn
 Moet dit doch jae en amen sijn.

Dancksegginghe na den eten.

O Godt wy dancken dijner goede
 Dooz Christum onsen Heere/
 van dynet weldaeds overbloede
 Dooz 't welck ghy doet generen
 Al wat den adem heeft ontsaen/
 Ghy hen haer nootdruft hebt gedaen/
 Wy zy lof / prijs en eere.

Als du nu Heere gesijset hast/
 dat lichaem 't welck verder bet/
 Soo laet de Ziel oock sijn dijn gast :
 die dooz dy nimmer sterbet/
 dijn heylsaem woort haer swijse zy/
 Tot dat' oock gantsch erlange dy
 In eeuwigen herrouwen.

Lof / eer endanck tot aller tijde/
 Zy dy Vader kan boben!

Lof-fanghen.

95

Die ons de sonden maectet quyt/
Doo; dat ghy geeft 't geloben/
In d'yn eenigh geboren Soon/
Soo dat wy / met hem in den thron/
Op eeuwigh zissen / Amen.

Per z den Vader en den Soon/
En oock den Heyligen Geeste/
Die geweest is van aenbegin/
En eeuwigh d'aldermeeste/
Wy help ons wandelen algelijck/
Dat wy komen in 't Hemelrijck:
Wie dit begeert spreect / Amen.

Gheestelijcke Liedekens.

Op de wijse:

Orpheus droef van sinnen.

Oft:

Het Nachtegaelken kleyne, &c.

Al die daer zyn beladen
Met hare sonden swaer/
Doo; lat wesen's gepijn/
Te gaen worde haer geraden/
Tot Christus / want hy haer

roept/

Roeyt / als goede medecyn :
 Komt in mijn iock end' lyn/
 End' in mijn schoole leeren/
 Sachtmoet ende ootmoet/
 Soo sal dan t'waert keeren
 Der Zielen ruste soet.

2. Reemt op 's Heeren geboden/
 't goet iock door onderschept
 Der kennissen / als die
 Nu te recht zyt ontbloden/
 's Werelts onspberheyt/
 Der sonden slavernye/
 Laet die geen heerschappye
 Meer ober 't lichaem d'ypen/
 verwinnet quaet met 't goet/
 Soo sal in u beklipden/
 Der zielen ruste soet.

3. Niet en hebben sy vrede
 Die daer woest ende wilt/
 Godtloos leben rebel/
 gelijk de Zee / sy mede
 Niet konnen zyn gestilt/
 Maer die Godt vreesen wel/
 End' houden sijn bevel/
 Vrede komt haer beneben/
 Als eenen water bloet/
 Soo dat haer wort gegeven/
 Der Zielen ruste soet.

4. Als 't herte gantsch is bepligh

Van boosheit in 't gemeyn.
 En daer in is geplant
 Godts woordt supber end' heyligh,
 Soo wozt dat herte reyn/
 Iae gemoet end' verstant/
 Dooz het geloobe / want
 Die 't woort oprecht bewaren/
 Worden daer dooz geboet/
 Godts geest sal in haer baren
 Der zielen ruste soet.

5 Dwen lust zy / o menschen/
 Men den Heere minsoot/
 die u dan geben sal
 Wat u herte mach wenschen/
 dus uwe wegen bloot
 Wilt hem bevelen al/
 End' sonder veel geschal/
 Zijt stille ende wachtet
 op hem wat dat ghy doet/
 op dat ghy soo betrachtet
 der zielen ruste soet.

6 Als dooz een Zuydigh waepen/
 Van dat nieuw' Testament/
 't Herte scheurt ende heeft/
 Met een hyperigh doozlaepen/
 's Heeren geest daer omtrent
 geerne sijn plaetse heeft/
 dan komt de Heer end' geest/
 Een stille sachte supgen/
 G

Daer siet men den geest vzoet/
 Met sijn vuchten betuygen
 Der zielen ruste soet.

Pause.

7 Niet meer leeren oozogen
 En sal het volck nu boozt/
 Maer vzen onberbaert
 Sal een pegelijck mogen
 Woonen met goet accoost
 Onder sijnen wijngaert/
 End' Vjgebsom vermaert/
 Die soecken mogen binden
 Vucht / en schaduw' behoet/
 Onder Spous heminden/
 Der zielen ruste soet.

8 Gyp dochteren ydone/
 Van Jerusalem siet/
 Den Vrydegom die seyt :
 En wecket niet mijn schoone !
 Vrydt / noch en voertse niet/
 Die in mijn armen leyt/
 En in de roosen weyt/
 Geduerende de quale
 Van tribulacy gloet/
 Op datse niet en fale
 Der zielen ruste soet. !

9 Hagel wert in den woude/
 Soo spreecht de Heere / maect
 Mijn holck sal woonen vry

In des vzeeds fupfen boude/
 In foute ruft alwaer
 Eenwige ftilte zy/
 Onfe vrede is hy/
 Die vrede heeft verkrege/
 Aen 't krupte met fijn bloedt/
 In hem is gantsch gelegen
 Der zielen ruft foet.
 10 Eenen geest ftil ende fachtigh/
 Daer meed' moet zijn verciert/
 Rae 's Heeren wil end' luft/
 De menfche / die eendzachtigh.
 Onfteneelijck logert/
 In 't herte wel geruft/
 Daer gerechticheyt kufft
 Een vrede / en daer trouwe
 Goetheyt komt te gemoet/
 Daer vruyt in die landonwe
 Der zielen ruft foet.
 11 Noch een ruft bequame
 Is booz Godts volck prezent/
 Beter als in Canaan/
 Maer in des Heeren name
 Soo wie hem recht bekent/
 Sonder wijcken daer van/
 Sijn hope worden kan
 Lebendigh ende krachtigh/
 Met 's Heeren vrede goet/
 Ramacs te zijn deelachtigh

Der zielen ruste soet.

12 't Is recht / by onsen Prins

Druk te vergelden sel /

die u bedroeven saen

Hier in 's werelts Probince /

Maer ghy die lijdt gequel

Hoozt Paulus soet vermaen /

Ghy sult (seydt hy) ontsaen /

Met ons ruste gepresen

In Godts rijke met spoet /

dit 's in volkomen wesen

der zielen ruste soet.

Een is noodigh.

Op de wijze :

Te Mey als alle de vogelen singhen.

A En hoozt een liedt ghy Adams saet /

Siet dat ghy hem niet na en gaet /

Maer volght Christus gepresen /

En doet altydt nae sijnen raet /

Soo suldy saligh wesen.

2 Wat van den bleesche is gebaert /

dat 's blesch / soo ons Christus verklaert /

Alsoo wy mogen hooren.

3 menichen bedwinght uwen aert /

Wozt upt den Geest geboren.

3 Want

- 3 Want vleeschelijck gesint te zijn/
 Dat 's Godts vrientschap / hoorz wei mijn/
 Menschen neemt dit hoorz oogen.
 Weet dat wy in al sulcken schijn
 Godt niet besjagen mogen.
- 4 Die vleesch'lijck zijn / alsoo men vint/
 die zijn oock vleeschelijck gesint/
 Men leest van deser saecken/
 Een vleesch'lijck mensch is soo verblint/
 Godts Geest kan hy niet smaecken/
 5 Die wijsheyt Godts / soo wy verstaen/
 In geen quaedtwil'ge ziel wil gaen/
 Noch in geen lichaem mede
 dat der sonden is onderdaen/
 Hierom staet na den brede.
 6 't Boeck der wijsheyt geeft slaer bediet/
 dat Godts Geest den gebeynsden bliet/
 dus wilt / nae Petri seggen/
 Gebeynsheyt en list nu ter tijde
 Beginnen af te leggen.
 7 Crecht upt den ouden mensch onslaer/
 Met sijn quae wercken allegaer/
 En wilt daer op niet slapen/
 doet aen den nieuwen mensch eerbaer/
 die na Godt is geschapen.
 8 Leght af die onceynigheyt nu/
 End' van alle boosheyt weest schuto'/
 Wilt u hert niet verherden/
 Met sachtmoedigheyt laet in u

Godts woort geplantet werden.

6 O menschen al / vaet dit bediedt.

Watfanght uyt liefden doch dit Liedt/

Want liefde bedet dichten/

En dat uyt sulck een meynen siet/

Of 't yemandt mochte stichten.

Nae de wijse :

Sy lieten my daer alleyn staen.

A En hoorz uwen roep al t'samen/

Liebe Broeders en Susters gemeyn/

Niet veel rijcke nae 't betamen/

Noch edel van state weyn/

En zyn der geroepen in 's Hemels pleyn/

Die lust hebben in de werelt/

En Godts woort achten seer kleyn.

2 Niet veel wijse na den vleesche/

En zyn der geroepen hoorwaer/

Maer die arme zyn van geeste/

Die sullen verblinden hier naer/

Al zynse verbolghe hier ende daer/

Godt heeftse al uytberkoren :

Dus breeft niet ghy kleyne schaer.

3 Denckt hoe veel datter waren/

Behynden en behouden hoor schae/

Doen Noe zyn achtster gvingh varen/

En de werelt vergingh om die quae/

En als de vijf steden van Sodoma/
 Met den vyere vergingen/
 En wasser maer drie dooz Godts genae.
 4 Van ses hondert duysent personen/
 En quamen der maer twee in 't Vant
 Van beloften / seer schoone/
 D'welck was seer triumphant/
 dat is een figuer / vaet dit verstant/
 Al op dat eeuwigh leven/
 dat lieffhck is ende playfant.
 5 Sp waren niet al aengename/
 die met Gideon souden slaen
 dan drie hondert eersame/
 die upter handt lekten saen:
 die hebzeest waren hiet men t'huyswaerts gaen/
 Want sp niet zyn bequame
 Om tegen de vyander te slaen.
 6 Zacharias (wilt die merken)
 Schrijft in sijn derthiende klaer
 dat het volck in drie percken
 Sal gestelt zyn / en de twee boozwaer
 Werden upt-geroept / maer de derde schact
 Wert als goudt dooz den vyere/
 Geloutert / dit is openbaer.
 7 Een stadt vol alder goeden/
 Wees den Engel Esdras goeder tier
 Wiens wegh (wilt dit hebzoeden)
 Is maer eens menschen boet hreed schier/
 Op d'een zijde water / op d'ander vyer ;

Hoe kondt ghy daer in geraccken/
 ghy en doozgaet dat nauwe eerst hier.
 7 Noch schryft Esdras gepresen/
 In 't vierde boeck in 't achtste seer klaer/
 Datter veel schapen sal wesen/
 Maer wopnigh behouden hier naer/
 En gelyck dat men bint veel aerde swaer/
 Om aerden baten te maecten/
 Maer luttel om gouden / 't is openbaer.
 9 Gelyck die groote bloeden al/
 Meerder sijn dan een dzuppel soet/
 Soo is der Godtlooser getal/
 Meerder dan Godts kinderen goet.
 och hoe klaegelijck ist / zijt dies wel vzoet/
 s menschen wilt u bekeeren/
 Ende niet meer sonde en doet.

Pause.

10 Oock spreeckt Christus verheben/
 dat de wegh is smal en kleyn/
 die daer leyt tot den leven/
 En luttel binden hem certeyn/
 dus wilt u maken van sonden reyn/
 en leven nae 't woort des Heren/
 Op dat ghy komt by Christum gemeyn.
 11 De wegh is groot en wijde/
 die ter Hellen leydt / wilt dit verstraen/
 Sy gaen der waerts aen alle zijde/
 Soo de Schrifture ons doet vermaen/
 Want de Helle heeft haer wijt open gedaen/

Soo wy in Esaias lesen/
 En veel zijnder vis daer in gaen.
 12 Doch stater klaer wilt hooren/
 Datter veel geroepen zijn/
 Maer wepnigh uptberhoren/
 Spreekt Christus / verstaet wel mijn/
 Want sy niet en trecken al eene iijn/
 Maer beminnen de duysterheden/
 Meer dan het klare Sonne schijn.
 13 Schicht u na de behoorte/
 Spreekt de Heere / verstaet dit al/
 Dat ghy al dooz de poozte
 In gaet die daer is feer final/
 Want menigh daer na arbejden sal/
 En hy sal daer niet in komen/
 Om dat hy niet en is van 't getal.
 14 't Is tijdt (heeft Petrus geschreven)
 Dat 't oordeel sal komen aen/
 Al die gerechtelijck leven/
 gelijk hinderen Godts onderbaen/
 Ist dat de rechtveerdige nauw' en sal staen
 An 't boeck des levens gepresen/
 Doe sal 't met den ongeloovigen gaen?
 15 Broeders en Susters reene/
 Hide booz wy soa doen ick booz dy/
 Op dat wy algemeene
 Mogen gaen dooz desen wegh by/
 Soo sullen wy hier naemaets wesen by
 Als wy by een vergaren/

Daer niet dan eenwighe bzeught en zy :

Naē de wijse : Ick segh Adieu.

AEnhoozt een liet // ick sal 't gaen openbaren/
 Christus bzeugt niet // een gelijckenis in 't klare/
 Van thien Maeghden hy dat beduydt/
 Met haer lampen soo de Schrift luydt/
 Geestelijck hy 't sluyt // van sijne Bruydt/
 Sy gingen tot haer Bruydegom uyt.

Wij dwaes daer was // die geen oly mee namen/
 Alsoo ick las // daer sy niet in quamen/

De wijse namen oly pleyt/
 Die sy in hare vaten reyn
 Deden certeyn // acht dit niet kleyn.
 Laet ons spiegel nemen gemeyn.

Verstaet wel my // haer Bruydegom vertoefde/
 Daeck kregen sy // den slaep sy wel behoeften/

Sy bielen in slaep allegaer/
 Te mi dbernacht geschiede daer
 Een geroep klaer // tot haer eenpaer :
 O Bruydegom die komt hier naer.

Te gemoet gaet hem // doen stonden al bees
 Maeghden

Sy naē die stem // maer de dwase wat klaegghden
 Dat haer Lampen wilden uyt gaen/
 Dus saecken sy de wijse aen
 Dye onbelaen // wilt ons by staen
 Met uwer oly / was haer vermaen,

Neen.

Neen alsoo niet // was daer der wijser spraecke/
 Daet dit bediet // oft ons en u gebraecke/
 Spraecken de wijse onbert/aeght/
 Tot den verkoopers daer nae braeght/
 Soo 't u behaeght // ons niet meer klaeght/
 De dwase hebben dat gewaeght.
 Sy gingen heen // boozwaer ten zijn geen dzomen/
 Niet lang ist geleen//haer Bzuydegom is gekomene/
 Alle die daer waren berepdt/
 Verciert met een nieuw Bzuylofts-klepdt/
 (Hoozt dit bescheyt // Christum verbeypdt)
 Die sijn ter Bzuyloft in gelepdt.
 Ende die deure // gingh men ter stont toe sluyten/
 Daer quamen deure // die noch waren daer luyten/
 En sy spraecken al met ootmoet :
 Heere / Heere / ons open doet.
 Weest dit wel vroet // al metter spoet/
 Soo was hare antwoort onsoet.
 Hy sprack tot haer // dat hyse niet en kende/
 En sy boozwaer // vzienden aenmercht dit ende :
 Waerom waecht ende bidt met blijdt/
 Want ghy en weet dagh / upz / noch tijdt/
 Wie dat ghy zyt // den Heere belijdt/
 Want hy sal komen heel subyt.
 Vzienden verstaet // en laet u niet belepden/
 De tijdt is quaet // wilt u Lampen berepden/
 Weet dat der dwaser Maeghden geen
 Op in haer Lampen en deen/
 Gaet so niet heen // och vzienden neen/

Maer wacht u Brupdegom gemeen.

Hier is dat ent // de liefde deed' my dichten/
 Uyt liefden jent // oft pement mochte stichten/
 Blynden weest hier op wel bedacht/
 De dwase maeghden niet en slacht/
 Hebt hier op acht // u Brupdegom wacht/
 Bp dage ende oock by nacht.

Nen M. D. C. L. X. N. N. M. N. tot
 Hoorn.

Nae de wyse :

Te recht mach ick wel zijn verblijt.

AEn u mijn Susters in den Heer
 Moet ick een Liedt gaen dichten/
 't geschiet uyt liefd' nae u beger/
 Oft u oft my mocht stichten / oft verlichten:
 't Is nu wel een bedroef de tijdt
 Soo wy nu mogen bespeuren;
 De liefde by veel Menschen sijt/
 Ist niet wel te betreuren // dees erreuren ?
 Waer 't mogelijk soo Christus seydt/
 Gods uytverkoren leden
 Souden in dwalingh' worden gelepdt/
 Want veel troist en onzeden // hoorx men heden.
 Doch elck sal voor hem selven staen/
 Daerom laet ons moedt houwen/

En Christum hzomelijck nae gaen/
 In liefde niet verhouwen // noch verflouwen.
 Want sonder lief de ist al niet/
 Sepdt Paulus / wilt dit baten/
 Dat men sijn lichaem branden liet/
 En deed' veel caritaten // 't sou niet baten.
 De liefde hoozt / verdraeght en lijdt/
 Sp keert all' dingh ten goeden/
 Besiet of ghy te samen zijt
 Aldus oock van gemoeden // als die hzoeden.
 Begooft weest metter liefden handt/
 En haecht alrijdt na de hrede/
 't Is een seer hosielijcke pandt
 Want siet/ die Christen leden // moeten heden.
 Daer wel vast mee gebonden zijn/
 Sulien sy broom deur treden
 door dees prikkeloose Woestijn/
 Hier moet veel sijn gestreden // en gebeden.
 Weest geschoept aen u hoeten wel/
 om den wegh te passeeren/
 Vol distelen en doornen sel/
 Dreeft niet al zyp teere // sepdt die Heere.
 Laet ons aenhouden in 't gebedt/
 dagh ende nacht gestadigh/
 Afeggende wat ons besmet/
 Want Godt is seer genadigh // en weldadigh.
 Dooz die den Heere te recht dreeft/
 En dat van gantscher herten/
 Want sy bezeeft / minst ende meest

Al die haer sonden smerten // 't zijn geen pertout,

Dy sal oock een strengy rechter sijn

Dooz die hem niet en achten /

Sy hebben niet dan d'eenwige pijn

Om daer in te versmachten // te vermachten,

Soo wie Godt hier niet recht en dient

Dyt een rey n hert gepzelen /

En het met ernst niet en mient

Wort erreger in desen // soo wy lesen.

Hierom soo laet ons neersligh sijn

Al om den Heer te dienen /

Ick hoop Godt sal ons naemaels sijn

Sijn eenwigh rijk verlienen // rijk verlienen.

Dat gun' ons Godt dooz sijn goetheyt /

Op dat wy mogen t' samen

Verschijnen in der heerlyckheyt /

Deoz Iesum Christum / Amen / Christum Amen.

Op de wyse:

O Bruydegom verheven.

Al staen wy nu als bloemen

En bloepen op het belt /

Een ander tyd sal komen

Dat wy worden verfelt,

Want alle vleesch vermeit /

Vergaet gelijk het gras /

Dzienden 't zy u vertelt /

't Komt menigen t'onpas/
 Recht als den wint dooz 't waeyen
 Die bloem verberft subyt/
 Soo fal al ons verfraeyen
 Vergaen in korten tijdt/
 Niemand en krijght respijt/
 Alst Godt den Heer behaeght/
 Die doodt behoudt den strijdt/
 't Herte zy ons doozknaeght.
 Neughd' / gefonthept ende 't leben/
 Komt ons van Godt den Heer/
 Hy heeft het ons gegeven/
 Te bryucken t'syner eer/
 Maer syn heylfame Leer
 Wil hy hebben gedaen/
 Of men fal nimmermeer/
 Vooz hem mogen beftaen.
 Ken 't geen dat wy behouden
 Mogen wy mercken fier.
 Waer syn ons liebe vrienden/
 Die vooz ons leefden hier?
 Van woymen gh'eten fchier/
 Al in het aerdtfche dal/
 't Is die oude manier
 Wy moeten sterben al.
 Geneughten 's werelts wafsen
 Seer haestelijck vergaet/
 Die lust hebben in desen
 Sal 't niet horen te haet/

Als haer krankheyt aenstaet
 En men hier scheyden moet/
 Dalt het dickwils te laet/
 Te doen oprechte boet.

By dit en sal 't niet blijven
 dat wy gestorven sijn/
 Wy moeten met den lijden//
 Komen hoor Gods aenschijn/
 Om op den uen termijn/
 Een recht oordeel t' ontsaen/
 dan moeten' in de pijn
 die 't quaet hier deden saen.

Al die naer 't bleesc; beseben
 In u leven / sterben dan
 Een quade doot met beben/
 Niemant en komt daer van
 Dus elck een nu hy kan/
 Neemt sijnen tijde wel waer/
 die Carw blijft in den wan/
 Het kaf verstuift te gaer.

Recht wilt doch nu opwaken
 Het geldt u ziel en lijf/
 En wilt geen onschuilt maken/
 Om 't wereltsche bedrijf/
 Maer door Christus motijf/
 En sijn boozkeelot aenschouwt/
 Die dat nu nabolght lijf/
 Sal hebben vast gebouwt
 Te laten nu het quade

Dat heeft hy ons geleert/
 En worden droegh en spade
 Al geheele verneert/
 Dats 't geen dat hy hegeert/
 En ons te voren leydt/
 O jeughdigh hert u keert/
 Tot der ootmoedigheyt.

Met Maria wilt treden
 Tot Chrysti voeten haer/
 Sy weenden seer beneden/
 Wiesch die met tranen klaer :
 den drooghdoeck was van haer/
 En heeft se doen gekust/
 En die gesalft / daer naer
 Nam sy daer op haer rust.

Dan Chrysto deed' sy hooren
 Mijn Dochter zyt getroost
 Ghy hebt my uytverkoren/
 En ick heb u verlost :
 Gaet in bidden altoost/
 D sond' vergeben is/
 Vergeet u / waer yzopost
 Ghy zyt gesondt gewis.

Soo sal hy oock ontfangen
 D / zyt ghy soo bedacht
 Want hy heeft groot verlangen
 Naer 't Menschelijck geslacht :
 Dit doch booz al betracht ;
 En dees Werelt begeest/

Seght haer doch goeden nacht/
 Na Godts wille leeft.

Volherdende verwintmen.

Na de wijze :

Edel Karrou. Of : Adam natuer.

Als men ver gaet
 daer bzeughde schijnt vooz han den.
 Soo schiept het herte lust.
 En als men paert
 Dooz kracht van liefdes banden/
 Soo ist gemoet gerust :
 Maer 't wert geblust.
 Al het bzeughdigh vermaecken/
 En de sinnen duckygh bzanden/
 Als 't scheidt komt naecken.
 2. Geen bzeucht soo groot
 En is hier op aerden :
 Daer men op bouwen kan/
 Met nauwer noot/
 Siet men hier yet aenbaerden/
 Of men moet haest daer van :
 Dat strack began
 Is haestigh weer ten enden/
 Dieken blijft by eender waerden
 Maer al siet men 't wenden.

3 Wy zijn by een/
 Wy moeten haest weer scheidten/
 En kies en elck sijn padt/
 2 Waer oock geen een
 Dat wy hier stadigh heyden :
 Want elck woardt in de en mat :
 Maer ick wensch dat
 Wy t'saem mochten vergaren
 In 's Heeren lieflijcke weyden/
 Daer hoop Troost doet haren.
 4 Want of wy al
 Ons selschap hier verlaten/
 Als hoop ons weer geeft moet/
 Dat men nae sal
 Weder tot onsen baten
 By een vergaren goet/
 Soo is behoert
 Al onse scheidten bruckigh :
 Want met vzeughden hoven maten
 Scheyt men dan geluckigh,
 5 Och of alhier
 Ons scheidten mocht geschieden
 Van Vleesch / werelt en Soudt/
 En dat wy sehier/
 Als de brone Virghghslieden/
 Al uyt ons herten grondt.
 Ora en in 't verhandt
 Met die Godt hert'lijck minnen :
 En Christo ons trouwe bieden/

Om sijn gunst te winnen.
 So mochten wy
 Hier nae by een versamen/
 Waer geen schepden werdt meer/
 Proljck en by
 Bezydt van alle blamen
 Dooz Christus onsen Heer :
 't Is sijn begeer
 Dat wy al hier na sterben/
 En spreken van herten Amen :
 Heer / wilt het soo geben.

't Mist wel meer.

Nae de wyse :

Dieu vous garde belle Bergiere.

Broeders / vrienden / generale/
 En laet doch u sinnen niet
 Wijcken van het principale
 Om pet / dat ghy hoort oft siet :
 Maer wilt blijven // om beklijven/
 By den Heer / ende sijn woort/
 Tot den ende // met de hende
 Die den Heere / toebehoort :
 Dat u wandelinghe by/
 't Evangelium weerdigh zy.
 Wilt in 't hert altydt logieren

't. Ona

't Onberganckelijcke zaet/
 Soo sult ghy van sonden vieren/
 Dragen haet // tot alle quaet/
 Laet u sinnen // oock van binnen
 Blijben in 't booznemen goet/
 Godt sal stercken // mede wercken/
 En vertroosten u gemoet/
 dat ghy dzuchtbaer wesen sult
 Wat gerechticheyt verbuut.

Maer en wilt u niet sunderen
 Op het vleesch / want 't is maer hoy/
 Zijn glorp / zijn domineren
 Haest vergaet / als 't bloemken moy/
 En de Werelt // schoon beverelt/
 Wie haer volght en beter weet/
 't Sal ten laetsten // hen ten quaetsten
 Vergaen / ende wesen loet/
 Als den loon der sonde komt/
 En den Werelt wozt verdomt.

Wooz de Rechter-stoel des Heeren
 En sal geen excuse zijn/
 Want sijn woort heeft hy doen leeren
 Over al de Werelt sijn/
 Zijn dienaren // doen verklaren
 Boete / tot vergebens/
 Want oock elen // den geheelen
 Aerdtbodem sal hy getwix :
 Daerom heeft hy hier in 't pleyen
 Doen waerschonwen groot en kleyn.

Want hy sal een pegelijcken
 Na sijn wercken geben loon/
 't Zp den armen of den rijcken/
 Niet aensien eenigh persoon/
 Hy sal geben // 't eeuwigh leven
 Al die goet hebben gedaen/
 Doen de loose // Goddeloose/
 In d'euwige pijn gaen/
 Daer haer worm niet en sterft!
 Noch haer huer niet en bederft.
 Een groot onderscheyt / o vrienden/
 Sal dan zijn te merken wel/
 Tusschen die den Heere dienden/
 En die hem waren rebel:
 Dus slaet gade // Godts genade/
 Versupmt niet dr saligheyt.
 Die Godt jone // dooz den Sone/
 ons nyt lieberaliteyde:
 want om in 't leven te gaen/
 Ist Christus / de deur ont daen.

Een is noodigh.

Van den Pincerster. Op de wijze:
 Van Jonas.

Christus zijnde verresen/
 Heeft veertigh dagen hy
 Hem levendigh beweset
 Den Apostelen byp/

op eenen Bergh te Bethany/
 Jerufalem by/
 D'opbaert Chrift
 Ten Hemel openbaer daer fagen sy.
 Van den bergh der Olijven
 wedergekeert in d' Stadt/
 Maria met de Wiften
 oock by hen-lieden fat/
 Vergadert op eenen folder / dat
 Elck deughdigh bat
 Meersleijck bat/
 om te ontfangen den beloofden fchat.
 Een Apoftel verkoren
 hebben sy vooz Judas
 wiens bydom was verloren/
 't Tot viel op Mathias/
 En als nu Dincxster verbult was/
 Snellijck en ras
 Een windt geblag
 Quam upt den Hemel daer op 't selbe pas,
 't Wups werdt verbult van desen/
 Gedeelde tongen klaer
 Quamen vper igh geresen
 op pegelijck van haer/
 Vol des Hepligen Geest eerbaer
 werdt al die fchaer/
 my lesen / maer
 ontrent hondert en twintigh waffer daer.
 Sy predichten en fpraecken

Met ander tongen eest/
 En seyden sulcke saken
 Als haer in gaf den Geest/
 Deel Joden die Godt hebben gebreest.
 die quamen meest
 Dooz dit tempest
 Om weten van desen dez rechten keest.
 Van onder 's Hemels wolcken
 Woonden op dat termijn
 Albaer upt alle volcken/
 Elck sijn tael hoorde sijn/
 Den eenen sprack upt hzeseus pijn/
 Wat wil dat zijn/
 D'Andex in sichijn
 Van spot seyden / sp zijn vol soete wijn.
 Petrus hem excuseerde
 Van dronckenschap ter noot/
 Dat Joel yzopheteerde/
 Sprack hy / geschiet nu bloot/
 Jesum van u gekrupst ter doot/
 Dien heeft Godt groot
 Vertoeckt minjoot/
 Desen op ons den hepligen Geest groot.
 Doet doet alle te same/
 En laet u doopen vzoet/
 In Jesu Chzisti name/
 Tot vergevinge soet
 Van uwe sanden overbloet/
 Soo ghy die doet/

De gabe goet
Des Heiligen Geests ontfanght ghy met spoet.

Petrus heeft met zijn preeken
En krachtigh goet bermaen
Haer-lieder hert onsteeken/
Sy lieten haer beraen/
die zijn woordt geerne namen aen
Hebben daer saen
den Doop ontsaen/
Haer wercer by die dupsent toegedaen;

Dese loofden den Heere/
Bleuen met goedt opset
In d' Apostelsche leere/
In die gemeynschap met
BLOODT-breedinge / na Christus Wet/
End' in 't gebedt/
End' oock quam het
Een bzeese ober alle Ziesen net.

Haer goet was al ten besten
Eicken ter noodt gemeyn/
de Heer om te bevesten
't Euangely certijn/
dede wonder dingen niet kleyn
Openbaer pleyn
Geschen alleyn
door zijn liebe Apostels handen reyn.

's Geels vruchten nu in steds
t' Onser opboed ghepdt/
Sijn liefde / bzeughde / bzeede/

Ende langhmoedigheyt/
 Bziendelijckheyt en goedigheyt
 't Seloofs bescheyt/
 Sachtmoedigheyt/
 Matigheyt / tot der zielen spoedigheyt.
 Zoeder's dit zjn de vruchten
 Daer men den boom aen kent/
 of daer met soere lichten
 's Heeren Geest is ontrent/
 In den Olyf boom excellent
 Geplant / ge-ent/
 Blijft ongeschent
 Op Christus / Spons eenigh fundament.

Een is noodigh.

Op de wijze :

Ick peyns om een persoone , &c.

Christen Zoeder's verkoren/
 Die doo? dat reuwich zaet
 wederom zjft geboren/
 Behzjdt van 't sount igh quaedt/
 Ghy staet / en gaet in 't licht eerbaer :
 Wolstrandigh zijn // en klein termijn
 Voortaen behoest u maer,
 Ghy smaecht des Heeren gaben/
 Boven uyt 's Hemels pleyn/

om mijn ziel te laben/
 Dat goede woordt Godts reyn/
 Als een fonteyn / vloepende klaer:
 Volstandigh zijn // een kleen termijn
 Dooztaen behoeft u maer.

Des Heeren Geest verheben
 Ghy cock deelachtigh zijt.
 De kracht van 't eeuwigh leuen
 Die smaecht ghy met jolijt/
 Ghy neemt den tijdt / van gracy waer:
 Volstandigh zijn // een kleen termijn
 Dooztaen behoeft u maer.

Dat geduerigh gestade
 Eeuwigh nieu Testament/
 Ja Godts rechte genade/
 Daer in staet ghy present/
 Ons tot den ent / wijcke niet van haer:
 Volstandigh zijn // een kleen termijn
 Dooztaen behoeft u maer.

Ghy leyt een wandelinge
 Godrijck na Christus zee/
 Sonder veranderinge
 In liefden / paps / en vree/
 Sco deed' Noe veer hondert Jaer:
 Volstandigh zijn // een kleen termijn
 Dooztaen behoeft u maer.

Ghy houde vast aen den ghenen
 Die onsenelijck is/
 Alwaer hy hier verschenen/

Ende saecht hem erpzes/
 Soo deed' Moyses / ghy volght naer:
 Volstandigh zijn // een kleyn termijn
 Dooztaen behoeft u maer.

't Is waer ghy moet hier dzagen
 Het kruys op veel manier/
 Maer om soo wepnigh dagen
 Als men moet leben hier
 Zijt godertier / al ballet swaer:
 Volstandigh zijn // een kleen termijn
 Dooztaen behoeft u maer.

Doozefheyt kozt en lichte
 Die bzenght tot uwen loon/
 Boben maten gewichte
 Een heerlijckheyt seer schoon/
 des lebens kroon / o klepne schaer:
 Volstandigh zijn // een kleen termijn
 Dooztaen behoeft u maer.

Een is noodigh.

Maec de Vermaninghe.

Op de wijse:

Van den 5. Psalm. Verhoort o Godt, &c.

Cristus Godts Soon seer hoogh gepzesen
 Weerd' niet / dat saligh waren die
 Alle en 't woorzbt hoorzden: maer soo wise
 Rechte-geloozigh / Godts woorzbt by desett

Kenneemt met byeessen.

2 Dooz die 't woozt hooren en bewaren /

Weet saligheyt / als die vaspjant /

't Wyp op den steen / niet op het sant

Timmeren / byz van den zeebaren /

Oft wints te bezwaren.

3 Al had I's' rēi / Godts woozt veelbuldigh /

Van de Propheeten wel verstaen /

En nochtans niet daer na gedaen /

't Maecht hen booz God (die 't sag geduldigh)

Dieg te meer schuldigh.

4 Naem- of schijn-heyligh kan niet baten /

Goedvuchten moet men mercken // bloot /

't Geloof is s'nder wercken // doot /

Alst lichaem van den geest verlaten /

Wilt dit wel baten.

5 't Is ons gesept / dat Godt de Heere

Opsteht onderhoudigh sijns gebodts /

Liefds oeff'ningh / en booz d'aenschijn Godts

Gotmoedigh zijn / hem t'elken keere /

Dus geben eere.

6 Soek en dient dit hier niet vergeten /

Dat die des Heeren wille goet /

Niet wetend' nochtans niet en doet /

Met seer veel slagen werdt gesmeten

Wat baet sulck weten.

7 Radien dat dan booz Godt alleens

't Geloobe geldt / dat dadigh is

Dooz lief d' / die alle kentenis.

Werr' obertrest / ja deughden geene /
 Soo groot ick meene.

Pause.

8 Geen menschen oock booz Godt rechtveerdigh

Zijn sullen dooz 't gehooz der Wet /

Dan diese doen / dus sulck opset

In ons doch zy en blijft volherdigh

Dan sond' boetveerdigh.

9 Exempel aen den vijghboom groene /

Hoe wel hy was seer schoon geblaert /

Maer byuchteloos / dies ongespaert /

Wert hy verbloekt : te dien saysoene

verdozde koene.

10 Recht laet ons dres andiergelijcke

Schzifren tot leerlingh' nemen waer.

't Geloof en mach niet onbyzichtbaer

Blijden : op dat hier na Godts rijcke

Ons niet beswijcke.

11 Loon na werck / elck wert gegeven /

Prijz / zex / end' onbergaucklijckheyt

Dien / die staen met verduidigheyt

In goede wercken na 't eeuwigh leven /

Woerden verheben.

12 Contrary sal d' ongehoosame

Des Euangelij's gebeuren // het

't Gesegh wert dan met treuren // bliet /

d' Eeuwigh verderbens pijn vol blame

Arjcht sulck lichame

13 Wat al te seer groot onderscheyden

ons te bewegen wel behoort/
 Altijt ons hert met 's Heeren woort
 vastijdig vooz hem te bereyden/
 Sonder verheyden/
 14 O Prince Godt wys geest regieren
 ons swachheit doch behulpijch zij/
 In allen nooden staet ons by/
 Wilt dooz u brees' van sond' purgieren/
 Tot deught ons stieren.

Egloga. Rae de wijse :

Och lighdy nu en slaepschoon lief, in
 uwe eersten droome. Den derden
 reghel singht als den eersten,
 den vierden als den
 tweeden.

Daer was een Herder wijs vermaert
 eens ongebaert in 'd'lehen/
 Die dieren 't zij hoe bzeemt van aert
 kond' hy al namen geben/
 Maer niet te min
 Een Herderin
 Daer dooz quam hy in sneben.
 Een bode valsch met soeten sancs
 Deed' haer onachtsaem slayen/
 Soo dat een Wolf dooz sulck toegancs
 Benam haer beyder wayen/

Deel ongevals

Quam op den hals

D'Arme verstroyde Schapen.

't Woeg saumerlijk in 't velt gestelt/

't Waren al pfer tijden/

d'Een broeder deed d'ander gewelt/

't Quaedt wies aen allen zijden/

Haer heel onspoet

Quam groote bloet/

Om 't boos gewas afsnijden.

Wepnighschaepkens gehouden / doch

Is Wolven aerdt als booken/

Al metter tijdt vermeerderd noch/

De Schaepkens tot verstooren/

De werelt ver

Al vol gemer

Was oyt tegen 't behooren.

De Schaepkens namen haren gangh

In 't duyster rijck te lande/

Om weyden soecken dooz bedwangh/

Daer men 't grouwel en / chande

Hielt sonderlingh/

Als men omgingh/

Met Schaepkens goederhande.

De Schaepkens waren daer benouwt/

d'Herder den Heer der Heeren

Verhoord' haer stem / en heeft aenschouwt

Haer ijden en verseecken/

Een Herder gaf

Hy met den staf
 Naer 't zinder kop te keeren,
 Tot schaepkens door gangh wjt ontstoot
 De Zee haer woeste golven/
 Den Herder sangh met vzeughden groot
 Over 't bergaen der Wolven/
 Soo deed' de schaer/
 Aensende haer
 Opanden als gedolven.
 Maer wat verbljdt ghy u soo vzoegh/
 O Schaepkens / die met pijn
 Door reysen moet vol ongeboegh
 Soo groot en swaer woestijne/
 Daer niet en / schuyt
 Van grousaem huylt/
 En vzeef'lyck is te zijne.
 Doch dit en waer al geensn noot/
 Naer 't ongelooigh wesen
 Dat is alleen u wederstoot/
 Dus ghy weynigh door vesen
 Zind' upgegaen/
 Maer hebt ontsaen/
 Die wepde goedt gezyesen.
 't Land daer melck en honigh bloeyt in/
 Doch 't is maer en vooz beelde/
 Want als of men op sulck en sin
 Tot aenwys per wat speelde/
 Is reys en landt
 En schaduw' van 't

Eentwigh leven vol weelde.

In 't schaduwige landt gelepdt/
In doodts schaduw benouwen
Noch sittend' / een helder klaerheyt
Liet haer te lest aenschouwen
D'oprechte Son/
In Sabelon

En Beyhtali Landouwen.

Dit groote licht dat daer verscheen/
Is den Herder der kopen/
Die zijn Schaepkens al roept by een/
Dat sy niet en verstroyen/
Maer komen wis/
Daer hy selfs is/
In 't Hemeliche verkopen.

Tot Bethlehem in Davids stadt
Hy wesende geboren/
De Herders by haer kudden dat
Te weten eerst verkoren :
Kopt meerder bzeught/
Sonder sijn deught
Wy waren al verloren.

Deer liefstijck nu om hooren blaest
Des Evangelij's piype/
't Rijcke Godts sal genaecken haest/
Eick sie dat hy 't sengrijpe/
In deser tijdt
Met grooter vlijt/
Den Oogst raet wit en rijpe.

Den Princelijcken Herder sal
 Sijn schaepkens van hier leyden/
 Seer broughdigh is d' eeuwige stal/
 In d' alderbeste weyden/
 En laden soet
 Met 's levens bloet/
 En meer van haer niet scheidt.

Een is noodigh.

Nae de wijze :

Ick gingh noch huyden morgen, soo
 heymelijck op een oort.

DEn schoonen lichten morgen
 Is elck gopenbaert/
 Den dagh seer onverborgen
 Den nieuwen Hemel klaert/
 De Son is vrolijck en snel ter baert/
 Verblijdt volcken aen elcken kant/
 't Nieuw Jaer is hoor de handt.
 Komt al ter Buzploft-feeften/
 Dit is 's Buzdegoms woort/
 Al sijn vett' Vissen en Beesten
 Geslacht sijn / komt al voort/
 Den Beest en Buzpt worden gehoozt /
 Sy roepen met gelijck beestant/
 't Nieuw Jaer is hoor de handt.

Den Bypdegom uptberkoren
 die en heeft doch geenen sin/
 dat yemandt gaet verloren/
 Waer yint 's lebens gewin :
 Hy roept / eer de deure sluyt / haest u in/
 Wie komt / ick verwerpe niemant/
 't Nieuw Jaer is booz de handt.
 Waer loopt ghy in u neeringh/
 Waer Acker / en sulck be slagh ?
 Doe strecht dus u begeeringh/
 Ma dat niet dueren en magh ?
 Der supint ghy dus der genaden dagh ?
 Waest u nae 't nieuw be loof de landt/
 't Nieu Jaer is booz de handt.
 Hoe soeckt ghy daer te blijven
 In al dat aerdtich verdziet/
 daer nijdigh strijt en klijben/
 En allen dzuck geschiedt ?
 Hy siet doch toe dat ghy onthliet/
 Entsterbigh wozn / d'eeuwige dzant/
 't Nieuw Jaer is booz de handt.
 Meent ghy met suppen en dzassen
 daer nemen al u verquick ?
 Als ghy der minst op sult passen/
 En zyt sonder verschrick/
 Wrdt mijnen dagh u een balstrick/
 Schouwt Babel en haer plagen / want
 't Nieuw Jaer is booz de handt.
 Ons Byploft / om behagen/

Wert lustigh ongetreurt/
 En geenderhande plagen
 En werden hier gespeurt/
 Ons Stadt is gout / en vast bemuurt/
 dus komt / bouwt daer niet meer op 'c zant
 't Nieuw Jaer is booz de handt.
 Spuden sal mijn soet nooden/
 Maest sal ick doen bevel/
 Bzencht hier / en laetse dooden/
 die my waren rebel :
 Maer saligh wert die vast en wel
 In mijn geloobe blijft geplant/
 't Nieuw Jaer is booz de handt.
 Nu laet de deure slupten/
 Mijn Bzuydt / rust u nu by/
 Dupl honden blijven byten/
 Niet weerdts ons Keesz zyn sp :
 Syp werdt voortaen eeuwigh by my/
 Syp werdt niet meer gedoodt / gebant/
 't Nieuw Jaer is booz de handt.
 Dit Princelijck versamen
 In 't eeuwigh Nieuw Jaer soet/
 Moest hier eerst nae 't betamen/
 Zijn aengehangen byoet/
 Genoode dan u besse doet/
 En synen roey niet weder spandt/
 't Nieuw Jaer is booz de handt.

Een is noodigh.

Da de wyse als 't begint : **Ost/**
 O Zyon wilt u vergaren.

DE Winter is bergangen/
 Ick zie des Mey's virtuyt/
 Ick zie de lovers hangen/
 de bloemkens staen in 't krupt
 Seer wijdt dat sy ontluycken/
 Sy staen in haer saysoen/
 de krupten lustigh wuycken/
 de Mey staet schoon en groen.
 2 Ick mi yn de Mey mit's desen
 die de wereldt niet en hiet/
 dat is 't geloof geprezen/
 Gras / krupt en mey'n ick niet/
 Waer alle vruchtbaer ranchen/
 In Christus den Wijn gaert/
 die Godt loben en dancken/
 dat zyn druyben vermaert.
 3 De Wijnboom staet ondoocken
 Met botten uptgebloeyt/
 de Wijnstock soet van roken
 Seer vruchtbaer dat hy groeyt/
 Godes upverhoren songen
 daer een seer soet arcooyt/
 Met nicula geloof'ge tongen/
 Soeter sancck was noyt ghooyt.

4. Mijn geest berjubilerde
 Van desen lof-gezang/
 Mijn hert hem ommekeerde/
 En gaf Godt prijs en danck/
 doen ginc ick my bermeyen
 In Spons hof vlyfant/
 En socht mijn Lief met schreyen/
 die ick te Jerus'lem vandt.
 5. Ick gaf hem mijne trouwe/
 De Briedegom triumphant/
 Hy nam my tot sijn vrouwe/
 Stack een rinck aen mijn handt/
 Wie soude groeter brenghde
 doch mogen spzeeken upt?
 Hy riep / dies ick verheughde:
 Komt dochter / liebe Bried.
 6. Komt hier mijn Bried / mijn schoone,
 Wen siet nu dees contrey/
 Ontfanght nu inde kroone/
 En maecht niet meer geschrey/
 Ghy moet / o schoone kroone/
 Onder de doornen sel
 Wassen een kleyn poose/
 En liden groot gequel.
 7. Van boken upt den hoogen
 Wert ghy mijn Bried besproeyt/
 Hae kan den boom verdroogen/
 daer de Fonteyn op bloeyt?
 Windt / honde / byer / noch hetten

En grijpt aen hem geen stad/
 Geen dinck en mach hem letten:
 Van hem en valt geen blad.

Pause.

8 Op seben bergen pleyne
 Stonden roosen en lilyen goet/
 En oock seer veel fonteynen
 Vol melck / en honigh soet/
 Ich hoorde boben Musijcke
 Singen / met soet geluyt/
 de edel Bruyde Cantijcke/
 dat Tozrel-dupfken ruyt.
 o Mijn tong mach't niet vermondent/
 't Verstant is veel te kleyn/
 Geen mensch en mach doorgronden/
 die schoone bryght gemeyn
 Als my mijn lief ontmoete/
 die schoone bryght gemeyn
 Deer lieflijck by my groete
 Met eenen kus des vree.
 o Een druppen koffer pleyne/
 Is mijn bryndt delicaet/
 Een huffel Appryhen reyne/
 Een Appel-hof granaet/
 Sijn oogen als druppen oogen
 Ons bedde groenet sijn/
 t Wyp / Walcken / sonder droogen/
 Cedex / en Cypzessen sijn.
 33. Het Saron was een blomme/

Een roos in 't soete dal/
 De wzeede doozens kromme
 Steecken haer over al/
 De Sonne quam haer pffnetz/
 Steecken als vyzandt en gloet/
 Maer schaduw' dooz 't omschijnen/
 Maechte haer smerte soet.

12 Sijn aenschijn is soo rustigh/
 Als krupt hof vol beplant/
 Sijn lippen als roosen lustigh
 Van Myrthen bloeyt vaplant/
 Sijn handen / wilt dit hooren/
 Als gouden ringen jent/
 Vol turkopsen / als pffdooren
 Is sijn lichaem pertinent.

13 Hy is in mynder herte/
 Gedruckt als een zegel bloot/
 Noot / anghst / pijn / druck / of smerte/
 Sweerdt / hunger / byer noch doot
 En sal my mogen schepden/
 Als hy my bystandt doet.
 Dus wil ick hem verheyden/
 Bewaert Heer mijnen doet.

14 Prince Godt van hier boven/
 Vader / Soon / Heyligs Geest/
 't Is recht dat wy u loven/
 Ghy die ons ziel geneest/
 O Heere wilt my stercken/
 In alle lydens noot/
 A s

Godt wilt in wy wercken
Volständighejdt ter doot.

Nae de wijse:

Die na sint Jacob wandelen wil.

Die wil nae dat nieuwe Jerusalem/
die stae vzoegh op / en maecke hem

Al op de rechte strate/
Hy neme waer des Heeren stem/
Soo en komt hy niet te late.

2 Verduidigh en lijdt saem in druck en pijn
Moet hy / en van sonden wel gebetert zyn/
Al worden wy hier verstrecken/
Want bleven wy in 's wereltes schijn/
Soo mocht ons Godts genade gebreken.

3 Daer leydt eenen wegh in der woestijnen landt/
daer zyn wy pelgrims soo qualijck in bekandt/
Van bergen en van dalen/
Broeders / die willen nae Canaan playfant/
't Bleeschs lusten sullen ons falen.

4 Eerst komen wy doo? dat roode Mey?
daer volght ons Pharao met sijn hey?
Wy en weten waer heenen glieden/
Wy en hebben vantier / zweerdt / noch getwey?
Maer tot den Heere moeten wy blicden.

5 Als wy doo? 't water zyn in de wildernis/
dan gebreect ons spijse / och Heere / dat is

W woort?

- 6 Woot / daer moeten wy by leben /
 En daer toe een recht geloof geboen /
 Wilt ons / Heere / dat altydts geben.
 6 Wy moeten oock dooz Saphira /
 Gebreekt ons dat water soo wilt ons geben in
 dinen Geest ons te vermaecken /
 Wy moeten dooz de roestijne Sin /
 Souden wy booz-by Amaleck geraecken.
 7 Van daer onder den bergh Syna /
 daer krijgen wy de leere dooz sijn gena /
 die mach men niet overtreden /
 Nocht te Paran en Kades Barnea
 Niet volgen Israëls zeden.
 8 Moeten wy dan waeder te rugge krom /
 Soo wandelen wy om 't geberghe Edom /
 daer mach van Amaleck niet ober blijben /
 Maer byzomelijck stryden / tegen den Koningh
 Zyon /
 Ons wachten van Suptenlandtsche wijven.
 9 Van komen wy ober de heecke Arnon /
 Soo is 't om een kleyn wijken te doen /
 Wy en mogen booz de Jozdaen niet stoutwen /
 Maer Jericho in-nemen / als byzome Ridder's hoen /
 dan is 't geloof behoutwen.
 10 Broeders / Sisters / verstaet de meynigh wel
 End' neemt een exempel aen Israël /
 't is tot onser leeringe geschreven :
 Want die doen Gode waren rebel /
 Zijn in de wildernisse gebleven.

11 Die dit liedeken heeft gestelt/
 Was mede booz dat roode Meepz getelt/
 Op hebt dus moeten singen/
 Wilde G. dt hy quam dooz Jericho in 't velt/
 Dat hem dat mocht gelingen.

Daer de wijse :

Van den 145. Psalm.

DE jonckheyt wensch ick Godtz vrees/ geloof/
 Wisheyt / en vast fondarc/
 Om niet te worden des Dupvels roof
 Al met de boose nacc/
 Booz wien gemeyn / bereydt is pleyen
 Geuwigh te byanden / en knersen der tanden
 Weeningh der oogen / acht dat niet kleyn.
 2 Soo wie hier booz wil zijn behost
 die moeten worden herboren/
 Alaten van 't quaet en doen dat goet/
 Wilt David / en Christus hooren/
 Die niet en werdt / herboren expert/
 die is in 't herdommen / en mach niet kommen
 Al in Godtz rijk / is dit niet hert ?
 5 O jonckheyt wilt doch hier op sien/
 En wilt den Heer vzoegh soecken.
 Hier na sal geen genade geschien
 Strijdt vromelijck / als de kloecken/
 D woorden bedencht / met zout wel menght/

Wilt by' endelijck spreucken / u aerdt wilt by' eecken /
 Eer dat ons Godt hoor' t' oordeel by' eecht.

4 Dit sal geschieden doch een reys /
 Al weten wy ure noch sonden /
 Een yegetijck sal dan in sijn bleys
 Ontfangen / wilt dit doozgronden
 Na zijnder daedt / het zy goet ofte quaet /
 Verstaet te degen / met geen twee wegent
 't Landt men doch niet in en gaet.

5 Laet ons doch treden Godts yaden recht /
 Wenmercken goe hoorbeelden :
 En niet als Ham / een onnut knecht /
 Sjns Vaders schand' niet heelden /
 Maer sijn Broeders geleert / die hebben ge-eert /
 Haer Vader gedeckt / waer dooz hy correct
 Haer goet toesepde / Ham berneert.

6 Dit was al hoor de Wet / dencht doch /
 Al eer Godt hadt geboden
 Vader en Moeder te eeren noch /
 Soo worden gestraft de sonden /
 Gebenedijt / Sem / Japhet / die tijdt /
 Ghy kinderen wilt achten / en neerstelijck trachten
 Ouders te eeren wie dat ghy zyt.

7 Isaac / Joseph seer bequaem /
 O jonckhepde / wilt dit mercken /
 Sy waren haer Ouders gehoor'aem /
 Gedenccht Absalons wercken /
 Op die sijn Vader verholghde swaer /
 Hy is gebleven / en liet sijn leben

Men een boom hangende met sijn haer.
 8 Maer Ierhthas dochter was seer sijn/
 Zy wilde haer Vader niet maecken
 Meyncedigh / maer liever gedodet sijn/
 O jonckheyt wile dit smaecken/
 Nu neemt het meer // ter herten seer/
 den goeden nae gaet // het quade haet/
 't is al geschreuen tot onser leer.

9 De kinderen Ionadabs / merckt hier/
 Hoe sy haer Vader hoorden/
 de Joden beschielden in die manier/
 Na Jeremias woorden/
 Siet dat geslacht // gedenckit de kracht/
 Soud' niet soo vallen // en van haer allen/
 Soudt altoos booz Godt staen / dit acht.
 Pause.

10 Doen Christus by de Meeraers sat/
 Zoo men leest / in den Tempel/
 Maria quam daer / men vindt het plat/
 Wentmerckt Christus exempel/
 Wy die Godt was // gingh op dat pas/
 Met haer ootmoedigh // hermaende haer goedigh
 Al van de dingen sijns Vaders rax.
 11 Die Godt vreesen / al zynse grijs/
 Eeren haer ouders met namen/
 Belijck de Heer / na Zprachs temys/
 Met woorden en wercken t'samen/
 dit leert ons Godts Wet // te eeren haer net/
 Wilt niet vertragen // soeckit Godt te behagen/
 Ong

Ons is hier myne noch tijdt geset.

12 De kinderen komen seer wel toe/
 Wiens Ouders niet schuldigh en blijven
 De kinderen weder te baren in 't goe/
 Als vleeschelijck' Ouders sijnben/
 Veel zijn daer wel // die wyredt en sel
 Haer hupsen regieren // met quae manieren/
 Verwachten hier namaels noch de Hel.

13 Die Godt wil vreesen / in desen tien/
 Moet neerstigh de Schrift aenschouwen/
 Geensins op de Menschen sien/
 Daer zijn veel ongetrouwen/
 Daer isser heel // geroepen veel/
 Maer weynigh wy lesen // verkoren hoorz desen/
 Den vromen komt Godts Rijck te deel.

14 Nu wil ick u den Almachtigen Godt
 Op desen tijdt bevelen/
 Die wil ons bewaren / die is het slot/
 Zijn gracy meede delen/
 Dit slecht vermaen // ten goeden neemt aen/
 Tot danckbaerheyt siet het // wyt liefden gesichtet het/
 Doe z dat my onweerdigh / hier is gedaen.

Maec de wijse als 't begint.

DE Wereldt is geheel in roere/
 Het volck is over-al benzeest/
 dat doet de Babylonische Hoere/
 die noch sit op 't gekroonde Breeft/

Wp zijn hier in een wilt foreest / hoor waer
 Als wp berbolght zijn alder meest /
 Maet ons niet wesen wanckelbaer.

Hierom mijn Zoeders al te samen /
 En leest niet in de sonden bleut /
 Wilt u het Euangelie niet schamen /
 Maer blijft by tot in den endt /
 Al wordt 't lichaem geheel geschent / gedoodt /
 Dzienden en vzeest dooz geen tozment /
 Strijdt dooz de rechte waerheydt bloot.

Want Christus heeft selve geleden /
 En alle die Propheten soet /
 Hierom mijn Zoeders in dit dal beneden
 Vzeest niet des Werelts tegenspoet
 Al moet ghy laten lijf en goedt / met pijn /
 Denckt dat d'een bleesch het ander doet /
 't Sal hier namaels vergolden zijn.

O Heere Godt van Hemeirijcke /
 Mensiet doch neder in 't Aerdsche dal /
 Vertrooft u kinders al gelijcke /
 Die h'er berbolght zijn ober al :
 Elck wilde wel sijn van u getal / certeyn /
 Die poozt' is enge / den wegh is smal /
 Die daer leydt tot den leuen reyn.

Maer veel geroepen wepnigh uptherkoren
 Dacht ick (eylacen) sullender z'n
 O Heere en strafte niet in nwen tooren /
 Maer sterckte met u woordt dibijn /
 Dat is sprecht ende sijn / alle man /

Ghy zyt alleen de Medecijn/
die alle menschen helpen kan.

Veel menschen lesen de Schrifstuure/
Maer laey de liefde en tuffer niet/
En laten Christus die rechte deure/
Die wegh / ende die waerheydt siet/
Die wegh / ende die waerheydt siet/
Veel mensche zyn u gelyck een riedt / dat waeyt/
Wanneer daer eenigh verbolgh geschiedt/
Sy zyn ter stontd geheel ontpaeyt.

Ezechiels Propheete al boren

Die denckt my by nae zijn verbult/
De Herders liet men breggh oorzbooren/
Sy hebben 't hette Schaep gesmult.

Het verstropde Schaepken heeft geduldt / och ja 't/
Het wordt geslagen met onschuld

Wdaer 't in de Woestijne gaet.

Die om des Heeren Name zijden/
En bzoorn bekenen die waerheydt/
die sullen blincken in witte zijden/
Een byplofts kleeft 's haer bereydt/
dat is Godts kinderen toegeseyt / oprecht/
Siet da' u niemant en verleydt/
Maer blijft Godt een getrouwe knecht.

Hier om mijn Zoeders doet u beste/
Al om te leben nae Godts woordt/
Godt sal zyn volck bystaen in 't leste/
En sterckheydt geben alsoo 't behoort/
Waer dat my zyn Zuydt ofte Nooydt / zyt onber-

tsaeght/

Al om te gaen door de enge poort/
 Hierom / mijn Zoeders / sozge draeght.

Nae de wijze :

Als nu mijn stondt voor handen is , &c.

DE wijl de tijdt door handen is/
 dat wy hier moeten schepden/
 Zoo wil ons Godt alsoo gewis.
 Genadelijck geleiden/
 Op dat wy dat betrachten hoor
 En ons mogen bereyden.

Op dat wy dan soo in dien dagh/
 Staen aen zijn rechte zijde/
 Als Christus sal maecken gewagh/
 Komt ghy gebenedijde/
 Gesit het rijck dat u bereydt
 Is / van begin in eeuwigheydt/
 Verlost van allen lijden.

Hier om soo laet ons neerstigh zyn.
 Met bidden ende waerken/
 Op dat wy hier uyt dese pijn/
 Tot sulcker bzeught geraecken/
 By Godt en sijn Engelen schoon
 Hier oben in des Hemels thoon
 Der Eng'len spijse s'maecten.
 O Godt / daer nae staet ons de goert /

Laet ghy ons dat gelingen/
 Dat ulwen Naem worde ge-eert/
 Wat wy spreekken en singen/
 Dat het geschiede met aendacht
 En met der daet oock werd' volbracht/
 En ons broosch bleesch bedwingen.

Dat het den Geest gehoozsaem zy/
 Wgen vree wilt ons geben/
 Met uw'e genaden woont ons by/
 Dit kort bergaenck'lijck leven/
 Houdt ons in rechter eenighydt/
 Bewaert u volck tot aller tijdt/
 Tot ghyse salte verheben.

En hoeren in u eeuwigh'lijck.
 Met der Hemelscher scharen/
 Hier meed' wilt ons genadelijck/
 Godt al t'samen bewaren/
 Op dat wy mogen geschicht staen
 Als Hemel en aerd' sal vergaen/
 En Godt sal openbaren.

Ons zielen lijf in uwe handt/
 doen wy / o Heer / beheb'en/
 Blijft ghy by ons tot aen het endt/
 Zoo mogen wy niet selen/
 dewijl het moet gescheyden zyn
 Willen wy Godt lof-singen sijn
 Eenmoedig upt der keelen.

O Vader / Soon en heyl'ge Geest
 Eenige Godt met namen

Al dat ghy hebt geschapen meest/
 Soud' u loben te samen/
 Du wy scheidt aen desen kant/
 Hout ons in uwer lief den bant/
 Dooz Jesum Christum / Amen.

Volherdende verwint men

Na de wijse:

Van den xx. Psalm.

Emanuel die is uptgetogen
 Dyt zijns Vaders rijk in 's werelts pleyn/
 Aelersche liefde heeft dat vermogen/
 Sijnen lust was te wesen by 's menschen greyn.
 Om hem soo wil ick wagen
 Mijn lijf en alle mijn goet/
 Mijn lijf en alle mijn goet/
 En verlaten vrienden ende magen/
 En schecken hem mijn lijf / hert ende bloet.
 Dese Byndegom heeft my verhooren
 Dyt des werelts quaedt se ijnigh abuys/
 In ydelheyt soo was ick geboren/
 Ick wil met hem soeken een ander huys/
 Wdiu Vader / Meder / Suster / Broed'ren
 Wdiu vrienden allegaer/
 Wdiu vrienden allegaer/
 Wdiu al 's werelts goed'ren/
 Dese Byndegom die neemt my waer.

Tot Spon wil ick my gaen keeren/
 Daer is hy woonachtigh mijns herten lief/
 En diene hem daer met grooter eeren/
 die my aldus hooghweerdeijck behieff/
 Hy is al waert een segel
 Bedrucht op myn herte vast/
 Bedrucht op myn herte vast/
 Och Buzpdegom ghy zyt mijn spiegel.
 Ick en weet ter werelt geen liever gast.
 Ich hebbe hem mijn trouwe gezworen
 Men zijne verweerdige rechter hant/
 Te varen liep ick geheel verloren
 Verdwaelt in het Babilonsche landt.
 Nu wil ick hem trouwelijck by blijven/
 Sijn woorden sullen my voen/
 Sijn woorden sullen my voen/
 Geen hoerdep en wil ick bedrijven/
 Als ander Babelsche dochteren doen.
 Lof Princelijcken Vader verheben/
 Lof almachtigh Godt alder Heeren Heer/
 Spon die looft u alle haer leven/
 dat supber ende reyn Maeghdekent teet.
 Ierusalem dat woxt opgetinnert.
 dooz u schoon Emanuel/
 dooz u schoon Emanuel/
 Dhrachtige hant is niet vermindert
 Al houdt de werelt dooz u apen spel.

Nae de wijze :

Wel saligh zijns hier op aerden levende.

EEn pegelijck boom die geen goede bzuichten boort
en bzeught/

die wort de bhl soo ras al tot den boom gesent/

Om hem af te houwen / jae houwen/

En in 't byer te werpen sonder eut/

dus wilt te recht gaen houwen.

Laet ons al oprecht zyn in der liefden goet/

Chzistus die is de stam die ons wel wassen doet/

Wel haer die dit berinnen // ja sinnen/

de bzeught des Geests is alsoo soet/

Wilt die te recht beminnen.

En laet geen duyfl geklay nyt uwen monde gaen/

Wandelt als kinderen des lichts / 't wort u geraent/

Wilt u nu bekleeden // jae kleeden/

Met de waerheyt aengedaen/

Omgozdet uwe leden.

En trecket nu aen den kreeft der gerechtigheyt/

Beschoept aen uwen boeten/ hoort na mijn bescheyt/

Op dat ghy wel meught loopen // jae loopen

Al om den pyss / 't wort u geseyt

de deure staet nu open.

Boben alle dingen grijpt nu aen den schilt/

dat e ghy de byerige pylen niet uptbluffchen wilt.

tes byandts listige lagen // jae lagen/

Den helm der saligheyt / soo Schyft bermelt/
Soo wert ghy niet verflagen.

Godts woorzdt dat moet ghy nemen vooz us weers
gemeen/

Dat daer de Boeken en Schapen schiept van een.

Gelick men noch sal hooren // jae hooren/

Gaet ghy vermaledijde hern/

Komt ghy mijn uptverkoren.

Hout goede wacht op sijne komst en staet bereyt/

Op dat ghy niet de Boeken niet wert uptgelicheyt/

Al daer geschrey sal wesen // jae wesen/

D' Eeuwige pijn is haer toegeseyt/

Dus wilt den Heer recht bzeesen.

's Bleeftch wercken die zijn openbaer alsomen siet

Wel hem die van den Afgodischen wegen bliet/

Een ober spel bedriyven // jae driyven/

Naech gierigheyt die wel bespiet/

Soo meught ghy eeuwelijck bliyven.

Wellustigheyt en dzonckenschap / hier wel op siet/

Ardigheyt en achterklap oock wel verniet/

Alsoo daer staet geschreven // jae schreven/

't Wycke Godts en verkrigen sy niet/

Den tweeden doodt sy aenkleben/

Och Broeders en Susters gemeen ons Pzins be-
mindt/

Hy soecht de arme schaepkens / die hy dolende vint/

Soo sy haer willen bekeeren / jae keeren/

En hy heeft ons lief als sijn kindt/

Hy is een Heer der Heereu.

Naer de wijze :
Van Andries Kespe.

EEn vast geloobe met ootmoet/
 Is de Heer aengename/
 Als men mach leuen oberbloet
 Bysonder een exempel goet
 Heert ons Lucas bequame.
 In 't sevendize Capittel bloot/
 Van Centurio erpeerdigh/
 Wiens ootmoet en geloobe was groot/
 Daer lach in sijn huys krank ter doot
 Eenen knecht by hem seer weerdigh.
 Binnen Capernaum de stadt
 Tot Jesum hooge gepresen
 Sandt hy de oudste der Joden / badt
 Den Heer als dat hy quam / en dat
 Hy den knecht wilde genesen.
 Dus quamen sy tot Jesum soet/
 Baden neerstigh / en spzaecken/
 Hy ist weerdigh dat ghy 't hem doet/
 Hy be mint ons volck t'onser spoet/
 En ginck ons de schoole maecken.
 Den Heere ginck ter selver tyde
 Met die hem dit aendienden/
 Als hy van 't huys niet en was wijt/
 Den Hoofstman sandt tot hem met vlijt/

En liet seggen door zyn vanden.

Oermoept u niet met ongemack!

O Heer / mer tot my te komen

Hier in mijn huys onder mijn dach/

Ick arm sondigh Menschewack

Niet weerdigh kan icks my roemen.

En midts ick my onweerdigh bent

Ben tot u niet getogen!

Maer spzeecht een woort/so wert terstont

Mijnen knecht wederom gesont/

Met is wel in u vermogen.

Want ick selve oock een Menschewack

Der Overhepdt onuerdanigh/

Brighs-knechten heb ick onder my/

Den eene / segg ick / gaet / en hy

Gaet / alsoo ick ben vermanigh.

Segg ick den anderen komt hier/

Strack komt hy / na mijn gebieden :

Seg ick / doet dat met snel bestier/

Mijn knecht die doet / op dees manter

En spzeecht maer / 't sal geschieden.

Den Heer door dit verhooren / siet/

Verwondert ginck doorzonden/

't Volk dat hem volghd' hy hooren liet/

Ick segg u / sulck geloof ick niet

In Irak' en hebb' gebonden.

En als hy r'huys zyn komen siel

Die uptgesonden waren

Den krankten knecht wonden sy wel

Te pas / en byz van zijn gequel/
Tot des Heeren lofs verklaren.

Gozlof Zoeders / laet ons dooz kracht
Des geloofs blytigh treffen/
An woord / in werck / en in gedacht
De recht ootmoet / die Godt groot acht /
Hy sal ons namaels verheffen.

Een is noodigh.

Na de wyse :

Vrouwen wacht u Hennekens wel , &c.

EEn Cananeetsche Vrouw minsoot

As uytgegaen tot Jesum soet /

Zp riep tot hem in grooten noot /

O Heere ghy Davids Sone goedt /

Wilt over my // ontfermen ghy /

Den boosen mijn Dochter veel lijden acndoet /

O Heere wilt haer beschermen byz.

Maer hy en antwoorde niet een woordt /

Sijn Jongeren traden tot hem aldaer /

Zp baden / en spraken / o Heere verhoort

Dit Vrouwen / het roept ons soo jammerlijck naer /

Christus sprack mijn // seydinge sijn

En is tot den verloren Schapen maer /

Die van den huyse van Israel zyn.

Doen quam dat Vrouwen met groot ootmoet

Tot

Tot Christus byerigh / sonder verlaet/
 En sprack voo? hem gevallen te voet :
 O Heere my in den noot bystaet/
 Niet goet en ist // sprack daer Gods Christ/
 dat men den hinderen 't broot nemen gaet/
 En dat men dat voo? de honden verquist.

Al was dit woort om hooren / waer/
 Het vrouken in 't bidden bleef eben snel/
 En sprack / sae Heere / dat is wel waer/
 Nochtans eten die hondkens wel
 de kruipkens kleyn // die daer in 't pleyn/
 Vallen beneden van haers Heeren tafel/
 die zijn haer doch tot spijse gemeyn.

Den Heere vol genaden mit/
 Sprack / o Vrouwe u geloof is groot.
 Gaet / u geschie / alsoo ghy wilt/
 Zyn bleef niet van trooste bloot/
 Haer dochter bondt // sy fraey gesondt
 Vpt 't geweld van Sathan sonder aenstoot/
 't Huys op haer bedde ter selber stont.

In 't bidden moet men volherden / niet/
 Gelyck dit Vrouken heeft gedaen/
 Om datse aenhtel / en niet af en liet/
 Heeft sy genade van Godt ontsaen/
 dus in verdziet // tot Christus bliet/
 Hy sal u gebedt wel gade slaen/
 Mist in den Geest en waerheyt getchiet.

Een is noodigh.

Maec

Nae de wijze :

Broeders en Susters en vreesst doch niet.

- E**n Liedt wil ick beginnen/
 Ter lijsden de bedrachte herten en sinnen/
 Die daer nu sijn soo veel/
 Het goet is te verwinnen
 Al benouwet u dat heel.
- 2 't Goet is te verwinnen / hoorst desen/
 Maer na dees tijdt sal geen genade wesen/
 O lieve menschen sijn
 Is u zie ' al genesen/
 Wilt dit gedachtigh sijn.
- 3 Ghy seght meest allegaer/
 Christus heeft ons versoent met zijnen Dader/
 Maer acht doch op sijn woort/
 Dat ghy moet komen nader
 De rechte nieuwe herboort.
- 4 Johannes die wilt hooren/
 't En zy dat yemant wort van nieuws herboren/
 Hy en mach Godes Rijck niet sien.
 En wilt u niet verstoren
 Dat ick dit segh u lien.
- 5 Ghy Mannen ende Vrouwen
 Verstraet waerom u dit wort booz-gehoutwen/
 Het geschiet uyt lijsden puur/
 Wilt ghy op Godt betrouwen/

- Soo leest na de Schriftnet.
- 6 Menschout Godts wonderdaden/
 Godt spijst de beertigh jaren met klepne saden/
 Jacobs geslachte pleyn/
 De Heer vol van genaden
 Gaf dranc al upt den steyn.
- 7 Doe men de sebenste jaren
 Dat Landt moest bieren / na Schrifts verklaren/
 Dat seste jaer / verstraet/
 Niet Godt de vruchten bergaren
 Door drie jaren / dit wel vast.
- 8 Elias heeft beertigh dagen
 Geleest al met een broothen / hoozt gewagen/
 Dat den Engel hem wees ras/
 Soo sober konde hy hem dragen
 Den man Godts op dat pas.
- 9 Hoe sendt de Heer' zyn gaben/
 Elias is gespijst al van een raden
 Al in den tijdt der noot/
 De Heer kan boeden en lakten
 Seer wonderlijcken groot.
- 10 Christus heeft sinse gegeven
 Een groote menichte / soo daer staet geschreuen/
 Dan wepnigh broodt en vis/
 Daer zyn noch overgebleven
 Alsoo veel korben wis.
- 11 Soo wie na Christus reden
 Dat Rijke Godes soecht / met zyn gerechtigheden/
 Weet dat haes worden sal.

Bewooven toe beneden/
Dat sy behoeden al

Pause.

12 Al die den Heere bzerfen
Die en hebben geen gebreec / alsoo wy lesen/
Men geender ley goet/
Bekeert u nu tot desen/

Die Ziel en Lichaem voedt.
13 Waer al u schaed' verwonnen.
En dat nieuwe leven niet begonnen
Als de Heere home subijt/
Wat sal 't dan vaten konnen
Als all' de Wereldt krijt.

14 Den dach komt / wilt het gelooven/
Die branden sal / gelijk als eenen Oven/
Hooft Petrus oock net/
De Elementen boven
Sullen smelten van der het.

15 Na Malachias schryffen
Daer sal tack / noch woxtel oberblijven/
Ghy saecht hier al wat by/
o Mannen ende Wyven/
't En gelijcket daer noch niet by.

16 Daer is knersinge der tanden/
Haer woym sal niet sterben / of verbzanden/
Noch haer byer niet uyt geblust/
De Werelt sal haest tot schanden.
Dan zyn / met al haer lust.

17 Godts volck sal triumpheren

In grooter bzeught / met witte zijden kleeren /
 O menschen wilt opstaen /
 Keert tot den Heer der Heeren /
 Hy en sal u niet versmaen.
 18 Wilt doch upt Babel schepden /
 Tot de nieuwe verhoort u beroyden.
 Waept niet met alle wint /
 Laet u niet langer leyden
 Al van de Leptslup blind
 19 Dit Liedt moest ich u schincken /
 Of yemant hier dooz kreegh een achterdencken /
 dat is mijn wenschen siet /
 dat ghy hier na mencht blincken /
 Want my jammert u verdriet.

 Nae de wyse:

Daer ick my leest leden gingh vertreden.

En heerlycke Kroon is nu te winnen /
 Ick mach hem wel beroyden hiet toe /
 Ende met grooter neer skighejdt beginnen.
 Af te leggen dat hem maecht moe /
 Want niemant en machse ontfangen /
 Ten zy dat hy vroom seyde
 Ende Christum belijde /
 dieg ache wel op u gangen.
 2 Het bleef ch moet ghy te buyten treden /
 En blieden de lusten der ionckheyt al /

Tegen Koningen en Princen mede/
 Moet ghy stryden groot ende smal/
 Egypten moet ghy berlaten/
 Ende worden Pharaos vbandt/
 Wilt ghy komen in 't goede landt/
 Druck ende armoed' moet ghy aenbaten.

3 Onder Christus banier moet ghy u begeben/
 En trecken vzwil:igh met hem in 't velt/
 Stelt booz de waerheyt / Ijs / goet en leven/
 Permt soo het v:ien Godts in met geweld/
 Want wie verwint / wilt hooren/
 Die sal de Kroon ontsaen/
 In de eenwige vzeughde gaen/
 Al met Godts uytverkoren.

4 Depnst om de vzeu:ght die eeuwigh sal duren/
 Die Godt sijn uytverkoren heeft bereyt/
 En om die Gout: adt / met Aspiss muren/
 Die met twaelf fundamenten leyt/
 En na de vzeucht in desen/
 Die geen oore en heeft gehoozt/
 Soo Paulus ooz oozt/
 Alle dzu:ch sal sijn genesen.

5 In dese vzeught wint dooz 't geloobe verhoopen/
 En niet achten op 't gene dat ghy siet
 Want het kan soo haest gedyen
 Dat des werelts vzeught omkeert in verdziet/
 Wat sal doch profiteren
 Al des werelts hooge moet/
 Met haer weelden schat en goet

Als sy verschijnen voor den Heer der Heeren:
 6 Laet toch sulcks niet van u zijn bedrogen/
 Dat ghy de dwase maeghden slacht.
 Die in haer dwaesheyt zijn gebleven/
 En hebben niet op den Heer gewacht/
 Siet hoe sy zijn verlaten/
 End' bleven byten staen/
 Al klopten sy stout'lijck aen/
 Ten mocht haer al niet baten.
 7 Die dit Liedeken eerstmael dichte/
 Sijn wenschen is (dat weet de Heer)
 Dat hy een pegelijck soo mochte stichten/
 Dat sy van boosheyt keerden weer/
 En oprechte boet bewesen/
 Alsoo de Schrijftuer leert/
 Van 't quaedt tot 't goedt bekeert/
 In een nieu wandelingh verresen.

Da de wijze:

Ten is niet langh geleden dat ick
 gingh by nachte.

En wilt my niet beschamen/
 Ick wil u een Liedt ramen/
 Ghy menschen al te samen/
 Dat wil ick u gaen singen/
 Wie leeft daer nae 't betamen/
 Als wy met schrijft voortquammen/

Zy boeren geen quaep samen/
 Al die haer blypsch bedwingen.
 De wereldt end' de Heer/
 Die zijn verscheyden seer.
 O mensch neemt eenen heer/
 Leest d' Apostolische leer/
 Die sal u klaerlijck togen/
 Hoe dat ghy u moet pogen/
 Daerom soo houdt u oogen/
 Op die sande / end' niet op schand' of eer.
 2 Keert ghy u af van sonden/
 Soo en wordt ghy bevonden/
 Beschaemt tot geenen stonden/
 O mensch wilt hier op achten/
 Wilt de Schryftuer dooz gronden/
 En leest niet als de honden/
 Christus heeft niet sijn wonden/
 Beheelt alle geslachten/
 Wie nae sijn woorden doet/
 Dooz het geloobe soet/
 Sal worden niet ter ipoet:
 Deelachtigh Christi bloedt/
 Och of wy hier op sagen/
 Den mach Godt niet behagen/
 Nu noch tot geenen dagen/
 Sonder geloof/ menschen zyt des wel vzoet.
 3 Wilt u van sonden keeren/
 Soo sal 't geloof vermeerren/
 Want op de oude kleeren/

Setmen geen nieuwe lappen/
 Wilt neerstelijck siuderen/
 Want dat is sijn begeeren/
 Dus vermaemt Christi leeren/
 Geloof niet pegelijcks klappen/
 Wijshepdt is verr' van dien
 Die noch na booshepdt sien/
 Maer die de sonden mis'e'n/
 Waer lusten willen blie'n/
 Die haer tot goedt-doen geben
 Al wat sy opt bedreben
 In haer sondige leven/
 Daer en sal geen wraeck meer af geschien.
 4. Est bedocht dees nacp
 't Is nu geen tijdt van gracp/
 Maer na desen splacp/
 En sal daer zijn geen ander/
 Noch oock geen excusacp/
 Verstaet dees infozmacp/
 De boose generacp/
 Sal lyden met malkander/
 Den tijdt van haer ellent/
 Sal wesen sonder ent/
 Godts uptverhoren sent/
 Gaen in des Hemels tent/
 Zy sullen vrolijck singen/
 Als mest-halveren spzingen.
 Bedencht doch dese dingen/
 Peemt oen keer / en u van sonden went,

5 Wilt ghy zyn Godts verhooren/
 Soo wort van nieuws geboren/
 Of ghy sult / soo wy hooren/
 In 't Rijkhe Godts niet komen/
 En leeft niet als te voren/
 Leght af haet / nijt / en tooren/
 Doet goet of 't is verloren :
 Want all' onbzychbaer hoemen/
 Sal men af-houwen klaer/
 En in 't byer werpen haer/
 Al achtmen dit niet swaer/
 Godts woorden die zyn waer/
 Dus wilt van 't quaet aflaten/
 Geest u tot Charitaten/
 't Is niet te doen met praten/
 Laet u licht lichten by in 't openbaer.

6 Bezof hier mee van desen/
 Gelyck Godts Soon gepresen
 Is van der dootd verresen
 Verwecht van synen Vader/
 In een sterck perfect wesen/
 Soo moeten die Godt byeesen/
 Oock mede soo wy lesen/
 Verrijfen allegader.
 Wy moeten mee opstaen
 In een nieuw leven gaen/
 Soo Paulus doet vermaen/
 Laet ons daer acht op slaen/
 Soe zyn wy niet meer doeden/

Maer Hemelsche genooden/
 Als wy na Godts geboden
 Wandelen / soo ons die Schzift doet vermaen.

Na de wyse:

Adam ons Vader wel.

En oorlof-liedt aenhoozt/
 Dat ick u singen sal/
 Vermanende hoozt
 Te gaen op den wegh smal/
 Om den genaden tyd/
 Seer kostelyck beseben/
 Versuymelijck niet quyt
 Te worden in dit leven.
 2 Lebendigh na den geest
 Wedergebooren sijn/
 Moeten wy alder eerst
 Worden op dit termijn/
 Want niemant sonder dat
 En sal Godts rijck be-erven/
 Willen wy in de stadt/
 's Vleesch lust moeter wy sterben.
 3 Sterven 's vleschs lusten quaet/
 En verrijfen oprecht/
 Als een Goddelijck saet.
 In een goet leven slecht/
 Zoo moet een Chzisten kint/

Als sijn Vader gepresen/
 Gearrt ende gesint

In alle dingen wesen.
 4 Ten mach ons baten niet/
 Dat wy dus zijn genaemt/
 Als van ons yet geschiedt/
 Anders dan het betaemt/
 Daerom laet ons voldoen
 Onsen name ten sijne/
 Dat wy na dit saysoen
 Niet en komen in pijn.

5 Laet ons alijdt hoorteen

Gedachtigh zijn / waerom

Dat wy genaemt zijn / van

Het hize Chzistendom/
 Broeders en susters goet/
 Met noch namen seer schoone/
 Bruchtbaer wijnranken soet/
 't Zout der aerden ydoone.

6 Aen u mijn vrienden lief/
 Schenck ick dit liedt present/
 Als een memory-brief/
 Om te maecten dekent/
 Hoe dat mijn hope staet
 By u noch te verineyden/
 Daer niemant door sijn daer
 Goyasch en weret tot scheyden.
 Hadten alle dingh in
 Heest sijnen tijdt / door llydt

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

Daarom vermaen ick u/
 In hopen zijt verblijdt
 Wy sullen noch hier naer
 Weder by een versamen/
 Daer geen scheyden valt s'waer/
 In 't eeuwighe leven / Amen.
 1 Ten laetsten en vergeet
 Ons niet / nadien dat ghy
 Van ons eensdeels wel weet
 Ons goet gemoet tot dy.
 2 Soz lof ick segg adieu/
 Godt die wil u bewaren/
 Tot dat wy op een nieu
 Weder by een vergaren.

Na de wijs :

Het Jaer is langer dan den dagh.

En goet nieu liede heb ick bedacht/
O Voeders al te same/
 dat laet ons singen met eendracht/
 Tot prijs van Godes name.
 2 Als wy nu by den ander zijn
 Vergadert in den Heere/
 Soo is het seker den tijdt hoort **Wijn!**
 dat wy nu scheyden werre.
 3 Och het scheyden en is geen noot/

3. **W**l moeten wy verstroyen/
 Als wy hier namaels werden groot/
 Versaemt in eender kopen,
 4. **D**e Heere sal sijn Schaepkens sijn/
 Vergaderen seer blijde/
 Van alle hoecken waer sy zijn :
 Komt ghy gebenedijde.
 5. **O** wat een liefd' is ons vertoont/
 Wilt dit gedachtigh werden.
 Siet hoe wy sullen sijn gekroont/
 Ist dat wy hier volherden.
 6. **H**ierom soo laet ons houden vast
 Aan sijn beloften schoone/
 op dat wy niet worden verrast/
 Verliesen onse kroone.
 7. **N**iemant wort gekroont / aenhoort/
 Een sy dat sy verwinnen/
 End' setten in des Heeren woort/
 Macht ende dagh haer sinnen.
 8. **O**ns is betrouwt alsulcken schat/
 Al in ons aerden vaten/
 Laet ons getrouw' bewaren dat/
 ons leven daer vooz laten.
 9. **W**l ist dat wy een kleyns tijdt/
 Als pelgrims moeten s'werben/
 Met vzeugden laet ons sijn verblijdt/
 Verlangen na ons erben.
 10. **C**hristi sijn wy deelachtigh soet/
 ach vziendekens vol trouwen

Soo wy 't begin sijns wesens goet/
Tot in 't eynde behoutwen.

11 Ist dat wy nu al in den geest/
Al dus hebben begonnen/
Laet ons niet van 't gekroonde heest
Wederom zijn verwonnen.

12 Laet ons malkander in 't gebeds
Altijdt gedachtigh wesen/
En laet ons met een vast opset/
Den Heer van herten vreesen.

13 O Broeders ende Susters mijns
Laet ons altijdt herneeren/
Op dat wy met malkander sijn/
Eeuwelijck triumpheren.

Na de wijse :

In bitterheydt der zielen.

Fraey en gesont by maters
Lichamelijck gesijst/
Godt die ons krancke hater
Barmhertigheyt bewijst/
En geestigh verholijst/
Hoogh sijnen Name sijst/
Men mach op hem verlaten/
och 't is weert dat men hem sijst :
Nu laet ons lustigh haecken
Nae 't goode der zielen soet/

Om daer mede vermaecken
 Inwendigh ons gemoedt
 En loben / die ons doet
 Weldaden overbloet /
 Hy is / die hem getaecken /
 Deer vriendelijck en goet.

Wijsslyck heeft Godt bysonder
 Sijn wercken al gedaen /
 Soo wel boven als onder
 Waer top ons oogen staen /
 't Zyn Sterren / Son oft Maen /
 't Landt met der Zee ombaen /
 Hy doet soo me enigh wonder /
 Men kan 't niet al verstaen.
 Het wacht op Godt den Vader /
 Al wat op aerden sweeft /
 Wy mogen wat te gader
 Bringen / als hy wat geeft /
 Op dat men daer by leeft /
 Maer als hy 't aenschijn heeft
 Verborgen / ons versader /
 Click is verschickt en deeft.

Hy zyn vroljck gepzelen /
 Met schoonen lofsangh sijn /
 Een hulper is als desen /
 In allen noodts gepijn /
 't Hert hy met broodt en wijn /
 Doet sterck en vroljck zyn /
 Met oip uytgelesen

Verschoont hy ons aenschijn.
 Hof die ons heeft gesonden
 't Waerachtigh Hemels Vzoodt
 Christus vooz ons gebonden/
 Ons banden hy ontstoot/
 Maecht ons dooz kleynheyt groot/
 Gaf 't leven dooz sijn doot/
 Ja heelde dooz sijn wonder.
 Ons arm sondaren bloot.

Den Wijnstock al vol deughden
 Is hy / en elke ranck
 Ven hem / kan hy verzeughden/
 Den Wijn / den blijden dranc/
 Sijn bloedt hy vooz ons schanck/
 Als schoon Blijfboom lanck/
 Geeft hy oly der vzeughden/
 des zy hem eeuwich danck.
 de Salvtuge des Heeren/
 den Geest hepligh / die klaer
 Ons alle dingh kan leeren/
 En wat hy leert is waer/
 Wy moeten blijven daer
 Want hy onwankelbaer/
 Wan sijn gebodt niet keeren/
 Want sijn jock is niet swaer.
 Ter werelt noyt verstaender/
 Noch beter wet versint/
 Als die gebodt / dat d'ander
 Al in een woordt vast bindt/

Hebt lief / hebt lief / bemint
 't Welck eerst aen Godt begint /
 En reyckt voort aen maskander /
 Dits wijsheyt / die berwint.
 Vael is werelts singen /
 Wat sy van liefde seght /
 't Repnhertigh mildt volbrintgen
 Geldt waer / elck Chzisten knecht
 Moet oock sachtmoedigh slecht
 Wel doend' upt lief d' oprecht /
 Sijnen vbandt bedwingen /
 Sonder wasck oft gebecht.
 Saligh zijn sy / die weten
 En doen soo Chzistus sprack /
 Ter tafel zy geseten
 Werden daer noyt gebreck /
 Met Abrahams / Isack /
 En Jacob / vyz niet swack /
 En met alle Prophten /
 In eeuwich soet gemack.

Een is noodigh.

Daer de wijse :

Ick arm schaep aen der heyden.

Fin Godchreese helden /
 Waren in Israël

Die haer dapperlyck stelden/
 Tegen 's vyandts gequel/
 Als Jephtha geprezen/
 Een strijdtbaer man // genomen an/
 om een rechter te wesen.

Als die sel Ammoniten/
 Seer sterck waren in 't belt /
 om Israël te smijten/
 Soo wert Jephtha ontstelt/
 Welck dreef de geest des Heeren/
 En heeft Godt saen // beloft gedaen/
 Tot synen swaer verseeren:

Waert dat Godt sijn vyanden
 Gaf onder synen voet/
 Wat hem eerst quam ter handen
 Byt sijn huys te gemoet/
 Dat wild' hy doen van 't leven/
 En in den brandt // tot offerhande
 Den Heere overgeven.

Godt gaf hem de vliet ory/
 Quam t'huyswaert van den slagh/
 Sijn Dochter quam met glory/
 Tot hem / als hyse sagh/
 Scheurde hy sijn gewaden/
 Met droeben i'chijn // ach Dochter mijn/
 Syzack hy met dzack beladen.

Ick heb tot mijnder qualen
 Godt opgedaen mijn mondt/
 Ick machs niet weerom halet.

Dader / sprack sy ter stonde /
 Hebt ghy u monde ontloochen
 Tot den Heer Godt // soo zy myn lot.
 gelijk ghy hebt gespoochen.

Maer Dader wilt toelaten.
 Dat ick twee maenden lanck
 Noch gaen mach in hnder straten /
 op bergen sonder dwanck
 Met mynen gespeinken
 Betweenen daer / mijn maeghdom klatr.
 gaet heen sprack hy upt minnen.

Als twee maenden om waren /
 Haer jonge jelticht beschreyt /
 gekeert weer tot den haren /
 Stondt sy ter dootd vereydt /
 De Dader moest ten brande
 Zyn eenigh kint // van hem bemint /
 geben tot offerhande.

Daer na om te beklagen
 Gingen in Israël /
 De dochteren hier dagen
 Jaerlijck na den bevel /
 om des Sileaditen
 Dochterken reyn // des Capiteyn /
 Welck sloegh die Ammouten.

O mensch tot u verstercken /
 Dreeft Godt upt al u kracht /
 Dit boozbeeldt wilt aenmercken /
 En geest u woorden acht /

om die recht te beleven/
Want van elck woort / uyt u gehoort/
Moet ghy reekenschap geben.

Na de wijze:

Jerusalem hoort uws Koninghs woort.

Fonteyne soet // alleynne goet
om ons te wasschen schoons
In Christus bloedt // waer doot men moet
Worden volmaecht ydoone/
Al die sondigh belaeen
Daer in dit water baen/
Salcken reyn worden saen/
Dus komen wy gestadigh
Tot u / wilt ons ontsaen/
Dane ghy zijt seer genadigh/
Een klaer Fonteyn // zijt ghy al eynt/
Levendigh water sijn // als wijn/
Die 't herte reyn // verheught verreynt/
End' oprecht Medecyn.
2 Dit water klaer // is openbaer/
Gepresenteert te drincken/
Al die daer naer // do. sijn boozmaet/
om niet wil hy dat schincken/
Al die komen tot hem/
In 't nieuw Jerusalem/
Hoorende na sijn stem/

End' haer selven versaken/
 Sullen als schaepkens tem
 Van dien goeden dranck smaken/
 In eeuwigheyt // wert haer bereypt/
 Te zyn in zijne bzeught // verheught/
 Dit al boozsept // met goet beschept/
 Doet ons dit water deught,

3 Maer Israël // verlist rebel //

Die goede water-ader/
 En graesden snel // duypl putten sel/
 Waterlooos allegader/
 Deel bzeemde bonden zyn
 Behuypt op dit termijn //
 Duyten Christum diyjn/
 om saligheyt verwerben/
 Maer eplaes Godts aenschijn
 Sullen sy moeten derben/
 Want alle die afgoderpe
 End' sulcke sonden doen / seer hoen
 Godts heerschapppe / sal straffen wie
 Sy sijn naer dit saysoen.

4 Godts straffe sal // die sondaer al
 Treffen / end' niemant sparen/
 op den wegh smal // sonder af-val/
 Wilt ons o Heer bewaren/
 Laet ons met des geests dranck
 Want top inwendigh kranck/
 Moeten ons leben langh
 In hulpe zyn deel achtigh.

om gaen den rechten ganck/
 Anders zyn wy niet machtigh/
 Wat ons geschiet // verlaet ons niet/
 Hier noch nimmermeer / o Heer/
 Als ghy ons siet // in zwaer verdriet/
 Zaecht onse swachheyt teer.
 s Prince ghy zyt // tot aller tijdt/
 Die ons helpt 't veldt behouden/
 Ghy vooz ons strydt // als wy niet vlijt
 Wperigh sonder verkonden
 Wymoedigh blijven staen/
 Sonder u af te gaen/
 Met 't harnasch aengedaen/
 Berept om kloeck te bechten/
 Doende nae u vermaen
 Als goe getrouwe knechten :
 O Prince Godt // ich bidd' in 't slot/
 Mijn gebedt doch verhoort / en boort
 Nae u gebodt // leyt ons recht tot
 's Lebens fonteyn accoozt.

 Nae de wijse :

Iek was een Klercxken, ick lagh, &c.

Ghziel was van Godt gesonden
 In eene stadt van Galileen/
 Nazareth gebeten / nae Lucas vermonden
 Tot een supbere Maghet reen.

Die ondertrouwt was een man ydoone/
 Den welcken die men Joseph hiet/
 Van Dabios huys / en de maeght schoons
 Hiet Maria / haet dit bediet.

Den Engel quam tot haer met vrede/
 En sprack : we. st gegroet / vol gracy hiet/
 De Heer is met u / gebenedijt mede
 Zijt ghy onder alle vrouwen soet.

Als Maria den Engel aensjoude
 Verschicktese haer in sijn reden sijn/
 Maer op den Heer sy vroom betroude/
 En dachte / wat een groete mach dit zijn ?

De Engel sprack / en wilt u niet verbaeren
 Ghy hebt genade bonden by Godt.
 Ghy sult ontfangen en vrolfich baren
 Een Sone in u maeghdelijck slot.

Jesus sult ghy heten sijnen Name/
 Hy sal wesen van machte groot/
 Des alderhooghsten Sone bequame/
 Wert hy geheeten / zijt des wel vroet.

Godt de Heere die sal hem geven/
 Dabios sins Vaders stoel excellent/
 En hy sal over Jacobs huys verheben/
 Regneren met een Wijcke sonder endt.

Maria sprack / hoe mach dit wesen
 Want ick en bekenne geenen man ?

De Engel antwoorde na desen :

De Heilige Geest sal u komen an.

De kracht des Hooghsten sal oock te hooren

Om schaduwen u / alsoo 't betaemt/
 Daerom het Heyligh / d'welck woedt geboren/
 Sal worden Godes Sone genaemt.

Onbuchtbaer was Elisabeth u nichte/
 En sy heeft ontfangen een knapelyck kind
 In haer ouderdom / het is Godt al lichte
 Om doen / dies hy hem onderwint/
 Maria liet haer van den Engel leeren/
 En sy geloofde met een verblijen
 En sprack / hier is de dienstmaeght des Heeren/
 Na uwen woorden moet my geschien.

Nae de wijze :

Van den 61. Psalm. Of den Koningh
 van Auerne.

Ghenade vrede t' samen
 Nae 't betamen/
 Wensche ick den Chzisten aert/
 Die haer van Godt niet en schamen/
 Want haer namen
 Zyn in 't boeck des leuens bewaert.
 2 Die van nieuws zyn geboren/
 Niet als voren/
 Dyt water / byer ende geest/
 Dat zyn Godes uytverhoren/
 Sijn stem sy hooren/
 En volgen hem onbebzeest.

- 3 Want sy in haer herte binnen/
 Seer heminnen
 Godes woort / 't welck haer geest raet/
 Dat sy eer sy het beginnen/
 wel versinnen/
 En aflaten van het quaet.
- 4 Die van alle boosheyt keeren/
 En Godt eeren
 In een nieuwe leben sijn/
 Sullen van des werelts Heeren/
 Na Godts leeren/
 Gehaet en verdrzen sijn.
- 5 Hoewel dat sy hoven maten/
 wilt die baten/
 Seer prijsen Christusm eerbaer/
 Ende al dat sy besaten
 Hier verlaten/
 Om Godts woort de waerheyt klær.
- 6 Want na die waerheyt sy haecken/
 Ende waecken/
 Soo dat men oock dicke wils siet/
 Dat sy aen palen end' staecken
 Moeten raecken/
 Om Godts woort lijden verdrzet.
- 7 't Woort was in 't eerste aenklebon
 By Godt verheben/
 Ende Godt was 't woort booz wae r/
 In hem soo was oock het leben/
 't welck gezeben.

8 Is den mensch tot een licht klaer.
 Alsoo seer heeft Godt Almachtigh/
 't Is waerachtigh/
 Dese werelt oock bemindt/
 Dat hy heeft upt lief den krachtigh/
 Zijt gedachtigh/
 Dooz haer gegeven sijn lief kindt.
 9 Christus die quam op de Werde/
 Groot van waerde/
 Van zynen Hemelschen Daer/
 En het byer / dat ons herteerde/
 Hy van ons wserde/
 Ons verlostend' allegaer.
 10 Alle die in Christo reene/
 Groot en kleene /
 Geloofst / ende hoort wel doet/
 Die en laet hy niet alleene/
 Noch in weene/
 Maer maectse Godts kinder s soet.
 11 Men en kan doch niet doozgronden/
 Noch vermonden
 Die reyn' liefde Christi groot/
 Dat hy ons dooz zijne wonden
 Heeft ontbonden/
 End' bezyjdt al van den doot.
 12 Dus al ghy Adams geslachte/
 Kleyn van machte/
 Looft Godt ende pyjst hem seer/
 Met hert / met daet / en met krachte/

Met gedachte/

Dooz Chzist' onsen lieben Heer.

1 Ende aen sijn woort wilt houwen/

Met betrouwen/

Wastelijck tot in den ent/

Soo sal hy in het benouwen

U bedouwen

Met sijnen Geest excellent.

Op de wyse:

Och Godt van Hemel siet daer in.

Ghy klepne Chzisten hoopken (och !)

Moet wassen en vermesren

Ghy zijt soo klepne een schare doch/

Wilt Godt met werken eeren/

Siet niet op werelt / bleesch noch bloet/

Noch op dit klepne verganckelijck goet/

Maer slechts op 't woort des Heeren,

2 Liebe Chzisten vergaderingh

Ghy zijt van klepnen hoope/

Vermaent malkander sonderlingh/

Dat niemant 't rupin dooz loope/

Slaet altoos op malkander acht/

Wacht dat niemandt van ons geslacht

Sijn eerst' geboort' verkoepe,

3 Chzisten ghy heyligh Priesterdom/

Gaet niet op duyser wegen/

Siet

Siet niet met Noths hupsbzoude weerom
Daer ghy upt zyt geflegen.

Wie aen den ploegh-houdt en omsiet/
Die en is nu tottet rijck' Godts niet/
Dus wandelt doch ter degen.

4 Kinders Godts neemt u tijdt wel waer/
't Is schier de laetste stonde/
Wozt nu niet mat noch wanckelbaer/
In Godes woort bebonden/
En laet de liefd' niet werden hout/
Maer waecht / bidt / altoos jonck en out/
Operigh upt 's herten gronden.

5 Oock slicht malkander dagh en nacht/
Dermaent den een den ander/
Wacht dat niemant van ons geslacht/
In 't ongeloof verander/
Geeft altoos goet exempel hoort.

Wacht dat men niet quaets van u en hoort/
Maer leert / straft / dzeppht malkander.

6 Cert Godt met liefde sonder smert/
Met herten / tongen / monden/
Wacht dat niemant in een hoos hert/
Des ondenchts wozt bebonden/
't welck treedt van Godt en sijn Gemeent/
Siet toe dat niemant wozt versteent/
Dooz 't valsch bedroggh der sonden.

7 Godt wilt alleen navolgen sijn/
Toont in als een nieu leven/
Laet Godts woort niet gelastert zyn

Wilt goet exempel geben/
 Weest ghy een Spiegel alle man/
 Dat men van u niet seggen en kan/
 Dat ghy quaedt hebt bedreben.

8 Met werken wilt volbringen wel/
 Dat ghy met u tonge sprecker/
 Wilt met der daedt volbringen snel,
 Dat u van Godt wozt onderket.

Wilt met der mont belijden niet/
 En loochenen 't met de werken niet/
 goet te doen niet en vertrecket.

9 Met werken daet wilt bewijssen jent/
 Dat ghy zijt rechte Chyristen/
 Te boom men aen sijn vruchten kent/
 Dus hebt geen argelissen/
 Volght vperigh nae u Heer u Godt/
 Hebt hem lief / en hout sijn gebodt/
 Schouwt alle Antechyristen.

10 Dat niemant Gods genade versupmt/
 Op datter niet een quade/
 Een bittere wortel upt en schupmt/
 En doet soo u ziele schade/
 En geeft laster noch ergernis/
 Noch oock geen quaet getuygenis/
 En wijcht soo van Godts pade.

11 Leven wilt na Godts woozt en leer/
 Wilt in all's gelijck wesen
 Wader / Meester ende Heer/
 Volght recht in als na desen

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

Betwijft niet werken en daedt altydt/
 Dat ghy oprecht herboren zyt/
 En dat ghy Godt gaet bzeesen.
 12 Doch wilt Godt u Prince / u Heer/
 Met werck en daedt belijden/
 Soeckt meer Godts eer // dan 's menschen leer/
 wilt booz de waerheyt stryden/
 Met oogen traen // ick u vermaen/
 wijcht geen sins van de rechte baen/
 wancht niet aen beyde zjden.

Rae de wyse :

Van den Coninck van Denemarck.
 Ofte den linden Smit.

Ghy Christen hoorst dit kleyn vermaen/
 En wilt dit Liedt in danck outfaen/
 De Schrift doet het ons oorboren/
 Dus wilt dit wel te recht verstaen/
 Den arbejdt is anders verlore :
 2 Wy souden geerne wesen genaemt/
 Godts kinderen / soo 't wel betaemt/
 Soo moeten wy / hoorst na desen.
 Omgordeet zjyn mer der liefden bant/
 En onsen Godt aen herten bzeesen.
 3 Sijn woort doet ons vermanen sijn/
 Dat moordigh van herten te zjyn/
 Dat quaet met goet te betalen/

ons woorden met zout gemengt te zijn/
Ende wegens in schalen.

4 En wachtet u hoor sonde en schant/
waer dat ghy zijt aen alle kant/
En wilt de Schriftuere doorgronden/
op dat u licht niet dupster en brant/
En weest niet licht beerdigh van monde.

5 Wenhoort doch wat ons Paulus seydt/
Hoe klaerlyck dat hy 't ons uytleyt :
Aenadt geklay verderft goede zeden,
Dus wandelt als uwen roep betaemt/
En heb wel acht op uwe reden.

6 Dit is alleen een simpel bediet/
Met korte woorden verhaelt in dit niet
of daer yemandt met waer behangen/
Want het en betaemt den heyligen niet/
Die hebben wel acht op haer gangen.

Na de wyse :

Looft en verblijdt in 's Heeren werck.

Godts kinderen ghy meught wel zijn verheught/
Als ghy Godts belofen te recht in heer/
D's bereypt een eeuwighe brengh/
Al die met Christo lyden / druck en berdytet/
Gvrienden en verachtet niet/
Wist u geschiet / om Christus seere/
Ghy sult verblijden seere/

Dan

Van den Heere ontfangen een heerlijck rijck/
 End' hem worden gelijk/
 Ist dat ghy tot den eynde / blijft sonder afwijck.
 2 Die gerouwe blijven totter doot/
 Die sullen al besitten / soo de Schryfuer ontbindt
 En eten berbo, gen Hemels broodt/
 och willet wel bedincken hzenden bemint/
 Want wie dat al te mael berwint/
 Als liefste kindt sal wesen/
 Van Godt hooge gepresen/
 By desen / gedencke hoe ghy sult zijn geloont/
 Alsoo Esdras was getoont/
 op den bergh van Zyon daer sult ghy zijn gekroont.
 3 Groot is den loon die 't oberdincet/
 Die Godt sijn volck sal geben in eeuwigheyt/
 En sullen als de Sonne blinket
 Blinken / alsoo ons de Schryfuer seyd/
 In 't rijcke 't welck haer is bereydt.
 En sijn gekleys met witte zijde/
 En sullen wesen blijde/
 t'Allen tijde blinken als bonterkens in 't riet/
 En verlost sijn van verdriet/
 En met bzeughden singen dat soete nieuwe liedt.
 4 Van sal vol lachens / sijn haer mont/
 Als sy sullen aenschouten haer blijfchap schoon/
 En sullen wesen ter selver stont/
 Gelyck Godts Engels vuer in 'g Hemels thron/
 och denckit altydt op desen loon/
 Als sy u doo'n / seer sehandigh/

Maer strydt althijt vapljandigh/
 Die volstandigh / blyben tot den ende
 Die sullen blincken zent/
 gelijck de sterren klaer in des Hemels firmament.

Pause.

5. Van sullen sy wesen ten dien sapsoen/
 gelijck de Cedarboomen die lustigh staen/
 En maechen des Heeren boozhoft groen/
 Als mest-kalber en sult ghy wesen en nemen aen/
 ghy sult upt en inne gaen/
 Niet en mach u schaen / des doodts versceeren/
 ghy sult ewigh triumpheren/
 Begeeren met Christo op sijnen stoel/
 Die sal u na mijn geboel/
 Ontfangen / als een hoel inne ontfangen wordt van
 haren hoel.

6. Hoe souden wy mogen zjn bevrceest/
 Als wy oerdenken ons Brupdegoms denght/
 Hoe hy tot sijnen Bruplofts-feest/
 Sal dienen al sij n vzienden met grooter bzeught.
 Och lief! hoe sult ghy zjn verheught/
 Als ghy meught ionstigh hooren:
 Komt hier mijn upverkoren/
 Mijn tresooen / besit die booz u sijn berept
 Mi han der eeuwigheyt/
 Van suldy vzelijck lacchen/al ist dat ghy nu schrept.

7. 't Lam sal af-wasschen u tranen soet/
 En lieflijck leyden aen die fonteyn/
 Om dat ghy u kleederkens al in sijn bloet/
 gewasschen

gewasschen hebt upt grooter liefden reyn/
 Van sullen de geteekende gemeyn/
 groot ende kleyn / veel bzeught oozbooren/
 geenen d'uck en komt haer te booren/
 Nopt oore en hoozde / nopt ooge en sagh/
 Noch in nopt herte en lagh
 De bzeught die Godt sal gheben in desen blijdens
 dagh.

8 Desen blijden dagh bzienden die naeckt/
 Dooz die recht leeren treden den engen padt/
 Dooz welcken pade dat men geraeckt/
 In die autentijcke schoone ber cierde stadt/
 Die den Engel metter maten / mat/
 Kostelijcke schat / is de muragie/
 Sy is schoon van cteragie/
 Met couragie / ober de muren spzringht/
 Om des Lams goeden dinck/
 Die ghy sult genieten/als Godt u daer inne bzinght.
 o Doozlof notable compagny
 Volght 't geloofs Hertogh als getrouwen helt/
 En denckt op de schoone melodp/
 Als ghy moet lijden d'uck en geweld/
 Die hapren uws hoofts zyn al getelt/
 Wordt gequeelt / 't sal omme dzaepen/
 Al siet men u schandelijck saepen/
 In 't maepen / sal dat men nu schandelijck hieu
 Heerlijck zyn/ ende uieu
 Doozlof reyn upt herkoren / hier mede segg ick adien.

Dae de wijse :

Ick klage u , o Heere al mijn noot.

Ghy die Christusum hebt aengedaen /

Zijt ghy met hem op gestaen /

En hebt dat boorgenomen

Niet weder in 't oude leven te gaen /

Doo laet ons worden als volkomen /

Bruyctbaer Broomen.

2 Een pegelijck boom die owardenckt /

Die geen goe bruycten voort en brengh /

Sal worden afgehouden /

Neemt waer de gaben die Godt u schenckt /

En wilt die offenen getrouwen /

Sonder rouwen.

3 Christus die spreekt / hier wael op siet /

Sonder my en hermeught ghy niet /

Maet ons sijn gaben verwachten /

Op dat hy ons niet af en snijdt /

Als wy geen bruycten voort en brachten /

Woo? sijn krachten.

4 Als wy ons woo? het quaet behoen /

Doo moeten wy tot 't goede spoen /

Wy mogen niet ledigh wesen /

Daer staet die Godt vrees sal goet doen /

Ecclesiasticus gepresen /

Uynght van desen.

5 Doet nu aen alle menschen goet/
 Dooz allen die geloobige boedt/
 Spreekt Paulus / wilt die baten/
 Dooz t maecht ons Christus Iesus bzoet/
 Dat wy moeten komen te baten/
 Die ons haeren.

6 Wie goet kan doen t'zenigen front
 Doet hy dat niet dat is hem zondt/
 Laet ons doch niet vertragen/
 Dat ons de Heere slayende vondt/
 Wy souden seker seer veel slagen.
 Moeten dzagen.

7 Hierom zyt ueerstigh in de weer/
 Hebt alijdt acht op Christus leet/
 Laet u daer af niet leyden/
 Den Woest des lebens een groot Heer/
 Wie soude ons van dien beozeyden/
 Mogen scheyden?

Pause.

8 Laet ons doch hooren na sijn stem/
 't Woordt des lebens dat is by hem/
 Ioannes heeft dat geschreven/
 Laet ons houden ons lichaem tem/
 By dat wy daer na mogen leben/
 Zijn verheben.

9 Verheben hier naer / dat 's ons begeert/
 Wie hem hier verheft / wort verneert/
 Godt haert hobeerdige geesten/
 Die hem de minste hier ordineert/

Die sal in des Hemels sozeeste
Zijn de meeste.

10 Hierom en laet de gobaerdy
geensins hebben de heerschappy/
In woorden of gedachten/
Dit leerde Tobias sijn Doon / hoorz inp/
ghy moet hier oock seer wel op achten/
ghy gesslachten.

11 Ghy die Chyristenen zijt genaemt/
Wandelt soo uwen roep betaemt/
't Welck ons na sijn vermogen/
Paulus tot den Ephesen raemt
Wilt u om de Schryft te vernoenen/
Alsoo hoegen.

12 Noch vinden wy geschreben daer/
Van een gemeynte alsoo klaer/
geprezen loben gesteente/
Chyristus die is het Hoofd van haer/
Vleesch ende been van sijn gebeente/
Die gemeente.

13 O Godt Prince der Princen sijn/
Wilt haer doch een beschermer sijn/
Wilt daer den dief uytkeeren/
Wy staen op 't levende Woordt van dijn /
ghy weet dat wy niet en begeeren
Valsche leeren.

Na de wijze :

Godts glory ende heerlijkheyt.

Ghemaeckt dooz Pieter Claesz. van Tessel.

Ghy Memelijckers met namen/
 Broeders / Susters plaspant/
 D' Bzief end' 't Liedtjen quamen
 Op Tessel ons ter handt/
 Waer dooz ons lief d' soo bzandt/
 Dat wy u seynden weeren
 Een Liedt / na u begeeren/
 Al is kleyn ons verstandt,
 2 Dyt lief den wy u schencken
 Nu weer een kleyn vermaen
 Dat ghy altydt wilt dencken
 Op den dagh / die haest komt aen/
 Als Godt ooz deelen sal gaen/
 End' de Sentency sluyten/
 Gaet van wy / blyft daer buyten/
 Al die quaet heeft gedaen.
 3 Desen dagh / wiltet gelooben/
 (Soo Malachias schryft)
 Sal bzanden als een oben/
 Wie quaet end' onrecht styft/
 Of goddeloogheyt bedryft/
 Worden by stroos gelseeken/
 Dien dagh salso aen-steecken/

Datter niet ober en blijft.

4 Wilt dit gedachtigh wesen /

Daer dat ghy gaet by straet /

En denckt oock dat wy lesen /

Wie niet affraet van 't quaede /

Sal roepen om genaed'

In 't byer / dat eeuwigh sal blyuenden /

Maet knersinge der tanden /

Maer 't sal dan / yn te laet.

5 Wienden 't sal dus gebeuren /

Dus siet hoe dat ghy 't maect /

Dat ghy tot gener iren

De eeuwige pijn smaeckt /

Dus bidt doch ende waecht /

Wilt u altydt berouwen /

Maet deught end' goe manieren /

Want desen dagh genaeckt.

6 Desen dagh sal aenkomen /

Als men daer minst op acht /

Dus stelt u / als den vromen /

Tegen des Duppels macht /

Bymoedigh op de wacht.

End' wilt u lampen bereyden /

By bypdegom der heyden /

By daegh end' oock by nacht.

7 Al die wacht niet verlangen

Als dees bypdegom soet /

Sullen de stem ontfangen /

Ghy niet verhooren goet /

Komt haest'lijck met der sport/
 W: upde gom sal verklaren/
 In de wolcken openbaren/
 Treckt hem nu te gemoet.

8 Dan sullen mede trecken/
 De dwazen / na Schyfts bediet/
 die haer hoosheydt bedecken/
 End' geern een Christen hiet :
 Maer Godt / die 't al dooziet/
 Sal haer tot antwoort geben/
 Ghy hebt hoosheydt bedreven/
 Gaet wegh ich ken u niet.

9 Dan sullen sy versuchten/
 dat Goddeloofs getal/
 End' weten niet waer bluchten/
 daerom sullen sy al
 Roepen met groot geschal/
 Bergen wilt ons bedecken/
 de Rechter komt hier trecken/
 die ons verdoemen sal.

10 Dan sullen d'uytberhoeren
 Van hreughden end' jolijt
 Haer stem oock laten hooren/
 Nu mogen wy zijn verblijdt/
 Wy hebben na desen tijdt
 Gehadt soo groot verlangen/
 Nu sullen wy ontfangen
 de Kroon gebenedijt.

11 Bzienden / neemt doch ter herten

Dit groote onderscheydt/
 Als d' een met pijn end' smerten/
 Eeuwigh huylt ende schreyt/
 Als dan Godes volck seyd/
 Wy hebben den strydt gestreden/
 ons geloobe vroom beleden/
 De Kroon' is ons bereydt.
 12. Gzlof / dit 's' t' concluderen/
 End' ons Liedts fondament/
 Weynst in al u hanteren
 op dees vzeught end' ellendt/
 Dus dencke altijdt om 't ende/
 Ghy sult (na Schrifts bebeden)
 De sonden dan wil blieden/
 Als een Slangh' of Serpent.
 13. Gzlof vzienden in 't lesten
 Zoo bidden wy u seer/
 Hondt ons dit Liedt ten besten
 End' seyndt ons een Liedt waer/
 Dit is noch ons begeer/
 Bedencht u zwache Iede n
 nock in ulve gebeden/
 Ick beheel u den Heer.

 Rae de wijse :

Het is hyden een dagh van vrolijckheyt,
 al in des Konings Hove.

Genade

Genade / bzeede / wensch ick u/
 Mijn lieffte Broeder met namen/
 Want ghy met uren gaben nu
 Verquicht hebt ons te samen/
 Daer van moet zijn gedanccht de Heer/
 Ende u goetwilligheyt seec :
 De Heer wil ons bewaren/
 Te blijven in de heylsamen Leer/
 Dat wy in goeds werken mees/
 Heerstigh / bzoem boozt baren.
² **O** Broeders / ghy spraccht my van een Lied/
 Het welck' ick niet a sen seyde/
 Ich ben alsoo lichtveerdigh / siet/
 Dat ick 't niet ober en leyde/
 Dat ick behoefde van u veel bet
 Te hooren u begeerte net :
 Een Liedt moet ick u schencken/
 Tot dancbaerheyt / dat ghy upt Godts Wet
 ons veel goe puncten hebt boozgeset/
 Wy mogen daer wel om dencken.
³ **W**y hebben de Basynnen gehoozt/
 Wy mogen toesien in desen/
 Gaen wy na dat geluyt niet boozt/
 ons bloedt sal op ons wesen/
 De wachters zijn wel wijs end' bzoet/
 Dat sy haer wachten van het bloet/
 End' de Basynne blasen/
 Wat haer de Geest geeft in 't gemoet/
 Die geestelijck arm is duncket goet/

de rijcke mogen vassen.

4 Den rijcken / die Godt ydel laet/
 Ween ich / vaet wel mijn rede n
 End' met de rijcken van goet / verstaet/
 die haer vernederen heden/
 dat sy niet hoogh van moeden zyn/
 Bemeynsaem / geerne geben sijn/
 die broeders en hier beminnen/
 dese zyn ontbloden de helsche pijn/
 Sy sullen noch sien Godts klare aenschijn/
 End' al die hier verwinnen.

5 Wat is Godts volck toe gelept ?
 O: h wat verwacht den vromen ?
 Een eenwige vzeught is haer bereypt/
 de Christenen zyn gekomen
 Al tot de menighden openbaer/
 Van veel duysent Engelen klaer/
 die daer zyn in geschreben
 In den Hemel: wat blijder maer
 dit moet wel zyn een vrome schaer/
 die klaer licht van haer geben.

6 Bisschoppen / Dienaers / moeten doch
 Heerstigh zyn in goe werken/
 Wy moeten haer na treden noch/
 Wat staet ons byp / wilt merken/
 dat Bisschop oft Dienaers is verhoon ?
 de doot / dat is der sonden loon/
 Christus wil een Gemeente/
 Heyligh / onstraffelijck / heerlijck / schoon

Een puere Blydt / hoorc mijnen toon/
 Van zyn blesch end' gebeente.

Pause.

7 Men blndt al van de laetste tien/
 Laet ons niemandt berergeren/
 dat men des Heeren hups sal sien/
 Hoogh boven alle Bergen:
 Deel gepdellen sullen / na sijn vermaen/
 Daer toe komen heb ick verstaen/
 Elck laet hem hier in binden/
 Van Zion sal de Wet uyt gaen/
 Droom moeten wy wand'len op Gods vaen/
 Niet waepen met alle winden.

8 Wy moeten neerstigh wesen meest/
 dat wy doch mogen houwen
 Accroozt / met eenigheyt in den geest/
 Soo sullen wy niet verhouwen
 Geheelijck / soud ick hopen wel/
 Van swachheyt hebben wy al gequel/
 dat wy ons krops verdragen/
 Als wy hier vromelijck stryden snel
 Gehoorzaem zyn / en niet rebel/
 de slappigheydt beklagen.

9 Ick mach wel klagen seer / met reer/
 Van herten tot Godt suchten/
 In Christus ordinantie gemeen.
 Vinde ick soo weynigh vuchten
 By my / dat klaegh' ick Godt / dit raemt
 die daer een Dader is genaemt/

Heer / wercht in my dees tijden/
 Ick hoop met u te zijn verjaemt/
 Wercht in my 't geen mijn roep betaemt/
 Alsoo ghy my wilt lyden.

10 Nu Broeder ghy hoorz wel mijn propoost /
 Ick wil mijn Liedt haest eynden/
 Ick hope / ghy sult my weer tot troost/
 Wel een groot briesken seynden/
 Ghy sout my groote brient schay doen/
 Ende goeck mijn ziele voen/
 Dus ist met my gelegen/
 Ick weet my weynigh tot deught te spoen/
 Te helpen met mijn lijf of goe'n/
 Wat vruchten kan ick plegen ?
 11 Ick groet u / Broeder / met dit gedicht/
 Na u begeeren geschoncken/
 Ick hoop hier dooz te worden gesticht/
 Dat my dat sal ontsoncken :
 De Heer wil ons bewaren al/
 Soo waer wy zijn in 't aertsche dal/
 Dat wy ons mogen hoeden
 Na der Bastynen klaer geschal/
 Die een broom wachter wel blasen sal/
 Nu houdt my dic ten goeden.

Na de wyse :

Wel hem die sijnen tijdt orboort.

Ghy

Ghy die den ouden Adam sel
 Gehooft aem zyt in sonden/
 Eer dat Godts toozue komt rebel/
 Weter t u snel
 En wile Gods woort doorgronden//t'allen sonden.
 Leght af den ouden Adam swaer/
 Met al zyn quade soden/
 En doet den nieuwen aen seer klaer/
 Christum eerbaer/
 op dat ghy komt in byeden // met sijn leden.
 Niemandt en mach twee Heeren groot
 dienen / 't is klaer beschreven/
 Wie de sonde valt in den schoot/
 dat is de doot/
 Maer 't goet doen sonder snehen // is het leven.
 Laet de sonde als haet en nijt
 Bleeft niet meer be-erden/
 Maect u van alle boosheyt quyt/
 't Is meer dan tijdt/
 Laetse in u bersterben // en hederben.
 Gelijck dat ghy der sonden placht
 Te leven / die u verterde/
 Wilt nu anders worden bedacht/
 Met geeste sacht/
 Lept een leven van weerde // hier op d'erde.
 En gaet met 't bleeft doch niet terae/
 of het sal u doen beven
 Maer bidt den Heere om sijn genae
 Zoegh ende spae/

Wilt hem alken aenkleven // hy salt geben.

Wandelt boozt in den geest oprecht /

Wilt u bleesch niet versinnen /

Maer hem altyds dat quaet ontseght /

Want het beleght

De Ziel en geest van binnen // om herwinnen.

Zijt vast gegromt op de Schryfuer /

Wilt daer na doen en hooren /

En wort een nieuwe Creatuer

Van herten puer

Doz 't geloove verhooren // nieu geboren.

Want Christus sprack / alsoo men leest /

Tot Nicodemus schoone :

Soo ghy niet upt water en Geest

Verhooren weest /

Ghy en hebt niet te loone // 's Hemels thoonne.

Paus.

Neemt Christum vyz tot een voorsteels

En wandelt op sijn paden /

En grijpt zijn woordt tot eenen schilt /

Niet toeben wilt

Hy sal u wel onladen // en veraden.

Want ghy en meught u selben niet

Maer leven / maer den Heere /

Die upt liefden / die wel inset /

Zijn leven liet /

En wijckt in geeneu heere // van zijn leere.

Maer ist dat ghy upt u gepijn

Van Godts geest zijt gedreven /

Soo sult ghy van zyn kinders zijn/
 t'Allen termijn
 Met hem in d'eetwigh leven // zyn verheven.
 Dies moet ghy eerst hier in dit wout/
 Als na Petrus vermonden/
 Geproeft worden menighhout/
 Beter dan gout/
 Moet u geloof zyn bonden // t'allen stonden.
 En breeft niet vooz eenigh tozment/
 Christus sal u genesen/
 Weljdt hem vooz de werels blent
 Tot in den ent/
 Soo sult ghy saligh wesen // soo wy lesen.
 Die dit Liedt eerst voozt heeft gebracht/
 En dedet niet om roemen.
 Vy bidt elk een te houden wacht
 Met alder kracht/
 Dat sy in 't heilich verdoemen // niet on komen.

 Rae de wyse:

Waerom zijt ghy soo droeve.

Godt proeft sijn uytverkoren
 Als het gout in 't vyer gedaen/
 Lyden komt haer te boren/
 Al die op sijn wegen gaen.
 2 Abraham wordt geboden
 Van Godt uyt des Hemels Thron/

dat hy sou gaen om dooden
 Isaac sijn eppen Soon.

3 Abrahams stont niet tegen/
 Maer hy bereyde hem snel/
 op reys' is hy geslegen/
 om volbrengen Godts Hebel.

4 Hy sagh den bergh verheben
 op den derden dagh van veer/
 daer hy most overgeven/
 Sijnen liefften Soon den Heer.

5 Hy behal sijnen knechten
 hem te verbeyden aldaer/
 En gingh hoozt upt te rechten
 't Werck als gehoozsaem diernaer.

6 Abraham wel beraden
 Nam vper en mes in de handt/
 Isaac was geladen
 Met houte tot offerhandt.

7 Aldus gaende te gader/
 Sprack 't kind : vper en hont is hier/
 Maer waec ist schaep mijn Vader :
 Hy sprack : Godt sal toonen 't dier.

8 Dus quamen sy ter stede
 dien Godt hem hadde hoozsept/
 daer maecten sy gereede
 Een Outaer met hout planteyt.

9 Isaac onderweisen
 dooz sijnis Vaders goet vermaen/
 Ter eeren Godts gepresen

Is bereyt tee doodt gegaen.

10 Die Vader heeft gebonden
Sijn Soon en op 't hout geset/
Maer d' Engel werdt gesonden
En heeft hem dat werck sielet.

11 Als Abraham uptgesteecken
Hadt sijn handt / en vatte 't mes
Om slaen sijn Soon / 't is bleecken
dat die Engel riep eyres :

12 Abraham / Abraham / houdt stille/
Slaet u handt niet aen den knocht/
Nu weet tek uwen wille/
Als dat ghy Godt hzeest oprecht.

13 Dus wert Abraham verhindert
t' Offeren sijn kostelijck pant/
Godts eer werdt niet vermindert/
Want daer was een schaep ter handt.

14 Want in dien selve dage
Hadt Godt vooz sien een Lam/
Verwerret in die hage/
dien offerde Abraham.

15 Wilt dit voozbeelt aenschouwen/
Zienden als ghy wordt bezoeft/
Op Godt hebt een vast betrouwen/
Hy laet de sijne niet bezoeft.

Ma de wijze :

Godt sprack in voorleden tijden.

Hadd' ick een bloedt van tranen/
 Om met weenen planteyt/
O Heer / u te vermanen
 Wat in mijn herte leyt.
O Christus / hepligh teeken bereydt/
 Supper waerheyt // men wederseyt/
Dnoch ter werelt met groot onbescheyt:

Een spijtigh wederspyzeken
 Werdt dagelijcks gehoozt/
 Belials wreede treken
 Komen seer fel aendoozt/
Och Heer / en waer u soete woort
 My geen confoort // seere gestoozt
 Nage ick in mijn ellende versmoozt.
Niet goedts / maer veel ellende/
Vind' ick / o Heer / in my/
 Dies ick my t' uwaerts wende/
 Want ghy woont geerne by
 Die verslagen van herten / ghy
 Maecte los en by // in 't krups Christi/
Op u troost oberbloedigh binden wy.

Dat uwen troost mijn Ziele/
 Niet en verblifde seer/
 Ich scrupkeld' ende viele
 Te neder / want ick ben teer:
 Sterckt my / dat ick kan utwe leer
 Seenen afkeer / en doe / o Heer/
 Maer toeneem in 't geloobe meer en meer.
 Recht geloobe waerachtigh

Dat behaeght u al tijdt/
 't Wordt ons gemaeckt deelachtigh/
 Met tijden ende strijdt :
 Maer u hersmaetheydt en verwijt
 Is meer yzofht // dan al 't jolht/
 Wellust en rijckdom / hier in 't aertsche krijt.
 In 't aertsche krijt geresen
 't Kastijden hier yzefent/
 Dunct ons geen vzeught te wesen/
 Van een treurigh tozment :
 Maer een vzedtsame vzeught bekent
 Geeft ghy ten endt // die in ellende
 En tijden geoeffent zijn patient.
 Kort is 't tijden en lichte/
 't Welck een heerlijckheydt klaer
 Boven alle gewichte
 Ons bzenghet eeuwigh hier naer :
 Wy die op 't sichbaer niet sien / maer
 Op 't onfichbaer // want soo wat daer
 Met oogen sichbaer is / vergaet all' gaer.
 Sichebaer dingen boz oogen/
 Daer op staet vleesch en bloedt/
 Maer Godd'lyck treuren doogen
 Werckt enen rouwe goet
 Ter salghheyde / vol bzenghden bloet :
 Maer seer onyzoet // treurigh gemoedt
 Deser werelt / dat werckt de doodt ontsot :
 Kinderen deser werelt
 Menighmael vzevigh zijn/

Om d' Hertfche goet bepeereft,
 Tegenspoet oft gepijn:
 Maer Heer / u hinderen debijn
 Zijn elck termijn // deur hope sijn
 D'zolfck / hoewel geacht droef in 't aenscijn.

En laet my niet bedroeben
 Als my kastijdt u hande/
 Geeft my na dit beproeben
 Verbe triumphant:
 Bidd' ich soo Achsa bede / want
 Caleb bailiant // na 't Zuydigh lande /
 Gaf haer oock noch een water igh playsant.

Na dit ellendigh leven
 Dol druck en ongebal/
 Werdt eeuwich troost gegeben
 Dooz die nu treuren al/
 dat haren monde van lachen geschal
 Dol wesen sal // deur bzeught niet smal/
 Want naer het liden troost ghy u getal.

Wause,

Dat eerbaer wyf Susanna
 Is troost dooz u geschiet/
 En die bedroefde Hanna/
 Wiens man Elkana hiet:
 Sy sangh een b'zolfck Hof-sangh-liedt/
 O Heere siet // in al 't verdziet/
 Seenen troost als ghy zyt en iffen n set.
 O Godt ghy zyt alleens
 der b'zomen toeberlaet /

die ober al de kleene

Vertrooft ende opstaet :

Sara leedt van een Dienst-maeght quaedt/

Der wijt en smaet // sonder misdaedt/

Op haer gebedt ontfangh sy troost en raedt.

Epiaes / om troost t'ontfangen

dat vrouken tot u bloedt

Van Cana met verlangen/

In ootmoedigheyt groot/

Sonder u ben ick naecht en bloot/

Onweerdig / noot // krumkens van 't vooet

Dwer genaden deelt my doch ter noot.

Sonder uwe genade!

En kan ick niet gedoen/

An de Wijnstock gestade

Bewaert my elck sapsoen :

Maecht my een vruchtbaer ranche groen/

Strijde vooz my hoen // sterck Campioen

Almachtigh Koningh als van Zion.

En Koningh der koningen

Zyt ghy almachtigh Heldt :

Ghy hebt soo veel wooningen

In u Rijke bestelt/

O Heer mocht ick doozu geweld

Behouden 't velt // want hoe gequeelt/

't Volherden tot der doot toe / vooz u geldt.

Laet my wesen volheredigh/

dat ick met goet verdraegh

Soz u Rijke sy wes:digh/



Met een blijde gelach :
 Dat ick bymoedigh wesen mach/
 In uwen dagh // sonder geklagh
 Kenken u aenschijn / dat ick noyt en sagh.
 Sluytende / mijn begeeren
 Is / met Ziel en Lichaem/
 By eenwigh te geneeren
 Men u tafel bequaem/
 Met Abraham van goeder faem/
 En al te faem // die ten betaem
 Hier gezeest sullen hebben uwen Naem.

Een is noodigh.

Van het Feest van Paesschen.

Na de wijze :

Van den 24. Psalm : Die aerd' is onses
 Godts voorwaer.

Het Paesschen-Feest in Israël
 Moest werden onderhouden wel.
 Na het bevel van Godt gegeven/
 Het Lammeken dat was gedoodt/
 Moest elck genisten kleyn en groot
 Met broodt dat niet en was geheben.
 Wy hebben nu oock een Paesch-Lam/
 Groffert aen des Cruyces stam.

Met swaer berdziet / ende doodts lijden/
 Die gedaelt is upt 's Hemels Throon/
 't Welck is Christus Godes eenigh Zoon/
 Om ons van sonden te berzjden.

Dus laet ons Paesschen houden wel/
 Niet met Zuer-deegh / en doots opstel/
 Maer repn supber en in der klaerheyt/
 Wagende alle Zuerdeegh upt/
 Dat upt ons boose lusten spruht/
 Op dat wy 't houden in der waerheyt.

Ons Lenden moeten zyn omgozdt/
 En ons gemoeden op-geschozt
 Om den wegh des Heeren te treden/
 Met stocken in ons handt geset/
 Geschoept aen onse voeten niet/
 Tot in den Evangelij des breiden.

Wy moeten houden dese Feest/
 Niet nae den blyscg / maer nae den geest/
 Dat men zyn kracht in ons sie blijcken/
 Bestreecken met het Lamkens bloedt/
 Inwendigh aen onse gemoedt/
 En gaen soo upt Egypten strjcken.

Dit Paesch-Lam en mach in 't gemeyn
 Niemandt genieten / die onreyn
 Ofte onsupber wordt bevonden.
 Dus laet ons t'samen metter spoot
 Met vast geloof / en ware voet
 Verlaten en af-saen de zonden.
 Zoo mogen wy den onbesmet.

Dit Paesch-Lam na des Heeren We-
 Met een oprecht gemoet aenbaerden/
 Als een spijts onser Sielen sijn/
 En dooz 't geloof versekeret zinn/
 Dat het een Offer is van waerden.

i. Pause.

Wie niet tot dese Paesch-Feest gaet/
 En 't bieren van dees Sabbath laet/
 Sal 't hier na eeuwig'lyck beklagen/
 Want Godt ons in sijn Woort gebiet/
 Dat men dit moet versumpen niet/
 of men sal des doodes smarte dragen.

Dus elck nu doch wel neersichigh pass-
 Dese Paesch-Feest te houden vast
 Bestadelijck al mee malkander/
 Niet eenen dagh / maer altijt
 Want soo ons de Schrijftuer belijde/
 Komt nu d'ene Sabbath aen d'ander.

Dese Feest moet hier zyn gebiert
 Met geloof / liefd' en deughd' verciert/
 En stadige rust van quae werken/
 Want geen boosheyt mach sijn volbrachte
 Met woort / wil / werck ofte gedacht/
 Dus laet ons blijtigh hier op merken.

Och of elck wel ter herten nam/
 Daer toe Christus van hoven quam
 En den doot willighlijck gingh smaken/
 't Was soo dees Vaders wil en lust/
 op dat den Duyvel wert gesust.

En.

En dooz 't geloof saligh te maecken.

Soo wy dan in hem hopen bast/
 En dat ons dzucht der sonden last/
 Met leedt wesen / dzucht / en benouwen/
 Soo helpt hy ons als Middelaer
 Gewillighlyck / alst valt te swaer/
 Tegens den vyandt 't heldt behouwen.

H. Pause.

Dus laet ons alle tot hem creen/
 Hy is ons hulp / en anders geen/
 Ons Paesch-Lam / en ons offerhande/
 Die van boben is neergedaelt
 En heeft de schult booz ons betaelt
 Men 't Kruys / met pijn / smaet / ende schande.

Hy quam na 's Vaders wil en raet
 Als een Mensch in soberen staet
 Hem hier ter Wereldt openbaren/
 En heeft ons met sijn bloedt gekocht/
 En doen hy 't al hadde volbrocht/
 Als hy weder opwaert gebaren.

Maer als hy weder komen sal/
 Met der Basypnen groot geschal
 Heereynck / en seer groot van machte/
 om sijn oordeel te houden dan/
 Dat niemant hier onthlueten kan
 Van al 't menscheijcke geslachte.
 Och! mochten wy dan zijn bereydt/
 Nengedaen met het Byzlofts-kleydt/
 En van hem met vzeught mochten hooren :

Ghy gebenedijde gelijk
 Komt en besit mijns Vaders rijk
 Met alle Godes uytverkoren,
 Hoe heerlijck sal het zijn gestelt/
 Als wy door hem behouden 't veit/
 En den ingangh tot 't eeuwigh leven/
 Daer wy dan met volkomen bzeught/
 Eeuwighlijck sullen zijn verheught/
 Och bzienden! laet ons hier na streben.
 O Prince alder Princen goet
 O Schaepkens hier toe vpsant doet
 Op dat sy u genaed' verwerben/
 En soo booztaen in eeuwighheydt
 't By-wesen van u Majestept
 Met d' uytverkoren te be-erven.

't Mist wel meer.

Nae de wijse:

Die oogen om sien hebben, mogen aen-
schouwen.

Hoe soud' ick stofgen siet
 Van den Bzupdegom te singen/
 Een nieuwe bzeughden-liedt/
 Myn geest dunct myt'ontspringen/
 Wanneer ick peys
 Om sijne liefde groot/
 Het Woordt werd' blegs/
 En sterf den doodt.

2 Dooz Adams sonde quaet
 Lagen wy in Godts tooren/
 Maer Godt ons toeberlaet
 Sandt sijn Soon upberkoren/
 Ens Middelaer/
 Ja Broeder ende Vaer/
 Dooz spracch eenpaer/
 En Verder klaer.

3 Hy daelde upe 's Vaders thoon.
 De Heere groot van machten
 Hy quam een Bruydt ydoon
 Roepen upt beel geslachten/
 Hy trock haer an
 Meyn witte zjide jent/
 Hy wordt haer man
 Seer pertinent.

4 Christus seyt boozwaer/
 Ick en den niet gekomen/
 Om dat ick den sondaer
 Soud' straffen en berdoemen/
 Bekeert hy hem/
 Soo sal hy saligh zjyn/
 Voight hy de stem
 Der woorden mijn.

5 Verloren schaepkens dom/
 Die sal ick weder soecken/
 En bzingen wederom
 Dyt al dees werelts hoecten
 In mijnen stal/

Op mijn Schaepkens al/
 Daer ick 't getal
 Selfs weyden sal.

6 't Glas noch 't gekroochte riet
 Wil ick bluffen noch bzyken/
 oft oock den armen niet
 Verlaten noch versteken
 Sieck en gewont

Wil ick maecken gesondt/
 Met haer ter stonde
 Maecken verbondt.

7 De blinden sullen sien/
 De kreup'le sullen treden/
 En oock de stomme lie
 Spreeken van mijner bzyden
 De doobe i' waer

Mijn woorden hooren klaer/
 Van dooder schaer/
 Leven neemt waer.

8 Ick sal verlossen upt
 Die daer liggen gebangen.
 Ja houden vooz mijn Bzypt/
 En wijfen mijne gangen
 Met mijner handt
 Lepden / noyt soo playsant/
 In 't Vaders landt/
 Seer triumphant.

Pause.

9 Ick yzedich allezaer/

Die

Die arme zijn van geeste/
 En gulden byje jaer/
 Sabbath en lober feest/
 In 't openbaer
 't Evangelii eerbaer/
 Dooz her en naer
 Een blijde maer.

10 Nu komt alle tot my/
 Die zijt met last beladen/
 Ick sal u maecken by
 Dooz mijn rijcke genaden/
 Mijn jock is soet/
 Mijn last is kleyn gewicht/
 Doet rechte boet/
 Wandelt in 't licht.

11 Ick ben het Hemels broodt/
 Gedaelt om u te geben
 Van upt mijns Vaders schoot/
 Wie daer af eet sal leven/
 Geloft in my/
 Dat ick van boven zy/
 Niet van bene'en by/
 Gelyck als ghy.

12 Een levende fonteyn
 Ben ick tot deser ure/
 De wegh de waerheydt reyn/
 Een boozsyaech / licht en deure/
 Een fondament/
 Een hoeksteen excellent/

Dauid's Wort sent/
 't Begin end' endt.

13 Weest Wepligh / seyd de Heer /

Als ic^m / dits d'informacy /

En blijft in mijner ier /

Soo sal ghy dooz mijn gracy

Verwinnen bloot

Hel / sonde / duyvel / doodt

Opanden saot /

Kleyn ende groot.

14 Broeders en Susters sijn /

Laet ons verjubileren /

't Sal noch een weynigh zyn

dat sy ons tribuleren /

Volstandigh blijft /

Als ranchen ingelijft.

Godts Geest beklijft /

Waer hy u ozijs.

15 Lof Godt ons Prince repn /

Lof moeten wy u geben /

Lof onse Capiteyn /

Lof Hopman hoogh verheben /

Lof Heer bequaem /

Lof zy dijn groote Naem /

Lof nae 't betaem /

Vader eersaem.

Nae de wijse :

Met vreughden willen wy singen, en lo-
ven dat Roomsche Rijk.

Hoort toe ghy menschen op der aerden/
die van Godt geschapen zijt/
En wilt Godts woort aenbaerden/
Houdt op van sonden / 't is meer dan tijdt.
Hooft wat Christus sijn Jongeren gingh bedien/
Als sy begeerden te roeten/
Wanneer den Jongsten dach soude geschien.
2 Hooft wat Christus haer beschepde/
En sprack met woorden bequaem :
Diet dat u niemant en verleyde/
daer salder veel komen in mynen naem/
Seggende dat sy Christus zyn/
Diet toe dat u niemant en bedriegen/
Sprack Christus tot sijnen Apostelen sijn?
3 Wanneer dat ghy sult hooren/
dat er gerucht der oorlogen geschiet/
dit sprecke Christus van te vooren :
Diet wel toe en verschriecht u niet.
Want dit moet geschieden / verstaet wel my/
Maer verblift u dan ghy nydver koren/
Want u verlossinge is na by.
4 Bestilente en diere tijden
Sullender wesen / doet Christus vermaen/

D'een Koningh sal tegen d'ander strijden.
 Dat Kindt sal tegen den Vader opstaen/
 Ende Vader sal 't leveren in de doot/
 Want sy sullen u beghden/
 Om mynen naem spreekt Christus bloot.
 5 Hooft wat ons Mattheus laet weten/
 In 't byer-en-twintighste doet vermaen
 Hoe datter veel valsche Propheten
 In de laetste tijden sullen opstaen/
 Veel sullen ser berleyden / soo 't is aenschijn/
 Maer die volstandigh blijft / wilt hooren/
 Tot den eynde / die salich zijn.
 6 d'Euangelie des rijcks gepresen/
 Sal de Werelt ober al
 Den volcke verkondicht wesen/
 Eer den dagh des Heeren komen sal/
 Maer heel valsche Propheten sullen opstaen
 Om dat sy in dwalinge sou den leyden
 Gods uptberkoren / doet Christus vermaen.
 7 De Sonne sal niet meer schijnen/
 Noch de Mane zijt dies wel vroet/
 De Sterren sullen oock verdwynen
 Van den Hemel met der spoe/
 De menschen sullen weenen boozwaer gesept/
 Van sal den Soon des menschen komen
 Met grooter kracht ende heerlijckheyt.
 8 Als dan soo sal hy scheidten
 De Schapen upt de Wocken boozwaer.
 Dus elck wil hem bereyden

dat hem dien dagh niet en valle te swaer/
 dus waecht en bidt wie dat ghy zyt/
 Ende wilt den Heere verheyden/
 Want wy en weten ure noch tydt.

Daer de wijse :

Daer ick gister avont quam, daer scheen.
 De Maen soo klaer.

Hooft bziendekens geprefen/
 Ick schenck u een nieu liedt/
 Ghy dit daer zyt genesen
 Van dat eeuwigh verdriet/
 Leest doch in sonden niet/
 Want sy worden begraven
 In de doot Christi siet/
 Soo Doopsel / alst geschiedt/
 Soo ons Paulus bediedt.
 2 Gelych als hem sijn Vader
 Heeft van der doot verweckt/
 Soo moeten wy allegader
 Verrijfen oock rozrecht/
 Soo de Apostel spreekt/
 In een nieu leben wandelen/
 Het bleesch aen 't kruys gestrecks
 Genyegelyck hem blecht
 Van 't quaet dat in hem sterkt.
 3 Laet ons stryden als kloecken/

Tot allen tijden snel/
 De mont Godts heeft gespyzooken/
 Wat des menschen opstel
 Syus hertsen/ hatet wel/
 Boos is / van sijn jonckhegdt op.
 Och vrienden / hoe rebel
 Is ons natuers gequul/
 Och niet op Godts bevel.

4 Daer moeten wy na leben
 Eick neme hem selven waer/
 Wy die ons hebben begeben
 Te volgen Christus naer/
 Wy was sijnen Hemelschen Daer
 Gehoorzaam / tot der dood des kruys/
 Dat blycht in 't openbaer
 dus laet ons allegaer/

Sien op de Schrift eenpaer.
 5 Sy en sal ons niet bedziagen/
 Daer is wel op te staen/
 ons eppen vernuft mach liegen/
 Wy en hebben soo hele niet aen
 Opt ons selven / wilt dit verstaen/
 Als het wat goets te dencken/
 Na Paulus vermaen/
 De Geest Godts moet ons raen!
 oft wy missen de baen.

6 Dus laet ons wel useren
 De Schrift op dit ter myn/
 Ende niet disputeren/

Maer Godts nabolgers zijn/
 Als lieve kinderen sijn/
 Weest oprecht in der liefden/
 Doozoeckt dat herte dijn/
 Daer gelt geen schoonen schijn/
 Mist binnen is seijn.

7 Godt die heeft ons geroepen

In vreden a'gemeyn/
 Eenem kamp te loopen/
 Dooz ghesoo'saemheydt vleyen/
 Siet doch op Christus reyen/
 desen Herder wilt na volgen/
 Sijn stemme hoorz alleyn/
 Sijn Schaepkens kennen geyn
 Vreemde stemmen certeyn.

8 Sijn Schaepkens nyverkoren/
 die hebben sulcken aert/
 Sijn stem altydt te hooren

Hoorz wat de Schrift verklaert/
 Godt heeft een volck vergaert/
 dat moet zyn in de werelt een licht/
 daer toe heeft hyse gebaerd/
 Zonden die dan eenpaer

Nichtveerdigh zyn / wat waert?

9 Oorlof mijn lieve brunden/
 Ick groet u / waer ghy zyt/
 Laet ons doch de sonden

Schonwen met grooter vlyt/
 Of de Meere quam subijt/

Blijft in de byzheydt staende/
 Daer u mede heeft bedygd
 Christus gebenedijt/
 Sijn stemme hoozt altydt.

Na de wyse:

Van Meynert van den Ham.

Hoozt bytenden al te samen
 Ghy die daer vzeest den Heer/
 Wilt u sijn woort niet schamen/
 Nu nochte nimmermeer/
 Wi stelt hem het Weest tegen u te weer/
 Ghy hebt een sulcken machtigen Heer/
 Hy sal u niet verlaten/
 Maer komen haest te baten.
 Het zyn de laetste tijden
 Al na Schriftuers vermaen/
 Waecht en bidt / zyt broom in 't Reijden/
 Soo menght ghy loon ontfaen/
 Die wpt den stryde wijcken siet/
 Die hebben van de kroone niet/
 Die daer is opgehangen/
 Loopt broom om die t'outfangen.
 Al schijnet nu dooz oogen/
 Dat hy u verlaten sal/
 Niet boden u vermogen.
 Laet hy u temteren al/

Hy mag niet Daniël in de kuyt/
 Den Aeen hield hy wel toe den myt/
 Den brand' kont hy bewaren/
 Den sijnen niet te beswaren.
 Het is oock klaer beschreven/
 Dat hy al heeft getelt
 D hapren in dit leven/
 Dus breeft vooz geen geweld/
 Maer geest u ober in sinder handt/
 Hy sal u bezopen / bewaren vooz schant/
 Hy is soo lteben Vader/
 Hy beschermt sijn kinderen te gader.
 Sy meynen niet ons te uytroden/
 Te vermoren sijn heplige woort
 Maer als sy ons doen dooden/
 Soo salder veel komen voozt/
 Biet aen de kinderen van Israël/
 Als Pharao die bezmaerde sel/
 Vermeerden sy te meere/
 Sulcx dede Godt de Heere.
 Veel leden die Chzisten scharen/
 Als Saulus haer bonde vast/
 Doen hyse gingh beswaren/
 En deedse groot oberlast/
 Maer doen het Godt behaeghde saen/
 Doen kost hy hem wel neder slaen/
 Dat hy niet mochte volbringen/
 Den sijnen te bedwingen.
 Weest vroom ende onberlagen?

Ghy Christen algemeen/
 Sy mogen 't lichazm loot plagen/
 Maer de ziele / Godts Bruydt certeyn/
 Die mogen sy doen doch geenen noodt/
 Weest onbertsaeght tot in der doot/
 Ghy Bruydt / ghy Coninginne/
 't Lam sal den strydt doch winnen.

Met onsen Godt vol trouwen/
 Soo laet ons springen siet/
 Ten sal ons niet berouwen /
 Al ober die mueren met bliet/
 Men siet de mueren van Jericho/
 Die mosten ballen ter neer / bylo/
 Met Godt is 't goet om stryden/
 Crecht aen al sonder myden.

Pause.

Men siet nu in allen Landen
 Hoe dat 't gekroonde Beest/
 Fel knerst op sijne tanden/
 Over hem die Godt hier breeft :
 De Schriftgeleerden die sluyten raedt/
 Om ons te dooden al nae 't Placcaet/
 Die niemandt yet misdeden/
 Mer leef den in Godts breden.
 De Punte der Priesteren alle/
 Die geleerde ter wereldt breeft/
 Oplaes tot haren misballe/
 Die zijn op ons dus wreedt/
 Pilatus wijst ons tot Cappas!

Om ons te helpen in 't moeras/
 Den onnooselen moet men krusffen/
 Om haer begeerten te blusffen.

O Heer van grooter krachten/
 Handwerck niet versmaedt/
 Ghy kondt u boet wel wachten/
 Van die bedriven het quaedt/
 O Heer aensiet doch dit ellendt/
 Ontfermt u over dees Heeren blendt/
 Die ons nu versequeren/
 O Heer / dat 's ons begeeren.

Wy bidden ook alle Staten/
 Maer Heeren en Dozsten meest/
 of sp 't wouden toelaten
 Dat Godts kinderen onbeheest
 Op haer mochten wonen/ al sonder noot/
 om wijs en kinderen te winnen haer hoot/
 Als Christus heeft bevolen/
 ofte ghy sult swaerlijck dolen.

Wy die dit Liedeken dichte/
 O Heer wilt hem by staen/
 Laet hem vooz Sathan niet zwichten
 Als hem de doot komt aen/
 O Heer helpt ons behouden het velde/
 Dat wy niet hoesen vooz haer geweldt/
 op u staet ons betrouwen/
 och helpt ons upt benouwen/
 Dit is eerstmael gesongen
 Van Floriaen en Clement hoozt/

Den strijdt zijn sy ontsprongen/
 Zy storben al om Godts woot/
 Zy spraken met blytschap onbezeeft/
 Heer in u handen beveelen wy ons geest/
 En hebben heel onbezwecken/
 Haer halsen uptgestreecken.

Nae de wijse :

Adieu quaedt regiment.

Hooft menschen een Nieuwe Liedt
 Tot utwer lief den singen/
 Versuymt u ziele doch niet/
 Waer wilt met grooter bliet
 Doo? d'enge poozte dzingen.

2 Dese werelt is dooz hels gemaeckt/
 Waer de toekomende / waerlijck
 Doo? weynigh o menschen onwaerhe/
 Dat ghy dese reden wel smaect/
 De Engel sprack dit klaerlijck.

3 De werelt gaet grobelijck mis
 Al ban Godts waerhejdt verde/
 Der gerechtigen wegh woort wis
 Beacht doo? der derffenis/
 Sapientie leest in 't derde.

4 Dese enge soo is de poozt/
 Die daer leyt tot den lehen/
 Weynigh vinden dese / hoozt/
 In

In den ruymen wegh gaeter heel voort/
 Wy vinden 't klaer beschreven.

5 O menschen / maecht u af-scheyt
 Oyt de ruyme passagie/

Want sy tot de verdoemenis leyt/
 Op dat ghy niet eeuwigh en schzeyt/
 Werde een Christen personagie.

6 Ghy Christenen algemeen/
 Strijdt vroom in deser uren/

Wilt dat enge padeken treen/
 Alst hier is deur gestreen/

Soo sal de blijdschap dueren.

7 De rechtbaerdige zielen zyn
 In de handen Gods / hoozt reden/

Het heeft vooz den ontwisen een schijn /
 Of sy stozen / verstaet wel mijn/

Maer sy gaen heen in vreden,
 8 In de werelt sult ghy hebben druck/

Maer in vreden sult ghy rusten/
 Spracacht Christus / verstaet wel dit stuck /

Dat 't lichaem geen wellusten.

9 De werelt sal haer verblien/
 Ghy sult weenen ende schreyen/

Maer u doeffheyt / wilt hier opsien/
 Sal veranderen / na Christus bedien/

In blijdschap / die 't verbeven.
 10 Die vreught sal zyn boven al/

Soo ons Christus houdt vooz oogen/

Hij sprack / aenhoort die geschal/
 Dat niemant die blijdelichap en sal
 Van haer nemen mogen.

11 Hoe haest is het hier gedaen/
 Al dat men magh aenschouwen/
 Wat is tijd'lijck nac Paulus vermaen/
 Al dat tijd'lijck is meet vergaen/
 Wilt u daer niet seer aen houwen.

12 Werecht spijse / die niet en vergaet/
 Wilt in den Hemel schat vergaen/
 Doet koopmanschap of gy 't niet besaet/
 Na dat onberganckelijke staet/
 De werelde laet doch varen.

13 Verblijdat u / na Paulus leer/
 Anderwerf / wilt u verblijden/
 Ende dat al inne den heer.
 Acht op dit woordken seer/
 Wilt pdel glory myden.

14 Nu / menschen / wie dat ghy zijt/
 Wilt op de Schijfuer achten/
 De Heere sal komen subijt/
 Hebt u soo in desen tijdt/
 Wat ghy 't leven meught verwachten.

Men Trijn Jans tot Medenblisch.

Na de wijse :

Ick heb gesien den tijdt.

Het scheidn is naelby/

Seer geliefde vriendinne/

daerom soo moet ich dy

Noch wat s'chencken uyt minne/

Laet ons met hert en sinnen

Staen na volmaechte deught/

om in Godts rijke binnen

Pamaels te zijn verheught.

Met hert / sin en gemordt

Laet ons doch hier na haecken/

Al valt het tegenspoedt

dooz qua buyen en haecken/

Laet ons bidden en waecken/

om niet worden verrast/

dat wy niet quyt en raecken

Wicker / roer / touw / zejl / mast.

Al om te varen doozt

dooz golben ende varen/

Moet men met goet ackoozt

dit tugh seer wel bewaren/

En doek niet d'zæ herbaren

Al komet stormen groot/

Als een Bootsman erbarell/

Betrouwt op u Pilot.

Want hy ons in der noot

Kan bezpen van sneben/

Soo wy ons naekt en bloot

Dyptwilligh obergeben/

En hem alleen aenkleben

Die ons gekocht heeft dier/
 Men magh hem selfs niet loven/
 Dit valt mijn vleysch seer suet.

Hier ober hadt ick wel
 Te suchten en te klagen/
 Want mijn vleysch seer rebel
 Gaet my soo dickwils plagen/
 Den geest wilc niet verdragen/
 Dus hoef ick in den strydt
 Te wesen alle dagen/
 Adieu / schelt my nu quijt.

Na de wijse :

Van den 23. Psalm.

In mynen geest // moet ick verjubileren/
 Hopt soeter Feest // van den Sabbath des
 Heeren/
 Wie hem met lust // viert van sijne quade
 werken/
 Van sonden rust // in Godt die hem kan stercken
 Die heeft seer pleyn // den Sabbathrecht gehouden/
 Godt heeft hem repn // sijn sonden quyt gesehouden.
 2. Oock saligh dan // is hy tot allen sonden/
 Al sulcken man // en reekent Godt geen sonden/
 In wiens geest seis // geen bedroggh noch qua pertel
 Gebonden is // oock niet dobbel van herten/
 Maes als Godts knecht / de broms Job gepresen/
 Slecht.

Slecht ende recht / volherdigh in Gods bresen.
 3 Doch die geen gelt / op woeker heeft gegeven
 Noch geen gewelt // aen yemandt heeft bedreven /
 Maer leent met vlijt / den arme t'elcker ure /
 Sonder yrofijt // alleen upt lief den puere /
 En geeft haer all // die hem niet konnen loonen /
 Dien sulcken sal // in Godes Tempel woonen.
 4 Soo wie met vlijt // upt lust hier in bekliffen /
 Zy sullen niet // ledigh onvuchtbaer blijven
 In kentenis // van Godes volmaecte leere /
 Die heylsaem is // in Christo onsen Heere /
 Godt die vermeert // de gaef sijns geelts beseden /
 Wie hem berneert // die wort van Godt becheben.

j. Pause.

5 't Is wel gebiert // die soo den Sabbath rusten
 Sulck een verciert // Godes leeringh soet met lusten
 Die weeskens kleyn // beschermt gelijk een Vaders
 Dooz 't gewelt vlyen // endie als wijs berader
 Hem neerstigh keert // dat weeskens onbedrogen
 Geschicht / geleert / in Godes woort opgetogen.
 6 Is een in noot // die hem van troost van herten /
 En bzeect syn brost // een ziel vol hongers smerten /
 Die niet en kan // rusten etet noch drincken /
 Als hy een man // nootdrustigh kan bedincken /
 Maer hem eerst spijst // upt lief den na en bereet /
 Zijn licht dat rijst // op als de morgen-sterre.
 7 Als hy besozght // de Weeskens repn van zijde /
 Geeft / leent / en bozght // elck na gelegenthede
 Die haer soo kan // boozstaen in alle saecken /

Recht als haer man // raet tot bidden en waechen/
 Geestigh gesint // sacht stilt tot allen tijden/
 dat sy verwint // haer druck en 's bypants strijden.
 8 Niemand en kan // tot desen Sabbath komen
 oft ten zy dan // dat hy tot synder byzomen/
 Gantschlijck versaecht // de werelddt met haer lusten
 En niet en smaecke // dat aertsch vol van onrusten/
 Maer sijn gemoet // gantsch draegt in God verheben
 In suet en soet // danckbaerlijcken te leven.
 9 Seer onbesmet // is hy booz Godt eerweerdigh/
 die niet en sit // by de spotters lichtbeerdigh/
 In haren raet // noch in haer kromme wegen
 Geen sijn en gaet // maer contrari daer tegen
 Al sijnen gangh // heeft in het Hemelsch wesen/
 Met lof en danck // als een met Godt verresen.

h Pause.

10 Soet ende sijn // moet 't eynd' aller geboden
 de Sabbath zijn // daer men een is van noden/
 dits 't eenigh een // stil houden Godt gelaten/
 Als Magdaleen // die kroos tot haerder daten/
 't Best eenigh goet // 't welck haer hy is gebleven.
 d'oprechte byzet // en is geen wet gegeven.
 21 O Godts geest net // ghy kont ons wel regeeren/
 Ghy zyt de wet // niemant heeft u te leeren/
 Godt heeft u boozt // den hepligen gegeven/
 En nae sijn woort // in haer herten geschreben/
 Ghy zyt een licht // lanteerne 't haerder doeten/
 Nae Davids dicht // 't welck sy naevolgen moeten.
 12 Och liefden graet // ghy bandt aller secreten/

In

In u bestaet // de Wet en de Propheeten
 Ghy zyt niet smal // het eynd' end' de yooft-somme/
 Der wetten al // haer oorspronck en waeromme/
 Na Schyftes opt' egh // groot haben alle gaben/
 De hoogste wegh // de rust dagh aller slaven.
 13 In Prince Godt // die 't alles werckt in allen/
 Ghy zyt mijn lot // laet my van u niet vallen/
 Werckt nacht en dagh // wilt al mijn kracht regier en
 op dat ick magh // in u den Sabbath vieren/
 D' iock is soet // u last is licht om dragen.
 Wie leert ootmoet // sijn ziel rust t' allen dagen.

Den 34. Psalm. Nae de wijze:

Het sat een snee wit Voghelken, al op
 sijn eerste pluyme.

Ick wil den Heere gebenedijdt
 Loben prijsen tot allen stonde/
 Sijnen lof sal ick tot aller tijdt
 Dyt sprecken by met mijnen monde.
 2 Mijn ziele sal van den Heere groot
 Haer seer hoogelijck beroemen/
 Soo dat die 't hooren / zijnde in noode/
 Blydtschap en bzeught daer affsal komelt.
 3 Laet ons den Heere met groot ootmoet
 Loben end' prijsen al te samen/
 Hooge verheffen sijn Name soet/
 Hy gaet te boven alle namen,

- 4 Wanneer ick den Heere sochte siet/
 Antwoordende sprack hy seer sachte/
 End' hielp my upt vreesse end' berdyet
 Dooz sijnen geest die in my wachtte.
- 5 Alle menschen die op hem sien
 Sal hy seer wonderlijck verlichten/
 Geen schande sal haer mogen geschien/
 't Wert al goet en recht wat sy strichten.
- 6 Doen den elendigen mensche riep/
 De Heere sijn stemme verhoo?de/
 En hielp hem upt sijn lijden diep/
 Vertroufende met sijnen woorde.
- 7 De Engel des Heeren Teger maect/
 Kontom die hem vreesen en eeren/
 Hy helptse upt noot ende hy waect/
 Dooz menschen die Godts lof vermeerren.
- 8 Wilt smaken en met oogen aenschont/
 Hoe vriendelijck dat is de Heere/
 Wel den mensche die op hem betrouet/
 End' van hem scheidt nimmermeere!
- 9 Vreesst hem ghy sijne heylige al/
 Want die hem vreesen en heminnen/
 Geen gebreck haer overballeu sal/
 Noch geen geweld false verwinnen.
- 10 De rijke hongert en leyt gebreck/
 Maer die den Heere heerstigh soeken/
 Worden geholpen upt allen dreck.
 Bezuydt van schaed' in allen hoeken.

Pauze.

- 11 Komt herwaerts / kinder's hoozt na my/
 de bresse Godts sal ich u leeren/
 Al die begeeren te leven by/
 Gerust van herten en met eeren.
- 12 Behoedt u rofge vooz alle quaedt/
 Maecht dat u lippen niet en spreken
 Eenigh bedrog of valschen raedt/
 d'Welck doet den handt der lief den bzeker.
- 13 Laet af van 't quade en doet dat goet/
 Soeckt vrede en wiltse vermeerren/
 Want soo wie dat gerechticheyt doet.
 Op hem sien de oogen des Herren.
- 14 Ende sijn coren oock open staen/
 Om sijn bedinge te ontfangen/
 Maer met den quaden sal 't anders gaen/
 die de boosheyt altdit aenhangen.
- 15 Want seer bresflick sal Godts aenschijn
 Wensien den boosen / en uptoepen/
 Soo dat nu noch op geenen termijn/
 Waer gedachtenisse sal groepen.
- 16 Als die oprechte roept / Godt die hoozt/
 En verlost hem upt sijn elende/
 dooz sijn genade met goet accoozt
 Maecht hy sijn lyden een goet ende.
- 17 Die Heere is den mensche na by
 Al die gebroken zyn van herten/
 Ende den sachtmoedigen helpt hy
 Opt angst / noot / lyden ende smerten/

- 18 Den rechtebeerdigen seer vele heer/
Maer Godt bezijdt hem van misvalle/
Soo datter niet een gezoocken werdt
Van sijnder gebeenten alle.
- 19 't Engeluck sal doo'n den boosen man/
En al die den gerechten haten
Sullen haer beschuldigen daer an/
Hoe hooge dat sy zijn van staten.
- 20 Godt die verlost uyt alle gepeyn
De zielen van alle zijn knechten/
En die op hem betrouwende zijn/
Sal hy genadelijcken rechten.

Nae de wijze:

Van den achten Psalm.

In mijnen noodt // roep ick tot u / o Heere/
Laet my niet bloot // want ick ben zwack en teere
Want ick doch niet // sonder u en vermagh
In dit verdziet // troost my / Heer / nacht end' dagh.

2 Troost my / o Heer // en wilt my niet verlaten/
In dit verseer // komt my Heere se baten.
op u alleen // betrouw' ick Heere mijn:
Wie magh ons scheen // van u liefd' op dit termijn?

3 Uw' liefde soet // bewijst Heere geduerigh/
Wat men ons doet // dat wy niet wesen treurigh.
Dooz utwen Seest // o Heer / Daniel hy staet/
n Babel meest // is hy by die Leeuwen quaet.

- 4 Die Leeuwen sel // zijn oock in de woestijne/
 En soecken snel // ons te brengen in pijn.
 En slangen fier // die spc uwen bperigh fenijn s
 O Gode zijt hier // onsen rechten Medicijn.
- 5 Geen kuyden soo goet // die men sou mogen lesen
 Noch p'aester soet // en kan ons niet genesen/
 Maer Weere ghy // die Israël by stonde
 Dooz Christum bzy // maecht ons zielen gesondt.
- 6 Ons zielen kranck // sijn altijd in dangiere
 Dooz peste kranck // en sieckt' menighertiere |
 Soo dat hier vergaet // menigh met jammer groot/
 Die haer geen raet // soecken tegen den doodt.
- Pauze.
- 7 Sp beminnen meer // dat tijdelijcke leven/
 En 's werelts eer // dan vleesch en bloet gedreven/
 Sp zijn eylaes // seer jammerlijck verblendt/
 Als die Maeghden dwaes // die dooz liefden zyn
 gescheidt.
- 8 Sp zyn in der nacht // oock slaperigh bedegen/
 Als die geen acht // op 't licht hebben gedregen/
 Als den Koningh haer // sal opwecken subijt/
 Dan sullen sy daer // kloppen / maer ter ontijdt.
- 9 Dan sullen sy // beschäemt daer duypen blijven/
 Dat soecken daer by // en sal haer niet beklifden/
 't Wert dan te spae // om nae oip te sien/
 Haer sal geen genae // van den Bruyd'gom geschien.
- 10 Och vzienden gemeen // wilt bidden ende waken/
 Omgozt u leen // laet u licht vierigh blaken/
 W sedigheyt // laet wesen openbaer

Weest soo bereyt // als wijse maeghden eerbaer,
 11 Als een reyne Bruyt u alsoo berieren/
 Coont obercluyt // u licht in all' manieren/
 Want 't is nu d'uur // van den slaey op te staen/
 doo: Christus puer // tot den Vader te gaen.
 12 Driessijcke Godt // in eenwotgheyt verheben/
 dit booz een slot // mijn vziendekens verheben/
 die van 't getal // zyn weergeboren nieuw/
 dit schenck ick u al // doo: een vziendelijck adient.

Da de wijse :

Christelijcke Broeders van herten
liberael.

Ick roepe tot u met hertelijcke verlangen/
 O Heere / wilt doch verhooren mijn gebedt/
 Komt neeght u ooren / en wilt dat doch ontsalt-
 ghen/
 drijft wegh van ons alle boosheyt die ons lew
 Op dat wy onbesmet // met een vaste opset /
 Biddeu tot aller stont // upt een byerigen gront,
 2 Als ghy u Heer tot mijn roepen sult neeghen/
 End' wy sult wassen van alle sonden reyn
 Dan sal 't gebedt als een reuck booz u opsteggen/
 dat doo: de wolcken sal dzingen krachtigh pleyn :
 dus helpt ons gemeyn / o eenwige fonteyn/
 dat wy u mogen saen // van herten roepen aen.
 3 Mae ons o Heer / wilt uwe oogen wenden/
Wensiet

Wen fiet u Schaepkens / o Godt van Israël /
 Wilt rechte Herders in u gemeynte seyn den /
 dien liehe Schaepkens van heren w: yden wel /
 Want siet den draeck seer fel // en den wolf seer rebel
 den Leeuw gaet om met lust // te verslinden sonder
 rust. (bloeyen/

4 Komt siet u wijngaerdt seer schoon in haeren
 Men alle kanten staetse wijt uytgebreyt /
 De wilde swijnen wilt daer uyt roepen /
 Vanget oock de Boskens die daer in doen groot leyt
 W wijngaert uytgespreyt / verwaert in reynigheyt /
 Recht op haer Thynnen goet // vooz alle quact ge-
 boet.

5 O Heer den ooght die is seer groot en wijde /
 Maer arbeiders die zijnder weynigh hoorz /
 Rechte arbeiders seyndt ons in desen tijde /
 Die ons te rechte vooz houden u heyligh woorz /
 O Heer / ons nu verhoort // op dat doch niet ardoort
 In liefden en eenigheyt // uwen naem mach zijn
 verhoort.

6 Recht weder op / aen uwen heyligen Tempel /
 Timmerlieden goet / o Heere bequaem vooz dy /
 daer van de Schrift ons geest een goet exempel /
 O Sweert in de handt ende oock op haer zy /
 En timmerden soo wy // soo oock begeeren wy /
 dat wy opwassen meest // tot een woonstadt in den
 geest.

7 Nach bidd' ick u vooz Wincen ende Heeren /
 Vooz alle Koningen en alle Overhept /

ovent haer de oogen / dat is al mijn begeeren /
 Driert doch haer herten tot de gerechticheydt /
 op dat top niet met tescheyt // in alle Godtsaligheyt-
 Gerustigh en stil // beleven mogen uwen wil.
 3 Eplaes / o Heer / met dat wy daer na haecken
 Gerustigh te leuen en wesen sonder kruys /
 Maer dat sy doch te recht op mochten maecten /
 Al die ons hier vervolgen met gedruys /
 Want dat gerechtige Kruys // moet liden veel con-
 supps :

O Heer / o Heer van dien // uwe wille laet geschen.
 Pause.

9 Laet u kinderkens / o Heer / doch niet in schanden
 Alle die daer liden om u gerupgens /
 In dyck / in noodt / in pijn van zware handen /
 Bewaert haer met Jonas in den buck des walvis.
 die met Daniel gewis // in den kuyt der leeuwen is /
 O Heer / bewaertse wel / booz der leeuwen tanden sel.
 20 Joseph die wordt al van de boose vrouwe
 Op sijnen mantel getrocken / wil te recht /
 Maect doch dat sy den mantel liever houwe /
 dan dat u kinderkens gaen buyten haren echt /
 O Heer / bewaertse slecht / met Joseph uwen knecht /
 dat sy dooz u genae // verwinnen broegh en spae.
 31 Siet doch / o Heer / waerom sy ons vernielen /
 O heylige Vader / hoe sijnse soo verblindt ?
 Ich bidd' u uyt dat binrent' mijner zielen /
 Dooz all' de gene die ons aen doen zwaer torment /
 Vergaefse haer ongeschent // haer sonden onbekent /
 O Heer

o Heer / weest haer versoen // want sy weten niet
wat sy doen.

12 Slangen booz visschen / o Heer / dooz u genade/
Noch steenen booz bzoort wilt ghy ons geben niet/
Gedenckt doch niet al ons boozleden misdaden/
noch dat onwetende van ons noch wel geschiedt/
't Is mijn herte berdziet // wie kan 't bemercken siet
Hoe dickwils dat hy faeit / als David ons ber-
haedit.

13 O Heer / bezoeft mijn hert en mijn gedachten/
Wilt ondersoecken mijn Nieren in den gront/
Ghy weet / o Heer hoe kleyn wy zijn van krachten/
Sterckt ons geloobe soo werden wy gesont /
En repnighet mijnen mont / dooz uwen geest terstont/
Dan sullen wy met bzeught // 't allen tyden zijn ber-
heught.

14 Geuwigen prijs / o Heer / van grooter waerden/
Lof / eer / en danck ghy alleen waerdigh zyt/
Want ghy hebt ons verkoren van der aerden/
En ons verhoort in den aengenaemen tijdt/
Daerom zijn wy verblijdt // o Heer / gebedydt
Mijn hert en mijn gemozdt // van bzeughden singen
doet.

15 Nacht en dagh / o edel Dintce verheben/
Kan men u lof doch niet gespreecken ruft/
o liebe Bzupdegom / wilt ons doch niet begeben/
Gedenckt aen Zion / u alderlieffte Bzupdt/
Dat ghy u schat ontslypt // en utwen wil beduydt/
o Heer des Hemels wijs // u geschiet lof en prijs

Na de wijze:

Nu looft mijn ziele den Heere.

Ick sal u een liedt verbeyden/
 't Welck Matthens in 't vijfte verclaert/
 Van de acht Saligheyden/
 So Christus ons selven openbaert/
 Geloof sijn woordt alleene/
 Verbljdt dat herte dijn.
 Zaligh zijne gemeene
 die arme van gerste zyn/
 Hier naer sullen sy niet weenen/
 dat Hemelriek hoozt haer sijn/
 Zaligh zyn de bedroef de reene/
 Sy sullen vertroostet zyn.
 Christus sprack noch ter stede/
 dat oock saligh zyn/ hoozt zyn bejdt/
 Al de sachtmoedige mede/
 Sy besittend' aertrijck in vreden altyde/
 Zaligh zijne die hunger lijden/
 End' dorsten na Godes woordt/
 Godt sal haer noch verbljden/
 End' by felse versaden hoozt.
 Zaligh zijne in dese tijden/
 de barmhertige boozt/
 Barmhertighejdt komt haer bezijden/
 Men genwigen dage aenboozt.

3 En bedroeft u niet te samen/
 Ghy die daer houdt Godts eeuwiggh verbont /
 Christus heetse saligh by namen/
 Die supher van herten zyn in den gront/
 Zy sullen Godt aenschoutwen/
 Dit zyn Godts woorden klaer.
 Zaligh zynse wilt die onthoutwen/
 De vzedemaekers boozwaer/
 Al die dees reden behoutwen/
 End' volghense bromelich naer/
 Dat zyn Godts kinders vol croutwen/
 Spreekt Christus in 't openbaer.
 Zaligh zyn sy en uytberkoren/
 Spreekt Christus tot sijn Discipel sijn/
 Die om de gerechticheyt wilt hooren/
 Gehaet / verbolght en versmaet zyn.
 Zaligh zyn uyt genaden/
 Alle die doen rechte hoet/
 Als u de menschen versmaden/
 Om Christus name goet/
 Sijn beloften laet u versaden/
 Dat Hemelrich hoozt u soet/
 Ghy Christenen laet u raden/
 Zyt de/e reden wel vroet.
 5 Te rechte mocht hy wel berheugen/
 Daer men van is sprekende brooghedyt/
 Ende dat met valsche leugen/
 't Geschedt al tot der saligheydt/
 Zyt in vzeughde geseten/

Het werdt u wel geloont/
 Godt sal u sijn Rijck upt-meten/
 Schoonder dan hy 't heeft ver-toont/
 Want alle Godts Prophten/
 Zijn niet in tijden verschoont/
 De werelt heeftse verbeteret/
 Daerom zijn sy gekroont.

Rae de wijse :

Geeft my te drincken na mijnen dorst.

Johannes sprack met woorden soet
 Soe in Mattheo drie staet geschreuen :
 Gaet doet oprechte bzuichten der boet/
 die tot sijn Doopsel quam u gedzeuen/
 Rae Christus selbe / dat Hoofd verheuen/
 Sprack hier beneden // verstaet wel my/
 doet boet en beteringh in leuen/
 Want 't Rijcke Godts is seer na hy/
 2 En herrecht niet te worden bzoom/
 Stellet niet upt van jaer tot jaer/
 Maer siet hoe Christus den bijgeboom/
 die schoone stonde herciert met blaren/
 om datter geen bzuichten op en waren/
 Rae Schrijfts beklaeren/heest hem verbloekt/
 Siet toe / en wacht u hooz sulck bezwaren/
 dat hy ter ontijde u niet besoeckt.
 3 Den bhl is aen den boom gestelt/

Gaet

Gaet ons Johannes oock gewagen/
 En wordt ter schanden neder gebelt/
 die in weldoen altydts vertragen/
 Sy sullen 't noch jammerlyck beklagen/
 t' Eeuwigen dagen // in zwaer dangier/
 Boomen die geen goe vruchten dzagen
 die zyn geronde meert in 't vper.
 4 Daer den boom valt 't zy zuydt oft nooydt/
 Waer hy valt daer sal hy liggen moeten/
 End' als hy licht na des Heeren wooydt/
 En is daer geenen tijdt meer der boeten/
 doet eenen rechten looy met uwen boeten/
 't Sal u verfoeten booz Godt hier nae/
 En laet de werelt in haer sonden wooyten/
 En treckt met Noth uyt Sodoma.
 5 Wilt ghy met Josua en Caleb sijn/
 Verlaten al Pharaos Tresoren/
 Soo moet ghy staen in de woestijn/
 Tegen u vanden achter en voren/
 Veygen vleesch lust moet ghy versmoren/
 Godts stemme hooren // seer vaptiant/
 End' als een kindt van nieuws herboren/
 om komen in 't belooft de Landt.
 6 Wilt ghy den engen wegh treden schoon/
 om in den nieuwe Stadt te geraecken/
 Ghy moet u ardsche leuen doo'n/
 Wilt ghy u wooninge daer in maecken/
 de vzeught des Beests moet ghy oock maeken/
 An geede sacche / gewilligh zyn/

Deppen leven moet ghy versaecken/
 Dooz Godt en haet geen hepligh schijn.
 7 En bedrieght doch u selven niet/
 Wilt alle heplige schijn mijden/
 Neemt exempel aen Sichem / siet/
 Die hem om Dina liet besnijden/
 Maer 't suerte hem in korten tijden/
 Hy quam in lijden / en doots tempeest/
 De Heer sal u wel bezijden?
 Indien ghy hem van herten breeft.
 8 Meenet van herten / end' met der daet/
 Of ghy soude u selven onteeren/
 Want wat hebt die bziert gebaet/
 Die daer in quam sonder Briploftg kleeeren/
 Wier meughdy goet exempel leeren
 In swaer verseeeren is hy gedaelt/
 Die onhoetveerdigh in 't huys des Meeren
 Komen / die worden alsoo betaelt.
 9 Maer af te laten van sonden quaet/
 Dat is booz Godt schoon offerhands/
 Doet neerstigheyt / na Paulus raet/
 Recht op u knien end' u trage handen/
 Dat ghy met 't onkrup tot uwer schanden
 Niet en moet branden / dus wilt toefien/
 Een eeuwig hweenen / knierffen der tanden/
 Dat sal den quaden hier naer geschien.
 10 Princce / u niet als de werelt stelt/
 Derandert u dooz nieuwe sinnen/
 Hi wordt ghy hier in 't bleesch gequelt/

Met eenen strijd geduerigh ban binnen/
 Om wel haleyden des loops beginnen/
 Moet men upt minnen / Christus na gaen/
 die werelt / vleesch / dupbel / ver winnen/
 Sullen die eenwigs kroon ontfaen.

Nae de wijze :

Het licht der wereltdt is opgestaen.

Ick roep u o Hemelsche Vader aen/
 Wilt mijn geloove stercken/
 Op dat ick mach byzomelijck blijven staen/
 Met u waerheyt aengedaen/
 Alsonder af te gaen / och Godt wilt in my wercken.
2 O Heer in den noot doet my bystant/
 Geest mijn mondt om te sprecken/
 Ick ben h' er in mijn byanden gandt/
 In der byeeden Aeuwen tandt/
 O hepligh woort playsant / doet my uptbreecken.
3 Mijn kracht is seer kleyn / u Heer bekent/
 Wilt my doch aenbeerden/
 Owen geest der waerheyt in my sendt/
 Ghryzt mijn fondament/
 Weest my altydt ontrent / dat ick 't mach volheerden.
4 De Heer spreekt tot my / en weest niet hebzeest/
 En wilt oock niet beven/
 Al bindt ghy u hier in en wilt foreest/
 By den dzaech en oock dat beest/

Ick sal u mijnen geest tot trooste geben.

5 Hoe komt dat ghy u booz menschen verbaert?

Die doch moeten sterben?

Ick hebbe u uyt verre landen vergaert/

Als mijn oogh-appel bewaert/

Ghy zijt van mijnen aert // ghy en sult niet bederven.

6 Keert u tot my mijn leden teer/

Soo meught ghy saligh wesen/

En hzeest noch en hzeft dooztaen niet inzer/

Ick ben alleen u Heer/

En wijckt niet van mijn leer // mijn volck gepreson.

7 Komt al tot my die hier arbejdt/

Belaest sijn en beladen/

Gen eeuwige vzeught is berejdt/

Al dooz genadighj pdt/

Ick sal u met slaer beschejpt // uyt lief den versaden.

8 Ghy zijt mijn vzienden / is 't dat ghy doet

Al dat ick u gebiede/

Ick late dooz u mijn leben goet/

och mijn uytverkoren vzoet/

Dyt grooter lief den soet // dat dit geschiede.

9 O Zpon om uwent wille / hoorjt/

Heb ick soo veel geleden.

Ick heb u tegeven mijn Godelijck woordt/

omre vzenen in accoozt/

Als ghy daer laeght versmoort // in u boogheden.

10 O Zpon mijn alderliefste schoon/

En wilt u niet vzeesen

Dooz die 't lichaem persequeren ofc doon'u/

- Ich sal u in mijn Thron
 Geben des lebens kroon // om bzeught vermeeren.
 11 O Zyon mijn alderlieffte Zygd/
 Boven alle bzontwen/
 Mijn Goddelijck woordt in u herte fluyt/
 En laet het van u niet uyt/
 Mijn alderlieffte spzyt // Ich sal u my trouwen.
 12 Weent ende schreyt noch een weynigh tyd/
 Ghy sult haest verbljden/
 Een eeuwige bzeught / noyt sulcken jolijt/
 Is booz hem die my belijdt/
 Booz de menschen vol van spijt // tot eeuwigen tijden.
 13 Bliuende als der Sonnen schijn
 Boven alle klaerheyt/
 En klederen wit van zijde sijn
 Sullen d'uptverkoren mijn
 Wendoen / en bijde zjn // en ruste van zwaerheyt.
 14 Een troostelijck woort elck hooren sal/
 Die hier nu treuen/
 Als de Baswyn / sal geben geschal/
 Komt hier mijn lief gesal/
 Ich sal u geben al // mijn Wjck te beuren.
 15 Bedenckt den gebangen / als mede gebaen/
 Ghy mijn uptverkoren/
 En bidt den Herre dat hy my saen/
 In rusten wil ontfaen/
 En afwasschen al mijn traen // hy sal u verhooren.
 16 Gortof aen broeders en susters gemeen/
 Wy moeten nu seheyden/

Tot dat wy komen by Christus alleen/
 Dus Hoofstman / en anders geen/
 Wilt u daer toe bereen / daer wil ich u verheyden.

Nae de wijse :

Ick roep u, ó Hemelsche Vader aen.

1 Ik bidt u Hemelsche Vader mijn/
 Wilt mijn gebedt ontfangen/
 Wilt mijner doch genadigh zijn

Al door de goetheydt dijn/
 Toont my u klaer aenschijn/
 Na u staet mijn verlangen.

2 Mijn sonden / o Heer / berouwen my seer:
 Gh wilt se my vergeven/
 En verniet my noch altydt meer/
 dat ich my heel omkeer/
 dat waer wil mijn begeer/
 Na uwe woort te leven.

3 Maecht my doch weerdtigh o Heere jent/
 Een steen tot uwen Tempel/
 Gefondeert op het fondament/
 Christus u Zoon bekent/
 dien ghy hier hebt gesent/
 Ons tot een exempel.

4 Den wegh die hy is voozgegaen/
 dit valt mijn vleesch seer bange/
 dus wilt my Heer altydt bystaan/
 In

- In geen en noot versmaen/
 Houdt my op de rechte haen/
 Dat bidt ick u dooz sange.
 5 Komt my te hulpe o Vader goet/
 Wilt mijn geloof vermeerren/
 Een bloepende ra. ick uwz Wijnstocks soet
 Maecht my al metter spoedt/
 Die na u wille doet/
 Dat is al mijn begeeren.
 6 Wilt my hier oock maecken bequaem/
 O Here der heyzscharen/
 Een lide te zyn aen u lichaem/
 Ghy dat hoost / soo ick raem/
 Dooz u heyltge naem
 Wilt my van 't quaedt bewaren.
 7 In sonden ben ick ontfangen hier/
 End' oock daer in geboren/
 Mijn boose vleesch en heeft geen tier/
 Het houdt geern sijn manier/
 Helpt my dat ick 't bestier/
 Of 't is met my verloren.
 8 O Weer / nu wilt my geben raef
 Wat sal ick doch beginnen ?
 Mijn vleesch is genegen tot quaet/
 De geest dat wederkaet/
 Ick roey tot u om haet
 Dat ick 't mocht overwinnen.
 9 Weest niet verflagen / leden zerr/
 Ick sal u haest ontladen?

Al steldt hem u bleesch seer hart te weer/
 Druket doch althdt neer/
 En schi. kt u na mijn Leer/
 Ick sal u niet versnaden.
 10 Van 't bleesch u niet verwinnen laet/
 Nu noch tot geen en tijden/
 Ick sal u haest komen te haet/
 Mijn woordt stelt u de maet/
 Besiet wat daer in staet/
 Wat sal u doen herblijden.
 11 Merckt wat haer: wert beloofte gewis/
 Die hier 't bleesch overwinnen/
 Sy sullen ontsaen de kroon geris/
 Dus woest blijde en fris/
 Daer bzeught: sonder ynd' is/
 Die geen menscy en kan versinnen.
 12 Dus sejdt volherdigh tot der doodt:
 Ick sal u niet verlaten/
 Maer helpen u nyt aller noodt/
 Nyt rechter lief den bloot/
 Dooz barmhertigheyt groot/
 Wilt dit in u hert daten.
 13 Ick sal eieren met kleder g wit/
 Die hier volherdigh stryden/
 Dus dooz 't geloof waecht ende bidt/
 D sal gebeuren dit /
 Dat ghy op mijn stoel sit/
 Sonder eynde noch tijden.
 14 Troost u met dees belosten reyn

o ghy mijn uytberkoren/
 Wann goet sal u worden gemeyn/
 En acht doch dit niet kleyn/
 In mijn Wycke cer teyn/
 Daer sult ghy vzeught oozboeren.
 15 Die die Liedeken heeft gestelt/
 Ende eerstmael gingh dichten/
 Wordt van sijn bleefich seer gequelt/
 den geest doet het oock gewelt/
 Sijn lust ter neder veldt/
 O Heer / dooz u verlichten.

 Nae de wijse:

O Godt wy dancken dijner goedt.

Ich dancke Godt Almachtigh van sijn ghenade
 soet/
 End' lobe hem van vzeughden met sange/
 Sijn barmherticheyt blijft in der eeuwicheyt goet/
 dies en ben ick niet treurigh noch bange/
 Want ick weet dat mijn Godt mijn Heer
 My verlaten sal nimmermeer/
 Hope en troost bepde t' samen
 Laten my niet beschamen.
 2 Christus is mijn hops troost en mijn saligheyt/
 die my verlost heeft met sijnen bloede
 Van duyvel/ sonde/ helle / doodt / en heeft my bereypt
 den wegh / die leydt my ten ewigen goede/

Hy is smal ende seer benout/
 Maer die de beloften betrouwt/
 Geschoncken van Godt des vreden/
 Hy sal hem wel dooz treden.

(siet/

3 Als Christus Krijcke was is hy arm gheworden
 om ons (die arm zijn) rijcke te maecken/
 Hy is verlost van al sijn smerte ende berodiet/
 om wederom sijn glorie te smaecten/
 En sit in grooter heerlijkheyt/
 Sijn uytberkoren hy verbezt.
 Die met hem sulien regneren/
 Genwelijck triumpheren.

4 Christus / als een onschuldigh end' onbevleete
 Lam/

Is dooz ons arme sondaers gestorben/
 Waer dooz hy de vrientschap van synen Vader die
 gram

op ons was / wederom heeft herwozben/
 Hy heeft den wegh open gedaen/
 Waer dooz wy tot den Vader gaen/
 Een genade niet om gronden/
 Heeft hy dooz ons gebonden.

5 Maer dese genade komt alle menschen niet toe/
 Doe wel sy haer daer af hoogh beroemen/
 Ioannes die beschrijft ons klaerlijck van Christo/hoe:
 Dat hy in sijn eygendom is gekomen/
 Maer de syne / seght hy boozraen/
 En hebben hem niet ontsaen/
 Maer die hem ontsingelt alle/

Enf

Was hy t'haren geballe.

6 Macht om te worden kinderen Godts / die in
sijn naem

Gelooften / ende niet zijn geboren (saem /

Uyt den bloede / noch uyt des vleeschs wyl ongehoor;

Noch uyt den wil des mans / die verloren

End' verdoemt is doo; Adams val;

Daerom wie saligh wesen sal /

Moet uyt Godt geboren wesen /

Doo; Christum niema verlesen.

Pause.

7 Doo; waer / booz waer / spreekt Christus tot Als
codemum klaer /

Wie niet en wordt geboren van hoven /

Hy en mach Godts rijke niet sien / dat 's openbaer /

Die anders leert wort van Godt verschoven /

Door waer / booz waer seyd Christus noch /

Wie niet en wordt sonder bedrog /

Omgekeert als een kindt kleene /

Hy mist Godts Rijcke reene.

8 Christus heeft selve gesproken dese woorden plak

Men machse niet geen gloosen verdraepen /

Paulus seyd oock / so wie op het vleesche sarpet / dat

Hy van 't vleesch het verderben sal maepen /

Wat uyt vleesch geboren is

Dat is vleesch / maer wat getwis

Geboren is uyt den Geeste /

Dat 's geest / smaecht dit ten keeste.

9 Die na den vleesche lebet sal sterben / maer so wie

¶

Doo;

Dooz den Geest doodet des vleeschs wercken/
 Die sal leven / maer wie des bleichs wercken doet/
 die

En sal Godts rijcke niet aenmercken.
 Vleeschelijck te zijn gesint/
 Dat is de doodt / na Schrijfts bebindt/
 Geestelijcke gesintheide
 Dat is 't leven end' byede.

10 Een vleeschelijck mensche van Godts Geeste
 niet smaecht/
 Ende soo wie niet en heeft vercregen

Den geest Christi / dooz welcken dat men om wels
 doen haecht/
 Die is met Christo niet / maer hem tegen/
 geen Christen maer een Antechrist/
 Die al Godes genaden mist/
 Om dat hy hem laet bedriegen
 Dooz 't Serpents listigh liegen.

11 Dese woorden ende meer ander gheben klaer
 upt/
 Dat niet al / die dzagen Christus name/
 Christen werden bevonden / maer alleen Christus
 Buyt

Sal dooz hem daer toe wesen bequame/
 Dats dat nieuw' Jerusalem/
 Hy woont in haer / en sy in hem/
 Buyten sijn toobenaers / bonden/
 Doodtflagers / leugen-monden,

1 Samen-spraeck-lyedt / Nae de wijse:

Warent alle mijn vrienden, &c.

Huys-vader, Knecht, Genooden.

Ich heb een uytgelesen
groot Abondmael bereyt/
En veel gasten tot desen
genoodt uyt minsaemhepdt/
D'uur om ter tafel wesen
As geresen.

O ghy onderdanen
Knecht / gaet nu het getal
Der genoodde vermanen
Te komen / seght 't is al
Bereyt / dat sy en hoeven
Niet en toeben.

Knecht.

Kome al wel beraden/
o Mensch / wis dat ghy zijt/
Bereyt is uyt genaden/
's Levens soets maeltijdt/
't As nu de uur om komen
Uyt 't verdoemen.

Eerst Genoodde.

Genen Wker schoone
Heb ick gekoehc / en dient
Moet ick self in persone

Du noodigh gaen besien/
 My isser wel ter degen
 Men gelegen.

Wat heerlijck landt bouwen/
 't Veldt vol vruchten verciert
 Is lastigh om aenschouwen/
 Dee / menigh schoon gediert/
 Daer my pzoft van allen
 Magh toevallen.

Ich bidd' u wilt beloven
 My t'excuseren schier/
 Van die weertschap daer boven/
 Want mijn hert is doch hier/
 Te leben overbloedigh/
 En hoogmoedigh.

2. Genoode.

Ich hebbe vijf jock Ossen
 Gehocht / dus bidd' ich u/
 My met onschuld te lossen/
 Want henen treck ich nu/
 Om te besien die Beesten/
 Niet ter Feesten.

Want ick moet nu seer byerigh
 Den tijdt waer nemen eel/
 Sp en zijn al niet gierigh
 Die geeren hebben veel/
 Men moet vooz d'oude dagen
 Sorge dragen.

3. Ghenoode.

En ick hebbe upt minne
 Genomen nu een Wyf/
 Die my booz al staet t' sinne
 Om haer schoon jonge lijs.
 Wy en kunnen geen saecken
 Soo vermaechen.

Liefde onkuyfch van zede
 Is oozsaecke hier van/
 Dat ick nu oock niet mede
 Gaen en wil / noch en kan/
 Want my noyt gaen te gaste
 Erger paste.

Huys-vader.

Te rechte heb ick rooren/
 Ich noode blydelijck
 Mijn Wyfch elcken te voeren/
 Maer al tot tijdelijck
 Strecht meest der yd'le menschen
 Sin en wenschen.

Gaet snel op alle straten
 En steeghskens van der stadt/
 Bzenght sonder achter laten
 Dat arme volck / en wat
 Boozkrenp'len / lam en blinden/
 Ghy sult binden.

Hier inne komen laetse.

Knecht.

O Heer / het is gedaen /

Noch isser ruymere plaetse :
 Huys-Vader.

Soo wilt te landen gaen/
 Een tuynen daer gelegen/
 En op wegen.

Engh p sulste dwingen
 In te komen bezeeft/
 Met mijn Woort / dat dooz-dyngen
 Kan / tot dat ztel en geest
 Schepdt / en oock met zenen
 Mergh en beenen.

Zulck volck laet verbullen
 Mijn huys / want generael
 Geene smaecten en sullen
 Mijn vzeughdigh Avondtmael/
 Van die daer te vergaren
 genoodt waren.

't Avondtmael waerachtigh/
 't Hemelsche wesen soet/
 Om daer te komen krachtigh/
 Broeders / u beste doet/
 Den Heere sal u stercken
 In sijn werken.

Een is noodigh:

Daer de wijse :

O Godt ick moet u klagen. Ofte :

Mijn ziele die looft &c.

In blijdschap boven maten/
 Soo is mijn heert verheught/
 Als ick denck (wilt het vaten)
 Op de eeuwighe vzeughe :
 die Godes volck gebeuren // sal/
 In des Hemels mueren // sinal/
 Gaer vergaet het treuren // al.
 Wennercht des Menschen leven/
 Hoe dat hier is gestelt/
 Vol onrusten omgeben/
 Met moepten seer gequelt :
 Al te met een kleyn jolijt/
 Maer treuren komt haest sijnijt/
 Sterben naecht hem alle tijdt.
 Niemandt en is op erden/
 die niet en hoopt eenpaer/
 Wie magh behonden werden /
 die niet en sozght ? boozwaer/
 daer en is niemandt die leeft/
 die goen verlangen en heeft/
 dit alle Menschen aenkleeft.
 Ghy vztendekens gepresen/
 die van Godt beroepen zijt/
 V hoop laet gestelt wesen/
 In Godt gebenedijdt
 Want de Heere is getrouw
 Sijn belofcen hondt hy iou/
 Tinnert vast op desen bou.
 En wilt u hoop niet stellen/

Op 't geen dat strengh is /
 Noch u gedachten quellen
 Hier / om het ongewis :
 Loopt op dat gewisse padt /
 Operigh na de rijke Stadt /
 Wordt niet moede nochte mat.

Niemandt en kan met sozgen
 Sijn leven maerken lanck /
 Spreekt Christus onderbozgen /
 Weest in 't geloof niet krank /
 Sozght niet wat ghy eten sult /
 Weet dat Godt all' dingh verbult /
 Laed' op u geen quade schult.

Gaet siet eens aen de Slaven /
 Die Vogels groot en kleyn /
 Sy wercken noch en slaven /
 Noch boedtsē Godt gemeyn :
 Want sy niet en saepen // siet /
 Daerom siet mens' oock maepen // niet /
 Nochtans Godt haer noyt verliest.

En de bloemen wilt mercken /
 Die op 't heldt staen bereydt :
 Sy en spinnen noch en wercken /
 Nochtans zijne siekleydt /
 Schoonder dan Salomon was /
 Die seer rijk en heerlyck was /
 Denckt hoe Godt bekleedt het gras.

Kust ghy u / laet den Heere
 Woer u sozgen seer byaet :

En sozght doch ghy niet meere/
 Want het u schade doet/
 Want daer door wordt Godes woort
 Jammerlijck verstickt / versmoort/
 Het en bzenghet geen bychten doort,
 In 's Hemels Czoon verheben
 Is u een huys gefet /
 Verlanght daer nae met beben/
 Op dat ghy 't onbelet
 Geuwelijck meught nemen in/
 Meemt die doch in uwen sin/
 Denckt het is een groot gewin.
 Te huys verlanght te komen /
 Sp uwen Vader sijn :
 Daer wordt al wegh genomen
 De zwaerheydt en de pijn/
 Die den bzoemen hier ontmoet :
 't Suer werdt daer verkeert in 't soet/
 Na dat Hemelich haestigh spoedt.
 Zijt God den Heer bevolen/
 Dit neerstelijck bewaert/
 En hondt doch nist verholen
 Dat ich hier heb verklaert/
 Maer volbzenghet met der daedt/
 Dat ghy niet komt te laet/
 Spoedt / de deur noch open staet.

Volherdende verwintmen.

Na de wijse :

Een Meysken by een revierken sat

Ich roep tot u / o Schepper mijn /
 Waer sal ick zijn /
 Ick waer soo geern in 't beloofde landt /
 In u rijck playsant.
 Het landt heb ick van verre gesien /
 Mocht icker in blien /
 Dat waer mijn lust by u te zijn /
 o Heere mijn !
 De brycht des lants / alsoo men leest /
 Al in den Geest /
 Komt laet ons eten onbevzeest /
 In des Heeren feest.
 Een eeuwige bzeught met blijden gesanck /
 Een eeuwigen danck /
 Sal daer opgaen een vrolfck geklanck
 In der eeuwigheyt lanck.
 Veel bzeught en blijfshap blijdelijck /
 In 't Hemelrijck /
 Sullen sy aenschouwen eeuwelijck /
 By den Heere gelijk.
 Mijn hert verlanght alsoo seer /
 o Liebe Heer /
 Houde mijn doch vast al in u leer /
 Wats mijn beger.

Als ik denk om het eeuwige goet/
 Dan heb ik moet/
 Als ik gedenk Godts lief de soet/
 Wat hy ons doet.

De wille des Heeren moet geschien/
 Menhoozt goe lien/
 Alsoo 't de Heere heeft hooz sien/
 Wilt daer in verblien.

Al die volstandigh blijven schoon/
 Die sullen Godts Zoon
 Menschouwen in des Hemels Chzoon/
 Dat is haer loon.

Adieu mijn alderlieffste Vrouw/
 En maect geen rou/
 op dat ik by u den Heer aenschou/
 En blijft getrou/

Wil yemandt singen dit simpel Liedt/
 Die moet met blyt/
 Al na den geest oock zyn verblifde
 oft ten is al niet.

Noch eens beveel ich u den Heer/
 op dit pas niet meer/
 Houdt u vast aen Chzisti leer/
 Dat is mijn bekeer.

Maec de wijse :

Terwijl de tijdt voorhanden is , dat wy
 hier moeten scheyden.

Ick moet u liebe jonge Leught
 Als noch een weynigh schincken/
 Op dat ghy my dan te met maught
 Hier by een reys gedincken/
 Als ick geen meer // by u verkeer/
 Maer hoop in rust al by de Heer
 In eeuwighejdt te blincken.

Laet mijn hoop / Heer niet ydel zijn /
 Ontfanght my in genaden/
 Al door de groote goethejdt dijn/
 Wilt my doch niet versmaden/
 Mi ben ick / Heer / onperfect/
 Mijn sonden kleyn en groot bedeckt/
 Woep ick byzorgh ende spade.

Weinde Leught neemt waer u tijdt
 Bewijl ghy zijt in 't leuen :
 Want namaels heeft men geen respijt/
 Dus met byzessen en beuen
 Welgrimage oberbzenght/
 En u woorden met fout bespzenght/
 Heeckenschap moeten gehen.

Van ons woorden en werken al /
 Na dat men heeft bedzeben/
 Als Godt ten oordeel komen sal/
 Alsoo men bindt geschzeben/
 Dan sal elck een sijn loon ontfaen/
 Na dat men hier dan heeft gedaen/
 Dus wilt na 't goede streben.

Eentwigh dat is soo langen tijdt/

Te zyn in vzeught oft treuren/
 och het verscheel dat is seer wydt/
 o Neught gaet niet heen sleuren.
 Neuy / slaperigh / noch achteloos/
 Maer neerstigh bidt en waecht altoos/
 Dat men aen u gaet speuren.
 Een Chzistelijcke wandel goet/
 En een Godtsaligh leben/
 Daer toe oprechte wars boet/
 Aldoo den Geest gedzeben/
 Als kinderen Godts meuts gebaert/
 Bedwinght / betemt u ouden aert/
 Dient Godt met vzees en beken.
 Bludet doch de lusten der jonckheyt/
 En al des werelts vzeughde/
 Dat ghy van haer niet wordt verleydt/
 Maer hebt lust en geneughde
 Gestadeljck in Godes Wet/
 Tot hidden wordt doch niet belet/
 o lieve jonge Neughde :
 Wat ghy hanteert ofte useert/
 Godts pyjs spzeecht t'allen tyden/
 In dele eere van u weert/
 Hobaedy wift vermijden/
 oock jochen / hoert' / en ydel kont/
 D vleys bedwinght en onderhoudt/
 Wilt u den Heer besnijden.
 Godts oogen als vper klammen zyn/
 Hy weet ons doen en laten /

Voort hem geldt geen uytwendigh schijn/
 Nesen / singen noch yzaten
 Nist metter daet niet woꝛdt volbrachte/
 Goddy eer daer in niet woꝛdt gesocht/
 Soo mach het al niet baten.

O Teyght waer ghy u keert of wendt /
 Wilt het te recht betrachten/
 En yepnst gestadigh om het endt/
 Van sonden wilt u wachten/
 dat ghy haer niet te na en komt/
 Maer voort haer vzeest verschrickt en schroomt/
 Houdt die in u gedachten.

Oozlof jonckheyt op desen tijdt/
 Waer dat ghy zyt woonachtigh/
 ghy alle die my bekent zyt /
 Weest my hier by gedachtigh:
 Ich segg u alhier mee adieu/
 Tot wy weder by een op nieu
 Komen by Godt almachtigh.

Rae de wijze :

Uyt dieper noot schrey ick tot dy , Heere
 Godt verhoort mijn roepen.

Ich roep' tot u uyt dieper noot/
 O Heer wilt my verhooren/
 Siet doch eens aen/dit lijden groot
 Van uwe uytberkoren/

die als slacht schaepekens worden geleyde
 Ter doot / gelyck als Dabid seydt :
 Tot ons / o Heer / neyght u ooren.
 Al die van syn boosheyd afaet/
 die moet haren roof wesen/
 En die niet meer tot Babel gaet
 Sp roept de werelt ober desen/
 Maer die boosheydt en overspel doet/
 En die vergieten 't onschuldigh bloedt/
 die woonen ober al sonder vzeesen.
 Komen wy Oost / Zuyd ofte West/
 Wy sien u Byzuydt moet swerven/
 de vogelkens hebben haren nest/
 Maer haer stoot men uyt haer erben/
 Ter poozten uyt met grooter schandt/
 Met Abrahams in vzeemde landt/
 Haer Daders landt moeten sy verben.
 O Godt ontmaecht ons u erf deel niet/
 Wy en begeeren hier schat noch gelde/
 Wy gaen / als oft ghy ons verliet/
 Ter stadt uyt / op den helde/
 O Heer ons niet altemae verstoet/
 Want tranen zijn dagelijcx onse broodt/
 En vzeughde gebeurt ons selde.
 Wijne vooz vzeught geeft ghy / o Heer /
 vzoefheyd vooz blydtschap meeste/
 Verlagen herten zijn u begeer/
 En oock gebroken van geeste/
 Want ghy kastytse die ghy wilt ontsaen /

Als 't goudt in 't byer / soo wy verstaen /
 Dus moet dit nu zijn ons Feeste.

Hier in verblijden wy ons weer /
 Dat ons droef heyt sal verkeerē
 In bzeught ende blydtschap na Christus leer /
 Is Godt met ons / wie magh ons veeren ?
 Die niet en spaerde sijn eenigen Soon /
 Maer liet hem vooz onse sonden doon /
 Wie magh ons van hem weeren ?

Pause.

Een klepne tijdt hebben sy noch /
 Die ons hier branden en drincken /
 Eylaes / dan sullen sy roepen / och !
 Wat mochten wy bedincken /
 Wy hebben Godts upberhoren begeekt /
 Hierom / o hergen / ons doch bedeckt
 Dooz Godt / oft hy sal ons krincken.

In steenrotsen en holen meed'
 Sullen sy vluchten van bzeesen /
 Dooz Godts verschick'lyck oozdeel wroedt /
 Bewijsen groot leedt-wesen /
 Maer laey / 't sal dan zijn al te laet /
 Hierom doet goet en laet het quaedt /
 Soeckt bzeed' ende staet na desen.

Asemt waer / o menschy / 't is nu de unv /
 Van sonden oy te bzecken /
 Het balt u zwær / o Creatuer /
 Tegen 't prikkel te steecken /
 Wilt doch verheyden den Goghste goedt.

En stozt niet meer onschuldigh bloedt/
 't Recht hoort Godt toe / hy sal 't wreken.
 Mee'nicht u handen / O Rechter's ghy
 Van 't bloet des Lams / en doet hoete/
 Verlaet den roof / dat bidden wy/
 Niet om ons / want wy lijden moeten/
 Maer om dat ghy onse dagen berkozt/
 En onse bloedt als water uptstozt/
 Maecht u een oordeel onsoete.
 Ja lieve mensch / wie zijt ghy doch/
 Dat ghy u tegen Godt doost setten?
 D sal veel tijds gebreken noch/
 Als ghy ons meynt te verpletten/
 Ons zielen sijn in de handen Godts/
 Haer sal niet roeren de pijn des doots/
 Doch honger / doost / hout noch herten.
 Klondy ons trecken upt sijn handt/
 Hy is van allen den stercken/
 Ghy meught ons bangen / ter werelt schant/
 Maer niet om diebery / noch quaep wercken/
 Denckt wie Godts uptberkoren aentast/
 Dat hy sijn oogh-appel raeckt / hier op past/
 Heer doet haer oogen op dat sy 't merken.
 Scheelt doch (o Heer) haer boosheyt quijt/
 Sy weten niet wat sy doene/
 Maecht ons slechts sterck in desen Grijde/
 Dat wy ontfanghen de kroone /
 Al breken sy dan onse aerden bat /
 Als ghy ons siele dat schoone schat/

Nae de wijse :

Met eenen droeven langhe.

I N bitterheydt der zielen/
 Klage ich dit jammer groot/
 Dat men dus siet vernielen/
 Die Godts woordt belijden bloot/
 Wel hebben 't Hemels broodt
 Betaelt met bloede roodt/
 De Pharizeusche Fielen/
 Zengense meest ter doodt.

Een Zoeder goet van natueren:

Het ick na den geest gehadt/
 Die moeste den doodt besueren
 Te Dueren binnen der stadt :
 Godts woordt beleedt hy plat/
 Daer hy gevangen sat/
 't Wifek Godts sal my gebeuren/
 Want hy belooft ons dat.

Hoe sy my trecken en teesen/
 En quellen niet verdriet/
 En wilt daerom niet breefen
 Die dat lichaem dooden siet/
 Mijn ziel / alsoo Godt riedt/
 Daer gen en hebben sy niet :
 Godt sal sijn arme Weesen.

Troosten

Troosten wat haer geschiedt.
 Sijn vrouwe die hy be minde/
 Trooste hy met woorden soet/
 Sy was bebaen met kinde/
 Hy vrees de voor haer onspoet/
 En sprack / mijn vleesch mijn bloet/
 En acht niet wat men my doet/
 En ghy Godts geest ver sinde/
 dat waer met u al goedt

Men al sijn Broeders t' samen
 Hy lieflijck oozlof nam/
 Hy wilde hem 't woordt niet schamen /
 Als hy 't schabot op klamf
 Als een onnoosel Lam/
 Doetmoedigh dat hy quam/
 Maer de wolven die daer quanten
 die bleven al eben gram.

Met seben wreede slagen
 Heeft hy de doot ontsaen /
 Roch moest men het hooft af sagen/
 Eer de martelerye was gedaen/
 Alle die dit sagen aen/
 die worden al eenen traen/
 Hoe kondt Godt verdragen
 die uwen geest dus wederstaen ?

Sijn arme hebzuchte vrouwe.
 die maechte groot mishae /
 Sp sterf van grooten rouwe/
 Ende oock de burcht met haer /

Dit bitter syden swaer/
 Moet men aenschouwen daer/
 O Godt ghy zyt getrouwe/
 Ghy weechet wel hier naer.
 Oeh Broeders uytberkoren/
 Dit doet 't Serpents fenijn/
 Zydy van Godt geboren/
 En vzeest geen sulck gepijn/
 Al cooght dat helsche zwijn/
 Op ons een toornigh schijn/
 Het woordt Godts moet al horen/
 Met bloedt besegelt zijn.

Al worden wy mispresen/
 Verbolght in d'aertsche dal/
 En moeten een gaeps pel wesen/
 Ter werelt groot en smal/
 Als schaepkens uyt den stal/
 Werstroot zijn ober al/
 Godt sal ons wel genesen /
 Nist hem delieben sal.

Broeders die 't woort betuygen/
 Den brede en 't nieuwt gebodt/
 En wilt geen knien buygen/
 Boo? Baal den afgodt/
 Al zijn wy des wereltdis spot/
 Geheeten dwaes en sot/
 Wile troost in 't woordt Godts suyen.
 Dat bidt ick u in 't slot.

Nae de wijse :

Den tijdt is hier , dat men &c.

Ghemaecht dooz Hendrick Hendrickszoon School-
meester / een Dienaer der Gemeente Christi in
't Woot op der Schellingh
Aen drie jonghe ghewellen tot Hoozn / ghenaemt
Pieter Jansz. Claes Cozneliffz ende Pieter Wil-
lemisz.

Oock heydt den tijdt is hier
Wilt u doch nu opmaken/
Als Belgeromg seer fier/
Nae 't nieuwe Jerusalem/
Haer wachters menigertier/
Heer stigh ober haer waken /
Aen hoozse in elck quartier
Roepen met luyder stem/
Rijst uyt den slaep subyt/
ghy die geroepen zyt/
De basupnen zijn geslagen al/
Aen verwacht de Heer die komen sal
Tot sijne Bruydt eerbaer/
Al in dat Nieuwe Jaer.
2 Sijn Bruydt eerbaer
Sal hy komen besoecken/
Maer hem maeckt inden zwaer
Die hy slapende vindt/

Dus neemt u tijdt wel waer/
 Ontsteect aen alle hoecken/
 Licht in 't openbaer/
 Voor de wereltd seer verblindt/
 Lampen soet/
 Ontsteeket met der spoet
 De dwase maeghden niet en slacht/
 Sy wandelen in de duyftere nacht
 En sy brachten geen oly met haer/
 Al in dat Nieuwe Jaer.

3 Geen oly goet/
 Wadden sy onbedachtigh/
 In haer Lampen seer onsoet/
 Quamen sy in 't gepijn/
 Tot de wijse maeghden brost
 Hoord' mensse roepen klachtigh/
 ons van u oly doet/
 of wy komen niet met u in:
 de wijse maeghden jent/
 Antwoorden excellent/
 Van onse oly krijght ghy niet/
 Wilt loopen tot den verkoopers siet/
 En koopt u oly daer/
 Al in dat Nieuwe Jaer.

4 Sy zijn gegaen aldaer/
 om oock oly te koopen
 Maer bonden kortz daer naer
 de deur gesloten toe/
 Sy klopten luyd' cenpaer/

En riepen Heere doet open.
 Maer hy sprack tot haer voozwaer/
 Ick kenne u niet in 't goe/
 Eplacp dit was vooz haer/
 Een bitter antwoord i waer:
 Maer de wisse waeghden delicaet/
 Hebben geleest al in voozraet/
 Haer Lamp en branden klaer
 Al in dat Nieuwe Jaer,
 5 Haer Lampen branden klaer/
 Sy hebben oock verkregen
 Een vrolijck nieuwe maes
 Al in des Koninghs Hof/
 't Gemeste kalf voozwaer
 Is vooz haer al geslegen/
 o Brupt eerbaer
 Singet u Bruptegom lof/
 Met lof-sangen schoon/
 Deer lieflijck van toon/
 Hoost hem / o al wat Adem heeft/
 Want hy is die ons 't leven geeft/
 En hy sal sijn Brupt hier naer/
 Schencken dat Nieuwe Jaer.
 6 Prince groot/
 Mijn siele moet u loven/
 Ghy verlostse van der doode
 Die daer lagen in doodts pijn:
 Die drie Jongelingen bloot
 In den vperigen oben/

Loof den u ypt dieper noot/
 O Godt met helder schijn/
 Want niet een nop onfsacht
 Verbzandende dooz u kracht/
 ghy berlost / o Godt / tot aller front/
 Daniël ypt der Teenwen mont/
 Son / Maen / en Sterren klaer/
 Hoost Godt in 't Nieuwe Jaers

't Aenhanghel mede aen drie jongh gesellen.

Peynst altijdt om 't eynde / o jeught wat u geschiet/
 In der eeuwighheyt / soo Sprach seyt/
 Sult ghy sondigen niet.
 Cozt is des menschen tijdt / gelijk een vogel seer/
 Comt vliegen dooz / de lucht / een spooz
 Sult ghy niet binden meer.
 Princelijcke jeught / u die in denught / alcht versamen/
 Wensch ich hier naer / een saligh Nieuwe Jaer/
 Zijt Godt beholen / Amen.

Na de wijse: Wilt begint:

Ick hoorde der basynen geluyt/
 Ick dacht / o Godt geprezen/
 Wat magh daer wesen/
 My docht het was / der boden geluyt/
 Van Godts vercierde Bruyt/
 De Bruyloft daer wy af lesen/

Is dus geweest.

2 Ick hoorde daer een groote stem/
Des Heeren boden seiden/
En wile niet beyden/
Ter Byploft des lams ick gerdeyen ben/
In 't nieuwe Jerusalem/
Daer wil ick my gaen bereyden :
Met Byplofts kleyden.

3 Aldieu Vader en Moeder / saen/
Ick wil de gemeente des Heeren/
Nu gaen vermeerren/
Met vleesch noch bloedt / my niet heraan/
Maer altydt weder staen/
Naer de gemeente des Heeren/
Wil ick my keeren.

4 Al heeft my de werelt haer bypheynt ontseyt/
Om dat ick my in haer vande/
Niet meer en wende/
De Heere heeft my een woonstadt bereyt/
Een erfdeel toegeleyt/
Aft dat ick den wegh volende/
Al sonder wenden.

5 Den wegh daer ick ben opgestaan
Die wil ick houden horen
Al sonder storen/
Die de Prophteren hebben gegaan/
En Godts Apostelen saen/
Alle Martelaren Godts verkoren/
Die nu nu horen.

6 Het is beter dat ick na Christus vermaen/
 Hups / hof / vrienden / verlate /

En al 't gefaren /

Dan met de boose wereldt in vrede bestaen /

En tot Babel in te gaen /

Veel eer gae ick een ander strate /

Eer 't wordt te late.

7 Christus heeft seifs dese wegh gegaen

Den selven was Godts Sone

In 's Hemeis Throone /

Dus wil ick hem al 'dt volgen naer /

Al met de klepne schaer /

Om te ontfangen de kroone /

Tot mijnen loone.

8 De vier-en-twintigh ouders playsant /

Die Godes stoel omringen /

En Lof-sangh singen /

Met Palme-tacken in haren handt /

Seer triumphant /

Den selven wegh soo gingen /

Dees Ouderlingen.

9 Die daer liggen onder den Outaer /

om Godes Woordt verflagen /

Ich moet gewagen /

Die hebben haer klee'd'ren gewasschen klaer /

In 't bloedt dex Lam's eerbaer /

Door desen wegh gingen sy treden /

Na Christus seden.

10 Die dit Liedeken eerstmael sanc /

Hy hoopte den wegh te treden/
 Al met vroomheden/
 Al wast dat hem sijn vleesch noch dwanck/
 Als hy nam / aen den ganck/
 Al na de Stadt vol vreden/
 Met Christus leden.

Men de Hoorensche Leught.

Naec de wyse :

Ick peynse om een persone. Ofte:
 Christen Broeders verkoren.

Jonckheyt wile 't Hemelsch soecken
 Boven het aerdsche goet.
 Wilt u eerst'lijck verkloecken
 Te doen oprechte boet/
 Met waer ootmoet / in laegheyt leest.
 Ten heeft geen saem / waer 't is bequaem/
 Die hem tot Godt hegeest.
 Die Godt van herten minnen/
 En soecken boven al
 Het Hemelsche te winnen/
 Ach en geen aerdsch misval/
 Al schijnt hy mal / in 's werelts starr/
 Als 't niet gelucht / hy onder ducht/
 En ontfanght geern smaet.
 Die alleen heeft booz oogen

Een onberganckelick Sijck.

Hoe kan / hoe sal hy pogen

Na het berganckelijck ;

Dit goet is slijck / haer schoonheyt dreck

't Is maer een schijn // een kleyn ter mijn

Weest by des werelts geck.

Godt wil u van 't hoogh stoten/

Om u met leyt en spot

Door kleynheyt te ver grooten.

's Werelts wijzen zijn sot/

Haer luste tot / die ydelheyt

Zp u herdriet / haer wesen bliedt/

Tot ootmoet u bereyt.

Wijckt en keert van het hooge/

Nu ghy in 't lage zyt/

Daelt neder booz Godts osge/

ghy wordt namaelis altydt

Verhooght / verblijdt / waer na toest ghyt

Daelt altydt neer / tot Godes eer

En verheft sijn glorp.

Ghy mooght niet 't ebens minnen

't Aertsch en 't Hemelsche goet/

Alleen uw' hert en sinnen

Tot Godt opheffen doet/

't Wort al versoet // die 't aertsch versaeckt.

Maet 's werelts tol / rollen haer rol/

Alleen het Hemelsch / maect.

Is eer-sucht uw' bedrijven/

Te sotter is uw' oogh.

Die gaern in 't laegh wil blijven/
 Komt mackelijck in 't hoogh
 Maeckt geen proloogh/upt schijn-gelaet/
 Maer toont uw' schijn / soo ghy wilt zijn
 Spricht 'lijck metter daet.

Gotmoet lieft boden allen/
 Want die op 't laeghste leyt/
 Heeft niet om af te vallen/
 Sijn rust is hem berept/
 Hier geit hoogheyt / noch gift / noch gaeft/
 Wie niet verneert te veel hanteert/
 Is van sijn goetd een slaef.

Wilt ghy wesen een Heerz/
 Een Meester ober al/
 Soo wilt u selfs beheeren/
 Bedwinght uw' sinnen mal/
 Hebt geen gebal / in 's werelts slaer.
 Schouwt poel spel / doet altydt wel
 Doert een Christen gelaet

Dit liedt moet ick u schencken/
 Liebe Hoorensche jenght.
 My hier by te gedencken/
 Als ick ben in de brengh/
 Ick heb my brengh / wel veertigh jaer
 D' door Gods woort / te leeden woort/
 Heemt die seeringh wel waer.

Na beter.

Na de wijse :

De werelt is geheel in roere.

ICK bid u Heere laet my dichten

Een liedt tot uws Naems eer en prijs/

Om mijn naesten daer mee te strichten/

Soo wilt mijn herte maerken wijs/

En geeft ons doch der zielen prijs/

Wilt saem/

Dat niet dan lof booz u oprijs/

Een reuck des geests aengenaem.

Geeft ons / o Heer / hier toe u segen/

En ons met uwen geest begiet/

Want sonder die daer toe bekregen

En mogen wy volbrengen niet/

Dus met u oogen op ons siet/

En maecht

Dat uwen wil in ons geschiet/

En 't aersche van ons wert versaecht :

Want 't wijs verstant dzucht daer denr neder/

Dus leert ons doch boozsichthigheyt/

Beneemt ons 't quaet / geeft ons 't goet weder/

Ons herte soo booz u bereypt/

Dat 't nimmer meer van u afscheypt/

Maer blijft

By u tot in der eeuwigheyt

Booz uwen geest / die ons verstyft.

○ Aenght/

O Jeyght / ick wensch u nienwe sinnen /
 Met liefde tot des Heeren woordt /
 Wilt dooꝛ sijn hzees uwo' blypsch verwinuten /
 op dat men recht aen u be'poozt
 Dat ghy wilt dooꝛ die enge poozt /
 En 't pade
 Met lusten te betreden boozt /
 om komen in die schoone stad.
 Maer sullen wy hier in geraecket
 Het blypsch dat moet besijden staen /
 En noch daer toe geheel versaeken,
 Dus sprupten wilt u wel beraen /
 Eer ghy dit padt gaet inne staen /
 Men moet
 Daer op vast blijven sonder af-gaen,
 Bidt dat de Heer u gangen spoedt.
 Ech! wasset wel alst is begonnen /
 Ich soue seggen leydt niet een uur /
 Van diende kroon sal zyn gewonnen /
 Gaet niet soo los op 't avontuur /
 Maer weet het moet u worden suer /
 In Godt
 Vereyft een nienwe creatuer /
 Wie sulck is wryght dit saligh lot.
 Een prijs isser wel op gehangt u /
 Maer in het eynde van den loopbaen /
 Wil yemant desen prijs ontfangen /
 Hy mach in 't midden niet blijven staen /
 Mager moet al stadigh dzingen aen /

Om 't vleys

Te kruppen / en sijn raedt af-slaen/
Benemen hem sijn quaden eyg.

Want soo wy sijn raedt consenteeren

O soete jeught soo moeten wy
Dien schoonen pyjs by Godt ontbeeren/
Dus lebert strijt u weerpарт
Met vast geloove / op dat hy

Afwijk.

Hout vast aen 't woort dat ons maecht by /

Johannes acht is blijckelijck.

Wilt doch die lusten der jonckheyt vlieden /

En staen na die gerechticheyt/
Soo Paulus u klaer gaet gebieden/
Om te gelooven maecht u bereyt/
Hebt liefde in u hert planteyt/
En bree /

Die Godt aenroepen in veynigheyt
Met dien moeten wy 't houden mee.

Niet in een schijn die men kan maecken /

Maer 't moet bestaen in ware daet/
Want sullen wy tot Godt genaken/
Die 't nauwie weet hos 't met ons staet/
Soo houdt goe regel enze maet/
O jeught /

Dat hy ons dan niet afen slaet/
Als wy meynen te gaen in bzeught.

Wilt mwen Prince recht aenkleuen /

O jonckheyt dat is mijnen hee /

Van hem niet wycken / maer nastreben /
 Tot wy komen in 's Hemels stee /
 Dus geeft u tot gehoorzaamhee /
 Dooz 't slot /
 Soo wensch ick u des Heeren bree /
 En blijft hier mee bevolen Godt.

Nae de wijze :

Van den seften Psalm.

Lert my / o Heer / bedincken
 Hooghmoet te laten sincken /
 Dat ick moet sterben haest.
 De dootd komt my bestrijden /
 Haer wreedthejt moet ick lijden /
 Verschrickt en seer verbaest.
² Kozt is des menschen leven /
 Een handt breekt hier beneven /
 Dol moept / en jammer groot /
 Altjdt strjdt sonder ende /
 Waer ick my keer ofc wende /
 Ontmoet my veel aenstoot.
³ Wie sal konnen vertellen /
 Het menighvuldigh quellen /
 Dat hier den mensch aenkleest ?
 Gantsch onvolmaecht bebonden /
 Is hy geneyght tot sonden /
 Van selfs niet goets en heest.

4 Ja niet een goet gedachte/
 Den menschuyt eygen krachte/
 En is bequame niet :

Hoe veel meer onbequame/
 Goet te doen / naer betame/
 Sonder Godts hulpe / niet ;

5 Godt alleen / goet // geyzesen
 In 't gemeen // moet // by desen/
 Alles in allen zijn.

Maer wat is doch den mensche ?
 Niet bysondersten wensche/
 Merde hoop; Godts aenschijn.

6 Als een gras bloeme schoone/
 Verciert staende ten toone/
 Af-balt; haest moet vergaen/
 Sulcx is des menschen wesen
 Welckx / maer soo wy lesen
 Godts woordt sal blijven staen.

7 Godts woordt beleven goedigh /
 Barmhertigh / en ootmoedigh
 Christus volgende naer

Moeten wy al te samen/
 En schouwen 't quaedt by namen/
 Gharigheyt / hooghmoedt / waer /

8 Wortel van alle quaden/
 Oerigh niet om versaden/
 En hooghmoedt / dyjft altydt/
 Tot sonder overbloedigh/
 Daerom moet men seer spoedigh

Hem daer van maken gijft.
 9 Alles als hoben s'heben/
 Dooz Godts hulpe verheben/
 Die in ons werckt met macht/
 Den wil en dat volbringen/
 Nae 't gemoedts goeder dingen
 Woonnemen dagh en nacht.
 10 Ghy welbedachte sinnen/
 Ick s'henck upt goeder miten
 Dit Liedt / hoort gesanck/
 Van gierigheyt verlaten/
 Hooghmoedt te leeren hat en.
 Dozlof neemt dit in danck.

Na de wijze :

Sal ick noch langer met heete tranen.

L Eerd' my / o Heer / u Wegen kennen/
 Waerheyt in mijn herte p'ende.
 Want nae u woordt wil ick my wennen/
 Om vroom beleven tot den end'
 Upt al mijn kracht // heb ick bedacht
 Op u te bliuen heel vast getrou
 In al dat ghy toe schickt b'wiltchap of rou.
 Met David magh ick oock wel p'eken :
 Hoe heb ick Heer u Woordt soo lief ?
 't Weelt en geneest al mijn gebzeken/
 En het behoerd' my van nu gesief.

W Doozdt is soet // tot mijn behoedt/
 Mijn voet-padts lichte Lantaerne klaer/
 Om niet in 't dypster te verdwalen zwaer.
 Maer eender ey heb ick gebeden/
 Dat wil ick eyffchen van den Heer/
 Dat ick mijn leven langh in vreden/
 In 's Heeren huys magh blijven meer/
 Om ongebluft // den schoonen lust
 Des Tempels reyn / te aenschouwen by/
 Slecht ende recht / bid ick bewaert doch my.
 Doet my bystant / o Heer / gestadigh/
 Want ick heb u verkoren net/
 My saligh maecht / mijn Godt genadigh/
 Ick hebbe lust aen uwe Wet.
 Heer / mijn ellendt // is u bekendt/
 Mijn toeblycht neem ick tot u beleeft
 Die Hemel / Aerd' / en Zee geschapen heeft.
 Bewaert my / Heer / tot allen tijden/
 Dooz tongen valsch / ergh- listigh / fel/
 Dat ober my niet en verblijden/
 Al mijn byanden / met gequel/
 In eenigh dyck // of ongeluck/
 Dat my pet mochte verbaren hier/
 Dit 's mijn begeerte : o Godt / goedertier.
 Geest my gebroocken herte zedigh/
 Met een gewissen nientwen Geest/
 Dat ick dooz u mach leven vzedigh/
 Ter werelde hier by misst en meest.
 Na u gebodt // wil ick o Godt/

My nu gaen schikken geheel met blyt/
 En maecken my al 's wereldts lusten quijt.
 Johannes gingh ons klaer beschryven:
 Bemint de lust des wereldts niet/
 Wat daer in is / dat moet hier blyven/
 Waer na sal 't eeuwig dueren siet.
 't Moet nu wel pijn // gestreden zyn/
 Al gaet het toe seer berdzietigh suet/
 Bestadigh tegen onse quae Natuer.
 Bemaert my / Heer / booz duybels stricken/
 Dit is oock mijn begeeren bloot/
 Dat ick my niet en verf verschycken/
 Vermeerdert mijn geloobe groot/
 Dat mijn gebedt // mach onbelet
 Booz u op klimmen in 's Hemels Thoon/
 Op dat ick heplighlyck booz u vertoon.
 Hier meed' ick wil tot mynder baten/
 My mynen Hinzs bevelen voort/
 Gebeynsheyt en den hooghmoet haten/
 En houden aen syn troostigh Woordt.
 Die ons toesydt // in eeuwigheyt
 Te helpen dan aen het saligh lot;
 Dat moet geschieden / Heer / bid ick in 't slot.

J. P.

 Nae de wyse:

Ick klam op eenen boom, die my, &c.

Lieve vrienden eenpaer
 Gelijck wy in Godts naem/
 Eenmoede s'ek vergaren
 Soo ist oock seer bequaem/
 Dat wy nu wederom in zyn naem s'cheyden;
 De Heer wil ons geleiden/
 Waer dat wy hene gaen/
 En in zyn groene weyden/
 Van 't Goddelijck vermaen
 Ons in 't af-wesen geestelijck regereen.
 By dat wy in zyn leere
 Weder komen by ien
 Al met veel deughde meere/
 Van doozmaels is gesien
 En met veel minder sonde in het enden.
 Waer dat wy heere wonden
 In 't s'cheyden vrienden mijn/
 Onder d'eernde bekenden/
 Laet ons toch een licht zyn
 In als ons wandel/leven/werken/woorden.
 't Gene dat wy hier hoorde/
 En wilt bergeten niet/
 Waer dat het woorde versmoorde/
 Soo sonder groot berdziet
 Seer klagelijck na onse s'cheyden komen.
 Al met breefen en s'chroomen/
 'Eck sijn ziele belwaert/
 By gerechte en hromen/
 Alre tijden vergaert/

Met den Lichame of met den gemoede.

De Heer wil ons behoeden

In zijn Godelijcke breen/
En deurt geloof op voeden/
Werwaerts wy keeren heen/
Terwyle het nu moet gescheyden wesen.

Wozlof bzienden gepzefen

Ick beveel u Godt den Daer/
Die wil ons al na desen

By den Hemelsche schner/
Eenwigh in sijn bzenghd'lijcke rijck vergaren.

Na beter.

Na beter.

Na beter.

Na beter.

Na beter.

Na beter.

Maec de wijse :

Waer mach sy zijn, de liefste mijn.

Mijn Godt waer sal ick henen gaen ?

Wilt my op uwe wegen staeren/
De vbandt komt nacht en dagh ont my te staen

End' wilt mijn ziele verscheuren/
o Heer laet my uwen geest ontfaen

Soo blijf ick op uwe wegen staen/
dat ick uyt het boeck des lebens niet worde gedaen.

2 Doen ick noch in Egypten sat vast/
Den rupinen padt gingh ick treden/
Doen was ick gesien end' een weert gast/
Van de werelde was ick doen in bzedden

Doen was ick vast in 's dubbels strich/
E

2 Doen ick noch in Egypten sat vast/
Den rupinen padt gingh ick treden/
Doen was ick gesien end' een weert gast/
Van de werelde was ick doen in bzedden

Doen was ick vast in 's dubbels strich/
E

2 Doen ick noch in Egypten sat vast/
Den rupinen padt gingh ick treden/
Doen was ick gesien end' een weert gast/
Van de werelde was ick doen in bzedden

Doen was ick vast in 's dubbels strich/
E

2 Doen ick noch in Egypten sat vast/
Den rupinen padt gingh ick treden/
Doen was ick gesien end' een weert gast/
Van de werelde was ick doen in bzedden

Doen was ick vast in 's dubbels strich/
E

Mijn leven was afsgriffelijck/
 Den duypdel blind' ick seer blytelijck.

3 Doen ick my tot den Heer begaf/
 End' my van der werelddt ginck keeren.
 End' lieten my helpen upt dat hoos geslacht
 End' versaechte Antechyists leeren/
 Doen wierd ick begeckt / end' seer versmaet/
 Om dat ick herachte Babels raedt/
 De gerechtige worden altijdt gehaet.

4 Als men oock leest van Abel sijn/
 Zacharias wilt het niet vergeten/
 Daniël worde niet valsche schijn
 In den kupl der Leeuwen gesmeten/
 Soo hebben sy de Propheet en gedaen/
 En Christo solve / wilt dit verstaen/
 De Apostelen zijn niet byp gegaen.

5 Veel lieber kies ick ongemack/
 Al met Godts kinderen te liden/
 Dan ick han Pharao ontfangh sijn schat/
 Om een klepne tijdt met hem te verblijden/
 Pharaos Ryck is tijdelijck/
 Christus Ryck duert eeuwelijck/
 By ontfanght sijn kinders seer blydelijck.

6 In de werelt wert ghy versmaet/
 Wilt u daer inne verblijden/
 Want Christus die wert oock gehaet/
 Om ons daer dooz te bebzijden/
 By heeft dat handt-schzift wegh gedaen/
 Welck de byande hadde ontfaen.

Wildy ghy meught in 't leuen gaen.
 7 Als ghy dooz 't vper wert ondersocht/
 Een smallen padt begint te treden/
 Verbreyde als dan des Heeren lof/
 Blyft vaste op sijn raden/
 Is 't saeck dat ghy volstandigh zijt/
 Sijn woort al boozde menschen belijdt/
 Hy geeft u de kroon seer blijdelyck.
 8 Komt hier mijn Bzupdt ontfanght u kroon/
 Een hals-bandt roodt van goude/
 Trecht aen dat kleet seer wit en schoon/
 Wijaren sullen niet berouden/
 Dooz den doodt zijt ghy in 't leuen gegaen/
 De tranen werden van u oogen gedaen/
 Wen sal geen leet meer komen aen.
 9 Nu staet ghy Zion seer wit end' schoon/
 De kroon is u gegeven/
 Den naem mijns Godts en des nieu Jerusalemi
 Heb ick op u gescreven/
 Ghy waert mismaecht end' seer outdaen/
 Nu hebt ghy het blinckende kleet ontsaen/
 End' zijt tot mijner rusten in-gedaen.
 10 Van sullen de Godt loofe sien/
 End' utwe heerlijkheyt aenschouwen/
 Dit zijn sy / waer sullen wy blien ?
 Wiens leuen dat wy hebben gehouden/
 Dooz sockermy ende gekheydt/
 Wy meynden dat sy waren berleydt/
 Maer nu leuen sy in der eeuwigheyt.

1 Die ons dit Liedcken heeft gestelt/
 Tot eeren Godes gesongen/
 Van den Adam was hy gequest/
 Daer toe soo seere gedzongen/
 Wilt Gode dat de lief de in hem ontfenght.
 Dat hy hem niet Babel niet en vermenght/
 Soo mach hy med' komen in 's Hemels tent.

Pa de wyse :

Van drie Bruggelinghen.

Mijn ziele looft den Heere/
 Want hy heeft soo heerlijck gedaen/
 Looft ende prijst hem seere/
 Die u in sijn genade heeft ontsaen/
 Die u dede sijn woort verstaen/
 Die u leyt op de rechte baen/
 Tot den eeuwigen leven aen.

2 Ich socht hem in duysterheden/
 Die mijn ziele soo seer bemindt/
 Ich en vant hem tot geener steden/
 Doen ick bleeschelijck was gesint/
 Als ick was des wereldts blindt/
 Ende volghde de leyders blinde/
 Pa den wille van 't verloren kindt.

4 Och waer sal ick hem gaen soecken/
 Die my soo lief heeft gehadt ?
 Ich en vnde hem in geenen hoeken/

van der Babylonischer Stadt/
 want haer Herders zijn dzoncken en mat
 Sy verlaten den rechten padt/
 End' soeken al des werelcs schat.

4 Ghy hooghste Herders verheben

Boven alle Herders sijn/
 wilt my doch te kennen geben/
 waer u wellustige wyden sijn/

o Hemelsche Medicijn/
 Labet my met uwo' klare wijn/
 Plant u liefde recht in 't herte mijn.

5 Tot der Schrift dat ick my keerde/
 Seer verblindt was mijn verstandt/
 Maer de Geest Godts die my leerde/
 Die leyde my met d'z handt

Tot in des Vaders landt/
 Daer ick Christus den Heere vandt/
 Een soo lieflijcken jongelingh playfant.

6 In Edoze hant geschreben/
 Hoe dat desen Jongelingh sijn

op Zions bergh verheben
 kroonde d'uytverkoren sijn/
 Doen dacht ick : o soet aenschijn/
 Mocht ick oock deelachtigh sijn/
 Dat goet der uytverkoren bin.

7 Soekt my / ghy sult my binden/
 uyt dese woorden verstant ick dat

Die Godts woort doen / dat sijn vrienden/
 Hoog ick las in een ander bladt/

Elders stont van de heylige Stadt/
 Die de Engelen met der maten mat/
 Maer dees woorden berstont ich niet plat.
 8 Wat Stadt mach dit noch wesen/
 Vacht ich menighmael in mijn gemoet :
 Het is Godts gemeynthe geyzen/
 Dit leerde my de Geest Gods goet/
 Maer sy is overdeekt met bloet/
 doo? het liden dat men haer doet/
 On't getuygenis van Christo soet.

Pause.

9 O ghy schoonste onder den wijven/
 Hoe staet ghy hier dus mismaeckt ?
 Waerom wilt men u dus berdzijven/
 daer ghy altydt nae vrede haect ?
 Weten sy niet dat die u gemaect /
 dat hy den oogh-appel geraect /
 Van den Heere / die u heeft genaect ?
 10 Aek heb / spzack sy / die schoone /
 Doo? de werelt getoont de rechte leer /
 Maer de wachters van Babels Throone
 Wonden my / en sloegen my seer /
 Nochtans zwijgh ich nimmermeer /
 Te verkondigen den lof end' eer /
 Van mijnen Bruydegom / Godtende Heer.
 11 O ghy schoonste onder den vrouwen /
 Hoedanigh is doch uwen Vzandt ?
 Och mocht ich hem eens aenschouwen /
 die mijn Ziele soo seer bemindt !

doen sprack sy : o liebe kindt/
 Van den Hemel hemelsch gesint/
 Een soodanigen is mijnen Vzindt.
 12 O ghy schoonste onder den Vzindten/
 die my u liefde hebt gejont/
 Mocht ick u daer huyten binden/
 End' kussen aen uwen mondt/
 O Heer / maect mijn ziel gesont/
 En verlaet my tot geetter stontd/
 Want ick begeer u van 's herten grondt.
 13 Doen ick hem hadde gebonden/
 den Heer der geloobigen sijn/
 doen begeerd' ick te wesen ontbonden/
 Van alle den valschen schijn/
 Al wat menschen leeringen zijn/
 die schoude ick gelijk fenijn/
 End' hielt my aen den rechten wijn.
 14 Hoe wonderlyck sijn ure wercken/
 O Heer / almachtige Godt!
 Wilt my en uw r waerheyt stercken/
 Wapent my dooz u gebode/
 Weest my een vaste bozcht end' slot/
 Tegen al der werelot spot/
 Want sy achten u hinderen sot.
 15 Godts edel volck gepresen/
 Is ter werelot een groot gelween/
 Verbolght / ter doodt verwesen/
 Gelijck den verworgen steen/
 Mijn lepen dat moet worden gemeen/

Met dese lieden een/
 Want het is Godts volck en anders geen.
 16 Nu doet na Paulus rade/
 Hy doet ons een schoon vermaen/
 Dat wy des Heeren genade
 Niet te vergeefs souden ontfaen/
 Liebe Broeders en wilt u niet verflaon/
 Als u alle menschen versmaen/
 Want soo hebben sy altydt gedaen.
 17 Het moet doch alsoo wesen
 Hier op dees wereldds termijn/
 Dat de quade worden gepreest u/
 Ende Godts kinders vervolght moeten zyn
 Maer / o alle geloobigen sijn/
 Dreeft u niet voor druck ende pijn/
 Want het sal noch eens beter zyn.
 18 Loof den Heer der heyl'scharen
 Van syn groote barmhertigheyt/
 Godt dre quam in 't vleesch hem openbaren/
 Dats een groote verholentheyt/
 Sijn Schapen heeft hy selve geweyt/
 Soo hy hadde toegeseyt/
 Loof den Heer in der eeuwigheyt.

Wen die Jeught op Tessel.

Rae de wijse :

Wat vindt men nu al blinde lien.

Nu begeer Maeghden siet
 Moet ick nu eens gaen dichten/
 Reemt doch in danck dit simpel Liedt/
 Opt liefden het aen u geschiedt/
 Of u oft my mocht stichten.
 Breeft doch den Heer / van herten seer
 van jonghs op doch te degen/
 Reemt geen af-keer / van sijne leer/
 Maer wilt in deught toe-nemen meer/
 Al sijnht het vleesch daer tegen.
 Want die Jonckheyt soo Moses seyt/
 van jonghs op is geuegen
 Tot den quaden / hoort dit bescheyt
 Na's werelts lust en ydelheydt/
 Hoe ist mer u gelegen?
 Besiet of ghy / al gantsch zyt wy/
 O Maeghdekens gepresen/
 van's werelts lust en hoerdy/
 Locken / boerten / en spottery/
 Beproeft u wel in desen.
 Want sulcx siet / behaeght Godt niet
 Men bindt het klac beschreven/
 Hierom de lust der jonckheyt bitet/
 want tote de schrift te recht in siet/
 Mach wel schriicken en beben.
 Dus jonge liden / wilt wel toe-sien
 En neerstigh sozge dzagen/
 En ydel reen / na Schrifts bediens
 En sal niet te vergeefs geschien/

Och of wy wel toe sagen /

En met voozdacht // wel hadden arjt
op ons woorden en wercken /

Waar wy gaen / staen / by daegh en nacht /
och of ons tijdt soo wert doorbzacht /
dat men 't mocht sien en mercken.

Op dat die noch in 't duyfster zijn
daer door mochten opwaecken /
Laet u licht alsoo branden sijn
In daet / waerheyt / en niet upt schijn /
o leught wilt hier na haecken.

En weest bereyt / als Petrus seyt /
Met een geest stil en sachte /
Niet met eenen uptwendigh kleyd /
ofte hayzbiechtinge planteyt /
daer moet men hem vooz wachten.

Laet ons dit saen / zijn tot vermaen /
En het niet licht gaen achten /
Gelijck het dickwils wordt gedaen /
En dencken 't sal soo nau niet staen /
Wilt Sprachs woordt betrachten.

Wie klepne dingen gaet versmaen /
Soo Sprach gaet verklaren /
die halt allenghskens van die baen /
Laet ons die wel na dencken saen /
dat wy niet in 't bezwaren.

Komen al in der eeuwigheyt /
In 't byer dat daer sal branden /
och daer men altydt huyt en schreyt /

Liedekens.

05

En nimmermeer troost en be-

Noch geen hoop is hoorhal

Och mocht men dan met ~~de~~ jaer

Bezyde zju van het liden/

Te gaen op hekel-tanden / waer/

En gloepende pansiers 't is waer/

om daer na te verblijden.

Maer sulcx en magh dan niet geschien/

ons tyde is dan verscheenen/

Hierom / o Neught / wilt wel toe-sien/

Wat Godt verblet wilt neerstigh blien/

dan baet suchten noch weenen.

Maer wie hier schzept / Soo die Schzift seyt/

Sal hier namaels verblijden/

In grooter hzeught in heerlijckheyt/

duz Neught hier neerstigh om arbejdt/

Wilt doch hzomelijck stryden.

Dat ghy in hzeught / ende geneught

meught eeuwigh triumpheren/

dis liebe Neught / schreikt u tot deught/

dat ghy dit rijk be-erven meught/

Men magh 't doch niet ontbeeren.

Want soo wy 't nu versuymen hier

om 't vleesch lusten te boesten/

Sal men 't namaels met groot getier/

In een onuytbluffchelijck byer

Eeuwigh beklagen moeten.

O Neught waer ghy gaet / staet of sit/

Houdt dit in u gedachten/

Op dat ghy wandelt onbesmit/
want dat wy recht betrachten dit
't waer wonder dat wy lachten.

Dyresen en beben mach men wel/
Als men 't recht gaet denrgronden/
Den schrikelijcken toozn sel/
Die den genen boozkomen sel
Die niet reyn wert bevonden,

Dus houdt goe wacht / dagh ende naght/
wilt u gantsch bereydt maken/
wandelt boozsichtig wel bedaght/
En bidt den Heer hier toe om kragt/
't Zijn noodelijcke saken.

Hier mede eynde ick mijn Liedt/
wilt het ten besten keeren/
upt liefden is 't aen u geschiet/
Ick kond' het qualijck laten siet/
dooz u groote begeeren.

Naer de wijze :

Te Mey als alle vogelen singen.

Oetwaeckt ghy menschen ober al/
Diet wat u Christus geven sal/
Wijst upt den slaep der sonden,
op dat wy mogen groot en smal
hoom' kaimper's zyn bevonden.
Bekeert u al upt lief de soet/

En bidt althijt met groot ootmoet/
 En wilt langhmoed' gh wesen/
 Hoort oock na Christi woorden soet/
 Soo werdt u Ziel genesen
 3 Ghy zyt ons troost ons toeberlaet/
 Dus willen wy doen na uwen raedt/
 En ons van u niet keeren/
 Dat wy niet bekennen te laet
 Ons dwaesheyt in 't berseeren.
 4 Hy roept ons alle groot en kleyn/
 Komt tot 't lebende water reyn/
 Om niet sal ick 't u geben/
 Ghy zyt verfoent dooz my alleyn/
 Waer booz soe wilt ghy beben?
 5 Van hem komt alle saligheyt/
 Hy is de wegh end' de waerheyt/
 Die daer leydt tot den leven/
 Houe al tot my / soe Christus seydt/
 Ghy wert ontlast van sneden.
 6 Rondeert u al op Christi woords/
 End' wandelt in sijn liefde boort/
 En wilt daer niet affscheyden/
 Doute althijt eendzachtigh achtoort/
 En laet u niet verleyden.
 7 Hy roept ons al tot een lichaem/
 Als hindere tot sijn dienst bequaem/
 Soo Paulus schryft waerachtigh/
 Tot den Ephesien vindt men staen/
 Zyt dit alle gedachtigh.

8 Een Geloof / een Doopsel / een Heer /
Wacht u wel van verkeerde leer /

Alle die niet en kommen

Met Christi woorden ober een /

Want Godt false verdommen.

9 Men moete s'houwen als fenijn /

Willen wy van Christi schaepen zijn /

En hooren sijn stemme krachtigh /

Dus volght hem na / herstaet wel mijn /

Sijn wegen zijn waerachtigh

10 Sijn jock is soet / sijn last is licht /

Siet dat ghy utwen naesten sticht /

En wilt Godts woort vermondend /

op dat ghy niet en woort verplicht

onder het jock der sonden.

11 Christus heeft ons soo seer bemint /

Meer dan een Moeder doet haer kindt /

Alsoomen magh aenschouwen /

Hy verlaet niet / dit wel versint /

Al die op hem betrouwen.

12 Looft den Dinslijcken Heere sent /

Die ons de waerheyt maect bekent /

door sijnen Geest van boven /

die ons Christus nu heeft gesent.

En wilt hem altydt loben.

Daer de wijse :

Hoort. al te samen bidt end' waeckt.

Ⓞ Heere

O Heer aensiet al mijn lijden groot/
Geest my na sterckheyt in desen noot/
op dat ick niet en beswijcke/

Maect my volstandigh tot in der doodt/
dat ick van u waerheyt niet en wijcke.

2 O Godt sterckt mijn betrouwen kleyn/

Maect my van alle mijn sonden reyn/

Wilt mijn geloobe hermeeren.

Van u komt al mijn hulpe gemeyn/

O Almachtigh Heere der Heeren.

3 Vader vergeest alle mijn schult.

Ick weet dat ghy my niet verlaten sult/

Maect my doch los van mijne sonden/

Ghy hebt my met uwen Geest verbult/

Die kan uwe goetheyt doorgronden.

4 O Heer van u komt mijn saligheyt/

Wilt my verlossen niet lange en beyt/

Mijn sterckte / mijn steen verheven.

Mijn toeblycht heb ick op u gelept/

Ghy sult my nimmermeer begeben.

5 O Godt mijn ziel is in my bedroeft/

O Goddelijcke hulpe sy behoeft.

Mijn steen waerom hebby my verlaten/

Helpt my o Heer niet en vertoest/

Want veel sinder die my haten.

6 Wat bedroeft ghy u o ziele myn/

Daerom wilt ghy soo treurigh zyn ;

Stelt u betrouwen op den Heere.

Ghy sult noch aenschouwen sijn klaer aenschijn/

Dyck sal u in blijdschap verkeeren.

7 Ghy geloedige weest nu verblijdt/
Al is 't dat ghy kleyn van getale zyt.

Wie kan u deeren of letten?

Wie kan u deeren of letten?

Is 't dat de Heere booz ons strijdt/
Wie sal hem tegen ons dan setten?

8 Die Heer is stercker dan Kasteel of Slat.

O Heer weest my een beschermende Godt/
Tegen al mijn boose vanden/
Ghy zyt / o Heer / mijn deel en lot/
verlost my van der Leentwen tanden.

9 O Heere machtigh in den strijdt/
u Hoofman Israëls die ons bezyjdt /
u Godt / na u geh ick verlangen/
u Dienaer die hier vervolginge lijdt/
wilt dogh in u sijnck ontfangen.

10

11

12

13

14

15

16

17

Na de wijse :

Babel is nu ghevallen.

O Zpon uytgelesen/
D Bruydegoms stem neemt waer.

Ghy zyt sijn Bruydt gezeesen/
En hebt doch geenen vaer/
Hoetwel ghy reyn // nu zyt certeyn/
Aeynigh u noch vry meer/
Op dat ghy mooght behagen
D Bruydegom Godt en Heer.

18

19

20

21

22

23

- 2 Wilt oock aentrecken mede/
 't kleedt der gerechticheydt/
 En bereyert uwe leden
 Met de kettingh der vroomheyt/
 Goet u alleyn // met 't gozdel reyn
 Der vzaederlycker liefden seer/
 Op dat ghy meught behagen
 O Bruydegom Godt en Heer,
 3 Doet aen den ringh verheben/
 Des waren geloofs tent/
 Dat ghy meught eeuwigh leven/
 By Christum in 's Hemels tent/
 Met de reyne vloet // der genaden soer
 Washt u na Godes begeer/
 op dat ghy meught behagen/
 O Bruydegom Godt en Heer.
 4 Zijt verguldt t' allen tijden
 Met 't goudt van 't Godlyck woort/
 Verciert aen allen zijden/
 Met die peerlen der deughden/hooft/
 Met olve goet // des Gestses soet/
 Salft u na Godes leer/
 op dat ghy meught behagen/
 O Bruydegom Godt en Heer.
 5 Staet op en wile u spoeden/
 Verciert u ghy edel Bruydt/
 Met die Hemelsche goeden/
 O Bruydegom komt upt/
 O Lamp bereypt // soo Christus seydt/
 D 4

W luyheyt leght ter neer/
 op dat ghy meught behagen/
 O Bzuydegom Godt en Heer.
 6 Staet op ghy Bzuydt gepresen/
 Doight uwen Bzuydegom naer/
 Wilt oock gehoorzaem wesen/
 Al ist n vleesch wat swaer/
 Wordt ghy verjaecht // en seer geplaecht/
 En doet doch geenen weer/
 op dat ghy meught behagen/
 O Bzuydegom Godt en Heer.
 7 Vreesst niet ghy teere leden/
 Dooz dzuck / anghst of tozment/
 Al schijnt ghy nu vertreden/
 Het sal haest nemen endt/
 Wort ghy gequelt // in dzuck gestelt/
 Tot Chzistum neemt uw' keer/
 op dat ghy meught behagen/
 O Bzuydegom Godt en Heer.
 8 Wilt Chzistum helpen dzagen/
 Sijn smaetheyt sy is groot/
 Zyt bereydt t' allen dagen/
 Te stryden om de waerheyt bloot/
 Doo ghy verwint // dit wel versint/
 o Blinckende Zyon teer/
 Soo sult ghy wel behagen/
 O Bzuydegom Godt en Heer.
 9 Lof zy den Heer der Heeren
 De winter is vergaen /

De waerheydt is in eeren/
 De Mey-tijdt komt nu aen/
 'r Geloobe groeyt / / de liefde bloeyt/
 Geeft Godt lof prijs end' eer/
 Soo sult ghy wel behagen/
 D Byzudegom Godt en Heer.

Nae de wijze :

Ick sal u met vreughden openbaren.

O Zpon wilt u bergaren/
 Doet blinckende klederen aen/
 Verbeyt den Heer der Heyscharen/
 Siet / hy sal komen saen/
 Dat eynde ban alle dingen
 Is nu gekomen na hy/
 Ontwaeckt / wilt upt den slaep ontfyngen/
 Soo maecht u Christus byp.
 2 Hoort ghy in stemme heden/
 En verhart u herte niet/
 Soo sp u de woestijne deden/
 Waerom datse de Heere berliet/
 Sp en quamen niet in der rusten/
 Dits geschreven tot onsen vermaen/
 Op dat ons geen quaet en soude lusten/
 Alsoo 'r Israël heeft gedaen.
 3 En wilt niet murmureren/
 Tegen den Heere uwen Godt/

En wilt oock Christum niet temteren/
 Maer onderdanigh wesen sijn gebodt/
 Wy sijn geworden deelachtigh
 Christum in des Vaders schoot/
 Honden wy sijn wesen waerachtigh/
 volstandigh tot in der doot.

4 Weest danckbaer bzoegh end' syade/
 Doet den bandt der liefden aen/
 En berispmet niet de groote genade/
 Die Christus ons heeft gedaen/
 De werelt sal haer verblinden/
 Ghy sult treuren ende droevigh zyn/
 Sy moeten al vervolginge lijden/
 Die in Christum gelooven sijn.

5 Bzoeders / wilt wesen langhmoedigh/
 Staet in 't geloobe / bidt ende waecht/
 Al rasen u byanden verwoedigh/
 De toekomst des Heren naecht/
 Siet hy komt in de wo'cken/
 Alle oogen sullen hem sien/
 Dan sal daer onder alle volcken
 Groot weenen end' juplen geschien.

Pause.

6 Nu maecht een bitter klagen/
 Ghy vervolgers over al/
 Wat sult ghy doen in dese dagen/
 Als u Godt besoecken sal?
 Ghy meynt ons te bezwaren/
 Maer u straffinge waeket schier!

Onsen Godt sal hem openbaren/
 booz hem gaet een verblindende byer.
 7 Op sal sijn byanden leggen
 Tot sijner boeten banck/
 Dan sullen de gerechtige seggen/
 Dit is de man die 't al bedwanck/
 Dan sullen de rechtveerdige sijn/
 In grooter volstandigheyt staen/
 Tegen die daer ongerechtigh sijn/
 End' haer druck aen hebben gedaen;
 8 Dan sullen de quade sichten/
 Groot beklagen sal daer geschien/
 dit zijns die wy deden bluchten/
 Ende nu in glorien sien/
 Och wy ontfinnige dwasen/
 hebben gemist den rechten padt/
 Wy sepden / dese lieden rasen/
 Maer sy hebben recht booz ge hadt.
 9 Dus sal haer de moedt ontlincken/
 Als sy sullen sien der sonden loon/
 Maer de gerechtige die sullen blincken/
 Welck de Son in haers Vaders troon/
 O gh' verstroyde Israëlihten/
 Weest brymoedigh tot in den ende/
 Al wil u dat deek verbyten/
 uwe Godt is een eeuwigh Regent/
 10 Op false rechten allegader/
 Als Christus u bypdegen sepdet/
 Komt heminde van mijnen Vader/

Dat rijcke dat is u bereydt.

Maer tot der slincker zijde
Sal hy spreken met wyeden moet :
Gaet van my ghy hermaledijde/
In de eeuwige helsche gloet.

11. Diet / daer worden sy al verdzehen/
Die ter werelt waren seer groot/
Maer de oprechten sullen eeuwiggh leven/
Want sy lyden ter werelt noot/
Na der Goddelooser gedachten
Sullen sy haer oordeel ontsaen/
Die den rechtbeerdigen berachten
End' zijn van den Heere wegh-gegaen.

12. O Heer wilt u niet van ons keeren/
Mercht ons lyden om uwen naem/
o Chziste / weert al ons berseeren/
Maecht ons dooz uwen wil bequaem/
o Vader Godt ende Heere/
o Princelijcke Majestept/
W zy alleen lof / prijs / end' eere/
Van nu tot in der eeuwigheyt.

Nae de wijze :

Haer Borstkens in haren boesem.

O Gh bzienden al te samen/
Ghy die daer bzeest den Heer/
Laet ons doch Chzistum niet schamen/

Of hy soude ons schamen weer.
 2 En laet ons doch niet breezen/
 Die 't lichaem dooden hier/
 Maer hem die ziele geprezen/
 Magh werpen in 't eerwtige byer.
 3 's Menschen handen mogen wy ontblizen/
 Maer Godts handt niet ontgaen/
 Dus laet ons hem alleen ontzien/
 En doen dat hy wil hebben gedaen.
 4 Al die Godtsaligh willen leben/
 In Christo Iesu / het is waer/
 Die moeten worden verdreben/
 Verbolght / seyt Paulus openbaer.
 5 Esaias seyd daer-en-boven :
 Wie van sijn quade wegen af-keert
 Die moeten zyn alle mans rooben/
 Godts volck moet hier zyn gepersegneert.
 6 De rechtveerdige moet veel lijden/
 Soo die Schrifture vermelt/
 Het komt van alle zijden/
 Dat die Christenen worden gequelt.
 7 Verheydt met lijdtfaemheden/
 des Heeren dagh komt aen/
 dan sullen de rechtveerdige / hooft redten/
 In groeter volstandigheyt staen.
 8 Laet ons doch daer op hopen/
 En verwachten met lijdtfaemheyt/
 den kamp volherdigheyt loopen
 die ons hier is voorgeleydt.

9 **O**ch vrienden / liefste geprefen /
 De brede Bodes moet ons blijven by.
 My dunckt het moet gescheyden wesen /
 Och liebe / bidt doch hertelijck dooz my.

Een ander.

O Heere ghy staet althijt in mijnen sinne /
 Mijn ziele verlanget om by u te zijn /
 Mijn hert is ontzoocken dooz uwe minne /
 Och wanneer sal ick komen dooz u aenschijn.
 2 **G**hy klepne vergaderingh wilt niet byresen /
 Wie verwint sal de kroone.
 Ick come tot u / ick en laet u geen weesen /
 3 **M**ijn uytberkoren en wilt u niet verstaen.
 3 **G**hy schoonsie onder de kinderen der menschen /
 Mijn ziele verlanget om by u te zijn /
 Mae u saligheyt moet ick althijt wenschen /
 Och wanneer sal ick komen dooz u aenschijn ?
 4 **S**taet mijn vrienden / wilt nader komen /
 Wie verwint sal de kroone ontfaen /
 Mijn Bruyde / ghy hebt my dat herte ontnomen /
 5 **M**ijn uytberkoren en wilt u niet verstaen.
 5 **O** Heere komt doch tot mijner baten /
 Mijn ziele verlanget om by u te zijn /
 Ghy zyt mijn sterckheyt / en wilt my niet verlaten /
 Och wanneer sal ick komen dooz u aenschijn ?
 6 **I**ck ben uwen trooster / en wilt u niet verbaeren :
 Wie verwint / sal de kroone ontfaen.

Ick sal u in 't byer en water bewaren/
 o Mijn uytkerkoren / en wilt u niet verflaen.
 7 O Heer / hoe sal ick u ten bollen gedancken/
 Mijn ziele verlanget om by u te zyn :
 o Edele Wijnstock labet doch u rancken/
 Och wanneer sal ick komen door u aenschijn !

Rae de wijse :

Venus ick moet u klagen, fortuyn
 is my geschiedt, &c.

O Bynedogom verheben
 Wen 's Daders rechterhandt/
 Mijn welbaert / troost en leven/
 W moet ick loven / want
 Hadt ghy my geen bystands
 In mynen noode gebaen/
 Als kranck gebouw op 't zandt
 Waer ick lange vergaen.
 2 Ick lagh in zwaer gebreken/
 In 's doodts handen verstrickt/
 En van Belials beken
 Benouwt en seer herschzickt/
 Maer ghy hebt my verquickt/
 En levende gemaect/
 Schoon klepders aen beschickt/
 Daer ick lagh doodt en naecht.
 3 Ghy hebt my laten smaecht.

Bziendelijckheydt soet/
 Hierom sonder versaecken
 Ick verkondigen moet
 Al uwe deughden goet/
 En belijden u woort/
 Boort de werelt onboort/
 Die op my is verstoort.

4 Ick zpon u bziendinne/
 Ben in 's werelts verwact/
 Om dat ick u beminne/
 Draeght sy my grooten haet:
 Een spijtigh spreek-woort quaedt
 Ben ick in haren mondt/
 Maer ghy mijn toeberlaet/
 Zijt wijnen basten grondt.

5 Al is 't dat ick uptwendigh
 Al 's werelts bzeught aensie/
 Mijn herte sucht ellendigh/
 Als van haer bzeught partye/
 Maer daer ick in verblie/
 Wat dunckt haer groot abups/
 Want sy een sorternye
 Ncht te wesen u krups.

6 Sy houdt my boort een sette/
 Als of mijn wesen haer
 Tot een verderben streckte/
 Nochtans en gae ick maer
 Sonder eenigh misbaer/
 Dopselijck uwen ganch/

Om eens te komen daer
 By u is mijn verlanck;
 7 By u te zyn in vreden/
 Dat wensch ick boven al/
 Wat maeck ick hier beneden/
 In dit ellendigh dal/
 Dol dreck en ongehal/
 Och my verlanght wannere
 Dat ick eens mogen sal
 Vaenschyn sien / o Heer?
 8 De toekomstige boozspoken/
 Die sal my wesen lief/
 Maer ick houde belooken
 Vast in mijns herten bries/
 Hoe dat gelijck een dief/
 Sal komen uwen dagh/
 En om ontblieden grief
 Waerlijck sonder berdzagh.
 9 Prince van grooter waerde/
 Ghy hebt my toegeseyt/
 Nieuwen heme' end' werde/
 Een schoone Majesteit/
 Daerom ick neerstigheyt
 Moet doen in 't aerdsche pleyn/
 Dat ghy my bindt bereydt/
 Onstraffelijck en reyn.

Een is noodigh.

Pae de wijse van den xliij. Psalm.

Als ons de winter gaet, &c.

O Broeders laet ons met vrolijckhejdt
Verheugen en zjn verblijdt/

Laet ons tot stryden wesen bereydt

In deser werelt wijdt/

Stiet alleen tegen bleesch end' bloede/

Maer tegen des wereltes Regenten/

Hierom Godts harnasch aen-doet.

2 Als vrome Chzisten knechten/

Stelt u hier in den strydt/

Getrapent als de oprechten/

Wilt nemen waer uwen tijdt/

Neemt dat geloof tot eenen schildt/

Godts woort tot eenen zwaerde/

Tegen den vyandt wildt.

3 Die hem albus set in de weer/

Die sal herwinnen seer wel/

Al quamen sijn vyanden noch soo seer/

Ma de poorten al van der heil/

Wp sullense ver slinden gelijk als broodt/

dat volck van dese landen/

Wzeest niet al zynse groot.

4 Schickt u / schickt u end maecht u boort

Te gaen na 't belooft de landt/

Wilt dzingen door de enge poort/

Den strydt komt u te hande/
 Oper end' water is u boozgesceldt/
 Maer de stadt die is seer schoone/
 Die neemt in niet geweldt.
 5 En waer 't ons niet te boren geseydt/
 Wy mochten verwondert zijn/
 Hoe Godt dooz sijn genadighepde
 Sijnen uytkerker en sijn
 Bepoest als gondt in een sozruys/
 Hierom soo laet ons aflaggen
 En haten den rock des bleyts.
 6 Bedencht / o Boeders / allegaer
 Op ulwe beloften seer schoon/
 En laet u hert niet zjn swaer/
 Verliest niet ulwe kroon/
 Blijft in de wegh des Heeren vast/
 De Koningh sal haest verschijnen/
 Siet dat ghy daer op vast.
 7 Des Heeren dagh sal komen aen/
 Als een dief in der nacht/
 In welcken de Hemelen sullen vergaen
 Met geluydt / ende grooter kracht:
 De Elementen sullen versmelten fier/
 De aerde en al haer wercken
 Vergaen sal met den oper.
 8 Als nu den dagh snel als een strick
 Sal komen op 't heel Verdrieff/
 Seer snel in eenen oogenblich/
 Diet Boeders alle gelijck/

Hoe moesten wy als dan booz alle dingh
 Geschiedt zyn / na Petrus woorden/
 Met een goede wandelingh.

9 Wy sal sijn uytverkoren geslacht
 Werstropt hier ende daer

Wy een bergaren / hier wel op acht/
 Al met de basynen boozwaer /

Welcken dzeught is haer ontrent/
 Iae wat een kroone der eeren /

Die Christus hier bekendt.

10 Ghy Hepligen singht lof den Heer/
 Ende sijnen Naem hier prijst /

Komt laet ons bidden en vallen neer /
 Hem alle deught bewys /

Zijt getroost end' onvertsaecht/
 Bedencht de grooter lief den /

Die Christus tot u dzaecht.

11 O Prince Godt aller Princen goedt/
 O Godt getrouwe Heplandt /

Verme Schacpkens doch wel behoedt/
 Bewaert ons in uwer handt /

O Godt ghy alleen ons roeversicht/
 Geest ons een geest seer vperigh /

Want ghy zijt ons een eeuwige licht.

Nae de wijze :

Een Venus Dierken heb ick uytverkoren.

ont-

O Aelwaecht / o Israël / doet op u ooren/
 Wilt hooren na der Prophteten stem/
 Die ons langen tijdt is beloofst te boren/
 Die is geboren te Bethlehem/
 Gelyck als de Schyftuer getuyghet van hem/
 Soo sal hy zijn ons Middelaer/
 Wilt bzeught bedzyffen // mannen en wyffen/
 Al in dit soete nieuwe Jaer.
2 Een sterre' upt Jacob is geresen/
 Als ons Bileam heeft gepropheteert/
 Abrahams belofte aen desen/
 ons Salighmaker is gedescendeert/
 De dagh die Simeon heeft begeert/
 Die is gekomen / noyt blijder maer/
 Wilt bzeughde rapen // ghy Christen Schapen/
 Al in dit aengename Jaer.
3 Jerusalem wilt u verblijden/
 o Dochter van Zion laet droef heyt staen/
 ons Salighmaecker is nu ten tyden
 Geboren na der Schyftuers vermaen/
 De Herderkens hebben de hoodtschay ontfaen/
 Het licht schijnt in de werelct klaer/
 Wilt Christum lohen // die hler was verschoben
 Al in dat Saligh nieuwe Jaer.
4 Woozt ghy voscken en wilt gelooben/
 Het Woordt is vleesch geworden rechte woozt/
 Dus laet den ouden Adam verboben/
 Het Woordt is Godt / en Godt is 't Woordt/
 Alleen soo komt van hem confoozt/

Dat anders niemant toe en hoort hoor waer
 Wilt Christus na treden // met zelfscheden/
 Al in dat aengename Jaer.

1 Wincen eender kopen / die 's u geschoncken
 door uws Broeders liefde is 't fondament/
 Laet Godes woordt in u herte ontfoncken/
 't Welck van den Vader neder is gesendt/
 Gekomen is 't ons uyt des Hemels tent/
 Om ons te verlossen alle gaer/
 Wilt blijt ankeeren // om Godes lof vermeerren/
 Al in dat saligh nieuwe Jaer.

Na de wijze :

Verstroyde Pelgrims uyt veele steden.

O Christi Godt / Heere van grooter waerden/
 Supper Lammeken soet /

Ghy zyt in 't vleesch verschenen op der aerden /

Met al soo groot ootmoet

Ghy hebt dat eeuwigh goet /

u Heerlijckheydt verlaten /

U volck selve besocht /

Die in 's doodts schaduw saten

uyt liefde boven maten

Den mensche dier gekocht.

2 Ghy waert geboren / o Beoning / groot van machte

In Bethlehem Juda /

van eender Maeght ootmordigh van gedachte /

die voor Godt bandt gena/
 Geheten Maria/
 Al in een Stal van Beesten/
 In armoede aldaer/
 O Godt Vader der Geesten/
 Men maecht niet veel feesten/
 Met uwen Doon verbaer.
 3 Want daer en was geen plaets in de Herberge/
 Om den Heere te ontsaen/
 Doroedigh Lam / sachtmoedigh by van erge/
 Hoe zyt ghy voorgegaen/
 die boodtschap wert gedaen/
 Niet aen seer groote Heeren/
 Maer aen Herderen slecht/
 O menschen wilt u keeren
 Tot Christus / ende leeren
 Doroedigh zyn oprecht.
 4 Simpel end' slecht quam oock uwen voorbode/
 Niet in kleederen sacht/
 Coningh ghy / die geijck te zijne Gode
 Geen roof en hebt geacht/
 Tot Nazareth volbracht/
 In u hepligh lichame/
 Hebt ghy menigen dagh/
 u Ouders gehoorzame/
 daer doch in uoen Name
 Al haer salighejdt lagh.
 5 Geen hooge / wijse / noch edel geboren
 van der werelst ge-ert/

En hebt ghy tot Apostelen verkoren/
 Maer menschen ongeleert/
 Al daer ghy hebt verkeert /
 Hebt ghy Disschers gebonden
 Ter Galileetscher Zee/
 Die u ten selven stonden
 Volghden na dijn vermonden/
 En lieten haer gheree.

6 D wandeling was by onterbolgen/
 Al in vernedertheyt /
 Al waer ghy gaet (sprack een) wil ick u volgen/
 Maer ghy hebt hem gesept/
 Woffen hebben planteyt/
 Woolsen/ die vogelen nesten/
 o Koningh goedertier/
 In dees aerdt'sche gewesten/
 En hadt ghy niet ten besten
 om 't hooft te rusten hier.

7 Sathan gingh u al sijn rijcken vertoonen/
 Maer ghy en achtet niet/
 Als u de menschen Koningh wilden kroonen
 Ghy zijt gebloden / siet :
 En alst oock is geschiet/
 Dat u Jongeren heben/
 om de meeste te zyn/
 Ghy hebt hen lien gegeven
 Men u ootmoedigh leven/
 Een goet exempel sijn.

Paus.

8 De wereltliche Koningen hoerschappen/
 Heeren zyn sy genaemt/
 Maer al die willen volgen u boetstappen :
 Al sulcks niet en betaemt/
 Want ghy om dienen quaemt/
 Niet om gebiedt te wesen.
 Noch is dit u vermaen/
 Wordt niet om hoogh geresen /
 De Heydenen na desen
 Seer in de werelt staen.

9 Ghy loofdet den Vader dat hy liet weten
 Klopnen / die ghy bemint/
 Van 't Hemelricke die hooge secreten.
 Ghy seght wie als een kindt/
 ootmoedigh is gesint/
 In 't Hemelricck de meeste
 Is desen excellent/
 Die arm zyn van goeste
 An de Hemelsche seeste
 Sijn erfgenamen bekennt.

10 Koningh van Zyon/ ootmoedigh van zeden
 En sachtmoedigh vermaert/
 Ghy quaemt op een Ezelinne gereden/
 Te Jerusalem waert.
 Dyt ootmoediger aert
 d' Apostelen haer boeten
 Gewaffchen boven dien/
 Daer doch in uwen soeten

Bepligen name moeten
Haer bukken alle knyen.

11 Doe u wel bzeught hadde mogen gebeuren/
Hebt ghy verdzagen smaet/
Weeffelen / slagen / smerten en doleuren/
Al dooz onse mis daet/
de krijghslien opstinaet
u Een kroone opstelden
van dooz n: n seer sel/
u Beschimpten en quelden/
Haer lasteren en schelden/
Hebt gy ghedzagen wel.

12 Ja tot de doot / de doot des Cruyces sehandigh
Ghy u ootmoet beweest
O Heer der heerlijckheyt seer goeder handigh/
Ghy stozst ende verreeft/
daer dooz / alsoo men leest/
Sit ghy by van verseers
Nu aen Godts Rechterhand
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met sulcken keere
Derwonen triumphant.

13 Pynce gront-steen van den bepligen Tempel/
Dast in den geest geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederstant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alsulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft!

12 Ja tot de doot / de doot des Cruyces sehandigh
Ghy u ootmoet beweest
O Heer der heerlijckheyt seer goeder handigh/
Ghy stozst ende verreeft/
daer dooz / alsoo men leest/
Sit ghy by van verseers
Nu aen Godts Rechterhand
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met sulcken keere
Derwonen triumphant.

13 Pynce gront-steen van den bepligen Tempel/
Dast in den geest geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederstant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alsulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft!

12 Ja tot de doot / de doot des Cruyces sehandigh
Ghy u ootmoet beweest
O Heer der heerlijckheyt seer goeder handigh/
Ghy stozst ende verreeft/
daer dooz / alsoo men leest/
Sit ghy by van verseers
Nu aen Godts Rechterhand
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met sulcken keere
Derwonen triumphant.

13 Pynce gront-steen van den bepligen Tempel/
Dast in den geest geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederstant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alsulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft!

12 Ja tot de doot / de doot des Cruyces sehandigh
Ghy u ootmoet beweest
O Heer der heerlijckheyt seer goeder handigh/
Ghy stozst ende verreeft/
daer dooz / alsoo men leest/
Sit ghy by van verseers
Nu aen Godts Rechterhand
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met sulcken keere
Derwonen triumphant.

13 Pynce gront-steen van den bepligen Tempel/
Dast in den geest geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederstant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alsulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft!

12 Ja tot de doot / de doot des Cruyces sehandigh
Ghy u ootmoet beweest
O Heer der heerlijckheyt seer goeder handigh/
Ghy stozst ende verreeft/
daer dooz / alsoo men leest/
Sit ghy by van verseers
Nu aen Godts Rechterhand
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met sulcken keere
Derwonen triumphant.

13 Pynce gront-steen van den bepligen Tempel/
Dast in den geest geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederstant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alsulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft!

12 Ja tot de doot / de doot des Cruyces sehandigh
Ghy u ootmoet beweest
O Heer der heerlijckheyt seer goeder handigh/
Ghy stozst ende verreeft/
daer dooz / alsoo men leest/
Sit ghy by van verseers
Nu aen Godts Rechterhand
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met sulcken keere
Derwonen triumphant.

13 Pynce gront-steen van den bepligen Tempel/
Dast in den geest geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederstant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alsulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft!

12 Ja tot de doot / de doot des Cruyces sehandigh
Ghy u ootmoet beweest
O Heer der heerlijckheyt seer goeder handigh/
Ghy stozst ende verreeft/
daer dooz / alsoo men leest/
Sit ghy by van verseers
Nu aen Godts Rechterhand
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met sulcken keere
Derwonen triumphant.

13 Pynce gront-steen van den bepligen Tempel/
Dast in den geest geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederstant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alsulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft!

Die geeft ghy u genade/
 Dat zijn ziele gestade
 Wel rusten wel bekyft.

Een is noodigh

Nae de wijse :

Geeft my te drincken na mijnen dorst.

O Gewigh Godt van machte groot/
 ghy zyt een Koningh wijs van rade/
 Ghy kondt verlossen ypt den noodt/
 Onmetelijck is u genade/
 u goetheyt duert vroegh ende spaede/
 Spryckt tot aen des Hemels eynde/
 Wilt doch Zyon bezynen hoor schade/
 Dat sy mach blijven ongescheynde.
 2 Dooz uwen geest wilt doch by staen/
 u Alderlieffste Zyndt verkoren/
 Want sy is met lyden bebaen/
 Gelyck een roos onder de dooznen/
 Want Sathan komt met grooren tooren/
 uwen vziendinne hy benydt/
 O Heere wilt mijn klagen hooren/
 Help haer verwinnen in den Grijdt.
 3 Strijdt broom mijn alderlieffste Zyndt/
 Grijpt moet / en wilt u niet vertagen/
 Grijpt moet ('t is waer) ter poozen ypt
 om mijn versmaetheyt te helpen dragen/

Wilt kloechelijck u leven wagen/
 Dzeest niet de menschen die 't lichaem doon/
 Loopt een loop sonder vertragen/
 Ghy sult ontfangen des lebens kroon.

4 Des lebens kroon in 's Hemels troon

Sal ick u schencken upt liefden repne/
 En dienen aen mijn tafel schoon/
 Mijn goeden werden u gemeyne/
 o Bynpde! mijn jonst' en is niet kleyn
 Die ick u dzaegh in 't herte mijn/
 Ghy sult dzincken upt 's lebens fonteyne/
 En wert beghydt van 's doodes geyn.

5 B beloften Bynpdegom soet/
 Sijn my een troost in d'ruck en liden/
 Waer dooz ick my verbliden moet/
 Becept zynde met u te stryden/
 Maer 't vleesch is kranck tot allen tijden/
 Den geest gewilligh om hoort te gaen/
 Weest my Heere ter rechter zynen/
 Dat mijn leven noch doodt mach schaken.

6 't Leven in desen quaden tijdt
 Is vol verdriet / i' wack ende teere/
 Hierom / o Heere gebenedydt/
 Sterckt ons in u oprechte leere/
 och en verlatet nimmermeere
 B dypbeken repn gemaniert/
 Geest dat haer stem u altydteere/
 Ende noch dagh noch nacht en viert.

7 O Zpon teer dzeest niet een hapt

Merckt wel op de tijden boozleden/
 Waren sy opt verlaten swaer/
 Die betrouden en hielden mijn reden/
 Met die hebbs' ick altydt gestreden/
 End' als mijn oogh-appel bewaert/
 Ten duypel wil ick onder u treden/
 En niet laten wesen bezwaert/
 8 Mijn trouwe groot/ o Bruyt eersaem/
 Sal ick u houden sonder mincken
 Dooz Godt belijden uwen naem/
 Dat eenwigh rijck sal ick u schincken/
 Dan sult ghy als de Sonne blincken/
 In 't rijck mijns Vaders excellent/
 En als de Sterren/ wilt dit bedincken/
 Blincken aen 's Hemels firmament.

Pause.

9 Hooghweerdigh Bapdegom expeert/
 Dooz u moet bupghen hier beneben/
 Alle knyen / in uwen name weert/
 In u alleen binden wy 't leven/
 d' Engelen staen dooz u niet beben /
 Ghy zyt reyn / heyligh onbebleekt/
 Maer wy hebben veel quaets bedzeben/
 End' zyn bebonden onperfecht.
 10 Thien-duysent pont is onse schult/
 Wy en hebben niet om te betalen/
 O Heere hebt doch met ons gedult/
 Met u genade wilt ons doozstralen/
 Daer om met Heester wy nederdalen/

Dooz uwe groote Majestejt/
 Per mit wegh/ o Heer / sonder falen/
 ons sonden dooz u genadigheyt.

11 Ist dat ghy my van herten vzeest/
 En lief hebt uyt ail' u vermogen/
 Ich sal u sonden minst en meest/
 Wegh-nemen ende doen verdzogen/
 En u aensien met genadige oogen/
 Al zijn u sonden bloet-root onreyn/
 uyt lief den wil ich u verhoogen/
 dat sy werden snee-wit certeyn.

12 Zy on aenschout de genade bloot/
 die ick u doe / mijn vriendinne/
 Om u verlossen van der doot/
 Was ick gedoodt t' uwen gewinne/
 Want ick was krank uyt reynen minne.
 uwe lief de heeft my dooztraelt/
 Dat ghy nu zyt mijn Koninginne/
 Daerom heb' ick u schult betaelt.

13 Lof / eer en danck / moet u geschien/
 Wyjs-weerdigh Koningh vol genaden/
 Dat ghy my uyt 's dupbels bespien/
 Hebt bezuydt van sonden ontladen/
 Der Hellen poozten mogen niet schaden/
 dupbel noch doot / noch 't helsch tempeest/
 Sy zijn verwonnen dooz uwe daden/
 dus kom ick tot u vzeughden Ierst.

14 Ter eeren van u Majestejt/
 Wil ick vertellen uwe deughden/

Want dooz uwe genadighejdt/
 Zijn wy berouit met grooter bzeughden/
 o Bloeyende roede vol jeughden/
 Wuchtebarigh vol barmhertighejt/
 Die heyligen in u verheughden/
 Als sy dijn lof hebben verbzept.
 15 Soo ghy altydt na 't goede staet/
 Verciere met deughden 'mijnder eeren/
 Soo sal ick u Bzuydt delicaet/
 Verciere met blijckende kleeren/
 Dan sult ghy eeuwigh domineren/
 En triumpheren op mijnen stoel/
 Maer u vbanden sal ick vernieren/
 En werpen in den byerigen poel.
 16 Dan sult ghy staen met grooter bzeught /
 bymoedigh tegen u vbanden/
 Dewelcke dan om haer ondeught/
 Werden gestraft met grooter noot/
 Suchtende / wzingende haer handen
 knerssen der tanden/met grooter schanden
 Want sy sullen dan eeuwigh vbanden/
 Haer quale wert de tweede doot.
 17 O Gode u Bzuydt altydt bewaert
 Dats' onbeswaert / blyft in u seide /
 Meent op u hoopken goet regaert /
 Kroont se met u genadighede/
 Schenckt haer dat erf deel in u stede/
 die vol is van goeden plapsant/
 Geeft haer den rychen leyder mede /

Ma het heerlijk belooft de lande :

18 O Prince Godt ons Hoofman vroom/

Wilt u gemeynte nu op bouwen/

Waecht altydt vooz u eygendom/

Wilt haer met uwen geest bedouwen/

Dat sy u lofen in 't benouwen/

Want ghy alleen lof weerdigh zyt/

Hoost Godt alle die op hem betrouwen

Verheyt sijn eere t'aller tijdt

Maec de wijse :

Siet dat ghy u wel beraedt.

Och Broeders weest doch niet bedroeft
Och die hier moet besupren/

In de werelddt is ons d'zuck beloest/

Maer ten sal niet eeuwigh dueren/

Een weynigh tijdts duert ons ellent/

Maer de eeuwige vzeught neemt geen ent/

Och Broeders ende Susters weest dit bekent

2 Al dit lyden van deser werelddt is kleyn/

Doen Paulus woorden blijcken/

Op achtet by de vzeughde certeyn

Niet weerdigh te gelycken/

Och Broeders wilt hier acht op slaen/

Ontfiet u niet den nauwen weegh te gaen/

Die daer leyt tot den leven / als wy verstaen :

3 Een rupmen leyt tot der verdoemings/

Welck

Welck Christus niet en heelde/
 De brenghet die hier ter werelt is/
 Het is een kleyne weelde/
 Ofc wy hadden getrumpheert/
 Ofc dat wy worden geypersequert.
 Wat is het / als 't is gepasseert ?
 4 Als wy dan in de glorie zyn/
 Die daer is sonder ende/
 Die sal ons letten dzuck oft pijn/
 Noch de boozleden ellende/
 Saligh zyt ghy die hier schreyt/
 Ende doxstet nae de gerschtigheyt/
 Want ghy sult lachen/ soo Christus seydt.
 5 Bedenckt wat daer geschreven staet/
 Hier mede wilt u stillen/
 Soo wie (spreekt Christus) om my verlaet/
 Ofc om des Euangelys wille/
 Hups / Hof / Weker / hebt geen getreue/
 Ghy sult hondert fout ontfangen daer bene
 Hier naer dat ewigh leven/ en is geen leue.
 6 Het is althdt wat hier blycke/
 dat men nu siet met oogen/
 O Christen / daer niet op en kijckt/
 Maer wilt u laten genoeghen.
 Als Godt u boedtsel end' dechtsel geeft/
 Want daer niemant af en leeft
 Van dat hy oberbloedigh heeft.
 7 Waer wy zyn in 't aerdtische dal/
 In Steden oft in Doxpen/

Soecken wy dat Rijcke Godts vooz al/
 Zoo wil hy ons nootdzust toe wozen/
 Sijn belofcen en faelgeren nimmermeer.
 och vzienden blijft wy Christus leer/
 En werpt u betrouwen niet van den Heer.

Pause.

8 De Heere heeft alsulcke treck
 Tot allen die hem vzeesen /
 Sy en hebben geen gebreck
 Men eenigh goet / soo wy lesen /
 Arbeyt met uwen handen als 't behoort/
 Bebeelt den Heere de sozge voozt/
 Hy sozght vooz u / geloost het woort.
 9 Troost u met Christus woorden schoon/
 Sijn woorden en zijn geen gloosen/
 En vzeest haer niet die 't lichaem doo'u/
 Maer wilt sozghvuldigh loosen/
 In Godts handen u altydt sielbt/
 want hy heeft onse hapren getelbt/
 Sijn Macht is boven Babels geweldt.
 10 Der rechtveerdiger zielen sijn in Godts handt/
 En laet u niet verboeren/
 de pijn des doodts / nae mijn verstandt /
 En false niet aenroeren/
 Godts volck woort vast uyt-geroot/
 Bekastijdt / maer niet gedoodt)
 Soo Paulus seydt / wy lesen 't bloot.
 11 Of wy leef den nae den vleys/
 End' wandelden nae onsen lusten /

Zoo moesten wy noch sterben / smaecht dit een reys
 Nu verhopen wy te rusten/
 Want wy dooz 't geloof gerechtbeerdicht zijn/
 Der sonden gestozben / verstaet wel mijn/
 Begraven is dat Doopsel sijn.
 12 Nu wy staen op sulcken boet /
 Dat wy Gode leben /
 Zoo laet ons blijven by Godts woorden goet/
 Gelyck als de Apostelen dzeben/
 Slecht ende recht in synen graedt/
 End' achten op geen vernuften praet/
 En laet u niemant ontrecken de maet.
 13 Grolf Broeders waer ghy zyt/
 Ich groet u al te samen /
 Blysc volstandigh in den strijdt/
 Wilt op geen Menschen rament/
 Behoudt d' Apostelsche leeringe net/
 Op dat u niemant en belet/
 Laet ons waecken in 't Gebedt.

Maec de wijse :

Aenhoort geklag , ô bloeyende Jeughr.
 O Ch wereld/ ghy singht / speelt ende lacht/
 Maec ghy soudt weenen dagh ende nacht/
 Dat ghy den graedt / daer ghy in staet/
 Wel overdacht.
 't Licht des lebens was geopenbaert/
 3

Maer lieker ghy in duyfterheyt waert t
Want ghy altoos // met werken boos/
Volght uwen aerdt.

Dit is de verdoemenisse : want
Daer was geleert in het gantsche landt
Godts wille klaer // maer ghy leeft naer
Wys bleeschs verstandt.

Christus de Heere / 't onnoosel Lam/
Die hier om u verlossinge quam/
W Overheydt // met onbescheydt/
Hem 't leven nam.

Godts goetheyt noch u tot boete loekt/
Maer u herte blijft althdt verstockt/
Godts tooren seer // ghy meer en meer/
Op u berockt.

Gy raemt wel veele van Christum / maer
ghy en kent noch hem / noch synen Daer
Daerom beyndt // ghy / en bestrydt
Sijn klepne schaer.

Noch meent ghy mingen onder een
W slyck met 't zyne / maer lach nien/
Duyster en licht // heeft / hoe men 't slycht/
gemeynschap geen.

't Geloove kostelyck sonderlingh/
Dat en is niet pegelycks dingh/
Want men siet heel // het tegendeel/
In 's werelcs ringh.

Och menschen al / keert u ter boet/
En blijft niet quaet / al is Godt goet/

Neemt geen verd'agh // om blien den dagh
 Sijns toorns gloedt.

Want daer sal komen ober de quae/
 Droefheyt / angst / tooren en ongenae/
 Noyt d'uck soo groot // noyt zwaerder noodt/
 Noyt meerder schae.

Wegelijck siet toe niet te slane mis/
 Noch oock te loopen op 't ongetwis/
 Maer dat ghy elck // een treffet / welck
 Meest noodigh is.

Een is noodigh,

Daer de wijse :

Rooskens in de Mey.

O Godt / ghy woont daer boven in 't licht
 En u aengesicht
 En heeft noyt mensche hier mogen aensien/
 Maer u wercken getuygen
 W heerlijckheyt / daer alle knien
 Doren bukken.

Hoe hooge wy u prysen / o Meer/
 ghy zyt noch al meer
 Na u schoon iefflyck aenschyn klaer
 Heb ben alle Prophten
 Verlanght / en hebben haer selven daer
 Dooz vergeten.

Abraham / Isaac / en Jacob mee/
 P 3

Op u eeuwige stree!

Met verlangen siend' / hier op 't Wertrijck

Woonend' in hutten / gingen /

Seer licht te vreden / henen / gelijk

Vreemdelingen.

Moses verkoos u versmaetheyts last /

En hy hieldt hem soo vast

Wen u / dien hy doch niet en sagh

Dan door geloobigh poogen /

Al hadt hy gesien u nacht en dagh

Wen niet oogen.

Ick weet dat mijn Verlosser leest /

Job gesproocken heeft /

Ick sal met dese mijn oogen by

Godt mijnen Heer aenschouwen /

Hy bleef in alle zijn tyden by

dit betrouwen.

Dabids ziele na u krysschende / wert

Gelijck eenen Hert /

Wonderlijck schoon aenschijn doch

Hy soo vperigh begerde /

Hy en draeghde na den Hemel noch

Na de eerde

Geh met wat troost oock Zimcon sanc

Heer / is 't uwen danck /

Laet nu in vreden gaen uwen knecht /

Want met een welbehagen

Mijn oogen den Salighmaker recht

A u aensagen.

O' Apostelz beriseten al haer geres/
 Schip en Met in de Zee/
 om u te volgen o Heere soet/
 Met een vperigh verlangen/
 ontscecken in uwer lief den gloedt/
 En bevangen.

Wilt ghy doek scheyden als dese van mi/
 Alsoo braeghdet ghy/
 O Heere / waer soudent wy henen gaen/
 waer soudent wy gaen dolen?
 op sulcken boet sprack Petrus saen
 onberholen.

By Pharizeen noch Sadduceen
 En willen wy treen/
 In u is doch de waerheyt alleen/
 W'woorden zijn onteghlijck/
 Maer werelt en menschen in 't gemeen/
 Zijn bedrieghlijck.

Ghy hebt de woorden des lebens geset
 In uwen mondt
 Is geen bedroggh noch lichten klap/
 o Levenden Goots Sone/
 Christe wy zijn u geselschap
 Du gewoone.

Met soude ons nu doch vallen seer vrent
 Met dat ongetemt
 Verkeerde geslachte te loopen meer/
 En u by zijn te verben/
 wy willen met u leven / o Heer/

Ende sterben.

Maer Paulus dijn uytber koren dat/
 Wat een puer / en wat
 Een liefde in hem gewzeest oock is
 Als wy maer oberleggen/
 Dat hy dat woordt / ick ben gewis/
 Dorste seggen.

Dat doot / noch leven / noch Engelen siet
 Noch Dorstendom niet/
 geweldt / wat is / of woorden kan:
 Hooght' / diept' / of creature/
 ons sal mogen gescheyden van
 De liefde pure.

Wande liefde Godts die daer is nu
 In Christo Jesu/
 o Heer ons uwe genade doet/
 Dat oock soo vast mach blycken/
 Blied' oprecht in ons gemoedt/
 Sonder wijcken.

Een is noodigh.

Op de wijze:

Liefuytverkoren, Lieftriumphant.

O Jonckheydt groene/
 Bloepende Deught/
 In dit saysoene/
 Schickt u tot deught/

| Wilt

Wilt u Begeben // tot zedighejdt/
 Alle u leven daer toe berejdt/
 Met zout doch menght
 Wat ghy boozt. brenghet/
 Spreecht ofte singht / alsoo ons Paulus sejdt.

2 Laet u doch raden // o Jonckhejdt fier/
 Ceder van bladen // soet van manier/
 Wilt u doch heeren // van 's werelts brenghet
 Breeft doch den Heere // terwyle ghy menght/
 Want siet die doot // spaert kleyn noch groot/
 Hoe jongh/ hoe oudt / 'e wordt al tot hem geveught.

3 Exempelaren van Israël

Mach men verklaren // want sy rebel/
 Op zijn gestorven // groot ende smal/
 En sijn bedorven // dooz haer sonden al
 Hier doch op acht // dagh ende nacht/
 Want des doodts nacht
 Dooch niet sparen sal.

4 En wilt niet treden // om wat nieuws te sien
 Als Dina dede // ten ouden tien/
 Als spaenschouwde // des Landes Heer/
 Quam sy in rouwe // en zwaer verkeer/
 Haer schoonhejt jent // heeft by gescheide :
 Hier van wendt // ghy jonge dochters teer.

5 Maer wilt aenschouwen/
 Het bzoorn gemoedt
 Van de getrouwe // dochter Jeph ha soet/
 Die gingh versmaden // al 's werelts eer/
 En liet verbzaden // haer lichaem teer/

Op den Outaer // van yaren Daer/
 Spiegel u klaer // en houdt dit booz een leer.
 6 Dit differenti // wilt doch aensien/
 En maect doch menti // al van dees twien/
 Hoe d'een bedozven // ende beschaemt/
 d'Ander gestozen // heel gehoozsaemt/
 Dus wilt doch sijn // de ouders dijn
 gehoozsaem zijn // sedigh en bequaem.
 7 Op dat ghy yzincelijcke Dochters sijn/
 Mocht mede van de wijse Maeghden zijn/
 Die met den Heere // wert ingelept/
 Want tot d'oneere // sal worden gesept/
 Dit doebigh Liedt // ick ken u niet/
 gaet in 't verdolet // dat booz u is bereydt.
 8 Daer sal geschieden // soo groot dangter/
 Na Schijfts bedieden // in 't Hellsche byer.
 Wzingen der handen // druck ende pijn/
 Inerffen der tanden // t'eeuwigen tijn/
 Hierom o Fleught // schickt u tot deught/
 op dat ghy meught // hier van bezijdet zijn.
 9 En dan meught hooren // het soet gesuydt/
 Mijn uytverkoren // mijn liebe Bruydt/
 wilt tot my treden // ontfanght de Kroon/
 En gaet in hzedent // in 's Hemels Troon/
 Blincken hoorz mijn // als der Sonnen schijn/
 Dat sal dan zijn // der uytverkoren loon/
 10 Dus wilt bercieren // u Lampen subijt/
 Met goe manieren // waer dat ghy zijt/
 Laet u licht rissen // wilt liefde schoon

Altijt dewijfen // soo sal Godts Soon/
 W blijde ontsaen // en vooz u staen/
 En dienen saen // at in sijns Daders Thron.
 11 Oozlof hier mede // o Jeught eerbaer/
 Godts eenw'ge vrede // wensch ick u klaer/
 Dat by ons blijde // tot 't eynde goet/
 En ons verstijbe // in een vroom gemoet/
 En nae desen tjd // te zjn verblijdt/
 Wensch ick met blijft // de Jeught tot eenen groet.

Na die wijze :

Lief uytverkoren, Lief triumphant.

O Soete jeughde // hoe haest zyt ghy/
 Met u geneghde // ontloopen wy/
 O mijn speelinne // waer is den tjd
 Die wy met minne // nu al zjn quijt?
 't Is al hersmacht/
 Dient het bedacht/
 Eer ons met klacht
 Toekom eenw'g gekrijt.
 2 Waer is geleben // 't jeughdel'ich spel/
 waer is het leben // hoe wildt rebel/
 Dat sp coek waren // in ons tournoy/
 Zy zjn meest baren // daer heen als hoy/
 Dat kozt op-gaet/
 En haest neer slaet/
 Als een bloem daedt/

Die seer lieflijck en moy.

3 Toont in sijn bloepen // een Rijp met kracht

Wat hem a f. snoepen // in eender nacht/

Sijn schoone kleure // siet men geen meer/

Den tijdt vliegt denice // daer leydt sijn eer/

Die men niet vindt/

Hoe seer bemindt/

En wel gesint/

Op leefd' na 't vleesch begeer.

4 Als ick usere // den tijdt boozheen:

Ick weet boozwere // niet hoe met een

Al ons wel-leben // soo is vergaen.

Wat is 't verheben // op 's werelts baen ?

Een struyck / een stomp/

Een roock / een domp/

't Is al te plomp/

Soo te leben booztaen.

5 Daer is niet g'wonnen // met al mijn tijdt/

Dan d'handt vol sonnen // wat is jolijt ?

Een schilderary // die lieflijck toont/

Een korte spary // die bitter loont/

Eenschaduw / en schijn/

In 't aenken wijn/

Onder fenijn/

Dus de wereltdt ons kroont.

6 Adieu wellusten // verhult / bermomt

Met u onrusten // bermot / verkromt/

Eer my toekomen // ober den hals/

Deel met schroomen // dien ick u bals/

't Is beter weer keert/
 Dan heel onteert/
 D' loon onweert
 't Is bitter gelijk 't Is.

Na beter.

Na de wijze van den 50. Psalm.

Godt die der Goden Heer is, spreecken sal.

O Grootte Goet / die woonst in 's Hemels thoon
 Dw' Majesteit de gulde sonne schoon/
 De silv're Maen / en 't tinteid' gestert
 Eer geeft en prijs: d'ondanckbaer mensch van here
 Scaet als verbaest / denckt niet om u te loben/
 Wiens milde handt ons alles sendt van boven.
 Niet meer / o mensch / niet meer ondanckbaer zyt
 Dewyl 't den Heer doch alles looft verbligt:
 Om dat ons nu (o wonderbare kracht!)
 Dat van een Raeght ter wereldt is gebracht
 Christus / d'Heplandt / Verlosser / en Messias/
 Dien men al langh gehoopt hadt dat na by was.
 Dees Velt / in dagh heeft Abram seer verheugt:
 Dees Vrede boest was David al sijn vreught/
 Veel mannen Godts in het oude Verbondt/
 Hebben gehoopt / geijpcht / sijn lof verhondt/
 Gewenst gejankt / sijn heerlyckheyt t'sien blincken/
 Sijn Vrede stem op d'aerd te hooren klincken.
 Singht vzolghck / singht nu met d'Hemelsche schaer
 Eere

Eere zy Godt in d'opperste seer klaer/
 Dreed' op Aerd' / den mensch een goede wil/
 Om dienen Godt gerustelick en stil.
 Gaet na Bethlem/gaet heen met d'Herders spoedig
 Met Zimeon omhelst die kindt ootmoedigh.

Dit is de waer' Isaac en Salomon/
 't Ebenbeet Godts / der gerechticheyts Zoon/
 Godts Soon/Gesalvd' / Coning/ Priester/Propheet/
 Een groot' Herder/ Heeroogh/ een Prins hy heet:
 Looft/prys/macht groot/danke sijnen heyl'gen name
 Nu en altoos in het nieuwe Jaer / Amen.

Daer de wijse:

Ick roep u s' Hemelsche Vader aen.

Paulus doet ons een goet bermaen/
 Tot Titum / daer wy merken/
 Dat alle die genomen aen
 Hebben 't geloofde saen/
 Moeten neer stigh boozt gaen/
 In alle goede wercken.

2 Al hadt ghy een geloofde so groot/
 Dat ghy bergen verstedet/
 End' waert sonder de liefde bloot/
 Ten haet u niet ter noodt/
 't Geloof is sonder wercken doot/
 Hierom het niet en geldt.

3 Maer dat daer geldt in Christo klaer/

Als 't geloove gestadigh/
 D'Welck niet en is verkozten swaer
 Still ende ledigh / maer
 Dat neerstigh is eenpaeck
 Dooz de liefde weldadigh.
 4 't Beloove / dadigh dagh ende nacht/
 Dooz lief d' in Godts geboden/
 Hebt ghy dat best in u gedacht/
 Ghy zyt van Godts geslacht/
 Indien ghy zyt met kracht/
 Des werelts lust ontbloden.
 5 Soo ghy die lust der werelt kient
 Ontbloden nu misprijset/
 Dooz dat ghy Christum kient/
 Al u neerstigheyt wenz/
 Dat ghy dencht d'iligent
 In u geloof bewijset.
 6 Bewijzen oock in der dencht men moet/
 Wetens hay / end' in desen
 Soberheyt oft matigheyt vzoet/
 End' in matigheyt goet/
 En verduidigheyt soet/
 Met een Godsaligh wesen.
 7 In der Godsaligh wesen.
 De vzoederlike liefde / vze/
 Daer toe gemeene liefde / vze/
 Elck mach nu sien of hy
 Al dit rijckelijck by
 Heest / gelijk Petrus vrief de.

8 Petrus brief de / wien in 't getal
 Dit rijckelijck is beneden/
 In 's Heeren kennisse niet smal/
 Op bruchtbaer wesen sal/
 Maer die niet en heeft al
 Op hem / is blindt beseben.
 9 Blindt is hy en tast metter handt/
 Van sijn boozleden sonden
 De reynige schoon en plapsant/
 Gaet al upt sijn verstandt/
 Hierom broeders balliant/
 Wilt neerstigh zijn bevonden.
 10 Weest neerstigh dan om uwen roep soet /
 Ende berkefingh blijde/
 Te bevestigen met werken goet/
 Want als ghy dit al doet/
 Niet sondigen onbroet
 Sult ghy te geenen tijden.
 11 Dit doende mijn vzienden autentijck/
 Soo sal u lieden
 Werden bereydt overbloedelijck
 Den in-gangh in dat rijck
 Des Heeren magnifijck.
 Amen dat moet geschieden.

Na de wijze van den 68 Psalm.
 Staet op Heer toont u onvertsaeghr.

Rest uyt den slaep ghy 's Heeren knecht/
 Brekinge oberleght/
 Wilt neerstigh ober sommen/
 Of alle u saecken staen recht/
 Maer in u herte niet en seght/
 Mijn Heer verrecht te kommen/
 Wilt soo niet roemen als versteent/
 Sijn komste / als ment niet en meent/
 Sal hastelijck geschieden/
 Reemt waer den tijdt u hier verleent/
 Op dat ghy namaels niet en wrent/
 Maer weerdigh zijt t'ontbliden.
² Die Heere komt die eeuwighe leeft/
 Daer 't alles booz verschicht en beeft/
 Om te oordeelen krachtigh/
 Elck sie dat hy goe reden geeft/
 Van elcken woorde dat hy heeft
 Gesproken / onboozdachtigh/
 Bidt eendzachtigh na sijn vermaen/
 Dat ghy dan booz hem meught verstaen
 Als hy elcken sal loonen/
 Na dat hy sal hebben gedaen/
 't Is goet of quaedt ende niet aen-
 Sien eenige personen.
³ Siet oft ghy hebt gedaen profijt
 Met 't pont dijns Heeren nu ter tijdt/
 End' of ghy als gepresen
 Vrechtbaer in Godts kennisse zijt/
 En of ghy hebt met al u blijt/

In 't geloof beught he roesen/
 In desen bescheidenheyt vzoedt/
 Matigheyt end' lichtsamenheyt goet/
 Godts saligheyt eersame/
 En vzoederlijcke liefde soet/
 Met der gemener liefden gloedt/
 Overbloedigh bequame.

4 Is 't soo / u werdt seer auterlijck
 Ontsloten overbloedelijck/
 Den inganck sonder salen/
 Tot des Heeren schoon lustigh rijck/
 Daer niet besmeert met sondigh slijck
 In komt / na Schrifts verhalen/
 En wilt niet dwaalen vzoeders / want
 In dat eeuwigh belofde landt/
 En komt geen onbesneden/
 Welck besnijden in reyn verstant/
 geschiedt door Gods Geest sonder hande
 Men d'inwendige leden.

5 Anders 't besnijden niet en geldt/
 Daer moet zijn / soo de Schrift verteldt/
 Een nieuwe Creatuere/
 Dus strijdt dat ghy behoudt het veldt/
 En 't Rijck inneemt met geweldt/
 Als Christus in figure ;
 Zijn puere voetschappen eerbaer/
 Cruys- liefdigh gesint / volget naer/
 In woorden en in wercken/
 Door veel verdriet en lijden zwaer/

Gaetmen in 't Hemelriche Klaer/
 Soo wy aen Christus mercken.
 Princelijck knecht weest wel bedacht/
 Houdt e' aller opre goede wacht/
 Want uwen Heer ydoone/
 Sal komen met al sijn Heyzkracht/
 Belyck eenen dief in der nacht/
 Waecht ghy / tot uwen loone/
 de kroone sal wesen u deel/
 En ouergaenckelijck Tuweel/
 dat eeuwiggh leven jeughdigh/
 Volkomen blydtschap al geheel/
 Al in dat lustigh schoon Priel/
 Werdt u gegeven vzeughdigh.

Een is noodigh.

Daer de wijse:

Al die in Zyon zijt.

R Eyn Maeghdelijck pilaer/
 des Lams Bruidt en Bruidsvrouwe/
 Sedigh eerbaer/
 den Bruidgom bekende/
 Blijft tot der doot getrouwe/
 Tu boospedt en in rouwe/
 Al schijnt ge-endt
 Verholgh / lydens royment/
 't Listigh Serpent

Toont u seer delicaet
 Alle rijcken der werelt // klaer/
 Schoon end' heerlijk bepeereit // maer
 De werelt die vergaet/
 Met al haer lusten quaedt.
 2 D'eerste werelt eplaes
 Die hadde bzeught in dingen
 Idel end' dwaes/
 Die van Cains geslacht
 Den ruymen wegh in gingen/
 Eten / speelen en singen
 Dagh ende nacht/
 Was hier haer levens pzaecht/
 Maer als men acht
 Op sulck een wesen slaet/
 Men siet hoe sp gebaren // zjn/
 Al die wellustigh waren // sijn.
 Die werelt die vergaet/
 Met al haer lusten quaet.
 3 Het Landtschap Sodoma
 Was water-rijck gepzezen/
 Seer lustigh / ja
 Belyck een Paradijs/
 Maer om haer Godtloos wesen
 Is geworden mits desen
 Een en poel afgrijs/
 Roockende noch pzoepjs/
 Tot een betwjs
 Der hooshepdt abslinaet/

Aldis men 's wereltds rijcken // fiet

Ongestadigh gelijck ee n // riet :

die wereltd die vergaet /

Met al haer lusten quaedt.

4 D' alderschoonste Babel

dooz sondige abuyfen

Is worden snel

Gen woonstede seer huyf /

Dooz Dzaecken ende Strupsen /

In paleysen en huysen

daer singht den Dyl /

't Is eenen woesten kuyf /

Dzeeslijck gehuyf

Is daer sonder verlaet /

den toozne Godts berdzooen // doet

den opgeblasen hoogen // moet.

de wereltd die vergaet

Met al haer lusten quaet.

5 Waer is Tyrus die stadt /

Met al haer schoon' kanteysen /

Rijckdom en schat /

Koopmanschaps- habben groot ?

Op haer Marchten te beysen /

die voer met syden zeylen /

dooz weder stoot

Werdt eenen steenhoop bloot /

Al waer ter noodt

Den bisscher met der daedt

Om dzooen sijne netten // spant.

Hier is wel op te letten // want
 die wereltd die vergaet/
 Met al haer lusten quaedt.

Pause.

6 Hierom / o Zyon / wilt
 Meerstigh zyn om verwinnen
 Met zwaerd en schildt
 den Doest der wereltd loos /
 En wilt oock niet binnemen
 die wereltd / noch daer binnen
 Haer dingen hoos /
 Maer soo u Godt verhoos /
 Reemt waer altoss
 der beroepingen gaedt /
 Wilt dooz 't gelosse wercken // deught /
 Want so ghy wel aenmercken // meught /
 de wereltd die vergaet /
 Met al haer lusten quaedt.

7 Recht op die handen slap.
 die losse knien wilt steyen /
 O Woogerschap
 Is in den Hemel soet /
 Ghy en hebt hier geen blyben /
 dus soecht dooz des geests blyben
 Een stadt / daer goedt
 Van als is overbloedt.
 Ja wat ghy doet /
 Na 't eeuwigh leven staet /
 Want die Godts Rycke derben // sal /

Wat

Wat haet hem hier te erben // al/
 die werelot die vergaet/
 Met al haer lusten quaedt.
 8 Der booser heerlijckheydt
 Als dreck en eenen woyme/
 dus staet bereydt
 Met reyn liefde begozdt/
 In Christi soyme/
 Want met haestigen storme
 Werdt op een kout
 't Groot Babel uytgestoxt/
 Als dan en woxt
 Breyght/ spel / dierbaer eieraedt
 In haer niet meer gebonden // schoon/
 Verzoedelt tot der sonden // loon.
 De werelot die vergaet/
 Met al haer lusten quaedt.
 9 Die appelen van haer
 Zielen lustigh begeeren
 Sullen eenpaer
 Van haer nemen de vlucht/
 Sy sal moeten ontbeeren/
 Al haer pdel geneeren
 Werdt sonder vrucht/
 Als Christus in der lucht
 Met groot gerucht
 Alle der Slangen zaedt
 Van hem sner onweerdigh // drijft
 want om dat onboetveerdig // vijft

De wereldt die vergaet/
 Met al haer lusten quaedt.
 10 O Princelijcke / Daeght/
 Wilt uwen Heer aenkleven/
 In all's u daeght
 Nae synen wille ghy/
 Soo werdt u gegeven
 Met hem ewigh te leven/
 Gelijck als hy
 Geheel volkomen by/
 die wereldt / 3p
 die u droegh grooten haet/
 die sal dan wesen moeten // schier
 Wfschen onder u boeten // hier.
 de wereldt die vergaet/
 Met al haer lusten quaedt.

Den 133. Psalm. Nae de wijze:
 Hy mach wel vrolijck wesen.

Siet hoe fijn en hoe lieflyck mede/
 Ende hoe genoeghlyck ist/
 dat broederen in brude/
 Woonen met eendrachtighede
 By malkanderen sonder twist.
 2 't Is gelijck als de vermaerde
 Balsam / kostelijck en goet/
 die bloept als d'ongespaerde

Van den hoofde in den haerde/
 Nae den haerdt van Aaron soet.
 3 Die daer van hoven verheben/
 Tot in sijn kleedt af-bloeyt/
 Gelyck den dauw bekleben
 Die van Hermon daelt gedzeben
 Ende de bergen Zyons besproeyt.
 4 Want die Heere onverzwegen
 Die belooft te geven aldaer
 Sijnen troostelijcken zegen/
 End' het leven al te degen
 In der eeuwigheyt eenpaer.

Een is noodig.

Op de wijze :

De lustelijke Mey, is nu in den tijdt.

1 Terckte my / o Godt / mijn toeberlaet :
 Een strijdt heb ick van binnen/
 De vpandt my als een leeuw om gaet/
 Soeckt mijn ziel te verslinnen/
 Hy heeft sijn schut op my gesteldt/
 ont my te dooden met geweldt/
 o Heer / helpt my nu steyden
 In dese quade tijden.
 2 Mijn vleesch gelust tegen den geest/
 o Heer / ick moet u klagen/
 Want het altydt vooz tijden vzeest/

En wilt u kruys niet dragen/
Want het bemint den doot veel meer
dan 't leven by u / o Heer/
dat doet mijn hert doofsnijden

In dese quade tijden.

3 Och wie sal my ellendigh mensch

Van desen vleesch ontladen ?

Het wil a' tijdt na sijn eygen wensch/
Het my in kromme paden/

O Heer wijsst my u rechte baen/
Mijn vleesch wil ick te buyten gaen/
En stellen zyn raedt bezijden/
In dese quade tijden.

4 O vleesch / oft ick volghd' uwen raet/
Mijn ziel sou'd' moeten sterben/
Weel liever kies ick te zyn besmaet/
En met Godts volck te zwerben/
Want haer droefheyt sal verandert zyn
In vreughde / maer d'ander in pijn/
die haer met de weelt verblijden/
In dese quade tijden

5 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

6 O Heer /

In dese quade tijden.

7 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

8 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

9 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

10 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

11 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

12 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

13 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

14 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

15 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

16 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

17 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

18 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

19 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

20 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

21 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

22 O vleesch oft g'eens op Esau docht/
die sijn eerste geboort' verhochte/
Hoe wel hyse na met tranen socht/
Ween plaets hy binden mochte.
O vleesch / ghy en sult niet volgen hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jerusalem/
Al soude ghy da' rom liden
In dese quade tijden.

6 O Heer/ wilt doch mijn leptsman zijn
 Ma dese stadt van vrede/
 de wegh is seer smal dat duncket mijn/
 Gelijck eens menschen trede/
 Men beyde zijden water end' oper/
 Bezwaert haer die hem wandelen hier/
 dat' u booz de werelot bejhden/
 In dese quade tijden.

Wause.

7 O balsche wereldt schoon in 't ooght/
 Adieu / ick wil u derben/
 O appel der weelden verheben hoogh/
 die van u eet moet sterben/
 Hierom / o Eva weder gebaert/
 Wacht u doch booz der Slangen aerdt/
 Spis bebaen niet nijden
 In dese quade tijden.

8 't Serpent hem als een Leen nu spoeyt/
 O Heer / om u tyn te bzecken/
 Want hy soo lieff lijck stontd' / en bloeyt
 Als aen de water-beecken/
 Maer de wilde berckens onbroet/
 die hebben hem omme gewoet/
 dat hem zijn spuytkens ontg ijden/
 In dese quade tijden.

9 O Heer / ons klagen doch verhoort/
 Ma vrede wy seer verlangen/
 t' Jerusalem darr piegh te zijn u woort/
 daer wonen / nu / dzaeckens en slangen/

Daer

Daer zijn oock Heydens in gegaen/
 Die uwen Tempel in stukken slaen/
 En sijn heplighdom ontwijden/
 In dese quaede tijden.

10 O Heere / seyndt getrouwe Arheydts-lien/
 Die u Thyn recht weder bouwen/
 Die hem beuieren met levende stien/
 Die hem saepen met Godlijcke rouwe/
 Ende die klepne Voskens daen/
 En het knaegende bee verstaen/
 Die hem byt aen alle zijden
 In dese quaede tijden.

11 O Prince Godt een rechte Wijn gaerdenier/
 Wy bidden u ootmoedigh/
 Plant doch uwen Wijnbergh aen een Rivier/
 Dat sy vzuucht vzencht oberbloedigh/
 En maect daer om een stercke muer/
 Getrouwe Dienaers tot u huer/
 En geefse u Sweert aen haer zijden/
 In dese quade tijden.

12 Oozlof aen alle Franckens teer/
 Ick groet u alle hier mede/
 Die staen op den grondt des Apostels Meer/
 Vzuichtbaer nae Christus zede/
 V handen tot den Heer oprecht/
 En bidt voor uwen zwacken knecht/
 Dat hy valsche leer mach inijden/
 In dese quaede tijden.

Na de wijze van den 3. Psalm.

Hoe veel is des Volcks Heer. Ofte:

Met ses regels van de Loffanck Marie.

Mijn ziel macckt groot den Heer.

Sterckt my / o Godt / mijn Heer /

Want ick ben zwack en tarr /

Dol ellenden behonden /

Daer toe Sathan met tijdt /

Dach ende nacht altydt:

Soecht my scoften te gronde.

Mijn blyfch rust hem oock seer /

End' wil my dazicken neer /

Dies my werdt d'ickwils bange /

Daer ick minst op hermoer /

Doet oock neer stigheyt toe /

om my daer mee te vangen.

Maer / o Heer / staet my by /

dat ick altydt op dy

Hopen magh met betrouwen /

Zijt my altydt ontrent /

Dwen Geest in my sendt /

die my kan recht op bouwen.

Stuert / o Heer / mijnen voet /

dat hy niet treden moet

Na het eeuwigh verderben /

Mjn oogen hoedt daer van/
 O Heer / hoorz mijn vermaen/
 Bewaert mijn ziel van sie ven.
 3 Mjn hert al met den toom/
 Houde in u Heylighdom/
 Maer gierighejde / hoorz desen/
 Met allen valschen schijn/
 Laet berre van my zijn/
 Oock alle quaedt mispresen.
 Van ydelheyt oock noch/
 End' der sonden bedzogh
 Mjn oogen wilt doch sparen/
 Maer liever / soo 't behoort/
 Op u troostelijck woort/
 Laetse reutwelijck staren.
 4 Vergeest al mijn misdadt/
 Doozt stoutheyt / hooghmoet quaet
 Wit berre van my weeren/
 Oock een onkuyfch gemoedt/
 Dat des vleyschs lusten boet/
 Laet nimmermeer regeeren.
 Neemt wegh gedachten hoos/
 Die my quellen altoos/
 Oock al' ennutte praten/
 Ja al dat ghy verbiedt/
 Laet my beninnen niet/
 Maer van herten oock haten.
 5 Och ick ben aerd' end' asch/
 Die als een bloeme rasch

Verfluyt' / o Heer / wilt hooren/
 Ten zy dat ontfstandt
 May doe u goede handt/
 Soo is 't met my verlooren.
 Hierom bid' ick met spoedt/
 Vallende te boet/
 Ootmoedigh met veel klagen/
 Smeekend' u Majesteydt/
 Of ick in mijn swachheydt/
 O Heer / u mocht bejagen.

j. Pause.

6 O Heer / wilt swygen niet/
 Als mijn hert in verdriet
 Droeft / ende krijt see. bange/
 Op dat ick niet gelick
 Worde / die na u lijck
 Hoop hebben / noch verlangen.
 Maer umen rechterhandt/
 Doe my alijdt bystandt/
 Soo langh' als ick hier lebe/
 Of ick noch onderhoet/
 Slibberd' met mijnen boet/
 Wat sy my dan op-hebe.

7 Zeer wesentijcke goet
 Zijt ghy / met groot lanckmoedt/
 ontstecken over alle/
 Die treurighlijck belaeen/
 Gebzoochen nedigh gaen/
 ootmoedigh booz u vallen.

Maer nimmermeer in noode/
 Gheeft ghy steenen dooz hzoodt/
 Maer doetsse allegader
 Roepen dooz uwen Geest/
 Bzymoedigh onbezeeft:
 O Abba liebe Vader.

8 Soo bid' ick Vader goedt/
 Midts u genade doet:
 Dat ick dan u begeere
 Dooz mynen laetsten dagh/
 Als ick niet langer magh
 Te recht my gaen bekeeren/
 Op als ghy my aen tast/
 My dan niet en verrast/
 Dat ick als dan sou loopen
 Met de byf/ die te laet
 Meenden tot haerder baet.
 Olye te gaen koopen.

9 Wijst my u wegen goedt/
 Leert my u paden soet/
 Die ghy u hebt herkoren/
 Hept my in u waerhepdt/
 Dyerigh met neer sighepdt/
 Soo gae ick niet verloren.
 Want ghy zyt doch alleen/
 Mijn Godt en anders geen/
 Op wien ick wil betrouwen/
 End' weet oock vaste l'jk
 Soo ick dan u niet w'ckh/

Dat het my niet sal rouwen.

H. Pau. s.

10 Hoe komt het liebe Heer/
 Dat ick altydt veel meer/
 Treurighlyck gae dan blijde?
 End' mijn hert hem gelijck
 Houdt / oft ghy eenen wijck
 Wout nemen van mijn zijde.
 O Heer wilt my booztaen/
 Als een trouw bziendt by staen/
 Hoozt immers dat gewagen/
 Weest my niet meer een gast/
 Die hem tot reysen haest/
 Van een / twee / oft drie dagen.
 11 Slecht ende recht / o Heer/
 Behoedt my t'elcken keer/
 Dat ick u steeds beminne/
 Laet doch hooberdighejdt/
 Ende Godloosighejdt
 Mijn jonckhejdt niet verwinnen.
 Soud' het niet deerslyck zyn/
 Dat ick noch / Heere mijn/
 Sou moeten hooren seggen:
 Gy lieve siet hoer as/
 Die eerstmael vperigh was/
 Heeft het gantsch laten leggen.
 12 Mijn bozgh / mijn deel / mijn lot/
 Mijn troost zijt ghy / o Godt/
 De vzeught myns jongen jaren/

Te recht leert my vooztaen/
 op uwe wegen gaen/
 Dymmoedigh sonder baren/
 Wven wille niet blyt/
 Keert my volgen altydt/
 W woort sy mijns weghs lichte/
 Nept my op uwen padt/
 Al na de segoone stadt/
 Verklaert doch mijn gesichte.
 3 O Heer my wel geneught.
 End' hebbe groote bzeught/
 Men u hepi' gen van weerde/
 Ick bzaegh (als ghy 't gemoet/
 Maet u vper branden doet)
 Da Hemel noch na eerde/
 Dus hegeer ick in 't slot/
 op u o Heer mijn Godt/
 En wile my niet beschamen/
 Maet my in uwen Hof/
 Daer men han tiert u lof/
 Geuwelijck blijven / Amen.

 Rae de wijse :

Als de eyckelen rijpen soo mest den Boer.

Staet op mijn schoone bziendinne
 Menhoozt uws Brudegoms stem/
 Ghy zyt die ick beminne/

Deur my suldy inwinne

Dat Hemelsche Jerusalem.

² Mijn kelck moet ghy hier smaken/
 Licht laet schijnen snel/
 Wilt den slaper wacker maken/
 En houdt hem altyds waken/
 Want ick ten oordeel komen sel.

³ Den winter is geweken/
 Den regen is wegh-gegaen/
 Wilt nu de waerhepdt preken
 Het is nu tijdt te spreken/
 Want siet hoe schoon die bloemkens staen.

⁴ 't Getal moet verbult werden/
 Van die liggen onder d' Putaer/
 die haer leven niet en spaerden/
 Want sy mijn woordt verklaerden/
 En my beleden openbaer.

⁵ Dus gaet uyt propheteren/
 Leert haer de waerhept bloot/
 En wilt niet simuleeren/
 Maer wilt haer te recht bekeeren/
 op dat sy mijcken van den doot.

⁶ Ich wil na Iohels leeren
 op alle bley's storten mijn geest/
 Sy sullen propheteren/
 Ja droomen sullen de Heeren/
 Het sal verbult zyn / als men leest.

⁷ Seght dat sy my soecken klachtigh
 dewyl ick te binden bin/
 Wa 2

- Daer sy my bidden krachtigh/
 Mijn woorden zijn gedachtigh/
 En haer nu stellen na mijn sin.
 8 Gelyck regen en sneede/
 Niet weder tot my en keert/
 Soe en sal mijn woordt oock mede
 Niet ledigh van haer scheeden/
 Maer 't sal byzucht doen na mijn begert.
 9 Dus wilt mijn woordt verbreeden/
 Mijn lief / mijn soete Byzucht/
 Deur landen en deur steden/
 Weest met mijn woordt te vreden/
 En haer de schryft te recht ontfluyt.
 10 Want Amos doet oock weten/
 Datter hunger en dorst sal zyn/
 Geen hunger om broodt te eten/
 Noch dorst na water-reten/
 Maer slechts na 't woort des lebens sijn.
 11 Komt hier mijn Byzucht verheben
 Toont my u gedachte soet/
 Al wordt ghy hier verdreven/
 Wilt my altydt aenkleven/
 Ick sal u geben al mijn goet.
 12 O stem / mijn Byzucht verkoren
 Komt in mijn ooren gaen/
 Ick wil u byzuck verhooren/
 Want sy willen verstooren/
 En achten niet op mijn vermaen.
 13 Komt mijn vriendinne repue/

Ghy zyt soo schoonen yzeel/
 Ick beemin u lief alleyne/
 Ghy zyt mijn Blypde certeyne/
 Ick hoor 't geluyt van uwe keel.
 14 Ghy hebt twee duyben oogen/
 Wanden sijn sine wit/
 Twee lippen ongelooogen
 Met roosen berwe deurtogeen/
 Uwen hals vol schilden/aenhoozt doch dit.
 15 W wangen als granaten/
 W bozskens die zyn seer soet/
 W hay? schoon upter maten/
 Ghy gaet boven alle straten/
 Komt en ontfanght u kroone goet.
 16 Geen verbolgh alsoo wzeede
 Te gelijcken by de glorie sijn/
 Al hebt ghy hier smaet geleden
 Weest doch nu wel te vreden/
 Gewigh suldy in vzeughden zjn.
 17 Komt Princelijche nacy
 Komt / eet / ende wert verfaet/
 Ghy staet wel in mijn gracy/
 Ghy zyt mijn generacy/
 Komt dzinckt nu dzoncken sonder maet.

Daer de wijse :

De Winter is vergangen.

Terecht mach hy zyn blijde
Die 't bleefsch verwonnen heeft/
End' is bevrijdt van nyde/
Die 't fenijnigh serpent geeft/
Die de boosheyt kan haten/
End' 't goedt toestaen/
Den ouden Adam heeft verlaten/
End' den nieuwen aengedaen.

2 Die hem hebint van binnen/
Te sijne wel gerust/
Ende met hert ende sinnen
Om weldoen heeft goeden lust/
Als hem boose gedachten
Oock komen an/
Dat hy die dooz Godts hulp' en krachten
Weerstaen end' verwinnen kan.

3 Die hem oock kan verheughden
In lijden en verdriet/
Ende loonen met deughden
't Quact en 't leet dat hem geschiet/
Noch en begeert geen wzaecke/
Dan sijn partijen/
Maer bedeelt Godt geheel de saecken/
End' bidt voor die hem beuhen.

4 Die 't hem niet laet verdrieten/
Als hy wordt gekastijt/
Maer wil dat wel genieten/
denckt op den boozleden tijdt
dat hy 't dooz sijne sonden/

Wel heeft verdient/
 Ende danckt Godt in allen stonden/
 die 't hem seynt als een goetd' vrient.
 5 Ende stelt oock voor oogen
 Het ijden Christi bloot/
 't Welck hy wilde gedoogen/
 Voor ons arme sondaers groot/
 dat hy oock upt genaden
 Belooft heeft klaar/
 dat hy / die 't kruys hebben geladen/
 Troosten sal / end' zijn hy haer.
 6 En dat hy haer wil geven/
 daer toe sijn eenwigh rijck/
 End' heb' ijden van sueten
 Af-dagen sonder beswijck
 de tranen van haer wangent
 Weedt ende wijdt.
 die sulchen troost al heeft ontfangen/
 Mach te recht wel sijn verblijdt.

 Nae de wijze:

Wilt ghy wesen een Oorloghsman.

T Er eeren van Godts hooge Naem/
 om zijnen lof te verstercken
 Wil ick singen van sijn hooge faem/
 Ende van sijn groote wonder werken,
 Veel groote dingen heeft hy bereyt/

Die niet en zijn te gronderen/
 En veel dixerſche wonderlijckheyt/
 die niemant en kan ſommeren.

Ten is niet in der menſchen macht/
 Wyt te ſpreken metter keele/
 Noch oock te vol loben Godts kracht
 Sijn wonderdaden zijn te vele.

Sijn heylige Name wort vertelt
 Wonderbaerlycken raet behendigh/
 Een Woort des vzedes een ſtercke Helt
 Eeuwigh Vader / Koningh onendigh.

Deur ſijn wijsheyt wort ende geest
 Weest hy t'ſynder eeren geſchapen
 Veel duysent Engels in ſijn ſozeeſt/
 Geesten der ſchoonheydt tot ſijn knapen.

Alle knien moet booz hem buigen ſaen/
 Want hy iſt hooft der Woortendommen /
 Alle dinck moet hem ten dienſte ſtaen/
 Geesten / winden en water ſtroomen.

Den machtigen hoogen Hemel vont/
 En 't klaer Firmamentsche weſen
 Doen van zyn mogentheden kont/
 Dat elck Godt kenne deur deſen.

De Waldiſch ende Aebiathan fel/
 Met Ceders en Bergen verheben/
 Als Taboz / Hermon ende Carmel
 Godts machtigheyt te kennen geben.

Die Son met eenen klaren glants/
 En die Mane met haren lichte

Loopen snel rontom de werelt gants/
Een groote Godt ist diese stichte.

In den Hemel / die gespannen staet/
Met een ordinantie goede/
Sijn de sterren 's nachts als cieraet/
En sy en waken haer niet noode.

Pause.

Uyt die Sceber steenen water spzuyt/
Ende Fonteynen uyt steen-spletten/
Dyer brenghet men van die aerde uyt/
Daer syhs op wast goet om te eten.

Uyter aerden wassen deur Godts woort

Wel-riekende krypden ydoone/
Wy sien in den somer komen woort
Diversche fraeye bloemen schoone.

's Winter-tyden / gelijk boozmael/
Sien wy heel wonders met allen/

't Water verandert gelijk kristael/
Seer witte snee siet men vock vallen.

Deur Godts woort vaster hagel kout/
En Blixem ten selven stonden/

Den donder verschrikt de aerde slout/
Met burgen / bergen en afgronden.

Sijn woort beset de Zee met sant/
Op dat 't water 't lant niet en deers

En heeft daer Eplanden in geplant/
Al de werelt breefe diet Heere.

Alle gewelt is in zyn bedwanck/

Wat hy doet dat mach niemandt keeren/

Wa 5

Sijn

Sijn ordinantie heeft al voortganch/
Sijn raetslagen sijn niet om leeren.

Wat wy hier sien heeft hy gewracht/
Alle dingh is in sijn vermogen/
De doode hy levende maken mach.
O bzienden wilt hem verhoogen.

Dit is gesongen by consent
Van den Raet in 't rijk des vrede/
Ter eere dien Koningh excellent/
Hem 30 prijs in eeuwighe.

Onderschept van den rupinen ende
nauwen wegh.

Naec de wijse :

Orpheus droef van sinnen. Ost : Jona
Propheet des Heeren.

VOOR alle menschen kinders
En is maer eenderlep
Ingangh / end' uytgangh schier/
In dees Wereldt vol hinders/
Geboorte met geschrey
Geschied / soo wel Princies
Als arme mensche hier :
Wy sijn al bloot verscheenen/
Ja naect / gelijk hystier/
En naect moet ghy oock henen/
o Menschen ellendigh dier.

Albus van de kindtsche Jaren

Dooz hy zijn tot in 't velt
 Van redelijck verstandt/
 Twee wegen openbaren
 In desen keur gestelt/
 Al heel verscheyden / want
 Den wegh ten rechten kant/
 Dooren wy 't leven noemen:
 Maer die ter slickerhandt/
 Die doodt is / of 't verdoemen/
 Al schijnt hy seer playfant.

Eich doolt meest in 't berkiezen/
 Want 's vleesch verblinden sin/
 En 's werelts loop gemeen/
 Goet oozdeelden verlesen/
 Dies wepnigh gaender in
 's Levens wegh nauw en kleen/
 Ja van dupsent nauw een/
 Men moeter klimmen stepligh/
 En selden tijdt oft geen
 Is hy van verbolgh bepligh/
 Maer heel rijdt vol geweent.

Lucas beschrijft na desen/
 Dat men dooz heel verdziet
 Moet in Gods Rijcke gaen/
 Maer in haer pdel wesen
 De werelt breaught geschiet
 Hier in dees ruyne haen/
 Van 't is soo haest gedaen/

By dat eenwigh sal dueren/
 Al leven onbelaen
 De sondaers sonder trueren/
 Te niet worden sy saen.

't Heest boozmaels den Prophten
 Verwondert menighfout/
 Hoe die Godtloos' onbzot/
 Die haer van Godt vermeten/
 End' hem temteeren stout/
 Hebben soo veel boozspoet/
 Met pijs en harpen soet/
 Haer kinderen die springen/
 Zy hebben oberbloet/
 Zy bresen booz geen dingen/
 Gelyck den bzomen doet.

Godts roede / noch 't kassijden
 Sijnder handt / en is niet
 Ter Werelt ober haer /
 't Volck loopt aen allen zijden
 Haer toe / gelyck een blier
 Van vloepend' water klaer /
 Doch wat sy spreken maer /
 Moet gelden op der Aerden /
 Als oft gesproken waer
 Van den Hemel van waerden /
 Sy lasteren eenyaer
 Een licht-teecken versmadigh
 Is in haer stout geacht /
 Den bzomen 't is zyn lot /

Dat hy ter werelt stadigh
 Veracht is / en belacht/
 En gereekent vooz sot :
 Sy seggen / wat sou Godt
 Na sulcke lieden vraghen/
 Wat haet ons zyn gebode
 Te houden met versagen/
 En drijven haren spot.

Nu troosten onderlingen
 In den Heere gestercht
 Haer die Godt breefen snel/
 Hoe dat Godt sonderlingen
 Alles aensiet en mercht/
 Dat een gedenck-redel
 Vooz hem geschreven wel
 Is / die vooz 's Heeren Name
 Breefen en zyn bebel/
 En die op hem bequame
 Dencken met goet opstel.

Pause.

Vrienden / Godt sal verthoonen
 Ten laetsten dage dan/
 Wat vooz een onderschepdt
 Dat sal zyn in 't beloonen/
 Tusschen den vromen Man/
 En Godtloosen berepdt/
 Ja soo de Heere sepdt/
 Tusschen die hier seer milde
 Godt dient met neersigheyt/

En tusschen die niet wilde
Dienen sijn Majestejt.

Ick wil den bzenen iparen
In mynen dagh seer groot/
Maken mijn eygendom/
Als oft mijn sonen waren/
En van de tweede doot
Maer byjden sonder schrom/
Ick als de Brupdegom
Sal haer als Brupdt ontfangen
Mijn uytverkoren kom/
Ma u staet mijn verlangen/
Ghy zyt al mijnen rom.

Niet soo / niet soo / ghy boose
't Wert niet met u alsoo/
Ten zy dat ghy staet af/
Verachters en Godtloose
Ghy sult worden als stroo /
En bukten schuyt als haf /
Verbzant / met byere straf/
En tot een eeuwich sterben
Beweckt werden uyt 't graf/
En al gemaecht tot scherpen
Met een pseren staf.

Cond' om te knerffen tanden
Met lyden fel en woede/
Sal haer komen aenboozt/
Een byer / een eeuwich banden /
Tooren / verdziet en leedt/

Ja d'zuck sonder consoort
 En dat men noode hoorst/
 Geuwigh geweent en huylen/
 Valt bergen / werdt het woort/
 Bedeckt ons / om te schuylen
 Dooz 's Lams aenschijn verstoort.

Eer / onbergancklijckhede/
 Sal terwijken in bzeucht
 Den oprechtten geschien/
 In grooter eer en bzeede/
 Tacchende seer verheucht
 Want Godts aenschijn te sien/
 Werdt hem een sulck verblies/
 Geen hert en mach 't bedincken/
 Noch tongh en kan 't belien/
 Hy sal klaer sonnigh blincken/
 Godts Naem gebenedien.

Nu sal terwijken moeten
 Den boosen hopeloos/
 En doock sonder guptscheldt/
 Geuwigh zyn sonden boeten/
 En met d' Engelen boos
 Seer grouwelijck verselt/
 In duysterheyt gequelt/
 Van Godts aenschijn verdoeven/
 Selijck hy hem gestelt
 Hadt in een duyster leben/
 Alsoo werdt zyn vergeit.
 'T Werdt in aller manieren

Seer ongelijck een dingh/
 In 't beloonen der daede/
 Tusschen die hier nu bieren
 Godts wille sonderlingh/
 En die daer buyten gaet/
 Doo van Lazaro staet/
 Hy werdt getroost ten sijne/
 Al was zyn deel hier quaet/
 Daer tegen quam in pyne
 Den bzecken / delicaet.

Siet / aldus salt een werden
 Gewisselt al geheel/
 Och vrienden last ons dan
 In 's Heeren Wet volherden.
 Al mach hier zyn ons deel/
 Doodt / noodt / herbolgh / oft ban/
 Want wie volheerden kan/
 Dooz die macht Godts / wert saligh
 Daer tegen den Cyprian
 Werdt Godt genade saligh/
 Als ongeluckigh Man.

Dochter'er den mensch gestadigh
 Wel op met blijft / o Heer/
 Met waer hem goet gewis :
 Geest / o Prince grootdadigh/
 Wat wy in uwe Heer
 Volherden mogen fris/
 Keert van ons al wat mis
 De waerheyt komt bestrijden/

En sonder ergernis/
 Bewaert ons t'allen tijden
 In een dat noodigh is.

Een is noodig?

Dooz de vermaninghe.

Na de wijze: Van den 9. Psalm.

Vrienden die hier nu zijn vergaert/
 In des Heeren Name vermaert/
 Om te aenhooren de geboden/
 Wat ons ten le ven is van nooden.
 2 Want Godt die spreekt dooz Davids mondt/
 Mijn heplige die mijn verbont
 Meer honden dan de offerhanden/
 Vergadert die in alle landen.
 3 Hierom soo spreekt oock Christum sijn/
 Waer twee of drie vergadert zijn
 In mijnen naem om te aenbidden/
 Daer sal ick altydt zijn in 't midden.
 4 Daerom wast oock dat Paulus riet/
 De vergad'ringh te laten niet/
 Maer des te meer daer na te poogen/
 Als des Heeren dagh is booz oogen.
 5 O Heer wy zijn nu al by een/
 Om te aenhooren groot en kleen/
 Wat tot ons sal worden gespzoocken/
 Dooz den moit die ghy hebt ontloken.

- 6 Dus geeft doch nu ons herten soet/
 Dat hondert fout brenghet in de maet/
 Wilt open doen ons hert end' ooren/
 Dat wy met Lidia brycht oo' booren.
- 7 Den Dienaer die ghy hebt gestelt/
 Waer dooz u woort sal z'n verlet/
 Verroert sijn lippen hier beneben/
 Wilt u woort in sijnen mont geben.
- 8 Dit is o Heer noch ons begeer/
 Sterckt hem doch altydt meer en meer/
 Dat hy u Semeynt' recht mach leyden/
 Dat sy nimmer meer dan u scheidten.
- 9 Hierom mijn Broeders met accoozt/
 Laet ons in deught altydts gaen boozt/
 Beneben ons dienaers met rusten/
 op datse mogen dienen met lusten.
- 10 In 't laetste broeders verstaet dit liet/
 Der heyl'gen nootdrift en vergeet niet/
 Laet ons geben sonder berdzieten/
 Tot sijnder tijdt sullen wy 't genieten.
- 11 De brede Godts / die hoven de maect
 Alle verstant te hoven gaet/
 In heylighmakinge wilt houtwen/
 Sonder dat sal niemant God aenschouwen.

 Rae de wijse :

Van een Dans-liedecken. De Nachtegael
 die sanck een liedt dat leerde ick

Wel saligh sijns opter aerden lebende/
 Al die de vreesse Godes hier zijn aenklebende/
 Die gaen in al sijn wegen / ter degen/
 Al na sijn woort / soo dat behoort/
 Dat sy hier hebben vercregen.

Den arbeyt uwer handen ghy hier eten sult/
 Al sulke garen daer die Heer u mee verbult/
 En ghy zijt dan mits desen / gepresen:
 Saligh altydt / u dies verbljdt/
 Seer wel sal u dan wesen.

(soet/

Wijf ghelijck een wijngaert ranck vol druppen
 Die overbloedigh brengh haer vruchten metter spaet
 Is sy / ghy moget wesen / geseten/
 Men uwen wandt / seer vast geplandt/
 Dit heeft die Heer gegeten.

W Kinderen die Godt u is toeboegende/
 Daer in ghy mooght u wesen wel benoegende/
 Als planten van olyven / bekljben/
 Men uwen disch / sy staen gewisch/
 Dus wil u Godt gerjben.

Dus siet hoe dat de mensch hier wort gebenedijde
 Hoe dat die Heer hier boden hem altydt verbljdt/
 Die kan den Heer der Heeren / soo eeren/
 Wat hy altoos / hoort sijnen voos/
 Sijn vreesse wil hantieren.

W moet gebenedijen Godt met zijnder stem
 Dat ghy moeght sien die goeden van Jerusalem
 Dyt Zpon uptreckoren / wi hooren/
 Die Heere geest / soo lange ghy leefc

Dees gracy te voren.

En ghy met ulven oogen meest beschouwende
Die kinder dijner kinderen menighsoutwende/
Dat sy alhier by namen / versamen
In Israël / verstage wel
Altyde met vreden / Amen.

Da de wijse :

Het had een Meysken een Ruyter lief.

Wel hem die in Godts vreesse staet/
En recht op sijne wegen gaet/

Die mach hem wel verblijden/
Nu end' tot allen tijden.

Hoe mach hy zijn verblift te recht/
Die van den duyvel gebangen seght :

Hoe mach hy vroljck wesen/
Sijn ziel is ongenesen.

De gantsche werelt raset seer/
Sy houden aen de valsche leer/

Godts woort sy niet gelooben/
Maer sy laten haer verdooben.

Haer oogen zijn soo seer verblent/
De waerheyt is haer onbekent/

Sy rasen ende beeren/
Om de Schaepkens te verkeerren.

O lieve Heer siet doch op mijn/
En kent de arme Schaepkens dijn/

Wilt onsen krooster wesen/
 onse krankheyt wilt genesen.
 Wy waren al verloren siet/
 Teeraer noch Herder hadden wy niet/
 De werelt schoon booz oogen/
 Die heeft ons al bedrogen.
 Mijn eygen vleesch verleydet mijn/
 Mijn boose sonden doen my pijn/
 Mijn gepeys is vol sonden/
 Van Sathan lach ick gebonden.
 't Strick is ontween / en wy zijn by/
 O Heer der Heeren staet ons by/
 En wilt ons Leptsman wesen/
 Wilt u Schaepkens al genesen.

Pause.

De waerheyt geeft ons schoon vermaen
 Die hier vroom strydt / sal haer ontsaen/
 Die verwint / wordt gegeven
 De Kroon van 't eeuwigh leven.
 Gelyck als daer geschreven staet/
 Wyer en water booz oogen laet/
 Kiest / u sal zijn gegeven
 De doodt / of d' eeuwigh leven.
 Wacht u wel booz die u verleyt/
 Gelyck ons Christus klaerlyck seyt/
 En laet u niet verleyden/
 Van Godts woort en wilt niet schepden
 Het zijn dieben en moorder s plaen/
 Die anders dan dooz Christum gaen/

Na Joannes ontsuyten/
Godts woort slypten sy buyten.

Hebt algelijck een hert en sin/
En daer byerige liefde in/
Als Petrus heeft beschreven/
So meugt ghy eeuwiglijck leuen.

Want den bant der volkomentheyt
Is liefde / soo Paulus klaer seyt/
Sp moet aen ons beklijden/
Ende eeuwigly by ons bliuen.

Weest hzolyck in u weder spoet/
Daer toe doet alwen byant goet/
Weest vroom in uwe dagen/
So meught ghy Godt wel-behagen.

Geest God den Vader prijs en dank
By san stercken / al die zyn krank/
Looft Godt tot allen tijden/
Die ons eeuwigly doet verblifden.

Hy is een barmhertige Heer/
Daer in verblifde ick my seer/
Van hem wil ick niet scheyden/
Hy sal my altijts geleiden.

Waer ick my wende ofte keer/
Geen troost vind' ick dan aen u Heer/
Houde my on goede weyden/
De werelt die wil my verleyden.

Jrans van Bolsmeert die sanc dit Liedt/
In sijn gebantkens ist geschiet/
De Keyser deed' hem liden/

Met Godt sal hy hem verblijden.

Nae de wijze :

Een Ridder ende een Maeghdeken jongh.

Wilt ghy wesen een Dozloghs-man/
 Een Camper een Ridder des Heeren/
 Laet u teekenen doot 't wapen an/
 Strijden end' bechten moet ghy leeren.
 2 Want wy en hebben hier geenen strydt
 Tegen ons bleesc, en bloedt alleene/
 Tegen de hoogheyt des wereldds wylt/
 Moeten wy bechten in 't gemeene.
 3 Tegen Keyser / Koningh / Dozsten groot/
 Al die de dupste heyt regeren/
 Moeten wy kampen tot in den doot!
 Oprechten byzom Christus banieren.
 4 De schalckheyt / veel arger dan sijn/
 Der geesten die in de rocht werken/
 Moeren wy oock bechtende sijn/
 Naer loosheyt end' bedroggh nemmercken.
 4 Sy konnen teekens end' wonder doen/
 En dooz een schijn der waerheyt liegen/
 Die haer niet vast aen Christum hoen/
 Die sulen sy alle bedziagen.
 6 Dus laet ons hopen met goet verdzaggh/
 Verlatende ons quaep manieren/
 Op dat ons Godt in den quaden dagh/

Doer sijten geest mach wel bestieren.

7 In een lichaem der sonden subjeckt
Woont niet Godts Geest by vange schille/

Noch in geen ziele hy in en treckt
longehoozsaem en quaet van wille.

8 Maer die Chzistum soecken vzoegh en spa/
som dienen sonder te cesser en/

Sal hy ontfangen en bypen van scha/
Andien sy hem niet temtoren.

9 Wendoen sal hy haer sijn wapen sterck/
Daer mede hy 't al heeft verwonnen/

Ende moet geben/ want 't is sijn werck/
Victorie sal hy haer jonnen.

Pause.

10 Dus staet / weest vzoom in al u gebercht/
songort u lenden met der waerheyt/

Doet aen dat pansier goet end' oprecht/
De gerechticheyt sonder swachheyt.

11 Weest geschoept aen uwe hoeten wel/
Met d' Euangelium des vreden/

om te loopen als een dode siel
Bootschappen Godts genadigheden.

12 Neemt aen 't geloobe tot een schilt
Tegen den dubbel onmanierigh/

Waer mee geblust worden en gestilt/
Alle sijn scherpe pijlen vperigh.

13 Den Helm der saligheyt wilt noch voort
Afloeckelijck op u hooft oock stellen/

Grhyt dat sweert des Geest/ d'welck is Gods woort
Om

Om u vbanden mee te vellen.

14 Draecht Christus teerken dat roode kruys/
Treckt willigh upt met hem te velde/
Tijdt smaet/druck/noot/ anghst/ doot met confuys/
Neemt soo sijn Aijck in met geweld.

15 Wilt loopen kloeck met verduldigheyt/
Tijdsaem sonder eenigh verlangen/
In den strijdt die u Godt boven leydt/
Vanckt / looft / prijst hem met blijde sangen.

16 Wilt roepen/ sineecken/ bidt in den geest/
End' houdt goey wascke t'allen stonden/
Vlucht niet om druck / lijden of tempeest/
Een oprecht Ridder wert ghy bevonden.

17 Want die upt dit strijden wijcken al/
Ste en sullen Godt niet behagen/
Maer die volstandelijck bechten sal/
Tot in den doot sonder vertsagen/
18 Af wasschen sal men sijn tranen zwaer

Sijn lijden dat wert al genesen/
Blinckende kleederen wit ende klaer/
Sal hy aen doen / end' blijde wesen.

19 Een kroone met grooter melody
Sal Christus op sijn hoost oock geben/
Dat wert sijn loon en sondy/
Hier boven in dat eeuwigh Leven.

Na de wijze:
O Venus Godinne.

Wilt verjubilieren/
 Christelijcke schaer/
 't Is de Feest des Heeren/
 't Verijgename jaer/
 't Zyn bequame tijden/
 't Is den dagh der saligheyt/
 Wilt u nu verblifden
 Siet yet is nu al b reydt.
 2 't Is nu al geslagen
 't Dee kleyn ende groot/
 Hier wert b... gedragent/
 't Seen ons is van noodt/
 Wilt nu niet ver toeben/
 Laet ons tot der Feeste gaen/
 Wilt hungerigh proeben/
 H... roept u de zyn belan.
 3 Al die zyn belan
 Met haer sonden m...
 Gaet 't is u geraden/
 Tot dees B... Feest/
 By sal u vermaecken/
 Desen B... som be mint/
 Wilt ghy u verfaecken/
 En omkeeren als een kindt.
 4 Wilt ghy u omkeeren
 Doet oprechte boet/
 Wilt van Ch... leeren
 Wie de en ootmoet/
 Kusse sult ghy bindela

Wen u ziele seer bequaem/
 Hy die u beminden/
 Sal u leeren in sijn Paem.
 5 Dus wilt u versterken
 En ter Feest te gaen/
 Leert Christus manieren/
 Hy ist hooft seer saen/
 Sonden quade werken
 Moeten gantsch zijn afgelept
 Verghden moet men merken/
 Anders blijft men onberept.
 6 't Dope jaer des Heeren
 Is geopenbaert/
 Eick mach nu wel keeren/
 By en onbeswaert/
 Tot Zyons beminden/
 Hy sal ons wel maecten by/
 Ghy sult oock beinden/
 Wie dat u hegerder zy.
 7 Hy segeert wel geeren/
 Daer hy plaetse vindt/
 Hy wil wel legeren/
 Waer hy wert bemindt/
 Dus opent hem trouwen/
 Op dat hy sijn Avontmael
 By u hier mach houwen/
 En ghy hebt generael.
 8 Houde nu Lober-feeste/
 Met byzolyck jolijt/

Jeg' l'ck zy de meeste
 In der deught altijt/
 Soeckt nu te behagen
 Hem die utoe ziel bemindt/
 Wilt u Cruyce dzagen/
 En als Christus zyt gefindt.
 9 Christelijcke Tempel/
 Geestelijck verciert/
 Volget zjn Exempel/
 Hem die u regeert/
 Hy wil in u wonen/
 Waerom scheydt u upt van haer/
 Sjn dochters en soonen
 Sult ghy werden openbaer.
 10 Wilt den Sabbath rusten/
 Wandelt onbesmet/
 Hebt al uwe lusten
 In des Heeren Wet/
 Sticht altijt malkander/
 Want in desen Sabbath sijn/
 Komt d'een Feest aen d'ander/
 Ghy moet altijt verciert zjn.
 11 Wilt doch niet besmetten
 Dwes Bzuplofts-kleedt/
 Al wat u mach letten
 Om te werden reedt.
 Wilt dat van u weeren/
 Op dat ghy hem niet en sacht/
 Die geen Bzuplofts-kleeren

Ken en hadde / hter op acht.
 12 Wilt geen onschuld't bieden
 weggert niet te gaen/
 wat haet het de lieden
 Die weggerden saen/
 wat haet onschult maerken/
 Geen van dien zjn Abondtmael
 Namaels mochte smaecten/
 Bzienden 't is Christus verhael
 13 Christus wil u sparen
 Mijn bzienden bekendt/
 In 't geloof bewaren
 Tot des lebens endt/
 Dat wy by den Heere
 En sijn wytkoren goet/
 Eenwigh triumpheren/
 In des Hemels Freeste soet.

Hiobs deughdelijcke bzoemighepdt/

Uy. het 31. Capittel Hiobs, na S. Castel-
 lionis Latijnsche Oversettinge.

Na de wijze :

Si tanto gratiosa. Of: O schoonste
 Personagie.

Hooft

1.

Hooft Menschen al-te samen
 Van wat geslacht of Gods-dienst ghy meught
 wesen /

Hooft wat ons sal betamen /
 Zoo wy van Godt oock willen sijn gepresen /
 Elyck Gods knecht / slecht ende recht
 Die vrome Job eertyden
 Was in sijn handel / voozpoet ende wandel /
 oock in yden.

2.

Ich heb (sprack hy bymoedigh)
 Een tierck beboont gemaect met mijne oogen /
 Dat sy niet onverhoedigh
 op een schoon Maeght met lust acht hebben mo-
 gen.

Wat soude Godt my geven tot
 Een loen / als het verderben ?
 Der Godd. loosen / ongeluck / en boosen
 Most ick erben.

3.

Hy siet doch mijne wegen /
 En telt mijn gangen / die ick sonder liegen /
 of yde'heyt te plegen /
 Gewandelt heb / of yemant te bedziagen
 Met e nigh blijdt / tot de' er tydt /
 'h Begeer dat men my wege
 op eender wage / mijn vromigheyt sal behagen

Godt

Godt te degen.

4.

Mijn gancck is niet gewecken
 Oyt Godes wegh ter recht of slinker zyden,
 Dat mijn oogen aenkecken/
 Dermaer heb ick mijn sin niet laten ghyden,
 Soo 't onrecht p'andt klaeft aen myn handt/
 Soo moeten al mijn goeden
 And'ren vertieren / oock myn geslacht verneeren
 En up roeden.

5.

Hebben my boose luⁿen
 Myn hert verweckt tot myns naesten Wyfs-vrou-
 we?
 Heb ick door 's bleyts onrusten
 Haer deur belooert om overspel te vrouwen?
 Soo moet myn vrouwe / toe mynen rouwe
 Van and'ren sijn gesonden/
 En sijn beslapen van die haer vzeughde rapen
 In de ionden.

6.

Dat is een laster stioode
 En een misdacht booz die Rechters straf-waer-
 digh/
 Een byer dat gantsch uptroode
 Mijn haef en goet / om sulcken daedt onaedigh.
 Heb ick dat recht van mynen knecht
 of maerten acht seer lich e/
 Als sy haer klachten tegen my aenzachten

En

En verrichten.

7.

Ick doost haer niet verducken
 Als ick wel kond' / wat soud ick tegen Gode ?
 Het soud' my niet gelucken/
 Als hy booz haer streed / en haer hulpe vode.
 Godt heeft haer by // soo wel als my
 Geschapen een bereyder
 In haren Moeder is hy / oock een Behoeder
 Van ons beyder.

i. Pauze.

8.

'k Heb niet der Armen bede
 Ontsepdt / noch oock der Weduwen verwachten
 Op mijn hulp / die ick dede/
 Booz langhsaemheyt haer oogen doen versmachten,
 Als ick had yet // sonderlinghs siet/
 Dat at ick niet alleene/
 Maer deeldet reede // upt veyne liefde mede
 't Weefken kleene.

9.

Want ick heb als een Vader
 My soo gehad van mijne jonge jaren/
 Warmhertighepdt te gader
 Wzacht ick ook mee/doe my mijn Moe'r gink haren
 Ick mocht niet sien // den naechten lie'n
 Vergaen / 'k moet oock vertellen/
 Haer naechte leden // die deed' ick wel bekleeden

Maet

Met Lams-bellen.

10.

Soo 'k heb geweldt gedane
 Den Weef' / a. was ick een groot Waedts-persone/
 Mijne schouder moet vergane
 Van 't schouder-been / tot mijnder straf en loone :
 Godt moet seer straf // gaen bzecken af
 Mijn armen van der pijpen.
 Ick bzeef d' en dochte // dat Godes toorne mochte
 My begripen.

11.

Al had ick goudt by klompen/
 Nochtans heb ick my noyt daer op berlaten/
 Mijn boozs poedt onbekrompen
 Heeft niet verbljdt mijn hert in grooten state :
 Des welbaerts licht // onbast gesticht /
 Schoon als den volke Mane
 'k Niet groot en achte/het kan seer haest (ick dachte)
 weer vergaue.

12.

Ick liet oock niet ontrusten
 Mijn hert in 't heymelijck van quae gedachten/
 Dat mijn monde mijn handt kusten/
 En soo toeschreef my selfs mijn rijckdoms machten
 't woe ick een misdaedt // sou wesen quaedt
 Booz rechteres t'oberwegen :
 want ick daer mede // versaecket had alrede
 Godes zegen.

C c

ij. Pause.

13.

Ik heb my oock niet begehen
 Tot vzeughd' / als het mijn vbandt qualijck ginge/
 Noch my daerom be. heden/
 Dat hem veel rampen ongeluck ombinge
 Want ick en liet // een volcksen niet
 Mijn mondt min vbandt wenschen/
 Hoe wel mijn knechten // dooz my wilden verchten/
 Als quac menschen.

14.

Iae die van bitterheden
 Mijns vbandts vleys wel souden hebben eten.
 Ick heb oock niet geleden
 Den armen gast bukten mijn hups vergeten
 Den wandelaer // vermoeyt te gaer
 ontstoot ick myne deure.
 Aldus dooz liefden // ick pder een gerief den /
 Sonder treuren.

15.

Ick heb dooz schalcke listen
 Mij misdaet niet als Adam gaen verbergen/
 Al was 't dat 't veel wisten.
 En mijsder Mogen sijnacht my quam tergen/
 Ick hielt my stil // sonder geschil
 Binnen mijn eygen deure.
 Misdaet behyden // wil sonder tegenstryden
 Selden beuren.

Och?

16.

Och ! had sek een verhoorder ?
 D'Almachtigh en alwetend' Godt moet 't wesen/
 die laet oock mijn verhoorder
 Maecten een Boeck van mynder saecken wesen/
 'k Soudt' niet versma'en // maer nemen aen
 op mijn schouwers te dzagen/
 Als mynen schoone // en loffelijcke kroone/
 Met behagen.

17.

Ich wond' tot mynder eeren
 Mijn deughden veel elck een te kennen geben/
 Als een Dozt triumpheren
 over mijn boosheyt / die ich nam het leben.
 Mijn landt sal niet // pemandts berdziet
 Tegen my oock betweenen/
 Ich at geen vruchten // met arrebeyders suchten
 En verkleenen.

18.

Seer rustigh in 't betalen
 Heb ich der Wcker-lieden arbejdt zware
 Verlicht soo 'k hier in sale/
 of haer gemaeckt heb 't leben suer en nare/
 Soo waffe. my // distelen by
 Dooz Cartwe uptgelesen/
 den scheepen dooznen / moet booz het goede hooren
 Mijn deel wesen.

19.

Hier weed' heeft hy doen zwijsen

C c 2

Sijn

Sijn vrienden sel / die hem van een quaedt leven
 Stoutelijck gingen betuppen /
 Recht of God Job daerom oock bzacht in snoben /
 Maer siet in 't slot // zijn sp'boorz sot
 Geoordeelt dooz Godts reden /
 Job blijft gepzeien // en van sijn dzuck genesen
 Veel met vreden.

Mijdt uw' schade.

F I N I S.



Begins

Register

Der Psalmen, Lof- fangen, ende Liedkens.

A.

	Pag.
A Enhoozt een Liedt ghy Adams zaedt.	100
Wenhoozt een Liedt ick sal 't / Ge.	106
Wenhoozt uwen roep al t'samen.	102
Wen u mijn Susters in den Heer,	108
W die daer zijn beladen.	95
Als een Hert gejaeght / o Heere.	29
Als men vergaert.	114
W staen wy nu als bloemen.	110

B.

Woeiders Wrienden generale.	116
-----------------------------	-----

C.

C hristen Woeiders verkoren.	122
Christus Godts Soon seer / Ge.	124
Christus zijnde verreesen.	118
Comt laet ons blyd' zyn in den Heer.	57
Cc 3	Daer

Register.

D.

D ier was een Herder wijs vermaerd.	127
Wat doch de Heer zy gemaeckt groot.	71
De Werd' is onses Godts boozwaer.	16
De Jonckheyt wensch ick Godts vrees / Ec.	140
Den lof en prijs gantsch over al.	61
Den schoonen lichten morgen.	131
Des boosdoenders wille seer quaedt.	29
De wereldt is geheel in roere.	143
Dewyl de tydt boozhanden is.	146
De winter is vergangen.	134
Die in Godts bewaringh sterck.	54
Die niet en gaet in der Godtloosen raedt.	5
Die wil na dat nieuwe Jerusalem.	138

E.

E en Cananeetsche Vrouwe minsoot.	154
Een goet nieuwt Liedt heb ick bedacht.	167
Een yeerlycke kroon is nu te winnen.	159
Een peg'lyck boom die geen goede vrucht / Ec.	150
Een Liedt wil ick beginnen.	156
Een Bozlof-liedt aenhooft.	165
Een vast geloobe niet oortmoet.	152
Emanuel die is uptgetogen.	178
En wilt my niet beschamen.	161

Register.

F.

F ru Godt vreesende helden	172
Fonteyne soet // alleyn goedt.	175
Fraey en gesondt by maten.	169

G.

G abriel was van Godt gesonden.	177
Gebeddijdt / o mijn ziel / altijd den Heer:	82
Genade / vrede t' samen.	179
Genade / vrede wensch ick u.	197
Ghy Christen hoor dit kleyn vermaen.	185
Ghy die Christum hebt aengedaen.	190
Ghy die den ouden Adam sel.	201
Ghy kleyne Christen hoopken (och)	82
Ghy Memelijckers met namen.	123
Ghy volckeren des Herderijckr al.	58
Gods kinderen ghy meught wel sijn / Ec.	86
Godt die der Goden Heer is / spreekken sal.	32
Godt onsen Heer u loben wy.	82
Godt proeft sijn uyverhoeren.	203

H.

H ad ick een bloedt van tranen.	206
Heer ick wil u uyt 's herten grondt,	12
Heft op u hert / opent u ooren.	69
	Het

Register.

Het Paesschen-feest in Israël.	210
Het scheyden is na by.	231
Hoe langh hebt ghy besloten / Heer.	15
Hoe seer dat mijn ztel is gequeldt.	36
Hoe soud' ick / wijgen siet.	214
Hoozt Menschen al te samen.	398
Hoozt Menschen een nieuwe Liedt.	228
Hoozt toe ghy menschen op der Werden.	219
Hoozt Dziendekens gepresen.	221
Hoozt Dzienden al te samen.	224

I.

Ick bid' u Heere / laet my dichten.	286
Ick bid' u Hemelsche Vader mijn.	252
Ick dancke Godt almachtigh.	255
Ick heb den Heer lief / want hy heeft / Ic.	63
Ick heb een uytgelesen.	259
Ick hoorde der Basuppen geluydt.	280
Ick moet u / liebe jonge Heught.	268
Ick roep u met hertelijck verlangen.	240
Ick roep tot u / o Schepper mijn.	266
Ick roep tot u uyt dieper noodt.	270
Ick roep u o Hemelsche Vader / aen.	249
Ick sal u een Liedt verbeyden.	244
Ick wil den Heere gebenedijdt.	235
In bitterheydt der zielen.	224
In blijdschap boden maten.	263
In mynen geest moet ick verjubileren.	232
	An

Register.

In mijnen noodt roep ick tot u / o Heere,	238
Johannes sprack met woorden.	246
Jonckheyt den tijdt is hier.	277
Jonckheyt wilt 't Hemelsch soecken.	283

K.

Komt / komt o dziemael Weyl'ge Geest.	80
---------------------------------------	----

L.

L aet ons al t'saem / wy die hier zijn by een	85
Laet ons den Heere loben.	87
Leert my o Heer bedincken.	289
Leert my / o Heer / u wegen kennen.	291
Lieve Dzienden eenpare.	294

M.

M En looft nu Heer / met stemmen reyne.	38
Mijn Godt doet my / als mijn / Ge.	16
Mijn Godt / waer sal ick henen gaen ?	295
Mijn hert he / ick tot u / Heere.	18
Mijn hert is / Heer / in groot eenhoudt.	67
Mijn ziele looft den Heere.	298
Mijn ziele looft den Heer met / Ge.	59
Mijn ziel maect groot den Heer.	73

N.

Ma dat ick langen tijdt hebbe verwacht,	26
---	----

Register.

Da u begeer Maeghdekens si et,
Nu laet ghy Heer oprecht.

303
74

O.

O Broeders laet ons met b'zolyckheyt	322
O B'zupdegom verheben.	319
O ch Broeders weest doch niet bedroeft.	336
O Ch'riste Godt / Heere van grooter waerden.	326
O b'zenden al-te samen.	316
O ch werelt ghy singht / speelt / ende lacht.	339
O eenwigh Godt van machten groot.	331
O Godt / ghy woont daer boven 't licht.	341
O Godt / wy dancken dijner goet.	94
O Groote Godt / die woonst in 's Hemels / Gt.	349
O Heer aensiet al mijn lyden groot.	300
O Heere / ghy staet altydt in mine sinnen.	318
O Ionckheyt groene / bloepende jeught.	344
O mijn Godt / wilt my nu be'z'iden.	67
O nse Vader in Hemelrijck.	75
O ntfermt u ober my arme Sondaer.	33
O ntwaecht ghy menschen ober al.	306
O ntwaecht / o Israël / doet op uwo' ooren.	325
O nsen Godt en Heer seer hoogh gepresen.	10
O soete Jeughde hoe haest zyt ghy.	347
O Zyon uptgelesen.	310
O Zyon wilt u bergaren.	313

Paulus

Register.

P.

Paulus doet ons een goet vermaen. 350

Q.

Quelt u daer met niet soo ghy in dit leven. 22

R.

R Een Maeghdelijck pilaer. 355

Rijst op mijn z'el met al u kracht. 77

Rijst uyt den slaep ghy 's Heeren knecht. 353

S.

S Aligh is hy behonden. 64

Siet hoe sijn en hoe lieflijck mede. 360

Singht den Heere b' p. 50

Singht den Heer in den gantschen lands. 40

Staet op Heer roont u onderfaeyht. 45

Staet op mijn schoon Drenwinne. 370

Sterckt my / o Godt mijn Heer. 365

Sterckt my / o Godt mijn toeberlaet. 368

T.

T E rechte mach hy zijn b' h're. 374

T'er eeren van Godts hooge Raem. 375

Register.

V.

Vader ons in Hemelrijk.	90
Verblijdt u r' saem en juyght ghy / Ec.	79
Verhoort / o Godt / mijn woorden / Ec.	6
Dooz alle menschen kinders.	378
Ozienden die hier nu zijn vergaerd.	385

W.

Wel hem die in Godts vreesē staet.	388
Wel saligh zijuse op der / Ec.	387
Wy danken u / o Godt den Heer.	93
Wilt ghy wesen een Oorloghs-man.	391
Wile my niet straffen / Heere.	8
Wilt verjubileren.	394
Wt de diepten / o Heere.	65

Tafel der Gesangen, die op een Wijse kunnen gesongen werden.

Verhoort / o Godt / mijn woorden klachtigh.	6
Chriſtus Godts Soon seer hoogh / Ec.	124
Wilt my niet straffen Heere.	8
Leert my / o Heere / bedincken.	289
Ⓢ ! onsen	

T A F E L.

o! onsen Godt / en Heer seer hoogh / Ec	10
Verblijdt u te saem / en juycht ghy / Ec.	79
In mynen noodt roep ick tot u / o Heere.	138
Heer ick wil u upt 's herten grondt.	12
Dzienden die hier nu zyn vergaerd.	385
Mijn Godt doet my / als mijn / etc.	16
In mynen geest moet ick verjubileren.	232
De Aerd' is onses Godts boozwaer.	16
Hoe seer dat mijn ziel 's gequeldt /	36
Comt laet ons blijd' zyn in den Heer.	57
Den lofen p'zys gantsch oher al.	61
Rijst op mijn ziel / met al u kracht.	77
Het Paesschen-feeft in Israël.	270
Des boofdoenders wille seer quaedt.	30
Staet op / Heer / toont u ondersaecht.	43
Rijst upt den slaep ghy 's Heeren knecht.	353
Godt die der Goden Heer is / Ec.	31
o groote Godt / die woonst in / Ec.	349
Ghy volkeren des Aerderijcks al.	58
Mijn hert is / Heer / in groot eenboudt.	67
Komt / komt o dzienaei Hepl'ge Geest.	80
Godt onsen Heer u loben wy.	81
Wy dancken u / o Godt en Heer.	93
	Ach

T A F E L.

Ick heb den Heer lief / want hy heeft / &c.	63
Laet ons al t'saem wy die hier zyn by een,	85
Saligh is hy bebonden.	64
Dyt de diepten / o Heere.	65
De winter is vergangen.	134
Te recht magh hy zyn blijde.	374
O mijn Godt wi't my nu behzijden,	67
Heft op u hert / opent uw' ooren.	67
Gabriel was van Godt gesonden.	177
Mijn ziel maect groot den Heer.	73
Nu laet ghy Heer oprecht.	74
Sterckt my / o Godt mijn Heer.	365
Onse Vader in Hemelrijk.	75
Vader ons in Hemelrijk.	90
O Godt wy dancken dijner goet.	94
Ick dancke Godt almachtigh.	255
Al die daer zyn beladen.	95
Dooz alle menschen kinders.	378
Menhoort een Liedt ghy Adams zaedt.	100
Ontwaecht ghy menschen ober al.	306
Ni staen wy nu als bloemen.	110

T A F E L.

○ Bzupdegom verheben.	319
Christus zijnde verresen.	118
Had ick een bloedt van tranen.	206
Christen Bzouders verhoeren.	122
Tonckheyt wilt 't Hemelsch soeckten.	283
De wereldt is geheel in roere.	143
Ich bid u Heere / laet my dichten.	280
Bewyl de tijdt booz handen is.	146
Ich moet u liebe jonge Aencht.	268
Een peg'lijk boom die geen goede / Ge.	150
Wel saligh zijuse op der Aerden levende.	387
Fraey en gesondt by maten.	169
An bitterhepdt der zielen.	274
Johannes sprack met woorden soet.	246
○ reutwigh Godt van machten groot.	331
Ich roey u / o Hemelsche Vader aen.	249
Ich bid u Hemelsche Vader mijn.	252
Paulus doet ons een goet vermaen.	350
Tonckhepdt den tijdt is hier.	277
Reyn Maeghdelyck pilaer,	355
○ Tonck	

T A F E L.

Ⓞ Tonckheyt groene / bloeyende Heught	344
Ⓞ Soete Heught / hoe haest zijt ghy.	347
Ter eeren van Gods hooge Naem.	375
Wilt ghy wesen een Dozioghs-man.	391

E Y N D E.

